

คู่มือศึกษาพระคัมภีร์โรงเรียนสะบาโตผู้ใหญ่

ไตรมาสที่ 2

เมษายน – พฤษภาคม – มิถุนายน 2024

พิมพ์จำนวน 1,150 เล่ม

สงครามประวัติศาสตร์

The Great Controversy

เขียนโดย

มาร์ค ฟินลีย์

แปลโดย

เปี่ยมพร หย่างกุลวัฒน์

จัดพิมพ์โดย

สำนักงานคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งประเทศไทย

แผนกพันธกิจโรงเรียนสะบาโต

สำนักงานคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งประเทศไทย

12 ซ.ปรีดี พนมยงค์ 37 ถ.สุขุมวิท 71 แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2381-3298, 0-2391-3595, 0-2391-0525, 0-2392-3598 โทรสาร 0-2381-1928

Website: www.adventist.or.th e-mail: sdatam@adventist.or.th

คำนำ

สงครามประวัติศาสตร์

หากถามว่า “อะไรคือหัวข้อหลักในพระคัมภีร์ทั้งเล่ม” คุณจะตอบว่าอย่างไร พระเยซูหรือ แผนการแห่งความรอดหรือ กางเขนหรือ ซึ่งทั้งสามหัวข้อนั้นก็ใช่ แต่หัวข้อที่สำคัญทั้งสามนี้เผยให้เห็นหัวข้อที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น คือ “ความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่” หัวข้อนี้เป็นที่แพร่หลายในพระคัมภีร์ ตั้งแต่ในพระธรรมปฐมกาลไปจนถึงพระธรรมวิวรณ์

ความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่เริ่มต้นขึ้นในสวรรค์ เกิดจากการกบฏของลูซิเฟอร์ต่อพระเจ้า ศูนย์กลางของความขัดแย้งระดับจักรวาลนี้อยู่ที่ความรักของพระเจ้า พระองค์ทรงรักอย่างเต็มเปี่ยมหรือไม่ พระองค์ทรงคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของสิ่งทรงสร้างของพระองค์หรือไม่ พระองค์ทรงเป็นเผด็จการที่ประสงค์แต่สิ่งที่พระองค์เองสนพระทัยหรือไม่

บทเรียนไตรมาสนี้จะติดตามประวัติศาสตร์โลกจากมุมมองของพระเจ้างัดที่คำพยากรณ์เปิดเผยไว้ ตั้งแต่สมัยของพระคริสต์ลงมาในแต่ละศตวรรษจนถึงสมัยของเราและต่อไปในอนาคต พระลักษณะธรรมชาติของพระเจ้ายิ่งใหญ่คือความรัก และดังนั้น การกระทำทั้งหมดของพระองค์จึงเป็นความรัก แม้ความจริงนี้อาจไม่ปรากฏชัดเสมอไปต่อหน้ามนุษย์ที่มีความคิดจำกัดหรือแม้แต่ทูตสวรรค์ก็ตาม แต่ความรักของพระเจ้ายิ่งใหญ่แสดงให้เห็นอย่างตอเนื่องพร้อมกับการเปิดเผยความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ เราเห็นความสูงและความลึกของเรื่องนี้ได้อย่าง

ชัดเจนที่กางเขน ความรักของพระเจ้าปรากฏต่อหน้าคนทั้งจักรวาลที่
กาลวารี คือเมื่อพระคริสต์ทรงสละพระชนม์ของพระองค์เพื่อไถ่
มนุษยชาติ และรับประกันความพ่ายแพ้ของซาตานในที่สุด

แต่กระนั้น การต่อสู้ยังคงดำเนินต่อไป ซาตานพยายามทำลาย
พระเยซูที่กางเขน และตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา เราได้เห็นมัน
พยายามทำลายประชากรของพระเจ้า แม้ว่าซาตานจะกดขี่ข่มเหง
คริสตจักรของพระคริสต์อย่างเหี้ยมโหดและสังหารผู้คนนับล้าน พระเจ้า
ทรงอยู่เคียงข้างประชากรของพระองค์เสมอและไม่เคยทอดทิ้งพวกเขา
เลย

ไตรมาสนี้เราจะติดตามการดำเนินไปของความขัดแย้งครั้ง
ยิ่งใหญ่ โดยเริ่มต้นจากการกบฏในสวรรค์ เราจะสำรวจประเด็นสำคัญ
ของความขัดแย้งระหว่างพระคริสต์กับซาตาน เราจะเห็นความกล้าหาญ
อย่างไม่ย่อท้อของชาววอลเดนซิส แม้พวกเขาจะต้องเผชิญกับการข่ม
เหงอย่างโหดร้าย และความมุ่งมั่นของนักปฏิรูปที่จะปฏิบัติตามความ
จริงในพระคัมภีร์ แม้จะต้องเผชิญกับการทรมาน การถูกล่ามโซ่ การเผา
ทั้งเป็น และการสังหาร

นางเอลเลน จี. ไวท์. กล่าวถึงความเชื่อของผู้ยิ่งใหญ่ฝ่ายจิต
วิญญาณเหล่านี้ว่า “พระคัมภีร์เป็นสิทธิอำนาจของพวกเขาและพวกเขา
ใช้คำสอนของพระคัมภีร์เพื่อทดสอบหลักคำสอนต่าง ๆ และคำอ้าง
ทั้งหลาย ความเชื่อในพระเจ้าและในพระวาระของพระองค์คำจูนคน
บริสุทธิ์เหล่านี้ในขณะที่พลีชีพของตนที่หลักประหาร” (เอลเลน จี. ไวท์,
สงครามประวัติศาสตร์, หน้า 249)

การปฏิรูปจุดจบเพลิงแห่งความจริงที่ยังคงส่องสว่างอยู่ ความเชื่ออันเป็นรากฐานของนักปฏิรูปตั้งอยู่บนพระคัมภีร์ และความมั่นใจอย่างแน่วแน่ในความรอดโดยพระคุณผ่านทางความเชื่ออุปมาให้ ขบวนการแอ็ดเวนเกิดขึ้น นำโดยวิลเลียม มิลเลอร์และกลุ่มคนอื่น ๆ ทั่วโลก

คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนตีส์จัดตั้งขึ้นโดยพระเจ้าวางอยู่บนรากฐานที่นักปฏิรูปวางไว้ เพื่อฟื้นฟูความจริงในพระคัมภีร์ที่สูญหายไป ตลอดหลายศตวรรษ หัวใจสำคัญของพันธกิจคือการประกาศข่าวของทูตสวรรค์สามองค์ใน วิวรรณ์ 14:6-12 คำเตือนสุดท้ายที่พระเจ้าเตือนโลกนี้กำลังจะสำเร็จ

การประกาศนี้กระตุ้นโทสะของซาตานที่อัครสาวกยอห์นพรรณนาภาพว่าเป็นพญานาค “และพญานาคก็โกรธแค้นหญิงนั้น มันจึงออกไปทำสงครามกับวงศ์พันธุ์ที่เหลืออยู่ของนาง คือคนทั้งหลายที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและยึดถือคำพยาานของพระเยซู” (วิวรณ์ 12:17) นอกจากนี้ เราจะศึกษาเหตุการณ์สุดท้ายในความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ รวมถึงชัยชนะแห่งความรักของพระเจ้าเหนือพวกภูตผีที่ครอบครองและอำนาจแห่งนรกทั้งหมด ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างสวรรค์ใหม่และโลกใหม่

แม้รากฐานของบทเรียนไตรมาสนี้คือพระคัมภีร์ แต่เราจะใช้หนังสือ *สงครามประวัติศาสตร์* โดยนางเอลเลน จี. ไวท์. เป็นโครงร่างสำคัญของเราในการศึกษาหัวข้ออันยิ่งใหญ่นี้ บทในหนังสือที่ใช้เป็นพื้นฐานของบทเรียนแต่ละบทมีไว้เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้เป็น

คู่มือสำหรับการศึกษาและแบ่งปัน เพื่อให้เราสามารถ “ซาบซึ้งในความ
รักของพระคริสต์ซึ่งเกินความรู้” (เอเฟซัส 3:19)

มาร์ค ฟินลีย์ เกิดที่รัฐคอนเนตทิคัต ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็น
ผู้ประกาศศาสนาที่รู้จักกันดีในระดับสากล ดำรงตำแหน่งรองประธาน
สำนักงานใหญ่ระหว่างปี 2005-2010 หลังจากเกษียณจากงานเต็มเวลา
ท่านดำรงตำแหน่งผู้ช่วยประธานสำนักงานใหญ่ อาจารย์ฟินลีย์และ
เออร์เนสตินภรรยา มีลูกสามคนและหลานห้าคน

สารบัญ

บทที่	ชื่อเรื่อง	หน้า
1	สงครามเบื้องหลังสงครามทั้งปวง วันที่ 30 มีนาคม – 5 เมษายน 2024	7
2	หัวใจหลักคือ: ความรักหรือความเห็นแก่ตัว วันที่ 6 – 12 เมษายน 2024	21
3	ส่องแสงในที่มืด วันที่ 13 – 19 เมษายน 2024	35
4	ยืนหยัดเพื่อความจริง วันที่ 20 – 26 เมษายน 2024	49
5	ความเชื่อต่อสิ่งที่ทุกสิ่งที่ไม่ถูกต้อง วันที่ 27 เมษายน – 3 พฤษภาคม 2024	63
6	พยานทั้งสอง วันที่ 4 – 10 พฤษภาคม 2024	77
7	แรงดลใจจากความหวัง วันที่ 11 – 17 พฤษภาคม 2024	91
8	แสงสว่างจากสถานบริสุทธิ์ วันที่ 18 – 24 พฤษภาคม 2024	105
9	รากฐานการปกครองของพระเจ้า วันที่ 25 – 31 พฤษภาคม 2024	119
10	ลัทธิวิญญาณนิยมถูกเปิดเผย วันที่ 1 – 7 มิถุนายน 2024	132
11	ความขัดแย้งที่กำลังจะเกิดขึ้น วันที่ 8 – 14 มิถุนายน 2024	146
12	เหตุการณ์สุดท้ายของโลก วันที่ 15 – 21 มิถุนายน 2024	160
13	ชัยชนะแห่งความรักของพระเจ้า วันที่ 22 – 28 มิถุนายน 2024	174

บทที่ 1

สงครามเบื้องหลังสงครามทั้งปวง

The War Behind All Wars

วันที่ 30 มีนาคม – 5 เมษายน 2024

บายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้: วิวรณ 12:7-9; เอเสเคียล 28:12-15; อีสยาห์ 14:12-14; ปฐมกาล 3:15; ยอห์น 17:24-26

ข้อควรจำ

“ขณะนั้นเกิดสงครามขึ้นในสวรรค์ มีคาเอล กับบรรดาทูตสวรรค์ของท่านต่อสู้กับพญานาค และพญานาคกับบริวารของมันก็ต่อสู้ แต่มันพ่ายแพ้และพบว่าไม่มีที่อยู่สำหรับพวกมันในสวรรค์อีกต่อไป”
(วิวรณ 12:7, 8)

ถ้าพระเจ้าแสนดี ทำไมโลกถึงเลวร้ายนัก เหตุใดพระเจ้าแห่งความรักทรงยอมให้ความชั่วร้ายมากมายเกิดขึ้น เหตุใดคนดีจึงต้องเจอกับเรื่องเลวร้าย บทเรียนสัปดาห์นี้ เราจะศึกษาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นอย่างยาวนานระหว่างความดีและความชั่ว เริ่มต้นด้วยการกบฏของลูซิเฟอร์ในสวรรค์ เราจะศึกษาว่าความชั่วเกิดขึ้นอย่างไรและพระเจ้าทรงอดทนอดกลั้นเพียงใดในการจัดการกับปัญหาความบาป

พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งความรัก ลักษณะธรรมชาติของพระองค์คือความรัก (1 ยอห์น 4:7, 8) ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำเต็ม

ไปด้วยความรัก (เยเรมีย์ 31:3) เราไม่สามารถบังคับความรัก แม้แต่ขู่
เข็ญหรือตั้งเป็นกฎได้ ดังที่นางเอลเลน จี. ไวท์. กล่าวไว้อย่างดิงามว่า
“ความรักเท่านั้นที่จะปลุกความรักได้” (เอลเลน จี. ไวท์, ผู้ฟังปรารถนา
ของปวงชน, หน้า 22) หากปฏิเสธอำนาจแห่งการเลือก ก็เป็นการ
ทำลายความสามารถในการรัก และหากความสามารถในการรักถูก
ทำลาย ความสุขที่แท้จริงก็จะมีทางเป็นไปได้ พระเจ้าทรงเอาชนะ
ความภักดีของเราได้ด้วยความรักของพระองค์ พระองค์กำลัง
ดำเนินการกับความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ระหว่างความดีและความชั่วใน
ลักษณะที่จะป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นในจักรวาลอีกต่อไป จุดประสงค์
ของพระเจ้าคือการแสดงให้เห็นทั้งจักรวาลเห็นว่า พระองค์ทรงกระทำเพื่อ
ประโยชน์สูงสุดของสิ่งมีชีวิตที่พระองค์ทรงสร้างมาโดยตลอด เมื่อมอง
โลกผ่านเลนส์แห่งความรักของพระเจ้า ในแง่ของความขัดแย้งครั้ง
ยิ่งใหญ่ระหว่างความดีและความชั่ว ทำให้เรามั่นใจได้ว่าความถูกต้อง
จะมีชัยเหนือความผิดและจะเป็นเช่นนั้นตลอดไป

วันอาทิตย์

สงครามในสวรรค์

War in Heaven

อ่าน วิวรรณ 12:7-9 อิศราภาพที่มีอยู่ในสวรรค์และที่มาของ
ความชั่วเป็นอย่างไร พระเจ้าทรงตอบสนองอย่างไรเมื่อลูซิเฟอร์
กบฏ

ข้อพระคัมภีร์ข้างต้นกล่าวถึงการต่อสู้ระดับจักรวาลระหว่าง
ความดีและความชั่ว ซาตานและทูตสวรรค์ของมันทำสงครามกับพระ
คริสต์ และทำยที่สุดพวกมันก็ถูกขับออกจากสวรรค์ ดูแล้วแปลกมากที่

มีสงครามเกิดขึ้นในสวรรค์ที่ซึ่งเป็นสถานที่สมบูรณ์แบบ เหตุใดสิ่งเหล่านี้จึงเกิดขึ้นได้ พระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักได้สร้างทูตสวรรค์ชั่วร้ายที่เป็นผู้ริเริ่มสงครามครั้งนี้หรือ มีจุดต่างพร้อมร้ายแรงในทูตสวรรค์องค์นี้ที่ทำให้ต้องกบฏหรือ พระคัมภีร์อธิบายที่มาของความชั่วได้อย่างชัดเจนเหมือนดั่งมานอกให้เห็นการต่อสู้ระหว่างความดีและความชั่ว

เปรียบเทียบ เอเสเคียล 28:12-15 และอิสยาห์ 14:12-14 เกิดอะไรขึ้นในใจของทูตสวรรค์ที่เรียกว่าลูซิเฟอร์ซึ่งนำไปสู่การกบฏ

พระเจ้ามิได้ทรงสร้างมารร้าย พระองค์ทรงสร้างสิ่งมีชีวิตที่เจิดจรัสเป็นประกายชื่อลูซิเฟอร์ ทูตสวรรค์องค์นี้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างสมบูรณ์แบบ สิ่งที่อยู่รวมอยู่ในความสมบูรณ์แบบนั้นคือ เสรีภาพในการเลือก ซึ่งเป็นหลักการพื้นฐานในการปกครองของพระเจ้าที่ดำเนินโดยความรัก ไม่ใช่การบังคับขู่เข็ญ บาปถือกำเนิดขึ้นจากลูซิเฟอร์เอง ไม่มีคำอธิบายที่สมเหตุสมผลว่า เหตุใดลูซิเฟอร์ทูตสวรรค์ที่สมบูรณ์แบบองค์นี้จึงปล่อยให้ความเย่อหยิ่งและความอิจฉาริษยาหยั่งรากลึกลงในหัวใจของเขา และปล่อยให้โศกนกลายเป็นการกบฏต่อพระเจ้าผู้สร้าง

ลูซิเฟอร์ซึ่งเป็นสิ่งมีชีวิตที่ทรงสร้างขึ้น บรรณาการนัมัสการที่มีไว้สำหรับพระเจ้าผู้สร้างเท่านั้น เขาพยายามแย่งชิงบัลลังก์ของพระเจ้าโดยการท้าทายสิทธิอำนาจของพระองค์ การกบฏนั้นนำไปสู่สงครามในสวรรค์

แม้พระเจ้าจะทรงอดทนอดกลั้นกับลูซิเฟอร์ แต่พระองค์ก็ไม่ทรงยอมให้เขาใช้การกบฏทำลายสวรรค์ “สภาของชาวสวรรค์อ้วนอวนลูซิเฟอร์ พระบุตรของพระเจ้าอธิบายให้เขาเห็นความยิ่งใหญ่ คุณความดี

และความยุติธรรมของพระผู้สร้างและพระบัญญัติของพระองค์ที่ศักดิ์สิทธิ์และไม่เปลี่ยนแปลง พระเจ้าทรงเป็นผู้วางระเบียบของสวรรค์ด้วยพระองค์เอง และด้วยการออกไปจากระเบียบ ลูซิเฟอร์จะหลู่เกียรติพระผู้สร้างของเขาและนำหายนะมาสู่ตนเอง แต่คำตักเตือนที่ประทานให้ด้วยความรักของพระเจ้าและพระเมตตาคุณที่ไม่มีวันหมดสิ้นกลับปลุกแต่วิญญาณการต่อต้าน ลูซิเฟอร์ปล่อยให้ความอิจฉาที่มีต่อพระคริสต์มีชัยและเขาก็ยิ่งมุ่งมั่นมากขึ้น” (เอลเลน จี. วัตต์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 494, 495)

คุณได้รับบทเรียนอะไรจากพระลักษณะนิสัยของพระเจ้าในการจัดการกับความชั่วร้าย

วันจันทร์

ลูซิเฟอร์หลอกลวง: พระคริสต์ทรงมีชัย

Lucifer Deceives: Christ Prevails

ไม่มีคำอธิบายที่สมเหตุสมผลว่า เหตุใดลูซิเฟอร์ทูตสวรรค์ที่สมบูรณ์แบบองค์นี้จึงปล่อยให้ความเยอหยิ่งและความอิจฉาริษยาหยั่งรากลึกลงในหัวใจของเขา และปล่อยให้โศกนกลายเป็นการกบฏต่อพระผู้สร้าง ความเยอหยิ่งของซาตานสูงงอมจนกลายเป็นการกบฏอย่างเปิดเผย เขากล่าวหาว่าพระเจ้าไม่ยุติธรรมและไม่เป็นธรรม เขาได้แพร่เชื้อแห่งความสงสัยและการกล่าวหาแก่ทูตสวรรค์องค์อื่นๆ

อ่าน วิวรรณ์ 12:4 พระคำข้อนี้เปิดเผยถึงความสามารถของซาตานในการหลอกลวงอย่างไร มีทูตสวรรค์กี่องค์ที่ตกหลุมพรางเพราะคำโกหกเกี่ยวกับพระเจ้า

เมื่อเกิดสงครามขึ้นในสวรรค์ เหล่าทูตสวรรค์ต้องตัดสินใจว่าจะติดตามพระเยซูหรือลูซิเฟอร์ ลักษณะของสงครามในสวรรค์ครั้งนี้เป็นอย่างไร เป็นสงครามทางกายภาพหรือสงครามทางความคิด หรือทั้งสองอย่าง เราไม่ทราบรายละเอียด แต่ความขัดแย้งนั้นรุนแรงพอที่จะทำให้ซาตานและทูตสวรรค์ “ไม่มีที่อยู่สำหรับพวกมัน” (วิวรณ์ 12:8, 9) เห็นได้ชัดว่าสงครามครั้งนี้มีองค์ประกอบทางกายภาพบางอย่างด้วย

สิ่งหนึ่งที่แน่นอนในสงครามแห่งสวรรค์คือ ทูตสวรรค์ทุกองค์จะต้องตัดสินใจว่าจะเลือกข้างพระคริสต์หรือต่อต้านพระองค์ จะตัดสินใจฟังเสียงของใคร บรรดาทูตสวรรค์ที่ภักดีเลือกที่จะเชื่อฟังพระบัญชาอันเปี่ยมด้วยความรักของพระคริสต์ แต่ทูตสวรรค์หนึ่งในสามฟังเสียงของลูซิเฟอร์ ไม่เชื่อฟังพระเจ้าและต้องสูญเสียตำแหน่งในสวรรค์ ในช่วงเวลาวิกฤตของประวัติศาสตร์โลกเช่นนี้ เราเองก็เช่นกัน ถูกเรียกให้ตัดสินใจว่าจะอยู่ข้างพระคริสต์หรือต่อต้านพระองค์ เราต้องประกาศว่าจะอยู่ฝ่ายไหนพระคริสต์หรือซาตาน

อ่าน ปฐมกาล 2:15-17; อพยพ 32:26; โยชูวา 24:15; 1 พงศ์กษัตริย์ 18:20, 21; และวิวรณ์ 22:17 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้สอนเราถึงหลักการพื้นฐานในความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่อย่างไร

เมื่อพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ ลีกลงในสมองของเรา พระองค์ประทานความสามารถให้เราคิด ใช้เหตุผล และเลือก ความเป็นมนุษย์ของเราอยู่ที่ความสามารถในการตัดสินใจทางศีลธรรม เราไม่ใช่แค่เหมือนหุ่นยนต์ เราถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า แตกต่างจากสัตว์ต่าง ๆ เนื่องจากเราสามารถตัดสินใจเลือกทางศีลธรรมและดำเนิน

ชีวิตตามหลักการฝ่ายจิตวิญญาณอันเป็นนิรันดร์ นับตั้งแต่ลูซิเฟอร์ กบฏ พระเจ้าทรงร้องเรียกให้ประชากรของพระองค์ตอบสนองต่อความรักและเชื่อฟังพระบัญชาของพระองค์โดยเลือกที่จะรับใช้พระองค์

เราได้รับบทเรียนอะไรจากการต่อสู้ในสวรรค์ที่เกี่ยวข้องกับการต่อสู้กับความชั่วร้ายในชีวิตส่วนตัวของเรา ถ้าซาตานสามารถหลอกลวงชาวสวรรค์ผู้บริสุทธิ์และชอบธรรมเหล่านี้ได้ สิ่งนี้บอกอะไรถึงความพยายามอันชั่วร้ายของมันที่จะหลอกลวงเรา

วันอังคาร

การเข้ามามีส่วนร่วมของโลก

Planet Earth Becomes Involved

เมื่อพระเจ้าทรงสร้างโลก พระองค์ทรงสร้างให้สมบูรณ์แบบ พระคัมภีร์กล่าวว่า พระองค์ “ทอดพระเนตรสิ่งทั้งปวงที่พระองค์ทรงสร้างไว้ดูสิ ทรงเห็นว่าดียิ่งนัก มีเวลาเย็นและเวลาเช้า เป็นวันที่หก” (ปฐมกาล 1:31) ไม่มีคราบของความบาปหรือความชั่วร้ายใด ๆ เลย แต่พระองค์ทรงประทานเสรีภาพในการเลือกแก่อาดัมและเอวาแบบเดียวกับที่พระองค์ประทานแก่ลูซิเฟอร์ พระองค์ไม่ได้ต้องการหุ่นยนต์บนโลก เช่นเดียวกับที่ไม่ต้องการบนสวรรค์

ที่จริงแล้วพระองค์ทรงพยายามอย่างเต็มที่เพื่อให้เข้าใจเสรีภาพนี้อย่างชัดเจน พระองค์ทรงปลูกต้นไม้ไว้ในสวนต้นหนึ่งและเรียกมันว่าต้นไม้แห่งการรู้ถึงความดีและความชั่ว พระองค์ทรงบอกพวกเขาถึงเรื่องนี้ เพราะพระองค์ทรงต้องการให้แน่ใจว่าพวกเขารู้ว่าพวกเขามีทางเลือก

ซาตานมาที่ต้นไม้ในขณะที่เราอ้อยอิ่งอยู่บริเวณนั้น มันบอกเธอว่า “พวกเจ้าจะไม่ตายแน่ เพราะพระเจ้าทรงทราบอยู่แล้ว พวกเจ้ากินผลจากต้นไม้ในวันใด ตาของพวกเจ้าจะสว่างขึ้นในวันนั้น แล้วพวกเจ้าจะเป็นเหมือนอย่างพระเจ้า คือรู้ความดีและความชั่ว” (ปฐมกาล 3:4, 5) กล่าวคือ ถ้าเจ้ารับประทานผลจากต้นไม้ เจ้าจะเข้าสู่การดำรงชีวิตรูปแบบใหม่ เจ้าจะมีความตื่นตัว เจ้าจะตื่นตัวแบบที่ไม่เคยรู้สึกมาก่อน เอวา พระเจ้ากำลังปิดบังบางอย่างจากเจ้า เอานี้สิ หยิบผลต้องห้ามนี้และกินเข้าไปสิ

เมื่อเอวาตัดสินใจเลือก และอาดัมก็เลือกตามไป พวกเขาได้เปิดประตูที่พระเจ้าประสงค์จะปิดตลอดไป นั่นคือประตูที่นำไปสู่บาป ประตูที่นำไปสู่ความทุกข์ทรมาน ความปวดใจ ความเจ็บป่วย และความตาย

อ่าน ปฐมกาล 3:1-3 พร้อมกับโรม 3:23 และโรม 5:12 ข้อพระคัมภีร์ทั้งสามแหล่งนี้มีอะไรเหมือนกัน จงอธิบายผลลัพธ์สุดท้ายของความบาปที่คุณคามมนุษย์ชาติทั้งปวง

ใจกลางของความบาปคือ การกบฏต่อพระเจ้า ซึ่งนำไปสู่การแยกจากพระเจ้า เนื่องจากพระเจ้าทรงเป็นบ่อเกิดของชีวิต การแยกจากพระเจ้าจึงนำไปสู่ความตาย และยังนำไปสู่ความวิตกกังวล ความกลุ้มใจ ความเจ็บป่วย และโรคร้ายไข้เจ็บอีกด้วย กล่าวได้ว่า ความทุกข์ทรมานในโลกของเราเกิดจากการมีชีวิตอยู่ในโลกที่เต็มไปด้วยบาป แนนอนไม่ได้หมายความว่า ทุกครั้งที่เราทนทุกข์หรือเจ็บไข้ได้ป่วยเป็นเพราะเราทำบาป แต่หมายความว่า เราทุกคนได้รับผลกระทบจากการดำรงชีวิตอยู่บนโลกที่เต็มไปด้วยบาป

อ่าน ปฐมกาล 3:15; เลวีนิติ 5:5, 6; และยอห์น 1:29 พระเจ้าทรงสัญญาอะไรกับอาดัมและเอวาในสวนเอเดนหลังจากที่พวกเขาทำบาป ซึ่งสัญญานั้นจะให้ความหวังท่ามกลางความรู้สึกผิดและสิ้นหวังแก่พวกเขา พระองค์ทรงริเริ่มการช่วยเหลืออะไรในสวนเอเดนที่แสดงให้เห็นวิธีแก้ปัญหบาปในอีกหลายศตวรรษที่จะมาถึง

วันพุธ

ความรักจะพบหนทาง

Love Finds a Way

อาดัมและเอวาได้ทำบาป และพระเจ้าได้บอกพวกเขาว่าจะต้องออกจากบ้านสวนของพวกเขา นับแต่นั้นไปความลำบากและความทุกข์จะเป็นผลแห่งการกระทำของพวกเขา พวกเขาจะต้องทนทุกข์และตายไปอย่างสิ้นหวังในที่สุดอย่างนั้นหรือ ความตายคือจุดจบของทุกสิ่งหรือ

เมื่อมาถึงจุดนี้ พระเจ้าประทานพระสัญญาแก่พวกเขาตั้งที่บันทึกไว้ใน ปฐมกาล 3:15 พระองค์ทรงมองตรงไปยังซาตานและตรัสกับงูนั้นว่า “เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นศัตรูกัน ทั้งพงศ์พันธุ์ของเจ้า และพงศ์พันธุ์ของนางด้วย เขาจะทำให้หัวของเจ้าแหลก และเจ้าจะทำให้ส้นเท้าของเขافلซ้ำ” ณ ขณะนั้น พวกเขาคงไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าคำตรัสนั้นหมายความว่าอย่างไร แต่พวกเขารู้ว่ายังมีความหวังสำหรับพวกเขาอยู่ โดยทาง “พงศ์พันธุ์ของนาง” การไถ่บาปจะมาถึงพวกเขาไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง

แน่นอนว่า “พงศ์พันธุ์ของนาง” ก็คือพระเยซูคริสต์ (กาลาเทีย 3:16) ซาตานจะทำให้ส้นเท้าของพระองค์ฟกช้ำที่ไม่กางเขน แต่ชัยชนะ

ของพระเยซูเป็นหลักประกันแก่เราว่า วันหนึ่งหัวของงูจะแหลก และวันหนึ่งประตูแห่งความทุกข์และความตายที่อาดัมและเอวาเปิดไว้จะถูกปิดลง

อ่าน ฮีบรู 2:9; กาลาเทีย 3:13; และ 2 โครินธ์ 5:21 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกเราถึงความยิ่งใหญ่แห่งการสละพระชนม์ของพระคริสต์บนไม้กางเขนอย่างไร

คุณเคยสงสัยหรือไม่ว่าพระเจ้าทรงรักคุณจริง ๆ จังมองดูกางเขน ดูนงกุฎหนาม ดูตะปูบนพระหัตถ์และพระบาทของพระองค์ พระเจ้าตรัสว่า เรารักเจ้า ผ่านทางพระโลหิตทุกหยดที่พระเยซูทรงหลั่งลงบนคาลวารี พระองค์ตรัสว่า เราไม่อยากอยู่บนสวรรค์โดยไม่มีเจ้า แน่หนอนว่า เจ้าได้ทำบาป เจ้าขายตัวเองให้อยู่ในมือของศัตรู แน่หนอนว่าตัวเจ้านั้นไม่คู่ควรกับชีวิตนิรันดร์ แต่เราได้จ่ายค่าไถ่แล้ว เพื่อให้เจ้าได้กลับมา เมื่อมองไปที่กางเขนเจ้าไม่ต้องสงสัยอีกต่อไปแล้วว่าเจ้าจะได้รับความรักหรือไม่

พระคัมภีร์กล่าวถึงพระเยซูผู้เสด็จมาในโลกนี้ พระองค์ผ่านความโศกเศร้า ความผิดหวัง และความเจ็บปวดรวดร้าวเช่นเดียวกับมนุษย์ทุกคน พระคัมภีร์ยังเผยให้เห็นพระคริสต์ผู้เผชิญกับความท้าทายแบบเดียวกับที่เราเผชิญ คือพระคริสต์ผู้ทรงมีชัยเหนือพวกภูตผีที่ครอบครองและอำนาจแห่งนรก ทั้งในชีวิตของพระองค์และผ่านการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน ทั้งหมดนี้ก็เพื่อเราแต่ละคนเป็นการส่วนตัว

ลองคิดว่า พระเยซู พระผู้ทรงสร้างจักรวาล (ดูใน ยอห์น 1:3) ก้าวลงมาจากสวรรค์ และไม่เพียงแต่เสด็จเข้ามาในโลกที่ล้มลงในบาป

เท่านั้น แต่พระองค์ยังทนทุกข์ทรมานในโลกนี้ในแบบที่ไม่เคยมีใครต้องพบเจอ (ดูใน อิสยาห์ 53:1-5) กระนั้น พระองค์ก็ทรงทำเช่นนั้นเพราะพระองค์ทรงรักเราแต่ละคน ช่างเป็นเหตุผลแห่งความหวังอย่างยิ่ง

พระคริสต์ทรงตอบข้อกล่าวหาของซาตานบนไม้กางเขนอย่างไร เมื่อมองในแง่ของความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ระหว่างความดีและความชั่ว การสิ้นพระชนม์ของพระองค์ทำให้สิ่งใดสำเร็จ

วันพฤหัสบดี

มหาปุโรหิตของเรา

Our High Priest

สิ่งที่พระเยซูทรงทำเพื่อเราบนไม้กางเขนทำให้พระองค์สามารถทูลขอเพื่อเราในสวรรค์ได้ พระเจ้าผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ของเราทรงเป็นมหาปุโรหิตผู้ยิ่งใหญ่ของเรา ทรงจัดเตรียมทุกสิ่งที่เป็นต่อความรอดของเราและเพื่อให้เราได้อยู่ในอาณาจักรของพระเจ้าตลอดไป

อ่าน ฮีบรู 4:15, 16; และฮีบรู 7:25 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ช่วยให้เรามั่นใจได้อย่างไรขณะที่เราต้องอยู่ในโลกแห่งการล่อลวงความทุกข์ทรมาน โรคภัยไข้เจ็บ และความตาย

ข้อพระคัมภีร์กล่าวว่า “ทรงเคยถูกทดลองใจเหมือนเราทุกอย่างถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังปราศจากบาป” (ฮีบรู 4:15) และยังเสริมต่อไปว่า “ฉะนั้นขอให้เราเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณด้วยความกล้า” ซึ่งหมายถึงเข้ามาด้วยความมั่นใจไปยัง “พระที่นั่งแห่งพระคุณด้วยความกล้า เพื่อเราจะได้รับพระเมตตา และจะพบพระคุณที่ช่วยเราในยามต้องการ” (ฮีบรู 4:16)

กล่าวอย่างง่ายได้ว่า พระเยซูทรงแสดงให้เห็นให้เราว่า เราได้สวมความชอบธรรมของพระองค์ ได้รับการช่วยให้รอดโดยการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ และได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระองค์ พระองค์ทรงรับเอาทุกสิ่งที่เราควรจะเป็น ในพระคริสต์ไม่มีการลงโทษบาปในอดีตของเรา ในพระคริสต์ความผิดของเรออันตรธานหายไป และด้วยการที่พระองค์ทรงวิงวอนเพื่อเรา บาปที่ยืดเกาะชีวิตของเราจะหลุดไป โศครวนที่ล้ามเราจะแตกออก และเราจะเป็นอิสระ

อ่าน ยอห์น 17:24-26 พระคริสต์ทรงปรารถนาอะไรในความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ระหว่างความดีและความชั่ว

“เมื่อการถวายบูชาอันยิ่งใหญ่สำเร็จบริบูรณ์แล้ว พระคริสต์เสด็จขึ้นไปยังที่สูง พระองค์ทรงปฏิเสธที่จะรับคำเียนยอมเกียรติจากทูตสวรรค์ จวบจนกระทั่งพระองค์ทรงนำเสนอคำเรียกร้องว่า ‘ข้าพระองค์ปรารถนาให้คนเหล่านั้นที่พระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์อยู่กับข้าพระองค์ในที่ที่ข้าพระองค์อยู่นั้น’ ยอห์น 17:24 และแล้วคำตอบจากบัลลังก์ของพระบิดาดังขึ้นมาด้วยความรักและอำนาจที่ไม่อาจบรรยายได้ว่า ‘ให้ทูตสวรรค์ทั้งหมดของพระเจ้ากราบนมัสการพระบุตร’ ฮีบรู 1:6 ไม่มีรอยต่างพร้อยแม้เพียงรอยเดียวอยู่บนพระเยซู ความอภัยสอดสูของพระองค์สิ้นสุดลง การถวายบูชาของพระองค์สำเร็จบริบูรณ์ พระเจ้าทรงโปรดประทานพระนามหนึ่งให้พระองค์ซึ่งเหนือกว่านามอื่นใดทั้งสิ้น” (เอลเลน จี. วัตต์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 501, 502) พระเยซูทรงปรารถนาให้เราอยู่กับพระองค์ในสวรรค์มากกว่าสิ่งอื่นใด ความปรารถนาในพระทัยของพระองค์และเหตุผลในการสิ้นพระชนม์

และการวิงวอนของพระองค์ก็เพื่อช่วยเราให้รอด คุณมีความต้องการพิเศษในชีวิตคุณหรือไม่ เล่าให้พระเยซูฟัง ที่ใดมีความโศกเศร้า พระองค์จะทรงปลอบประโลมใจ ที่ใดมีความกลัว พระองค์จะทรงนำสันติสุขมาให้ ที่ใดมีความรู้สึกผิด พระองค์จะทรงนำการอภัย ที่ใดมีความอ่อนแอ พระองค์จะทรงนำพลังกำลังมา

คุณคิดว่าเหตุใดพระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา อะไรทำให้เรามีค่าเช่นนั้นต่อพระองค์

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม

“ด้วยการขับซาตานออกจากสวรรค์ พระเจ้าทรงประกาศถึงความยุติธรรมของพระองค์และรักษาเกียรติของพระบัลลังก์ของพระองค์ไว้ แต่เมื่อมนุษย์ทำบาปด้วยการยอมแพ้ต่อการหลอกลวงของวิญญาณนี้ที่ละทิ้งพระเจ้า พระเจ้าประทานหลักฐานแห่งความรักของพระองค์ด้วยการประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ ให้เสด็จมาสิ้นพระชนม์เพื่อมนุษยชาติที่ล้มลงในบาป ในการลบมลทินบาปได้เปิดเผยให้เห็นถึงพระลักษณะของพระเจ้า การพิสูจน้อันทรงพลังของกางเขนแสดงให้ทั่วทั้งจักรวาลได้มองเห็นว่าแนวทางแห่งบาปที่ลูซิเฟอร์เลือกนั้นไม่มีเหตุกล่าวหาการปกครองของพระเจ้าได้” (เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 500, 501)

“ในขณะที่กางเขนกาลวารีประกาศว่าธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้านั้นเปลี่ยนแปลงไม่ได้ กางเขนนี้ยังประกาศว่าค่าจ้างของบาปคือความตาย ในเสียงร้องของพระผู้ช่วยขณะจะสิ้นพระชนม์ว่า ‘สำเร็จแล้ว’ นั้นระฆังประกาศความตายของซาตานได้ดังขึ้น สงครามการต่อสู้ยิ่งใหญ่

ซึ่งดำเนินมาเนิ่นนานถูกตัดสินแล้วและการถอนรากแห่งความชั่วถูกกำหนดไว้อย่างแน่นอนแล้ว พระบุตรของพระเจ้าทรงดำเนินผ่านประตูหลุมฝังศพเพื่อว่า ‘โดยทางความตายนั้น พระองค์จะทรงทำลายมารผู้มีอำนาจ’ ฮีบรู 2:14” (เอลเลน จี. วัตส์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 503)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. ถ้าพระเจ้าทรงทราบดีว่า ลูซิเฟอร์จะกบฏ ทำไมพระองค์ยังประทานสิทธิอำนาจในการเลือกแก่เราตั้งแต่แรกเริ่ม หรือเมื่อลูซิเฟอร์กบฏ เหตุใดพระเจ้าไม่ทรงทำลายล้างเขาทันที จักรวาลที่ไม่ล้มลงในบาป อาจมีปฏิกริยาตอบสนองอย่างไร หากพระเจ้าทรงกำจัดลูซิเฟอร์ออกไปทันที เหตุใดแนวคิดที่ว่าจักรวาลสนใจในแผนการแห่งความรอด จึงสำคัญมากต่อการเข้าใจถึงความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ (1 เปโตร 1:12; วิวรณ์ 5:13; วิวรณ์ 16:7)
2. เหตุใดพระคริสต์จึงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน เพียงเพื่อเปิดเผยพระลักษณะของพระเจ้าเท่านั้นหรือ หรือเพื่อจ่ายค่าไถ่บาป หากเป็นการเพื่อจ่ายค่าไถ่บาปแล้ว พระองค์ทรงต้องจ่ายให้ใคร จงแบ่งปันความคิดเห็นของคุณและให้เหตุผลตามพระคัมภีร์
3. เมื่อเรากล่าวถึง “ความขัดแย้งอันยิ่งใหญ่” เรากำลังหมายถึงอะไร อภิปรายมุมมองต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ และคุณจะประยุกต์ใช้บทเรียนสัปดาห์นี้กับชีวิตของคุณเองอย่างไร
4. พระคัมภีร์ข้อใดบ้างที่กล่าวถึงความขัดแย้งอันยิ่งใหญ่ (ตัวอย่าง โยบ 1:2; เอเฟซัส 6:12)
5. ความเข้าใจของเซเวนต์เดย์แอ็ดเวนตีสมีสมีเอกลักษณ์แตกต่างจากคริสเตียนนิกายอื่นอย่างไร อะไรในหัวข้อของการขัดแย้งอันยิ่งใหญ่ที่ทำให้แอ็ดเวนตีสแตกต่างออกไป

บทที่ 2

หัวใจหลักคือ: ความรักหรือความเห็นแก่ตัว

The Central Issue: Love or Selfishness?

วันที่ 6 – 12 เมษายน 2024

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้: ลูกา 19:41-44; มัทธิว 23:37, 38; อีบรู 11:35-38; วิวรรณ์ 2:10; กิจการ 2:44-47; ยอห์น 13:35

ข้อควรจำ

“อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า อย่าขยาด เพราะเราเป็นพระเจ้าของเจ้า เราจะเสริมกำลังเจ้า เราจะช่วยเจ้า เราจะชูเจ้าด้วยมือขวาอันชอบธรรมของเรา”
(อิสยาห์ 41:10)

สมมติว่าคุณเป็นคนเลี้ยงสัตว์ และกำลังเลี้ยงแพะบนเชิงเขา มะกอกเทศที่ซึ่งคุณสามารถมองเห็นกรุงเยรูซาเล็มได้ คุณได้ยินเสียงพูด และคุณก็จำเสียงนั้นในทันทีที่ได้ว่าเป็นเสียงของพระเยซู คุณประหลาดใจกับสิ่งที่พระองค์ตรัส แม้แต่บรรดาสาวกก็ยากที่จะเข้าใจ ขณะนั้นเมื่อดวงอาทิตย์กำลังลับขอบฟ้า ทอแสงตกกระทบบยอดพระวิหารให้เห็นเป็นสีทองระยิบระยับและสะท้อนผนังหินอ่อนอันงดงามให้เห็นแสงสีขาวนวลอย่างหิมะ พระเยซูตรัสเน้นย้ำว่า “เราบอกความจริงกับท่านว่า ที่นี่จะไม่เหลือก้อนหินซ้อนทับกันอยู่แม้แต่ก้อนเดียว แต่จะถูกทำลายลงหมด” (มัทธิว 24:2) เหล่าสาวกต่างสับสนและคุณก็เช่นกัน

พระเยซูหมายถึงอะไรจากถ้อยคำเหล่านี้ และคำตอบนั้นเกี่ยวข้องกับยุคสุดท้ายของโลกนี้ตามที่สาวกของพระเยซูถามอย่างไร

คุณสนใจฟังอย่างใจจดใจจ่อขณะที่พระเยซูทรงเชื่อมโยงเหตุการณ์ที่นำไปสู่การทำลายกรุงเยรูซาเล็มเข้ากับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นก่อนพระองค์เสด็จกลับมาได้อย่างเชี่ยวชาญ การทำลายกรุงเยรูซาเล็มเป็นเงาสะท้อนให้เราได้รับรู้ถึงกลยุทธ์ของซาตานที่จะหลอกลวงและทำลายประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้าย คำแนะนำของพระเยซูในมัทธิว 24 สรุปรูปเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในยุคสุดท้ายได้อย่างชัดเจน ซึ่งพระองค์อธิบายในบริบทของการล่มสลายของกรุงเยรูซาเล็ม

เราจะศึกษากลยุทธ์สองด้านของซาตาน คือทั้งการหลอกลวงและทำลายประชากรของพระเจ้า หากการกดขี่เข้มแข็งไม่ประสบความสำเร็จ มารร้ายก็หวังว่าจะบรรลุเป้าหมายด้วยการประนีประนอม พระเจ้าทรงพร้อมเสมอ และแม้แต่ในช่วงเวลาที่ทำทายนี้อุบัติ พระองค์ก็ทรงปกป้องประชากรของพระองค์

วันอาทิตย์

พระทัยของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแตกสลาย

A Broken-Hearted Savior

ขณะที่พระเยซูประทับบนภูเขามะกอกเทศมองดูกรุงเยรูซาเล็ม พระทัยของพระองค์แตกสลาย พระกิตติคุณยอห์นกล่าวว่า “พระองค์เสด็จมายังบ้านเมืองของพระองค์ แต่ชาวบ้านชาวเมืองของพระองค์ไม่ต้อนรับพระองค์” (ยอห์น 1:11) พระเยซูทรงทำทุกอย่างที่จะทำได้เพื่อช่วยประชากรของพระองค์ให้รอดจากการล่มสลายของเมืองอันเป็นที่รักของพวกเขาที่กำลังจะเกิดขึ้น

ความรักที่พระเยซูทรงมีต่อประชากรของพระองค์หลังไหลมาจากหัวใจแห่งความรักอันไม่มีขอบเขต พระองค์ทรงวิงวอนด้วยความรักซ้ำแล้วซ้ำเล่าให้พวกเขากลับใจและรับคำเชื่อเชิญแห่งความเมตตาอันเปี่ยมล้นของพระองค์

อ่าน ลูคา 19:41-44; มัทธิว 23:37, 38; และยอห์น 5:40
ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกคุณถึงทัศนคติของพระเยซูที่มีต่อประชากรของพระองค์อย่างไร และพวกเขาตอบสนองต่อคำเชื่อเชิญด้วยความรักแห่งพระคุณและพระเมตตาของพระองค์อย่างไร คุณเห็นพระลักษณะของพระเจ้าอย่างไร

เป็นการยากที่จะเข้าใจเหตุการณ์เช่นความพินาศของกรุงเยรูซาเล็มในมุมมองของพระลักษณะอันเปี่ยมด้วยความรักของพระเจ้า ประวัติศาสตร์เผยให้เห็นว่า มีผู้เสียชีวิตหลายหมื่นคนในช่วงเวลาที่ไททัสนายพลชาวโรมันนำกองทัพเข้าต่อสู้กับเมืองนี้ กรุงเยรูซาเล็มถูกทำลายอย่างราบคาบ ทั้งชายและหญิง รวมทั้งเด็กถูกสังหาร พระเจ้าทรงอยู่ที่ไหนเมื่อประชากรของพระองค์ต้องทนทุกข์ทรมานมากมายขนาดนี้ คำตอบนั้นชัดเจนแต่ก็ไม่ง่ายที่จะเข้าใจได้ทั้งหมด พระทัยของพระองค์นั้นแตกสลาย พระเนตรของพระองค์เต็มไปด้วยน้ำตา เป็นเวลานานหลายศตวรรษแล้วที่พระองค์ทรงเอื้อมหาผู้คนของพระองค์ แต่พวกเขาต้องสูญเสียการคุ้มครองจากสวรรค์เพราะพวกเขาปฏิเสธพระเมตตาคุณของพระองค์ พระเจ้ามิได้ทรงเข้าขัดขวางผลที่ตามมาจากการเลือกของประชากรของพระองค์เสมอไป พระองค์ทรงปล่อยให้ผลที่ตามมาจากการกบฏเกิดขึ้นตามธรรมชาติ พระเจ้ามิได้ทรงเป็น

เหตุของการสังหารเด็กผู้บริสุทธิ์ในความพินาศของกรุงเยรูซาเล็ม ความตายอันน่าสลดใจของผู้บริสุทธิ์เป็นผลมาจากการกระทำของ ชาตาน มิใช่มาจากพระเจ้า

ชาตานชื่นชมยินดีในสงคราม เพราะมันปลุกเร้ากิเลสตัณหาที่ เลวร้ายที่สุดในจิตใจมนุษย์ จุดประสงค์ของชาตานตลอดหลายศตวรรษ ที่ผ่านมาคือ การหลอกหลวงและทำลาย แล้วกล่าวโทษการกระทำอันชั่วร้ายของตนว่าเป็นการกระทำของพระเจ้า

อ่าน มัทธิว 24:15-20 พระเยซูทรงให้คำแนะนำอะไรแก่ ประชากรของพระองค์เพื่อช่วยพวกเขาจากการทำลายล้างกรุง เยรูซาเล็มที่กำลังจะเกิดขึ้น

สิ่งสำคัญคือต้องสังเกตว่า คริสเตียนส่วนใหญ่ที่อาศัยในกรุง เยรูซาเล็มในปี ค.ศ. 70 เป็นชาวยิวแต่ดั้งเดิม พระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยความ รักปรารถนาที่จะปกป้องประชากรของพระองค์ให้มากที่สุดเท่าที่จะ เป็นได้ ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงตรัสสั่งว่า ให้หนีออกจากเมืองเมื่อเห็น กองทัพโรมันเข้ามาใกล้

พิจารณาข้อความต่อไปนี้ เราไม่ควรตัดสินพระลักษณะ ของพระเจ้าจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นรอบตัวเรา แต่เราควรกรอง เหตุการณ์ทั้งหมดที่เราเห็นผ่านเลนส์แห่งพระลักษณะอันเปี่ยม ด้วยความรักของพระองค์ดังที่เปิดเผยในพระคัมภีร์ เหตุใด ข้อความนี้จึงเป็นคำแนะนำที่ดี

เราจะเห็นพระเมตตา พระคุณ การทรงจัดเตรียม และการรู้ล่วงหน้าของพระเจ้าได้อย่างชัดในเหตุการณ์ก่อนที่กรุงเยรูซาเล็มจะถูกทำลาย นายพลเซสติอุส กัลลุสและกองทัพโรมันมาล้อมเมืองไว้ นำแปลกที่ดูเหมือนว่ากองทัพกำลังใกล้เข้ามาโจมตี แต่ก็ถอนตัวออกไป กองทัพของพวกเขาวิ่งไล่ตามพวกเขาและได้รับชัยชนะอย่างยิ่งใหญ่

ขณะที่ชาวโรมันกำลังหนีไปและชาวยิวก็ไล่ตาม บรรดาคริสเตียนในกรุงเยรูซาเล็มก็หนีไปที่เมืองเพลลาในเปเรีย ซึ่งอยู่เลยแม่น้ำจอร์แดนออกไป “คริสเตียนผู้เผ่าละวังมองเห็นหมายสำคัญที่ทรงสัญญาไว้ และบัดนี้เป็นโอกาสสำหรับทุกคนที่จะปฏิบัติตามคำเตือนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ทรงหยิบยื่นมาให้ นั่น พระองค์ทรงพลิกสถานการณ์จนไม่มีใครได้ไม่ว่าชาวยิวหรือชาวโรมันอาจที่จะขัดขวางการหลบหนีของพวกเขาคริสเตียนได้” (เอลเลน จี. วัตส์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 30)

อ่าน สดุดี 46:1; และอิสยาห์ 41:10 พระคัมภีร์ทั้งสองข้อนี้กล่าวถึงการดูแลและทรงจัดเตรียมของพระเจ้าอย่างไร

พระเจ้าทรงมีอำนาจสูงสุดและปกครองเหนือเหตุการณ์ต่าง ๆ บนโลก เพื่อให้พระประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์บรรลุผลสำเร็จสูงสุด แม้ว่าบางครั้งพระเจ้าจะทรงปรับเปลี่ยนแผนการดั้งเดิมของพระองค์ตามการเลือกของมนุษย์ แต่แผนการสูงสุดของพระองค์สำหรับโลกนี้ก็ต้องสำเร็จ บางช่วงเวลาประชากรของพระเจื่อก็อาจประสบกับความยากลำบาก การข่มเหง การถูกจองจำ และแม้แต่ความตายเพื่อพระคริสต์ แม้จะอยู่ในช่วงเวลาที่ทำทายเป็นที่สุดก็ตาม เมื่อซาตาน

โจมตีอย่างเลวร้ายที่สุด พระเจ้าก็ยังทรงคำจูนและปกป้องคริสตจักร
ของพระองค์

อ่าน ฮีบรู 11:35-38 และวิวรณ์ 2:10 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้
เผยให้เห็นถึงการต่อสู้ของเรากับอำนาจชั่วอย่างไร และ
สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการปกป้องของพระเจ้าในคำถามก่อน
หน้านี้อย่างไร แนวคิดเรื่องการปกป้องของพระเจ้าขัดแย้งกับการ
ที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้บางคนต้องเผชิญกับความทุกข์ทรมาน
และแม้แต่การพลีชีพเพื่อพระคริสต์หรือไม่

“ความพยายามของชาตानในการทำลายคริสตจักรของพระ
คริสต์ด้วยความรุนแรงเป็นสิ่งที่ไร้ผล การต่อสู้ครั้งยิ่งใหญ่ซึ่งมีพวก
สาวกของพระเยซูยอมพลีชีพของตนไม่ได้หยุดชะงักไปเมื่อบรรดาผู้ถือ
ธงชัยที่สัตย์ซื่อเหล่านี้ต้องล้มตายลงในหน้าที่ ความพ่ายแพ้ของพวกเขา
เขากลับนำมาซึ่งชัยชนะ แม้คนงานของพระเจ้าจะถูกเข่นฆ่า แต่พระ
ราชกิจของพระองค์ก้าวต่อไปข้างหน้าอย่างมั่นคง” (เอลเลน จี. วัตส์,
สงครามประวัติศาสตร์, หน้า 41)

การที่ผู้เขียนพระคัมภีร์ผู้ซึ่งรู้ถึงความเจ็บปวดและความ
ทุกข์เป็นอย่างดีก็ยังเขียนแล้วเขียนอีกถึงความจริงในเรื่องของ
ความรักของพระเจ้า การเช่นนี้มีความหมายต่อเราอย่างไร เราจะ
ประสบกับความรักแบบเดียวกันนี้ได้ได้อย่างไร

ตลอดศตวรรษแรก ๆ ของคริสต์ศาสนา คริสตจักรเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว แม้ว่าจะถูกจำกัด ทรมาน และประทัดประหารก็ตาม ผู้เชื่อที่ชื่อสัตย์ อุทิศตนทั้งหมดต่อพระเจ้า เปี่ยมล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ประกาศพระคำของพระองค์ด้วยฤทธิ์เดช ชีวิตของผู้คนนับหมื่นนับพันคนเปลี่ยนไปและกลับใจใหม่

อ่าน กิจการ 2:41; กิจการ 4:4, 31; กิจการ 5:42; และกิจการ 8:1-8 คริสตจักรในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ต้องเผชิญกับความท้าทายอย่างไรบ้าง และเหตุใดคริสตจักรจึงเติบโตอย่างรวดเร็ว

เหล่าสาวกต้องเผชิญกับการขู่เข็ญ (กิจการ 4:17) การคุมขังในคุก (กิจการ 5:17, 18) การกดขี่ข่มเหง (กิจการ 8:1) และแม้แต่ความตาย (กิจการ 7:59; กิจการ 12:2) กระนั้น เหล่าสาวกก็ประกาศพระคริสต์ผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์อย่างกล้าหาญด้วยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และคริสตจักรต่าง ๆ ก็เติบโตและแพร่ขยายไปทั่วแคว้นยูเดีย กาลิลี และสะมาเรีย (กิจการ 9:31)

ฐานที่มั่นของนรกสันตะเทือน พันธนาการของซาตานแตกออก ความเชื่อทางไสยศาสตร์ของคนนอกศาสนาพังทลายลงต่อหน้าฤทธิ์เดชของพระคริสต์ผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ ชาวประเสริฐได้รับชัยชนะเหนืออุปสรรคมากมาย เหล่าสาวกไม่นั่งขดตัวอยู่ในห้องชั้นบนอีกต่อไป ความกลัวก็มลายหายไปเหมือนเงาที่จางลง

จิตใจของเหล่าสาวกกลับเต็มเต็มไปด้วยความเชื่อ เพียงแค่มองดูพระเจ้าผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ก็เปลี่ยนชีวิตของพวกเขา พระเยซู

ทรงให้เหตุผลใหม่ในการใช้ชีวิตแก่พวกเขา พระเจ้าของเราไม่เพียงแต่
ประทานพระมหาบัญชาแก่พวกเขาเท่านั้น (มาระโก 16:15) แต่พระองค์
ยังประทานพระสัญญาอันยิ่งใหญ่แก่พวกเขาด้วยว่า “แต่พวกท่านจะ
ได้รับพระราชทานฤทธานุภาพ เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาเหนือ
ท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นสักขีพยานของเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่ว
แคว้นยูเดีย ทั่วแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก”
(กิจการ 1:8)

ข่าวประเสริฐแพร่หลายไปจนสุดมุมโลก (โคโลสี 1:23) แม้ยอห์น
สาวกคนสุดท้ายจะเสียชีวิตในปลายศตวรรษแรกก็ตาม แต่คนอื่น ๆ ก็
หยิบคอปเปลิ่งแห่งความจริงและประกาศพระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์ต่อไป
ประมาณ ค.ศ. 110 พลินี ซึ่งเป็นผู้ว่าการจังหวัดบิธิเนียของโรมันที่
ตั้งอยู่บนชายฝั่งทางเหนือของตุรกี เขียนจดหมายถึงจักรพรรดิทราจัน
คำกล่าวของพลินีเป็นเรื่องน่าสังเกต เพราะถูกเขียนขึ้นเป็นเวลาเกือบ
แปดสิบปีหลังจากพระคริสต์ตรึงที่กางเขน พลินีบรรยายถึงการ
พิจารณาคดีอย่างเป็นทางการเพื่อค้นหาและประหารชีวิตคริสเตียน เขา
กล่าวว่า “คนจำนวนมาก ทุกวัย ทุกชนชั้น และทุกเพศตกอยู่ในการ
อันตรายจากการถูกกล่าวหา และการเช่นนี้จะดำเนินต่อไปเรื่อย ๆ
เนื่องจากอิทธิพลของความเชื่อเลื่อมใสพวกนี้ (ศาสนาคริสต์) ได้
แพร่กระจายออกไป ไม่เพียงแต่ในเมืองต่าง ๆ เท่านั้น แต่ยังรวมถึง
หมู่บ้านและเขตชนบทด้วย” (Henry Bettenson, *Documents of the
Christian Church* (New York: Oxford University Press, 2011), p. 4)

แม้ว่ามารร้ายจะโจมตีอย่างรุนแรงที่สุด แต่คริสตจักรก็เติบโตอย่างรวดเร็ว สิ่งที่เราเรียนรู้จากคริสตจักรยุคแรกช่วยเราผู้ซึ่งอยู่ในคริสตจักรยุคสุดท้ายได้อย่างไร

วันพุธ

การดูแลชุมชน

Caring for the Community

คริสตจักรยุคแรกเติบโตขึ้นไม่ใช่เพียงเพราะสมาชิกประกาศข่าวประเสริฐเท่านั้น แต่เพราะพวกเขาดำเนินชีวิตตามข่าวประเสริฐด้วย ผู้เชื่อทำตามแบบอย่างพันธกิจของพระคริสต์ผู้ทรง “เสด็จไปทั่วแคว้นกาลิลี ทรงสั่งสอนในธรรมศาลาของพวกเขา ทรงประกาศข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า และทรงรักษาบรรดาโรคภัยไข้เจ็บของชาวเมืองให้หาย” (มัทธิว 4:23) พระเยซูทรงห่วงใยผู้คนเป็นอย่างมาก และคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ก็ห่วงใยผู้คนเช่นกัน ความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวและความมุ่งมั่นในการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์รวมกับการแบ่งปันข่าวประเสริฐด้วยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ สองสิ่งนี้ส่งผลอย่างมากต่อโลกของคริสตจักรในศตวรรษแรก

อ่าน กิจการ 2:44-47; กิจการ 3:6-9; และกิจการ 6:1-7 แม้สถานการณ์จะแตกต่างกันไป แต่เราได้รับบทเรียนอะไรจากข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เกี่ยวกับศาสนาคริสต์ที่แท้จริง

ผู้เชื่อในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่เหล่านี้ปฏิบัติตามแบบอย่างของพระคริสต์ ดังที่เปโตรกล่าวถึงพระองค์ว่า “พระเจ้าทรงเจิมพระเยซูชานาซาเรธด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธานุภาพอย่างไร และเรื่องที่ว่าพระเยซูเสด็จไปทำคุณประโยชน์และรักษาคนทั้งหลายที่

ถูกมารเบียดเบียนอย่างไร เพราะว่าพระเจ้าสถิตอยู่กับพระองค์” (กิจการ 10:38) คริสตจักรของพระคริสต์เป็นเหมือนพระกายของพระองค์บนโลกนี้ ในช่วงศตวรรษแรก ๆ นั้นคริสตจักรได้แสดงให้เห็นถึงความรักที่เสียสละและความห่วงใยต่อมนุษย์ที่เจ็บปวดและใจแตกสลาย ผู้เชื่อเหล่านี้เป็นแบบอย่างของชีวิตแห่งความรักของพระคริสต์

ในความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ที่โหมกระหน่ำในจักรวาล มารต้องการทำลายพระฉายาของพระเจ้าในมนุษย์ จุดประสงค์ของข่าวประเสริฐเพื่อฟื้นฟูพระฉายาของพระเจ้าในมนุษย์ การฟื้นฟูนี้รวมถึงการเยียวยาทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และจิตวิญญาณ

พระเยซูทรงเปิดเผยแผนการของพระองค์แก่เราแต่ละคนในยอห์น 10:10 “ขโมยนั้นย่อมมาเพื่อจะลัก ฆ่า และทำลาย เรามาเพื่อพวกเขาจะได้ชีวิตและจะได้อย่างครบบริบูรณ์” พระองค์ทรงปรารถนาให้เรามีความสุขพรั่งกายแข็งแรง จิตใจที่ตื่นตัว มีความมั่นคงทางอารมณ์ และมีจิตวิญญาณที่สมบูรณ์

นี่เป็นเรื่องจริงโดยเฉพาะเมื่อเรามองในแง่ของการเสด็จกลับมาตามพระสัญญาของพระองค์ โลกนี้กำลังเผชิญกับวิกฤติครั้งใหญ่ คำพยากรณ์ของพระเยซูใน มัทธิว 24 และลูกา 21 ทำนายถึงความหายนะบนโลกก่อนที่พระองค์จะเสด็จกลับมา เมื่อพระคริสต์ทรงสัมผัสเราด้วยพระคุณแห่งการเยียวยา เราก็จะปรารถนาที่จะสัมผัสผู้อื่นด้วยสัมผัสของพระคริสต์ เพื่อเขาเหล่านั้นจะได้หายเป็นปกติเช่นกัน พระเยซูส่งเราออกไปสู่โลกที่แตกสลายในฐานะทูตของพระคริสต์ เพื่อสัมผัสผู้อื่นด้วยความรักของพระองค์ คริสต์ศาสนาในยุคพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่

มีลักษณะพิเศษคือ พวกเขามีความรักคริสเตียนต่อกันและกันและต่อ
ชุมชนของพวกเขาด้วย

**คริสตจักรมีบทบาทอะไรในการร่วมมือกับพระคริสต์เพื่อ
พิสูจน์ข้อกล่าวหาของซาตานว่าผิด**

วันพฤหัสบดี

มรดกแห่งความรัก

A Legacy of Love

**อ่าน ยอห์น 13:35 และ 1 ยอห์น 4:21 ซาตานทำทนายการ
ปกครองของพระเจ้าในความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่อย่างไร แทนแท้
ของคริสตศาสนาคืออะไร**

ความรักเป็นบรรทัดฐานของชุมชนคริสเตียนในช่วงสองสาม
ศตวรรษแรก เทอร์툴เลียนยืนยันว่า “การกระทำแห่งความรักอันสูงส่ง
เป็นหลักสำคัญที่ทำให้หลายคนจดจำและชื่นชมเรา ดูลี พวกเขาพูดกันว่า
พวกเขาห่วงใยกันและกันอย่างแท้จริงเพียงใด”

การแสดงถึงความรักของพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดครั้งหนึ่งคือ ครั้ง
ที่เกิดโรคร้ายแรงสองครั้งในช่วงต้นศตวรรษ ค.ศ. 160 และ ค.ศ.
265 คริสเตียนรับอาสาและดูแลคนป่วยและผู้ที่กำลังจะตาย โรคร้าย
นี้คร่าชีวิตคนนับหมื่น ส่งผลให้ทั้งหมู่บ้านและเมืองต่าง ๆ แทบว่าง
เปล่า แทบไม่มีผู้คนหลงเหลืออยู่ พันธกิจแห่งความรักที่ไม่เห็นแก่ตัว
เสียสละ และความห่วงใยของคริสเตียนส่งผลอย่างใหญ่หลวงต่อผู้คน
เมื่อเวลาผ่านไป ผู้คนหลายพันคน และในที่สุดก็หลายแสนคน และ
ต่อจากนั้นก็หลายล้านคนในจักรวรรดิโรมันเข้ามาเป็นผู้เชื่อในพระเยซู
ในช่วงที่เกิดโรคร้ายทั้งสองครั้งนี้ ความรัก ความห่วงใยที่สื่อให้เห็น

การดูแลผู้ป่วยและผู้ที่ยากจนจะตายอย่างเป็นระบบและไม่เห็นแก่ตัวสร้าง ความชื่นชมให้กับผู้เชื่อเหล่านี้และพระคริสต์ที่พวกเขาเป็นตัวแทน

“The Rise of Christianity” หนังสือของร็อดนีย์ สตาร์กเป็น เรื่องราวประวัติศาสตร์สมัยใหม่ที่บรรยายเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ เหล่านี้ด้วยมุมมองใหม่และดีขึ้น เขาอธิบายในหนังสือว่า ในช่วงที่เกิด โรคระบาดครั้งที่สอง (ค.ศ. 260) ชุมชนคริสเตียนทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่ เป็นชาวยิวคริสเตียนในขณะนั้น ทำตัวเหมือนเป็นกองทัพพยาบาล จัดหาสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานเพื่อความอยู่รอดแก่ชุมชนที่ทนทุกข์ ในช่วง ที่โรคระบาดครั้งที่สองรุนแรงถึงขีดสูงสุดประมาณปี ค.ศ. 260 ใน จดหมายของอีสเตอร์ ไคโอนิซิอัส ได้เขียนข้อความไว้อาลัยขนาดยาว ถึงความพยายามของคริสเตียนท้องถิ่นที่ดูแลปรนนิบัติอย่างกล้าหาญ ซึ่งหลายคนสละชีวิตขณะที่กำลังดูแลผู้อื่น

“พี่น้องคริสเตียนของเราส่วนใหญ่แสดงให้เห็นถึงความรักและความภักดีอย่างไม่มีเงื่อนไข ไม่เคยลังเลใจที่จะช่วยและค้ำนึ่งถึงกันและ กันอยู่เสมอ พวกเขาดูแลคนป่วย เอาใจใส่ทุกความต้องการและ ปรนนิบัติพวกเขาในพระนามของพระคริสต์ โดยไม่คำนึงถึงอันตราย ของตน พี่น้องคริสเตียนเหล่านี้ก็จากไปพร้อมกับคนป่วยด้วยความสงบ สุข เพราะพวกเขาติดโรคจากคนเหล่านั้น ยอมรับความเจ็บป่วยของ เพื่อนบ้านและรับเอาความทุกข์ยากของพวกเขาด้วยความยินดี” (Rodney Stark, *The Rise of Christianity* (Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1996), p. 82)

เราได้รับข่าวสารที่ชัดเจนอะไรจากเรื่องนี้ เราเรียนรู้ที่จะตายต่อตนเองเพื่อที่เราจะแสดงออกถึงจิตวิญญาณที่ไม่เห็นแก่ตัว เช่นเดียวกันนี้ได้อย่างไร ไม่ใช่เรื่องง่ายเลยมิใช่หรือ

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม

“ความพยายามของซาตานในการทำลายคริสตจักรของพระคริสต์ด้วยความรุนแรงเป็นสิ่งที่ไร้ผล การต่อสู้ครั้งยิ่งใหญ่ซึ่งมีพวกสาวกของพระเยซูยอมพลีชีพของตนไม่ได้หยุดชะงักไปเมื่อบรรดาผู้ถือธงชัยที่สัตย์ซื่อเหล่านี้ต้องล้มตายลงในหน้าที่ ความพ่ายแพ้ของพวกเขา กลับนำมาซึ่งชัยชนะ แม้คนงานของพระเจ้าจะถูกเข่นฆ่า แต่พระราชกิจของพระองค์ก้าวต่อไปข้างหน้าอย่างมั่นคง ชาวประเสริฐยังคงแผ่ออกไปและจำนวนสานุศิษย์ก็ทวีขึ้นอย่างต่อเนื่อง และแทรกซึมเข้าไปในดินแดนต่างๆ ที่แม้กระทั่งพญาอินทรีแห่งโรมยังแผ่เข้าไปไม่ถึง มีคริสเตียนคนหนึ่งได้การคัดค้านเพื่อต่อต้านพวกผู้นำนอกศาสนาที่ผลักดันให้การกดขี่เข้มเหงรุกรไปข้างหน้าว่า ท่านอาจ ‘ฆ่าเรา ทรมานเรา ปรับโทษเรา...ความอยู่ดีธรรมของท่านจะเป็นเครื่องพิสูจน์ว่าเราบริสุทธิ์...หรือความเหี้ยมโหดของท่าน...ก็หาเป็นประโยชน์อะไรแก่ท่านไม่’ รังแต่จะเป็นคำเชื้อเชิญที่หนักแน่นขึ้นในการชักนำให้อีกฝ่ายหนึ่งกลับไปยังความเชื่อของเขา ‘ยิ่งท่านห้าหั้นเราบ่อยครั้งขึ้นเพียงไร เรากียิ่งทวีจำนวนมากขึ้นเพียงนั้น เลือดของคริสเตียนเป็นเสมือนเมล็ดพันธุ์’ Tertullian, Apology, paragraph 50 (เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 41, 42)

“การเตรียมการอันล้าลึกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่ทรงยอมให้คนชอบธรรมทนรับการข่มเหงที่มาจากน้ำมือของคนอธรรมสร้างความฉงนสนเท่ห์ให้แก่คนมากมายที่อ่อนแอในความเชื่อ มีบางคนถึงกับพร้อมที่จะละทิ้งความไว้วางใจในพระเจ้า เหตุเพราะพระองค์ทรงปล่อยให้คนต่ำช้าที่สุดรุ่งเรืองขึ้น ในขณะที่คนดีและบริสุทธิ์ที่สุดกลับต้องตกกระทำลำบากและทนทุกข์ทรมานจากอำนาจที่โหดเหี้ยม จึงเกิดมีคำถามผุดขึ้นมาว่า เหตุไฉนพระเจ้าผู้ทรงยุติธรรม ทรงกอบปรีย์ด้วยพระเมตตาคุณ และทรงฤทธานุภาพอันไพบูรณ์ จึงทรงยอมทนต่อความอยุติธรรมและการกดขี่ข่มเหงได้ถึงเพียงนี้ นี่เป็นคำถามที่เราไม่ควรจะเข้าไปข้องแหวด้วย พระเจ้าประทานสักขีพยานแห่งรักของพระองค์ให้แก่เราอย่างเพียงพอ และเราก็ไม่ควรสงสัยในความรักมั่นคงของพระองค์เพียงเพราะความไม่เข้าใจของเราเองในเรื่องพระราชกิจแห่งการทรงจัดเตรียมของพระองค์” (เอลเลน จี. วัตส์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 47)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. การข่มเหงมีประโยชน์อันใด เหตุใดพระเจ้าจึงยอมให้คนของพระองค์ต้องทนทุกข์ในบางครั้ง
2. ถ้าเพื่อนถามคุณว่า “พระเจ้าทรงอยู่ที่ไหนเมื่อฉันทุกข์ทรมาน ถ้าพระองค์ทรงรักฉัน แล้วทำไมฉันจึงต้องเจอช่วงเวลาที่ยากลำบากเช่นนี้” คุณจะตอบอย่างไร
3. คริสตจักรท้องถิ่นของคุณจะกลายเป็นชุมชนที่ห่วงใยและส่งผลไปทั่วโลกได้อย่างไร มีวิธีใดบ้างที่จะนำบทเรียนสัปดาห์นี้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

บทที่ 3

ส่องแสงในที่มืด

Light Shines in the Darkness

วันที่ 13 – 19 เมษายน 2024

บายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้: ยอห์น 8:44; สุภาษิต 23:23; กิจการ 20:27-32; 2 เทสะโลนิกา 2:7-12; สดุดี 119:105, 116, 130, 133, 160; สุภาษิต 16:25; 2 โครินธ์ 4:3-6

ข้อควรจำ

“พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า ‘ความสว่างจะอยู่ท่ามกลางพวกท่านอีกหน่อยหนึ่ง เมื่อยังมีความสว่างอยู่ก็จงเดินไปเถิด เพื่อที่ว่าความมืดจะได้ตามท่านไม่ทัน คนที่เดินอยู่ในความมืดย่อมไม่รู้ว่าตนไปทางไหน’ ” (ยอห์น 12:35)

วิวรณ์ พระธรรมเล่มสุดท้ายในพระคัมภีร์ บรรยายภาพของมารว่าเป็นพญานาคและงู (วิวรณ์ 12:9) มันเป็นพญานาคเพราะมันปรารถนาที่จะทำลายประชากรของพระเจ้า และเป็นงูเพราะมันใช้เล่ห์เหลี่ยมอันชาญฉลาดหลอกลวงพวกเขา หลายปีหลังจากการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ จักรวรรดิโรมันได้ทรมาณผู้ที่ปฏิเสธที่จะบูชา “เทพเจ้า” หลายพันคน ทั้งยังโยนลงในถ้ำสิงโตและเผาทั้งเป็น อย่างไรก็ตาม

ก็ตาม เมื่อต้องเผชิญกับการลงโทษอันเหี้ยมโหดนี้ หลายคนก็ยังคงสัตย์ซื่อ ชาวประเสริฐยังคงประกาศออกไป และคริสตจักรก็เติบโตขึ้น

ผลก็คือ ซาตานได้เปลี่ยนกลยุทธ์ของมัน คนต่างศาสนาจำนวนมากได้เข้ารับบัพติศมา แต่ไม่ได้เรียนรู้ความจริงในพระคัมภีร์อย่างละเอียด ข้อผิดพลาดหลังไหลเข้ามาในคริสตจักร เนื่องจากผู้นำศาสนา ความจริงในพระคัมภีร์เข้ากับประเพณีนิยม ศตวรรษที่สี่และห้าเป็นยุคแห่งการประนีประนอม เนื่องจากบาทหลวงของคริสตจักรผสมผสานพิธีกรรมนอกรีตเข้ากับคำสอนของคริสเตียน

แม้ในช่วงเวลาที่ยากลำบากที่สุดในชีวิต พระเจ้าก็ยังคงอยู่กับประชากรของพระองค์อย่างสม่ำเสมอ พวกเขาพบกับพระเยซูผู้ทรงเป็น “ทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต” และพวกเขายืนหยัดมั่นคงอยู่ได้ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แม้จะอยู่ต่อหน้าแรงกดดันอย่างท่วมท้นให้ยอมละทิ้งความเชื่อ แต่พวกเขาก็สัตย์ซื่อต่อพระประสงค์ของพระเจ้าที่เปิดเผยให้พวกเขาได้ทราบในพระคัมภีร์ และยืนหยัดเพื่อความจริงในพระวจนะของพระองค์อย่างไม่ท้อถอย โดยไม่คำนึงถึงแรงกดดันที่ธำโสมเข้ามาในชีวิตของพวกเขา

วันอาทิตย์

การประนีประนอม: กลยุทธ์อันหลักแหลมของซาตาน

Compromise: Satan's Subtle Strategy

เปรียบเทียบ ยอห์น 14:6 กับยอห์น 8:44 ทั้งสองข้อกล่าวถึงความแตกต่างระหว่างพระลักษณะของพระเยซูและอุปนิสัยของซาตานอย่างไร

สิ่งที่พระเยซูตรัสเป็นความจริง เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ประพันธ์ความจริง ความจริงเกิดขึ้นจากหัวใจของพระเจ้าผู้รอบรู้เปี่ยมด้วยความรัก และรอบรู้ทุกสิ่ง พระองค์ทรงเป็นรากฐานของความจริงทั้งมวล

ในทางตรงกันข้าม ซาตานเป็นผู้โกหกและเป็นบิดาของการมูสา มันพร้อมที่จะใช้คำโกหก คำหลอกลวง ข้อมูลที่ผิด และความจริงที่บิดเบือนชักนำประชากรของพระเจ้าให้หลงไป มันหลอกเอวาในสวนเอเดน โดยบิดเบือนความจริง ก่อให้เกิดความสงสัย และปฏิเสธสิ่งที่พระเจ้าตรัสอย่างเปิดเผย ซาตานกล่าวในบริบทที่เอวากินผลนั้นว่า “พวกเจ้าจะไม่ตายแน่” ซึ่งขัดแย้งกับสิ่งที่พระเจ้าตรัสไว้อย่างชัดเจนตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา ซาตานได้ใช้กลยุทธ์เดียวกัน มันเป็นบ่อนทำลายความเชื่อมั่นในพระวาทะของพระเจ้า ทำให้ขัดแย้งกับพระประสงค์ของพระเจ้าที่ทรงเปิดเผยไว้ บิดเบือนพระคัมภีร์ และบางครั้งก็อ้างพระคัมภีร์ในทางที่ผิด

อ่าน สุภาษิต 23:23; ยอห์น 17:17; และยอห์น 8:32 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ที่กล่าวถึงความจริงในพระวาทะของพระเจ้ามีความคล้ายคลึงกันอย่างไร ศูนย์กลางของข่าวสารคืออะไร

“ซาตานรู้ดีแก่ใจว่า พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์จะทำให้มนุษย์มองเห็นการหลอกลวงและต้านทานอำนาจของมันได้ แม้กระทั่งพระเจ้าช่วยให้รอดของโลกก็ยังทรงต่อต้านการโจมตีของมันด้วยพระวาทะ พระคริสต์ทรงยกโล่แห่งความจริงนิรันดร์ขึ้นป้องกันการจู่โจมในทุกรูปแบบ ด้วยตรัสว่า ‘พระคัมภีร์เขียนไว้ว่า’ พระองค์ทรงต้านทุกข้อเสนอของศัตรู

คู่อริด้วยพระปัญญาและอำนาจของพระวจนะ เพื่อที่ซาตานจะยังคงมีอิทธิพลอยู่เหนือมนุษย์และสร้างอำนาจให้แก่ผู้ชั่วงซึ่งอย่างระบอบปาปาซีนั้น มันต้องควบคุมให้ขาดความรู้ในพระคัมภีร์ พระคัมภีร์จะยกชูพระเจ้าและจัดวางมนุษย์ผู้มีชีวิตจำกัดไว้ในสถานภาพที่แท้จริงของเขา ด้วยเหตุนี้ มันจึงต้องปกปิดและปราบปรามความจริงอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในพระคัมภีร์ คริสตจักรแห่งโรมนำตรรกศาสตร์นี้มาใช้ นับเป็นเวลาหลายร้อยปีมีคำสั่งห้ามแจกจ่ายพระคัมภีร์ ห้ามประชาชนอ่านหรือมีพระคัมภีร์ไว้ในบ้าน และมีเพียงพวกนักบวชกับพระราชาคณะผู้ไม่มีหลักธรรมเท่านั้นที่ตีความคำสอนต่างๆ ของพระคัมภีร์เพื่อสนับสนุนการแอบอ้างของพวกเขา ด้วยเหตุนี้พระสันตะปาปาจึงทรงเป็นที่ยอมรับกันแทบทั่วทั้งโลกในฐานะตัวแทนของพระเจ้าในโลกนี้ซึ่งมีอำนาจเหนือคริสตจักรและรัฐ” (เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 51)

จงอภิปรายวิธีที่ซาตานใช้ในทุกวันเพื่อปิดเบือนหรือตีความพระคำของพระเจ้าแบบผิด ๆ

วันจันทร์

สุนัขป่าที่ดุร้าย
Savage Wolves

อ่าน กิจการ 20:27-32 อัครสาวกเปาโลเตือนผู้นำคริสตจักรในเมืองเอเฟซัสเกี่ยวกับการละทิ้งความเชื่อที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตอย่างไร

คำแนะนำของเปาโลมีจุดประสงค์คือ เพื่อเตรียมคริสตจักรให้พร้อมสำหรับสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น เขาอธิบายข้อกังวลหลักสองประการจากข้อพระคัมภีร์ข้างต้น

ข้อกังวลแรกคือ “จะมีพวกสุนัขป่าที่ดุร้ายเข้ามาในหมู่พวกท่าน และจะไม่ละเว้นฝูงแกะไว้เลย” (กิจการ 20:29) กล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ผู้เชื่อจะเผชิญกับการข่มเหงอย่างรุนแรง แต่จะมาจากภายในคริสตจักร คำพยากรณ์นี้สำเร็จในศตวรรษแรกและศตวรรษที่สอง คริสเตียนที่ปฏิเสธที่จะกราบไหว้จักรพรรดิด้วยการก้มกราบเทพเจ้าแห่งโรมจะถูกรบกวน ถูกคุมขัง และถูกประหารชีวิตด้วยการเผา

อัครสาวกแสดงออกถึงการกังวลประการที่สองเมื่อเขากล่าวว่า “และจะมีบางคนในหมู่พวกท่านออกมาบิดเบือนความจริง เพื่อชักชวนสาวกให้หลงตามพวกเขาไป” (กิจการ 20:30) ศาสนานอกกรีตจะเข้าไปในคริสตจักร หลักคำสอนเทียมเท็จจะเข้ามาแทนที่ความจริงอันศักดิ์สิทธิ์ พิธีกรรมนอกกรีตจะมีชัย การประนีประนอมค่อย ๆ คืบคลานเข้าสู่คริสตจักรอย่างแนบเนียนในศตวรรษที่สี่และห้า และผลลัพธ์ที่ได้ นั่นเลวร้ายคือ การละทิ้งความจริงในพระคำของพระเจ้า

อ่าน 2 เธสะโลนิกา 2:7-12 อัครสาวกเปาโลบรรยายถึงการละทิ้งความเชื่อที่กำลังจะเกิดขึ้นว่ามีลักษณะเช่นไร

เปาโลให้ความเห็นว่า “อำนาจลึกลับนอกกฎหมายนั้นก็เริ่มทำงานอยู่แล้ว” คำกล่าวนี้มีความสำคัญ แม้แต่ในสมัยของเปาโลก็มีการละทิ้งความจริงในพระวาระของพระเจ้าเกิดขึ้นแล้ว ซึ่งเกี่ยวกับการเชื่อฟังบัพติศมาของพระเจ้า การละทิ้งความเชื่อนี้เติบโตขึ้นมากในศตวรรษต่อ ๆ มา

รูปเคารพถูกนำเข้ามาใช้ในการนมัสการของคริสเตียน ซึ่งขัดแย้งกับพระบัญญัติข้อสอง ตลอดประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา รูปเคารพเป็นแนวหน้าของศาสนานอกรีตทั้งหมด เพื่อให้ศาสนาคริสต์เป็นที่ยอมรับมากขึ้นในหมู่คนนอกศาสนาที่เข้ามาในคริสตจักร จึงได้มีการเปลี่ยนชื่อของเทพเจ้านอกรีตว่าเป็นนักบุญ นอกจากนี้ วันอาทิตย์ซึ่งเป็นวันแห่งการบูชาเทพเจ้าแห่งดวงอาทิตย์ ค่อย ๆ รับมาให้เป็นวันนมัสการของคริสเตียนเพื่อเป็นเกียรติแก่การฟื้นคืนพระชนม์ วันเทียวเมเทจที่ไม่ได้รับการอนุมัติจากพระคัมภีร์ก็มีชัย แม้แต่ในทุกวันนี้

เราเห็นการประนีประนอมแบบใดบ้างที่เข้ามาในคริสตจักรในปัจจุบัน แต่ที่สำคัญกว่านั้นคือ คุณเองกำลังประนีประนอมอะไรอยู่ อาจเป็นการผสมผสานความจริงเข้ากับข่าวสารเทียมเท็จหรือไม่

วันอังคาร

ปกป้องโดยพระวจนะ

Safeguarded by the Word

เปรียบเทียบ ยอห์น 17:15-17 กับกิจการ 20:32 พระเยซูและอัครสาวกเปาโลช่วยให้เราเข้าใจเรื่องการปกป้องจากการหลอกลวงของซาตานอย่างไร

พระคัมภีร์เปิดเผยพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างไม่ผิดเพี้ยน และแสดงให้เห็นแผนการแห่งสวรรค์เพื่อความรอดของมนุษยชาติ เนื่องจาก “พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า” ดังนั้นจึง “เป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การแก้ไขสิ่งผิด และการอบรมในความชอบธรรม” (2 ทิโมธี 3:16) กล่าวคือ “พระคัมภีร์ทุก

ตอน” ได้รับการดลใจจากพระเจ้า มิใช่เพียงแค่บางตอนเท่านั้น หรือบางตอนได้รับการดลใจมากกว่าอีกตอนหนึ่ง พระคัมภีร์ทั้งเล่มจะต้องได้รับการยอมรับว่าเป็นพระวจนะของพระเจ้า มิฉะนั้น ประตู่แห่งการหลอกลวงก็เปิดกว้างอยู่

พระคัมภีร์เผยให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความรักอันไม่มีที่สิ้นสุดของพระเจ้าท่ามกลางความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ นอกจากนี้ ยังเปิดโปงการหลอกลวงของซาตานอีกด้วย มารเกลียดพระวจนะของพระเจ้าและได้ทำทุกวิถีทางที่มันจะทำให้ได้ตลอดหลายศตวรรษเพื่อทำลายอิทธิพลของพระวจนะนั้น

ท้ายที่สุดแล้ว เราจะรู้อะไรเกี่ยวกับแผนการแห่งความรอดได้เล่า หากเราไม่มีพระคัมภีร์ เราจะเข้าใจถึงการประสูติ การดำเนินชีวิต คำสอนและพันธกิจของพระเยซูได้มากนักเพียงใดหากไม่มีพระคัมภีร์ และเราจะเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงการสละพระชนม์ของพระคริสต์ พระสิริแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ อำนาจในการวิงวอนของพระองค์ และความสง่างามในการเสด็จกลับมาของพระองค์ได้อย่างไร

พระวจนะของพระเจ้าเปิดเผย สอน และเน้นย้ำความจริงที่สำคัญทั้งหมดนี้ พระวจนะของพระองค์เท่านั้นจะต้องเป็นมาตรฐานสุดท้ายและสูงสุดต่อการเข้าใจความจริงอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งปวง

ดังนั้น เราต้องต่อต้านความพยายามใด ๆ ก็ตามที่จะเป็นบ่อนทำลายสิทธิอำนาจหรือการดลใจของพระคัมภีร์ แม้แต่ผู้ที่อ้างตนว่ารักพระคัมภีร์มากก็ยังสงสัยในพระคัมภีร์ น่าเศร้าใจเนื่องจากแนวคิดสมัยใหม่เข้ามา ทำให้นักศาสนศาสตร์และคริสเตียนหลายคนมุ่งให้ความสนใจพระคัมภีร์ในแง่มุมมองของมนุษย์มากเกินไป จนทำให้เข้าใจว่า

พระคัมภีร์กลายเป็นงานเขียนของมนุษย์แทนที่จะเป็นพระคำของพระเจ้า พวกเขาโต้แย้งว่า พระคัมภีร์เป็นงานเขียนของกษัตริย์ คนเลี้ยงแกะ ชาวประมง ปุโรหิต กวี และคนอื่น ๆ ที่แบ่งปันความเข้าใจและมุมมองเกี่ยวกับพระเจ้า ธรรมชาติ และความเป็นจริงอย่างดีที่สุดตามความเข้าใจในเวลาและสถานที่ของพวกเขา

เป็นเช่นนั้นจริงหรือ หากคำกล่าวนี้เป็นจริง เราผู้มีชีวิตอยู่ทุกวันนี้ในศตวรรษที่ 21 ทำไมจึงจะต้องสนใจสิ่งที่คนเหล่านั้นคิด มากไปกว่านี้ ทำไมเราจะต้องให้ความคิดของพวกเขาเป็นรากฐานสำหรับความหวังอันเป็นนิรันดร์ของเรา

อ่าน สดุดี 119:105, 116, 130, 133, และ 160 ผู้ประพันธ์สดุดีให้ข้อคิดอะไรแก่เราเกี่ยวกับความสำคัญของพระวจนะของพระเจ้าในแผนการแห่งความรอด

วันพุธ

เหตุผลของมนุษย์แทนที่พระคัมภีร์

Human Reasoning Apart from Scripture

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำงานผ่านทางความคิดของเรา พระองค์ทรงเชิญชวนให้เราสำรวจความลึกซึ้งของจักรวาล ดังที่บางคนกล่าวไว้อย่างเหมาะสมว่า “เราผู้เป็นคริสเตียนจะไม่ทิ้งสมองไว้ข้างหลังเมื่อเราเข้าไปในโบสถ์” อย่างไรก็ตาม ความฉลาดหลักแหลมในการใช้เหตุผลของมนุษย์เพียงอย่างเดียวไม่อาจช่วยให้เราพบความจริงอันศักดิ์สิทธิ์ของพระคัมภีร์ได้ ความจริงไม่ได้ถูกกำหนดโดยความคิดเห็นของมนุษย์ แต่เป็นการเปิดเผยของพระเจ้า

อ่าน สุภาษิต 16:25; ผู้วินิจฉัย 21:25; และอิสยาห์ 53:6 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เผยให้เห็นกลยุทธ์การหลอกลวงของซาตานอย่างไร

การหลอกลวงอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดประการหนึ่งของมารคือการชักนำเราให้เชื่อว่า การใช้เหตุผลของมนุษย์เพียงอย่างเดียวนั้นเพียงพอต่อการเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้า โดยไม่ต้องได้รับการช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์และรับความรู้จากพระวจนะของพระเจ้า อาจมีทางที่ดูเหมือนถูกต้องในสายตาของเรา หรือแม้แต่ถูกต้องในวัฒนธรรมของเรา แต่อาจเป็นสิ่งที่ผิดโดยสิ้นเชิงในสายพระเนตรของพระเจ้า

ไม่กี่ปีที่ผ่านมา ผมและภรรยาตัดสินใจเดินทางไกลในป่าใกล้โรงแรมที่เราพักค้างคืน โดยปกติแล้ว ผมค่อนข้างจำทางได้ดีทีเดียวหลังจากที่เราเดินทางไกลประมาณหนึ่งชั่วโมง และเราได้ใช้เส้นทางที่หลากหลาย ผมก็ค่อนข้างมั่นใจว่าจะหาทางกลับได้โดยไม่ยาก แต่ในไม่ช้าพวกเราก็พบว่า เราหลงอยู่ในป่าอย่างสิ้นหวังแล้ว ดวงอาทิตย์กำลังจะตก และผมก็กลัวว่าเรื่องที่แย่ที่สุดกำลังรอเราอยู่ข้างหน้า ขอขอบคุณพระเจ้า เราได้พบกับนักเดินทางคนอื่น ๆ ที่รู้จักเส้นทาง เราเดินออกนอกเส้นทางอย่างน้อยห้าไมล์ แต่ก็อยู่ใกล้กับถนนสายหลัก เนื่องจากรถของพวกนักเดินทางจอดอยู่ใกล้ ๆ พวกเขาจึงให้เราขึ้นรถและพาเรากลับโรงแรม การที่เราพบกับคนที่รู้จักเส้นทางและคนที่สามารถนำเรากลับไปยังจุดหมายปลายทางของเราได้ ทำให้เกิดความแตกต่างอย่างมากสำหรับเรา

ในการเดินทางจากโลกสู่สวรรค์พระเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้งเราไว้ตามลำพัง พระวิญญูญาณบริสุทธิ์ทรงชี้แนะเราให้ไปยังพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ที่จะนำเรากลับบ้าน ความจริงและข้อเปรียบเทียบ ความถูกต้องและผิดพลาด ความดีและความชั่ว สิ่งเหล่านี้สามารถเข้าใจได้อย่างแม่นยำโดยอาศัยพระวาทะของพระเจ้าเท่านั้น สิ่งที่ขัดแย้งกับพระเจ้าและพระวาทะของพระองค์ก็คือสิ่งที่ผิด และสิ่งที่ผิดนั้นก็เป็อันตรายนเสมอ สำคัญเพียงไรที่เราจะต้องให้พระคำของพระเจ้าตัดสินความจริงและศีลธรรมของเรา

เหตุใดความคิดมนุษย์หากปราศจากการช่วยเหลือจากพระวิญญูญาณบริสุทธิ์แล้วก็ไม่สามารถค้นพบความจริงของพระเจ้าได้ จงอภิปรายความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลของมนุษย์กับการเปิดเผยของพระเจ้า เหตุผลช่วยให้เราเข้าใจการเปิดเผยของพระเจ้าได้อย่างไร ตัวอย่างเช่น ดาเนียล 2 ที่เขียนถึงคำพยากรณ์ที่ครอบคลุมประวัติศาสตร์โลกตั้งแต่สมัยบาบิโลนไปจนถึงอนาคต เหตุใดคำพยากรณ์เช่นนี้จึงสร้างความประทับใจอย่างมากต่อความคิดของเรา

วันพฤหัสบดี

แย่งชิงความคิดมนุษย์

Battle for the Mind

อ่าน 2 โครินธ์ 4:3-6 “พระของยุคนี้ได้ทำให้ความคิดของคนที่ไม่เชื่อมืดมนไป” (2 โครินธ์ 4:4) หมายความว่าอะไร ตาของพวกเขามืดมนไปได้อย่างไร และตาจะสว่างอีกได้อย่างไร

คำภาษากรีกที่แปลว่า “ความคิด” ในข้อนี้คือ โนเอมา (noema) ความหมายตรงตัวคือ การรับรู้ของเราหรือความสามารถทางความคิด หนังสืออธิบายพระคัมภีร์ของเรา (SDA Bible Commentary) กล่าวถึงข้อนี้อย่างแจ่มชัด “การต่อสู้อันระหว่างพระคริสต์กับซาตานเป็นการต่อสู้เพื่อแย่งชิงความคิดมนุษย์ (โรม 7:23, 25; 12:2; 2 โครินธ์ 3:14; 11:3; พีลิปปี 2:5; 4:7, 8) งานหลักของซาตานคือ การทำให้ความคิดของมนุษย์มืดบอดหรือมืดมนไป มันทำเช่นนี้ได้โดยกีดกันพวกเขาไม่ให้ศึกษาพระคำของพระเจ้า โดยการก่อกวนอำนาจของความคิดด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ของร่างกายและจิตใจที่มากจนเกินไป ด้วยการให้สิ่งต่าง ๆ ในชีวิตครอบครองความคิดและการทำให้เกิดความหยิ่งยโสและยกตนให้สูงขึ้น” (Volume 6, p. 854)

คนที่หลงหายไม่ได้ขาดความรู้เพราะไม่รู้ แต่เป็นเพราะพวกเขาเลือกที่จะไม่รู้ หลายคนมีโอกาสมากมายที่จะรู้ความจริง แต่ก็เลือกที่จะไม่เชื่อ และซาตานทำให้ตาของพวกเขามืดบอดไป อาณาจักรของซาตานเป็นอาณาจักรแห่งความมืด ดังที่หนังสืออธิบายพระคัมภีร์ของ SDA อธิบายเพิ่มเติมไว้ว่า “พระกิตติคุณเป็นวิธีเดียวที่จะเปิดโปงแผนการอันโหดร้ายและการหลอกลวงของซาตานได้ และเป็นวิธีที่มนุษย์จะเห็นหนทางจากความมืดสู่ความสว่างได้” (Vol. 6, p. 854) สารสำคัญของข่าวสารในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่คือ ชีวิต การสิ้นพระชนม์ และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู พระเยซูทรงเป็นหัวใจของพระกิตติคุณและเป็นศูนย์กลางของพระคัมภีร์ พระคัมภีร์ทั้งเล่มเป็นพยานถึงพระองค์ (ยอห์น 5:39)

อ่าน ยอห์น 1:4, 5, 9, 14 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บรรยายถึง
พระเยซูว่าอย่างไร โดยเฉพาะใน ยอห์น 1:14

ในช่วงศตวรรษแรกของคริสตจักร ผู้เชื่อในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่อุทิศตนอย่างเต็มที่ต่อพระคริสต์ในฐานะพระผู้ให้แสงสว่างในความมืดของพวกเขา พวกเขาได้รับการไถ่โดยพระคุณของพระองค์ เปลี่ยนแปลงโดยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ และได้รับแรงบันดาลใจจากความรักของพระองค์ แม้แต่ความตายก็ไม่อาจทำลายความภักดีต่อพระคริสต์ได้ พวกเขาเรียนรู้ถึงการหลอกลวงของมารผ่านแสงสว่างแห่งพระสิริของพระกิตติคุณ พระคริสต์ทรงมีชายและหญิงผู้ยืนหยัดเพื่อความจริงอย่างกล้าหาญโดยพระคุณของพระองค์มาโดยตลอด แสงแห่งความรัก พระคุณ และความจริงของพระคริสต์ส่องสว่างในความมืดในช่วงศตวรรษแรกนี้

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม

“วิญญาณเดียวกันที่เป็นวิญญาณแห่งความเกลียดชังและการต่อต้านความจริงนั้นตกลงใจพวกศัตรูของพระเจ้าในทุกยุคทุกสมัย บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์จึงจำเป็นต้องเฝ้าระวังและซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ในระดับเดียวกับยุคก่อนๆ ด้วยเช่นกัน พระดำรัสของพระคริสต์ที่ตรัสให้แก่พวกสาวกรุ่นแรกที่ว่า ‘สิ่งที่เราบอกพวกท่านนั้น เราก็บอกคนทั้งหลายด้วยว่าจงเฝ้าระวังอยู่เถิด’ มาระโก 13:37” (เอลเลน จี. ไวก์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 56, 57)

ซาตานได้ใช้วิธีอื่น ๆ เพื่อลดอิทธิพลของพระคัมภีร์ลงในหลายๆ แห่งของโลกนี้ โดยเฉพาะในสถานที่ซึ่งผู้คนสามารถเข้าถึงพระคัมภีร์ได้

อย่างเสรี วิธีหนึ่งที่มีประสิทธิภาพมากคือ แนวทางด้านต่าง ๆ ของ วิทยาศาสตร์ หรือแม้แต่การเชี่ยวชาญทางพระคัมภีร์ ซึ่งบางครั้งอยู่ใน ขั้นที่ว่า หากยอมรับแนวทางเหล่านั้น ก็จะเป็นบ่อนทำลายความ ไว้วางใจในพระคำของพระเจ้าได้ ตัวอย่างเช่น แม้พระธรรมดาเนียลมี อายุมากกว่า 500 ปีก่อนพระคริสต์เสด็จมา แต่นักวิชาการทางพระ คัมภีร์หลายคนกลับระบุว่า มีอายุในกลางศตวรรษที่สองก่อน คริสต์ศักราช

พวกเขาแย้งว่า พระธรรมดาเนียลต้องเขียนขึ้นในช่วงเวลานี้ ไม่เช่นนั้นผู้เผยพระวจนะจะบอกอนาคตได้อย่างแม่นยำได้อย่างไร ซึ่ง ไม่มีทางเป็นไปได้ ดังนั้น พวกเขาจึงแย้งว่า พระธรรมดาเนียลไม่ได้ถูก เขียนขึ้นตามเวลาที่กล่าวไว้ แต่เขียนขึ้นหลายร้อยปีต่อมา น่าเสียดายที่ คำโกหกต่อพระคัมภีร์เป็นเรื่องหนึ่งที่นักวิชาการสมัยใหม่พยายามจะ โจมตีเรา และที่น่าเสียดายยิ่งกว่าคือ หลายคนยอมรับข้อผิดพลาดนี้ เพราะนักวิชาการพระคัมภีร์เป็นผู้สอนเรื่องนี้เอง ไม่น่าแปลกใจเลยที่ เปาโลเตือนเราว่า “จงพิสูจน์ทุกสิ่ง สิ่งที่ดีนั้นจงยึดถือไว้ให้มั่น” (1 เธสะโลนิกา 5:21)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. อ่านข้อความอ้างอิงในบทเรียนวันอังคาร แล้วพิจารณาสิ่งต่อไปนี่: ซาตานใช้วิธีคล้ายคลึงกันนี้ในปัจจุบันเพื่อเป็นบ่อนทำลายอำนาจของพระคัมภีร์อย่างแนบเนียนอย่างไร
2. วิธีใดที่เราจะป้องกันการศึกษาพระคำของพระเจ้าอย่างผิด ๆ ได้ดีที่สุด
3. ความพยายามหลักของซาตานในความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ระหว่างความดีและความชั่วคือการใส่ร้ายพระลักษณะของพระเจ้าและแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงเป็นเผด็จการ เป็นผู้ใช้อำนาจเบ็ดเสร็จอย่างไรความรัก มารร้ายพยายามทำเช่นนี้อย่างไร และพระเจ้าทรงตอบสนองต่อคำโกหกของมันอย่างไร
4. อัครสาวกเปโตรยืนยันว่า “ผู้หนึ่งผู้ใดจะตีความหมายคำของผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เอาเองไม่ได้” (2 เปโตร 1:20) เราจะแน่ใจได้อย่างไรว่า เราจะไม่บิดเบือนความหมายของพระคัมภีร์เพื่อให้เป้าหมายของเราเองสำเร็จ เหตุใดจึงอาจทำได้ง่ายกว่าที่เราตระหนัก และเราจะป้องกันตนเองจากการปฏิบัติเช่นนี้ได้อย่างไร

บทที่ 4

ยืนหยัดเพื่อความจริง

Standing for the Truth

วันที่ 20 – 26 เมษายน 2024

บายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้: ดาเนียล 7:23-25; วิวรรณ์ 12:6, 14; ยูดา 3, 4; วิวรรณ์ 2:10; กิจการ 5:28-32; สดุดี 19:7-11; 1 ยอห์น 5:11-13

ข้อควรจำ

“โมเสสยกสูงขึ้นในถิ่นทุรกันดารอย่างไร บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้นอย่างนั้น เพื่อทุกคนที่วางใจพระองค์จะได้ชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:14, 15)

เมืองอิชมีร์ทางชายฝั่งทะเลของประเทศตุรกีในปัจจุบัน เคยเป็นเมืองสเมอร์นาในพระคัมภีร์ที่พระธรรมวิวรรณ์กล่าวถึง เมืองโบราณที่มีประชากรอาศัยอยู่ประมาณ 100,00 คนแห่งนี้เคยเฟื่องฟูในช่วงปลายศตวรรษที่ 1 และ 2 เป็นเมืองที่เจริญรุ่งเรืองและภาคีต่อโรมันอย่างจริงจัง

ชาวสเมอร์นาทุกคนได้รับคำสั่งให้เผาเครื่องหอมถวายเทพเจ้าโรมันปีละครั้ง เห็นได้ชัดว่าในศตวรรษที่สอง เมืองสเมอร์นามีชุมชนคริสเตียนที่เข้มแข็งเช่นกัน และหลายคนไม่ยอมที่จะปฏิบัติตามกฎโรมัน โพลีคาร์ปซึ่งเป็นผู้นำคริสตจักรยุคแรกถูกสังหารในจัตุรัส

สาธารณะของเมืองสเมอร์นา โดยถูกเผาทั้งเป็นเพราะเขาปฏิเสธที่จะ
ทรยศต่อพระเจ้าของเขาด้วยการเผาเครื่องหอมแด่เทพเจ้าโรมัน เมื่อ
เขาถูกขอให้ปฏิเสธพระคริสต์เป็นครั้งสุดท้าย ชายชราตอบว่า “เรา
ได้รับใช้พระเจ้ามาแปดสิบหกปีแล้ว และพระองค์ก็ไม่ได้ทำผิดกับเรา
เลย แล้วเราจะพูดไม่ดีต่อพระผู้ทรงเป็นกษัตริย์ของเราที่ช่วยเราได้
อย่างไร”

ตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา ชายและหญิงเต็มใจประสบกับ
ความทุกข์ทรมานจากการถูกสังหารแทนที่จะละทิ้งความเชื่อในพระ
คริสต์ การสละชีวิตของเขาเหล่านี้จุดประกายความกล้าหาญของเรา
เรื่องราวการอุทิศตนต่อพระคริสต์ของพวกเขาช่วยให้เราอุทิศตนต่อ
พระองค์ สัปดาห์นี้เราจะศึกษาหลักการในพระคัมภีร์ที่เป็นแรงบันดาลใจ
ใจให้ชาวอลเดนซิสและนักปฏิรูปรุ่นหลัง เช่น ฮัสส์และเจอโรม ยังคง
ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น แม้จะตกอยู่ในอันตรายถึงความ
ตายจากอำนาจเดียวกับที่สังหารโพลีคาร์ป คืออำนาจของโรมัน แต่เขา
เหล่านั้นอยู่ในช่วงอำนาจของสมเด็จพระสันตะปาปา

วันอาทิตย์

ถูกข่มเหงแต่ได้ชัยชนะ

Persecuted Yet Triumphant

อ่าน ดาเนียล 7:23-25 และวิวรณ์ 12:6, 14 ข้อพระคัมภีร์
เหล่านี้ในช่วงเวลาใดในคำพยากรณ์

เมื่อใดก็ตามที่ประชากรของพระเจ้าสัตย์ซื่อต่อพระองค์ ซาตาน
ก็จะโกรธจัด การกดขี่ข่มเหงมักจะตามมา ผู้เผยพระวจนะดาเนียล
บรรยายถึงช่วงเวลาหนึ่งซึ่งยังอยู่ในอนาคตสำหรับเขา เมื่อคริสตจักร

ยุคกลางจะ “ทำสงคราม” และ “ข่มเหง” ประชากรของพระเจ้า (ดาเนียล 7:21, 25) ผู้เผยพระวจนะยอห์นก็บรรยายถึงช่วงเวลาเดียวกันนี้ว่าเป็นเวลาที่คริสตจักรของพระเจ้าถูกบีบให้หลบหนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดารที่จะได้รับการ “เลี้ยงดูตลอดหนึ่งวาระ สองวาระ และครึ่งวาระ” (วิวรณ์ 12:14) วิวรณ์ 12:6 กล่าวเพิ่มเติมว่า “และหญิงคนนั้นก็หนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ที่นั่นนางมีสถานທີ່ซึ่งพระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้” ประชากรของพระเจ้าจะได้รับการเลี้ยงดูในถิ่นทุรกันดาร ขณะที่ความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ยังคงดำเนินต่อไป พระคำของพระองค์จะเสริมกำลังและคำจูนพวกเขา ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่พระสันตะปาปาครอบครองอย่างยาวนานและมีดমন

ประชากรของพระเจ้าพบกับ “สถานที่” ที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับพวกเขา ในช่วงเวลาที่ยากลำบากที่สุดของชีวิต พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับผู้ติดตามที่สัตย์ซื่อของพระองค์อยู่เสมอ ในช่วงเวลาแห่งการทดลองที่ทำทลายที่สุด ประชากรของพระองค์จะพบที่ลี้ภัยในความรักและความหวังโยของพระองค์ (ดูใน สดุดี 46)

เวลา “1,260 วัน” และ “หนึ่งวาระ สองวาระ และครึ่งวาระ” ใน วิวรณ์ 12:6, 14 ต่างอ้างอิงถึงช่วงเวลาเดียวกัน ($3\frac{1}{2}$ วาระหรือปี x 360 วัน/ปี = 1,260 วัน) คำพยากรณ์ในพระคัมภีร์มักเขียนด้วยสัญลักษณ์ คำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียลและวิวรณ์ หนึ่งวันในคำพยากรณ์เท่ากับหนึ่งปีตามความเป็นจริง เราจะพบหลักการ วันเท่ากับปี นี้ได้ใน กัณฑ์ดารวิถี 14:34 และเอเสเคียล 4:6

หลักการ “วันเท่ากับปี” นี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับข้อพระคัมภีร์สองข้อนี้ เพียงอย่างเดียว แต่ตั้งอยู่บนรากฐานของพระคัมภีร์อย่างกว้าง ๆ

ดร.วิลเลียม เชีย นักล่าดับเวลาและนักวิชาการพระคัมภีร์พันธสัญญา
เดิม ให้หลักฐานเกี่ยวกับหลักการนี้จากพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมถึง
23 ตัวอย่าง นักตีความพระคัมภีร์ก็ใช้หลักการนี้มาตลอดหลายศตวรรษ

ชาววิซิกอท แวนดาล และออสโตรกอทเป็นชนเผ่าที่เชื่อหลักคำ
สอนแตกต่างไปจากคำสอนอย่างเป็นทางการของโรม ช่วงเวลา 1,260
วัน เริ่มต้นขึ้นเมื่อออสโตรกอทซึ่งเป็นเผ่าอนารยชนกลุ่มสุดท้ายถูกขับ
ออกจากโรมในปี ค.ศ. 538 ช่วงเวลาแห่งความมืดมนฝ่ายจิตวิญญาณ
ดำเนินต่อไปจนถึงปี ค.ศ. 1798 เมื่อเบอร์เรียร์แม่ทัพของนโปเลียน
ถอดพระสันตะปาปาออกจากโรม คริสเตียนจำนวนนับไม่ถ้วนถูกสังหาร
ในช่วงเวลาอันยาวนานนี้ เพราะพวกเขาเชื่อฟังพระคำของพระเจ้า แม้
ในความตาย พวกเขา ก็ได้รับชัยชนะ ในพระคริสต์พวกเขาเป็นอิสระ
จากความผิดและการครอบงำของบาป ได้ชัยชนะ “ด้วยพระโลหิตของ
พระเมษโปดก” ชัยชนะของพระคริสต์เหนือซาตานบนไม้กางเขนคือชัย
ชนะของพวกเขา แม้พวกเขาจะสูญเสียชีวิต แต่ความตายของพวกเขาก็
เป็นเพียงการหยุดพักจนกว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมา

**คำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ที่สำเร็จขึ้นจริงช่วยเสริมสร้าง
ความเชื่อของคุณอย่างไร**

วันจันทร์

แสงสว่างพิชิตความมืด

Light Vanquishes the Darkness

**อ่าน ยูดา 3, 4 พระคัมภีร์ข้อนี้ให้คำเตือนอะไรแก่เรา และ
จะประยุกต์กับคริสตจักรในยุคปัจจุบันอย่างไร**

พระธรรมยูดาเขียนขึ้นในช่วงก่อน ค.ศ. 65 ซึ่งเขียนถึงคริสเตียนที่ซื่อสัตย์ “ผู้เป็นที่รักของพระเจ้าพระบิดา และได้รับการคุ้มครองรักษาไว้เพื่อพระเยซูคริสต์” (ยูดา 1:1) ผู้เชื่อที่ซื่อสัตย์เหล่านี้ได้รับการร้องเรียกให้ “ต่อสู้เพื่อหลักความเชื่อที่ได้ทรงมอบให้กับพวกธรรมิกชนครั้งเดียวสำหรับตลอดไป เพราะว่าบางคนได้แอบแฝงเข้ามาในหมู่ท่าน ... พวกเขาเป็นคนอธรรมที่ถือเอาพระคุณของพระเจ้าของเรามาบิดเบือนเป็นช่องทางทำความชั่วช้าลามก” (ยูดา 1:3, 4) คำตักเตือนนี้มีความหมายต่อผู้เชื่อในยุคกลางมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการปฏิบัติแบบคนนอกรีตหลังไหลเข้ามาในคริสตจักร และประเพณีของมนุษย์ทำให้พระคำของพระเจ้าเสื่อมถอย เป็นเวลาหลายศตวรรษ ผู้คนเช่นชาววอลเดน ชิสตันหยุดต่อสู้เพื่อความจริงในพระคัมภีร์ พวกเขาเชื่อว่าพระคริสต์ทรงเป็นคนกลางเพียงผู้เดียว และพระคัมภีร์เป็นแหล่งอำนาจเพียงแหล่งเดียว “ในทุกยุคทุกสมัย ยังมีคนยอมเป็นพยานเพื่อพระเจ้า เป็นคนที่ยึดมั่นในความเชื่อว่าพระคริสต์ทรงเป็นคนกลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ พวกเขายึดถือพระคัมภีร์เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต และเป็นผู้ถือรักษาวันสะบาโตที่แท้จริง” (เอลเลน จี. วัตต์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 61)

อ่าน วิวรรณ์ 2:10 พระเจ้าทรงสัญญาอะไรแก่ผู้ที่ซื่อสัตย์ต่อพระองค์เมื่อต้องเผชิญกับความตาย

ถ้อยคำเหล่านี้เขียนถึงคริสตจักรที่สเมอร์นา ในเมืองนั้นมีเทพเจ้าผู้อุปถัมภ์องค์หนึ่งคือ ไดโอนิซิอัส ซึ่งเป็นที่รู้จักในนามเทพเจ้าแห่งการเฉลิมฉลองและความอุดมสมบูรณ์ เมื่อนักบวชแห่งไดโอนิซิอัสเสียชีวิต จะมีการสวมมงกุฏบนศีรษะของนักบวชเหล่านั้นในระหว่าง

การเดินทางบนแผ่นดิน ยอห์นชี้ให้เห็นความแตกต่างของมงกุฏทางโลกที่สวมไว้บนศีรษะของผู้เสียชีวิตกับมงกุฏแห่งชีวิตที่สวมไว้บนศีรษะของผู้มีชัยเหนืออำนาจแห่งความชั่วร้าย มงกุฏแห่งชีวิตมอบให้แก่ผู้ที่อดทนต่อการทดลอง ความยากลำบาก ความทุกข์ทรมาน และความตายเพื่อเห็นแก่พระคริสต์

มงกุฏแห่งชีวิตเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้เชื่อที่สัตย์ซื่อเหล่านี้อดทนต่อความตายเพื่อเห็นแก่พระคริสต์ มงกุฏแห่งชีวิตดลใจผู้เชื่อในสถานการณ์ที่ยากลำบากเสมอ เป็นแรงจูงใจให้ชาวवलเดนซิสผ่านพ้นความเจ็บปวดและการข่มเหง พวกเขาเชื่อว่าสักวันหนึ่งจะได้พบกับพระเยซูและจะอยู่กับพระองค์ตลอดไป มงกุฏแห่งชีวิตพูดกับเราด้วยเช่นกันว่า ทุกวันนี้เราอาจต้องเผชิญกับการทดลอง แต่มงกุฏแห่งชีวิตกำลังรอเราอยู่ขณะที่เรามองไปยังพระเยซู

ในช่วงเวลาที่ท้าทายคุณได้รับกำลังใจจากไหน อะไรที่ทำให้คุณกลัว คุณอ้างพระสัญญาอะไรได้บ้างในช่วงเวลาเช่นนั้น

วันอังคาร

กล้าที่จะยืนหยัด

Courage to Stand

เปรียบเทียบ กิจการ 5:28-32; เอเฟซัส 6:10-12 และวิวรณ์ 3:11 หลักการพื้นฐานอะไรที่พบได้ในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้

ลักษณะเด่นอย่างหนึ่งของชาวवलเดนซิสและนักปฏิรูปแต่ละคนคือ ความจงรักภักดีต่อพระเจ้าอย่างแท้จริง การเชื่อฟังในสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์ และการอุทิศตนต่ออำนาจสูงสุดของพระคริสต์

ไม่ใช่ต่อพระสันตะปาปา จิตใจของพวกเขาเต็มไปด้วยเรื่องราวแห่งความเชื่อและความกล้าหาญในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่

พวกเขาพูดไปพร้อมกับเปโตรและอัครสาวกทั้งหลายได้ว่า “เราจำเป็นต้องเชื่อฟังพระเจ้ามากกว่าเชื่อฟังมนุษย์” (กิจการ 5:29) พวกเขาเข้าใจคำเตือนของเปาโลที่ว่า “จงเข้มแข็งขึ้นในองค์พระผู้เป็นเจ้า และในอานุภาพอันทรงพลังของพระองค์” (เอเฟซัส 6:10) พวกเขาปฏิบัติตามคำแนะนำของพระเยซูอย่างจริงจังซึ่งที่กล่าวว่า “จงยึดมั่นในสิ่งที่เจ้ามี เพื่อจะไม่ให้ใครชิงเอามงกุฏของเจ้าไปได้” (วิวรณ์ 3:11) แทนที่จะยอมจำนนต่อประเพณีของคริสตจักรโรม ชายและหญิงผู้มีความเชื่อที่เข้มแข็งเหล่านี้มีความกล้าที่จะยืนหยัดต่อความจริงในพระคำของพระเจ้า

ชาวออลเดนซิสเป็นกลุ่มแรก ๆ ที่มีพระคัมภีร์เป็นภาษาของตนเอง จีน เลเกอร์ ผู้คัดลอกพระคัมภีร์ด้วยมือฉบับวอลเดนซิส ได้ให้ข้อมูลโดยตรงเกี่ยวกับเรื่องราวที่น่าประทับใจของการคัดลอกพระคัมภีร์ด้วยมือและรวมถึงภาพวาดด้วย ชาวออลเดนซิสคัดลอกพระคัมภีร์ด้วยมืออย่างลับ ๆ ในชุมชนบนภูเขาทางตอนเหนือของอิตาลีและฝรั่งเศสตอนใต้ เยาวชนตั้งแต่อายุน้อยได้รับคำแนะนำจากพ่อแม่ให้ท่องจำพระคัมภีร์หลายข้อ คณะผู้คัดลอกพระคัมภีร์ทำงานร่วมกันเพื่อคัดลอกพระคัมภีร์อย่างอุทิศตน คนหนุ่มสาวชาวออลเดนซิสจำนวนมากเหล่านี้เดินทางไปทั่วยุโรปในฐานะพ่อค้าแม่ค้าเพื่อแบ่งปันความจริงของพระคัมภีร์อย่างเงียบ ๆ บางคนก็เข้าเรียนในมหาวิทยาลัย และเมื่อมีโอกาสก็แบ่งปันพระคัมภีร์กับเพื่อนนักศึกษา เมื่อพวกเขาสัมผัสได้ว่าผู้แสวงหาที่สัตย์ซื่อบางคนเปิดกว้างพร้อมที่จะรับความจริง พวก

เขาก็แบ่งปันข่าวสารอันล้ำค่าในพระคัมภีร์บางส่วน โดยได้รับการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ หลายคนทุ่มเททั้งชีวิตด้วยความซื่อสัตย์และอุทิศตน แม้ว่าชาวवलเดนซิสจะไม่ได้เข้าใจคำสอนในพระคัมภีร์ทุกตอนอย่างชัดเจน แต่พวกเขาก็รักษาความจริงแห่งพระคำของพระเจ้าไว้เป็นเวลาหลายศตวรรษด้วยการแบ่งปันข่าวสารกับผู้อื่น

“แต่วิถีของคนชอบธรรมเหมือนแสงอรุณ ซึ่งฉายสุกใสยิ่ง ๆ ขึ้นจนสว่างเต็มที” (สุภามิต 4:18) โซโลมอนเปรียบเทียบวิถีทางที่พระเจ้าทรงนำลูก ๆ ของพระองค์ไปสู่ดวงอาทิตย์ที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ถ้าพระเจ้าเพียงแค่เปิดป้อมให้ดวงอาทิตย์ส่องสว่างด้วยแสงทั้งหมดที่มีทันใด แสงนั้นก็จะทำให้ตาของเราบอดได้ หลังจากที่ความมืดมิดปกคลุมโลกมานานหลายศตวรรษ พระเจ้าทรงเลี้ยงดูชายหญิงที่อุทิศตนและแสวงหาพระคำของพระองค์

เราจะสะท้อนแสงสว่างของพระคริสต์ในชุมชนของเราได้อย่างไร

วันพุธ

ดาวรุ่งแห่งการปฏิรูป

The Morning Star of the Reformation

อ่าน สดุดี 19:7-11; สดุดี 119:140; สดุดี 119:162 และเยเรมีย์ 15:16 ดาวิดและเยเรมีย์มีทัศนคติต่อพระคำของพระเจ้าที่คล้ายกันอย่างไร ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญต่อการปฏิรูป

นักปฏิรูปแต่ละคน “ชื่นชมยินดี” ในพระคำของพระเจ้า พวกเขา “รัก” บทบัญญัติของพระองค์ ความจริงพื้นฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งของการปฏิรูป

คือ ความชื่นชมยินดีที่ได้รับจากการศึกษาพระคัมภีร์ การศึกษาพระคัมภีร์ไม่ใช่งานที่ยากลำบาก ไม่ใช่การฝึกฝนตามกฎหมาย ไม่ใช่ข้อกำหนดที่เข้มงวด แต่เป็นเรื่องที่น่ายินดี

ขณะที่พวกเขาศึกษาพระคัมภีร์ พวกเขาได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ “บุคลิกของไวคิลิฟเป็นพยานให้เห็นถึงฤทธานุภาพในการอบรมและเปลี่ยนแปลงของพระคัมภีร์อันบริสุทธิ์ พระคัมภีร์เป็นสิ่งที่ทำให้เขาเป็นอย่างไรที่เขาเป็น ความพากเพียรที่จะไขว่คว้าความจริงอันยิ่งใหญ่ตามที่เปิดเผย นำความสดชื่นและกำลังวังชามาให้แก่ทุกส่วนของร่างกาย ทำให้สติปัญญาพัฒนาขึ้น ความนึกคิดเฉียบแหลมและตัดสินใจได้เหมาะสม การศึกษาพระคัมภีร์จะทำให้ความคิด ความรู้สึกและความตั้งใจสูงส่งขึ้นชนิดที่ไม่มีการศึกษาอื่นใดทำได้ ให้ความแน่วแน่แก่ความตั้งใจ ความอดทน ความกล้าหาญ และความแข็งแกร่ง ชัดเกลอาอุปนิสัยยั้งดงามขึ้นและชำระจิตวิญญาณให้บริสุทธิ์ การศึกษาพระคัมภีร์ด้วยความจริงใจและความยำเกรงจะนำความคิดของผู้นั้นเข้าไปสัมผัสกับพระบัญญัติอันไร้ขอบเขตของพระเจ้า ส่งผลให้โลกมีคนที่มีความซื่อสัตย์เข้มแข็งขึ้นและว่องไวขึ้น และเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์สูงส่งขึ้นกว่าการฝึกอบรมที่ดีที่สุดด้วยปรัชญาของมนุษย์” (เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 94)

อ่าน 2 ทิโมธี 2:1-3 อัครสาวกเปาโลให้คำแนะนำอะไรแก่ทิโมธีเกี่ยวกับการแบ่งปันพระคำของพระเจ้า

ความจริงแห่งพระคำของพระเจ้าและความชื่นชมยินดีในความรอดของพระคริสต์เต็มเต็มจิตใจของนักปฏิรูปจนทำให้พวกเขาต้อง

แบ่งปันออกมา จอห์น ไวกิลฟ์ ใช้เวลาทั้งชีวิตในการแปลพระคำของพระเจ้าเป็นภาษาอังกฤษด้วยเหตุผลเพียงสองประการเท่านั้น คือพระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์ได้เปลี่ยนแปลงเขาผ่านทางพระคำ และความรักของพระคริสต์ดลใจเขาให้แบ่งปันสิ่งที่ได้เรียนรู้ให้แก่ผู้อื่น

พระคัมภีร์ที่เป็นภาษาอังกฤษมีน้อยมากในยุคก่อนช่วงเวลาของไวกิลฟ์ แม้ว่าเขาจะเสียชีวิตก่อนที่เจ้าหน้าที่โรมจะมาถึงตัวเขา แต่พระสันตะปาปาก็ขุดศพเขาขึ้นมาและเผาเสีย แล้วยังโยนขี้เถ้าลงในแม่น้ำอีกด้วย แต่ขี้เถ้าเหล่านั้นกระจ่ายไปตามแม่น้ำฉันทิ พระวณะของพระเจ้าคือน้ำแห่งชีวิตก็กระจ่ายไปทั่วอย่างกว้างขวางอันเป็นผลจากความพยายามของเขาฉันทินั้น พระเจ้าทรงใช้เขาเป็นดัง “ดาวรุ่งแห่งการปฏิรูป”

วันพฤหัสบดี

กำลังใจจากความหวัง

Cheered by Hope

อ่าน ฮีบรู 2:14, 15 ผู้เชื่อในยุคกลางต้องเผชิญกับความขัดแย้งอันยิ่งใหญ่อย่างไร

อะไรที่ทำให้ชาวออลเดนซิสผู้ซื่อสัตย์ได้รับกำลังใจในช่วงที่พวกเขาต้องเผชิญกับการกดขี่ข่มเหงที่น่าสยดสยอง อะไรที่ทำให้ ฮัสส์และเจอโรม ทินเดล ลาทิเมีย และผู้พลีชีพในยุคกลางกล้าที่จะเผชิญหน้ากับเปลวไฟและคมดาบ นั่นคือความเชื่อในพระสัญญาของพระเจ้า พวกเขาเชื่อในพระสัญญาของพระคริสต์ “เพราะเรามีชีวิตอยู่ พวกท่านก็จะมีชีวิตอยู่ด้วย” (ยอห์น 14:19) พวกเขาพบว่าพลังของพระองค์เพียงพอสำหรับการทดลองครั้งใหญ่ที่สุดในชีวิต พวกเขาพบความยินดี

จากการสามัคคีธรรมกับพระคริสต์ในการทนทุกข์ของพระองค์ และความสัตย์ซื่อของพวกเขาเป็นพยานอันทรงพลังไปทั่วโลก

พวกเขามองข้ามสิ่งที่เป็นอยู่ไปสู่สิ่งที่จะมาถึง พวกเขารู้ว่าโดยการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ ความตายก็เป็นศัตรูที่พ่ายแพ้สำหรับชายและหญิงที่กล้าหาญเหล่านี้ ความตายที่คุมขังพวกเขาแตกหักแล้ว พวกเขายึดมั่นในพระสัญญาแห่งพระวาทะของพระเจ้าและได้รับชัยชนะ

อ่าน ยอห์น 5:24; ยอห์น 11:25, 26; และ 1 ยอห์น 5:11-13
คำสัญญาเหล่านี้ให้ความมั่นใจอะไรแก่คุณเป็นการส่วนตัว และช่วยเราในการทดลองของชีวิตได้อย่างไร

จอห์น ฮัสส์ ไม่สะดวกเมื่อต้องเผชิญกับการคุมขัง ความอยู่ดีศรีธรรม และแม้แต่ความตาย เขาอึดโรยอยู่ในเรือนจำเป็นเวลาหลายเดือน สภาพอากาศที่หนาวเย็นและชื้นทำให้เขาเป็นไข้จนแทบจะคร่าชีวิตเขา แต่ถึงอย่างไร “พระคุณของพระเจ้าทรงคำชูเขาไว้ ในระหว่างความทุกข์ยากหลายสัปดาห์ของการตัดสินใจระบะสุดท้าย จิตวิญญาณของเขาเต็มล้นด้วยสันติสุขแห่งสวรรค์ เขากล่าวกับเพื่อนคนหนึ่งว่า ‘ข้าพเจ้าเขียนจดหมายฉบับนี้จากห้องขังและมือที่ล่ามด้วยโซ่ คาดว่าคำสั่งประหารของข้าพเจ้าคงจะมาในวันพรุ่งนี้.....เมื่อนั้น โดยการทรงช่วยของพระเยซูคริสต์ เราจะพบกันอีกในสันติสุขที่แสนสำราญใจของชีวิตแห่งอนาคต ท่านจะเรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงสำแดงพระเมตตาของพระองค์เองต่อข้าพเจ้ามากเพียงไร พระองค์ทรงคำชูข้าพเจ้าอย่างเกิดผลท่ามกลางการล่อลวงและความทุกข์ยากลำบาก’ ในความมืดของ

คุกใต้ดินของเขา เขามองเห็นล่องหน้าถึงชัยชนะของความเชื่อที่แท้จริง”
(เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 107, 108)

คำตักเตือนของอัครสาวกเปาโลที่กล่าวกับเรายิ่งเกี่ยวข้องกับเรา
มากขึ้นในปัจจุบัน “ขอให้เรายังคงยึดมั่นในความหวังที่ประกาศไว้
นั้นโดยไม่หวั่นไหว เพราะว่าพระองค์ผู้ประทานพระสัญญา นั้นทรง
เชื่อสัตย์” (*ฮีบรู 10:23*) ดังที่พระสัญญาของพระเจ้าคำจูนผู้คนของ
พระองค์ในอดีตรอดพ้นได้ ก็คำจูนเราในทุกวันนี้ฉันนั้น

การสูญเสียทุกสิ่งเพื่อพระคริสต์หมายความว่าอย่างไร แต่
ท้ายที่สุดแล้วคุณจะสูญเสียอะไรจริง ๆ กันแน่ (*ดูใน มาระโก 8:36*)
เราเรียนรู้อะไรจากชาวออลเดนซิสและนักปฏิรูปท่านอื่น ๆ ที่จะ
คำจูนเราในความขัดแย้งครั้งสุดท้ายของโลกได้

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม

“พระเจ้าประทานความกระจ่างอันยิ่งใหญ่ส่องมายัง
สมองของชายที่ได้รับการเลือกสรรเหล่านี้ พระองค์ทรงเปิดเผยให้พวก
เขามองเห็นข้อผิดพลาดมากมายของโรม แต่พวกเขาไม่ได้รับความ
กระจ่างทั้งหมดที่จะทรงมอบให้โลก พระเจ้าทรงกำลังนำคนทั้งหลายให้
ออกจากความมืดของลัทธิโรมัน โดยผ่านบุคคลเหล่านี้ซึ่งเป็นผู้รับใช้
ของพระองค์ แต่ยังมีอุปสรรคมากมายและใหญ่หลวงที่พวกเขาต้อง
รับมือและพระองค์ทรงนำพวกเขาต่อไปที่ละก้าวตามที่พวกเขาจะทนรับ
ได้ พวกเขาไม่พร้อมที่จะรับความกระจ่างทั้งหมดในทันที ดั่งรัศมีเจิดจ้า
ของดวงอาทิตย์ยามเที่ยงวันสำหรับผู้ที่มิชีวิตอยู่ในความมืดเป็น
เวลานาน หากนำเสนอให้แก่พวกเขาในทันทีทั้งหมดก็คงจะทำให้เขา

ทั้งหลายหันหนี ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงเปิดเผยให้แก่ผู้นำเหล่านี้ที่ละเอียดถี่ถ้วนตามทีประชาชนจะรับได้ จากศตวรรษหนึ่งถึงอีกศตวรรษหนึ่ง คนงานซื้อสัตย์อื่นๆ จะเดินตามเพื่อนำประชาชนต่อไปบนเส้นทางของงานปฏิรูป” (เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 103)

“ในจดหมายอีกฉบับหนึ่งที่เขียนถึงบาทหลวงคนหนึ่งที่มาเป็นสาวกของข้าวประเสริฐ ฮัสส์พูดด้วยความถ่อมตนอย่างลึกซึ้งถึงความผิดของตนเอง เขากล่าวโทษตัวเอง ‘ที่เคยรู้สึกยินดีในการสวมใส่อาภรณ์อย่างหรูหราและใช้เวลาอย่างสิ้นเปลืองไปกับอาชีพการงานที่ไร้สาระ’ แล้วเขาก็ให้คำตักเตือนที่น่าจับใจเพิ่มเติมว่า ‘ขอให้รำลึกไว้ในใจของท่านเสมอถึงพระสิริของพระเจ้าและความรอดของวิญญาณทั้งปวง แต่ไม่ใช่คำหนึ่งแต่ผลประโยชน์และทรัพย์สินสมบัติ จงระวังเรื่องการตกแต่งแต่บ้านเรือนของท่านมากกว่าจิตวิญญาณ และเหนือสิ่งอื่นใด จงดูแลวิหารฝ่ายวิญญาณของท่าน จงเมตตาปราณีและนอบน้อมต่อผู้ยากจน และอย่าใช้ทรัพย์สินสมบัติในการเลี้ยงฉลอง หากท่านไม่ยอมแก้ไขชีวิตของท่านและหลีกเลี่ยงจากการฟุ่มเฟือย ข้าพเจ้ากลัวว่าท่านจะถูกลงโทษอย่างรุนแรงดังเช่นข้าพเจ้า’ ” (เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 103)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. “แสงที่ค่อย ๆ สว่างขึ้น” เหตุใดพระเจ้าจึงค่อย ๆ เปิดเผยความจริง เราจะนำหลักการนี้ไปใช้กับคริสตจักรของพระเจ้าในปัจจุบันอย่างไร
2. การค้นพบความจริงครั้งใหม่เกี่ยวข้องกับความจริงก่อนหน้านี้อันที่ประชากรของพระเจ้าเข้าใจอย่างไร เหตุใดแสงสว่างครั้งใหม่จึงไม่ขัดแย้งกับแสงสว่างเก่า
3. ไม่ว่าคุณจะทำอาชีพอยู่ที่ไหน วัฒนธรรมของคุณจะส่งเสริมค่านิยม แนวคิด และหลักศีลธรรมที่ขัดแย้งกับสิ่งที่พระคัมภีร์สอนในทางใดทางหนึ่ง หลังจากที่คุณพิสูจน์ข้อขัดแย้งเหล่านั้นแล้ว คุณและคริสตจักรจะจัดการกับข้อขัดแย้งนั้นอย่างไร เราจะยังคงเป็นพลเมืองดีและในขณะเดียวกันก็ไม่ยอมจำนนต่อค่านิยมที่ผิดเพี้ยนตามหลักวัฒนธรรมของเราได้อย่างไร
4. จดหมายของจอห์น ฮัสส์ส่งผลต่อความคิดของคุณในทุกวันนี้หรือไม่ คุณประทับใจอะไรในจดหมายฉบับนี้

บทที่ 5

ความเชื่อต่อสู้กับทุกสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

Faith Against All Odds

วันที่ 27 เมษายน – 3 พฤษภาคม 2024

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้: สดุดี 119:162; ยอห์น 16:13-15; 2 เปโตร 1:20, 21; เอเฟซัส 2:8, 9; โรม 3:23, 24; โรม 6:15-18

ข้อควรจำ

“ข้าพระองค์ได้เก็บรักษาพระดำรัสของพระองค์ไว้ในใจ เพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์”
(สดุดี 119:11)

นักปฏิรูปโปรเตสแตนต์มีบางสิ่งที่โลกในศตวรรษที่ 21 ต้องการอย่างยิ่ง นั่นคือ จุดประสงค์ในการดำรงชีวิต หนังสือตัวตนที่ว่างเปล่า (The Empty Self) ของ ฟิลิป คุชแมน นักจิตวิทยาชาวอเมริกันชื่อดังกล่าวถึงคนที่ใช้ชีวิตอย่างไร้จุดมุ่งหมาย ความเชื่อของพวกเขาขึ้นต้นขึ้น ไม่ค่อยมีอะไรสำคัญสำหรับพวกเขามากนัก และไม่มีสิ่งใดที่ควรค่าแก่การสละชีวิต ดังนั้น จึงเป็นการยากสำหรับพวกเขาในการค้นหาความหมายที่แท้จริงของชีวิต

แต่นักปฏิรูปโปรเตสแตนต์ชาย หญิง และเด็ก ๆ แตกต่างจากคนเหล่านั้นโดยสิ้นเชิง พวกเขาไม่เป้าหมายที่ควรค่าแก่การดำเนินชีวิต สิ่งที่เขาเชื่อมีความสำคัญต่อพวกเขาและปฏิเสธที่จะละทิ้งความ

ข้อสัตย์สุจริตของตน ความเชื่อนั้นเป็นส่วนหนึ่งของพวกเขา การปฏิบัติความเชื่อก็เป็นการปฏิบัติเอกลักษณ์ของพวกเขาเองด้วย แม้จะต้องเผชิญกับความตาย แต่พวกเขาก็มีความสงบภายใน

สัปดาห์นี้ เราจะเจาะลึกคำสอนในพระคัมภีร์ที่เปลี่ยนแปลงชีวิตที่เป็นพื้นฐานของเป้าหมายและความหมายที่แท้จริงในชีวิต โดยศึกษาจากตัวอย่างของนักปฏิรูป การเข้าใจความจริงอันเป็นนิรันดร์นี้จะเตรียมเราให้พร้อมต่อวิกฤตครั้งสุดท้ายในความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ระหว่างความดีและความชั่ว สงครามที่นักปฏิรูปต่อสู้กันยังไม่จบ และเราถูกเรียกให้สานต่อจากจุดที่พวกเขาค้างไว้ เราก็คงกันสามารถพบกับพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่พอที่จะจัดการกับทุกความท้าทายที่เราเผชิญ พระเจ้าผู้ทรงประทานความหมายและเป้าหมายแก่ชีวิตของเราอย่างที่ไม่มียะไรในโลกจะเทียบได้

วันอาทิตย์

พระวาทะของพระเจ้าเพียงอย่างเดียว

God's Word Alone

อ่าน สดุดี 110:103, 104; สดุดี 119:147; และสดุดี 119:162
ดาวิดมีทัศนคติอย่างไรต่อพระคำของพระเจ้า ส่งผลต่อนักปฏิรูปอย่างไร และมีอิทธิพลต่อชีวิตในปัจจุบันของเราอย่างไร

พระคัมภีร์เป็นรากฐานของความเชื่อและเป็นแก่นคำสอนของนักปฏิรูป พวกเขาเข้าใจว่า พวกเขากำลังมีส่วนเกี่ยวข้องกับ “พระวาทะของพระเจ้าที่มีชีวิตและดำรงอยู่” (1 เปโตร 1:23) พวกเขาเห็นคุณค่าของทุก ๆ คำ ขณะที่พวกเขาเปิดอ่านหน้าต่าง ๆ ในพระคัมภีร์ และเชื่อพระสัญญาในนั้น ความเชื่อของพวกเขาก็เข้มแข็งขึ้นและความ

กล้าหาญก็กลับคืนมา “พระสัญญาทั้งสิ้นในพระวาทะของพระเจ้านั้นก็เช่นกัน พระองค์ตรัสกับเราเป็นการส่วนตัวผ่านพระสัญญาที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ พระองค์ตรัสกับเราประหนึ่งว่าเรากำลังฟังพระสุรเสียงของพระองค์โดยตรง พระคริสต์ตรัสถึงพระคุณและฤทธิ์เดชของพระองค์กับเราผ่านทางพระสัญญาเหล่านี้ เป็นเหมือนใบไม้บนต้นไม้ นั่นที่ ‘ใช้สำหรับรักษาโรคของบรรดาประชาชาติ’ วิวรณ์ 22:2 เมื่อเรารับและเข้าใจ พระสัญญาเหล่านี้จะช่วยเสริมสร้างลักษณะอุปนิสัยของเรา ทั้งยังเป็นแรงบันดาลใจและคำจูงชีวิต ‘ไม่มีสิ่งอื่นใดที่มีอำนาจแห่งการรักษาเช่นนี้ได้ ไม่มีสิ่งอื่นใดที่ส่งต่อความกล้าและความเชื่อที่ให้พลังงานสำคัญแก่คนทั้งปวงได้’ (เอลเลน จี. วัตต์, *มหัศจรรย์แห่งการรักษา*, หน้า 122)

พระคัมภีร์ส่องแสงแห่งความชื่นชมยินดีเหนือความโศกเศร้า ความหวังเหนือความท้อแท้ ทอแสงสว่างเหนือความมืดมิดแก่เรา ทั้งยังชี้ทางแก่ความสับสน ให้ความแน่นอนต่อความมุงงง เป็นพลังกำลังในความอ่อนแอ และให้สติปัญญาเหนือความไม่รู้ของเรา เมื่อเราใคร่ครวญพระวาทะของพระเจ้าและเชื่อในพระสัญญา อำนาจแห่งการให้ชีวิตของพระเจ้าจะเติมพลังให้กับร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และจิตวิญญาณของเรา

นักปฏิรูปให้จิตใจของตนท่วมท้นไปด้วยพระคัมภีร์ พวกเขาดำเนินชีวิตโดยพระคำ และหลายคนก็เสียชีวิตเพราะพระคำ พวกเขาไม่ใช่คริสเตียนแบบสบาย ๆ หนึ่งเฉย และไม่เอาใจใส่ด้วยการมีชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณที่ผิวเผิน พวกเขาตระหนักว่าหากปราศจากอำนาจแห่งพระคำของพระเจ้าแล้ว พวกเขา ก็ไม่อาจต้านทานอำนาจชั่วที่เข้ามาโจมตีได้

จอห์น ไวลีฟ บรรณาธิการที่จะแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อให้คนทั่วไปสามารถอ่านและเข้าใจได้ แต่เนื่องจากการแปลพระคัมภีร์เป็นสิ่งผิดกฎหมาย ความเชื่อของเขาจึงถูกทดสอบ เขาถูกประณามว่าเป็นคนนอกกรีต และถูกตัดสิทธิประหารชีวิต ในระหว่างการพิจารณาคดี ไวลีฟได้ร้องขออย่างจริงจัง “คุณคิดว่าคุณกำลังต่อสู้กับใคร กับชายชราที่กำลังจะตายหรือไม่ใช่เลย คุณกำลังต่อสู้กับความจริง ความจริงที่แข็งแกร่งกว่าคุณ และจะเอาชนะคุณ” (Wylie, book 2, chapter 13, quoted in เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 90) คำพูดสุดท้ายของไวลียฟเป็นจริง เมื่อแสงสว่างแห่งความจริงของพระเจ้าจัดความมืดมนของยุคกลางออกไป

พระคัมภีร์หนุนหัวใจคุณในช่วงเวลาแห่งการทดลองด้วยวิธีใดบ้าง

วันจันทร์

ส่งต่อพระวจนะของพระเจ้า

Passing on God's Word

อ่าน 2 โครินธ์ 4:1-6 และ 2 โครินธ์ 2:14 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกเราอย่างไรถึงความมั่นใจที่เปาโลมี แม้จะต้องเผชิญกับความท้าทายในการประกาศความจริงแห่งพระวจนะของพระเจ้า

อัครสาวกเปาโลเผชิญกับอุปสรรคมากมายจากการประกาศข่าวประเสริฐ ทว่า เขาก็มั่นใจว่า ทำยที่สุดพระวจนะของพระเจ้าจะมีชัยดังที่เขากล่าวไว้ว่า “เพราะว่าเราไม่อาจจะทำอะไรที่ขัดกับความจริง แต่ทำเพื่อความจริง” (2 โครินธ์ 13:8)

นักปฏิรูปก็เผชิญกับการทดลองที่คล้ายกัน กระนั้น โดยความเชื่อพวกเขายังคงสัตย์ซื่อต่อพระวาทะของพระเจ้า วิลเลียม ทินเดลเป็นตัวอย่างของความกล้าหาญเมื่อต้องเผชิญกับอุปสรรคที่ท่วมทับ ความปรารถนาสูงสุดของทินเดลคือ การแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาอังกฤษในแบบที่ถูกต้องและอ่านง่าย เขาตั้งใจที่จะแปลพระคัมภีร์จากภาษาต้นฉบับและแก้ไขข้อผิดพลาดบางประการในฉบับแปลของไวคิลีฟเมื่อ 200 ปีก่อน ในที่สุดทินเดลก็ถูกจับกุมและดำเนินคดีเช่นกัน พระคัมภีร์ฉบับแปลหลายฉบับของทินเดลที่เคยจัดพิมพ์ไว้ที่เมืองวอร์มส์ ประเทศเยอรมนี ถูกยึดและเผาทิ้งในที่สาธารณะ การพิจารณาคดีของเขาเกิดขึ้นที่เบลเยียมในปี ค.ศ. 1536 เขาถูกประณามในข้อหาเผยแพร่ศาสนาอกรีดและถูกตัดสินให้เผาทั้งเป็น ผู้ประหารชีวิตรัดคอเขาขณะมัดเขาไว้กับเสาแล้วประหารด้วยการเผาร่างของเขา คำพูดสุดท้ายก่อนสิ้นใจ เขาพูดด้วยเสียงอันดังอย่างกระตือรือร้นว่า “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเปิดพระเนตรของกษัตริย์แห่งอังกฤษด้วยเถิด” ซึ่งคำกล่าวนี้ได้มีการบันทึกไว้ และพระเจ้าก็ได้ทรงตอบคำอธิษฐานขอของทินเดลอย่างน่าอัศจรรย์

ภายในสี่ปีหลังการเสียชีวิตของเขา พระคัมภีร์ฉบับแปลภาษาอังกฤษสี่ฉบับก็ได้รับการตีพิมพ์ ในปี 1611 มีการตีพิมพ์พระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์ (King James Version) และเนื้อหาส่วนใหญ่อ้างอิงจากงานแปลของทินเดล นักวิชาการ 54 คน สร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ด้วยการดึงเอางานแปลภาษาอังกฤษจำนวนมากของทินเดลมาใช้ จากการประชุมการแปลคาดว่า พระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมของฉบับคิงเจมส์ในปี 1611 เป็นงานแปลของทินเดล 76 เปอร์เซ็นต์ และพันธสัญญาใหม่

83 เปอร์เซนต์ ในปี 2011 พระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์ฉลองครบรอบ 400 ปีด้วยการตีพิมพ์และแจกจ่ายพระคัมภีร์เกินหนึ่งพันล้านเล่ม แปลเป็น 2,454 ภาษา ส่งผลต่อผู้คนหลายสิบล้านคนทั่วโลก การเสียสละชีวิตของวิลเลียม ทินเดลนั้นคุ้มค่ามาก

ไม่ว่าสถานการณ์จะดูยากหรือท้าทายเพียงใด ทินเดลและเพื่อนร่วมงานที่เชื่อในพระคัมภีร์วางใจในพระเจ้าว่า พระองค์จะทรงกระทำทุกอย่างให้สำเร็จตามพระประสงค์ของพระองค์ ชีวิตของทินเดลสร้างความแตกต่างชั่ววันจันทร์

อ่าน ดาเนียล 12:3 และวิวรณ์ 14:13 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เกี่ยวข้องกับชีวิตของทินเดลอย่างไร น่าอัศจรรย์อย่างไร ตอนนี้ให้คิดถึงชีวิตของคุณเองและผลกระทบที่คุณส่งต่อไปยังผู้อื่น ถ้าคุณมีโอกาที่จะชักจูงผู้อื่นเพื่อชีวิตวันจันทร์ ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ให้กำลังใจคุณอย่างไร

วันอังคาร

ได้รับแสงสว่างโดยพระวิญญาณ

Enlightened by the Spirit

วันหนึ่งขณะกำลังอ่านหนังสืออยู่ในห้องสมุดของมหาวิทยาลัย มาร์ติน ลูเธอร์ได้ค้นพบจุดเปลี่ยนในชีวิต เขาพบสำเนาพระคัมภีร์ภาษาลาติน เขาไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่ามีหนังสือประเภทนี้อยู่ด้วย เขาอ่านบทแล้วบทเล่าและอ่านแต่ละข้อด้วยความยินดีอย่างยิ่ง เขาประหลาดใจกับพระคำของพระเจ้าที่ชัดเจนและทรงพลัง ขณะที่เขาเปิดไปแต่ละหน้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ส่องแสงสว่างในจิตใจของเขา เขาสัมผัสได้ถึงการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ราวกับว่าความจริงที่

ถูกบดบังด้วยประเพณีกำลังกระโดดออกมาจากแต่ละหน้าของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ เขาบรรยายประสบการณ์ครั้งแรกกับพระคัมภีร์ว่า “โอ้ ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ได้ประทานหนังสือเช่นนี้แก่ข้าพเจ้า”

เราเรียนรู้หลักการอะไรจากข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้เกี่ยวกับวิธีการตีความพระคัมภีร์

ยอห์น 14:25, 26, ยอห์น 16:13-15, 2 เปโตร 1:20, 21

สิ่งที่ทรงพลังอย่างมากในข้อเหล่านี้คือ เรามั่นใจได้ว่าพระวิญญูณบริสุทธ์ที่ดลใจผู้เขียนพระคัมภีร์องค์เดียวกันนี้จะทรงชี้้นำเรา เมื่อเราอ่านพระคัมภีร์ พระองค์ทรงเป็นผู้แปลความจริงอันศักดิ์สิทธิ์จากสวรรค์ นำเสียดายที่ผู้อ้างตนเป็นคริสเตียนจำนวนมากในทุกวันนี้ มองข้ามองค์ประกอบที่เหนือธรรมชาติในพระคัมภีร์และมุ่งเน้นในส่วน of มนุษย์เหนือความจริง เนื่องจากชาตานไม่สามารถคุมพระคัมภีร์ไว้จากเราได้อีกต่อไป มันจึงทำสิ่งที่ดีที่สุตรงลงมา นั่นคือ ดึงเอาคุณลักษณะเหนือธรรมชาติของพระคัมภีร์ออกไป แล้วทำให้เป็นเพียงวรรณกรรมดี ๆ เท่านั้น หรือที่แย่กว่านั้นคือศาสนาใช้เป็นเครื่องมือในการกดขี่เพื่อควบคุมมวลชน

นักปฏิรูปเห็นชัดเจนว่าพระวิญญูณบริสุทธ์ทรงเป็นผู้แปลพระคัมภีร์ที่ไม่มีข้อผิดพลาด ซึ่งไม่ใช่ปุโรหิต พระสังฆราช และพระสันตะปาปา จอห์น น็อกซ์ นักปฏิรูปชาวสก็อต และมารีย์ ราซินีแห่งสก็อต ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในบทสนทนาที่น่าสนใจตามบันทึกที่ว่า “พระนางมารีย์ตรัสว่า ‘เจ้าแปลพระคัมภีร์ในทางหนึ่งและพวกเขา (ครูสอนชาวโรมันคาทอลิก) แปลเป็นอีกแบบหนึ่ง เราจะเชื่อผู้ใดและใครจะเป็นผู้ตัดสิน’ นักปฏิรูปศาสนาตอบว่า ‘พระองค์จะต้องทรงเชื่อ

พระเจ้า พระเจ้าตรัสในพระวจนะอย่างชัดเจนและเมื่อต่างไปจากสิ่งที่พระวจนะสอนแล้ว พระองค์ก็ไม่ควรเชื่อทั้งสองฝ่าย พระวจนะของพระเจ้านั้นมีความชัดเจนอยู่ในตัวและหากดูเหมือนว่ามีตอนใดที่ไม่ชัดเจน พระวิญาณของพระเจ้าผู้ทรงไม่เคยขัดแย้งในพระองค์เองจะทรงอธิบายเรื่องเดียวกันนี้ให้เข้าใจได้จากข้อความในตอนอื่นๆ จนไม่มีข้อสงสัยหลงเหลืออยู่นอกจากพวกที่ दौरानที่ต้องการคงอยู่อย่างไม่ยอมรู้เท่านั้น” David Laing, *The Collected Works of John Knox* เล่มที่ 2 หน้าที่ 281, 284, อ้างอิง จาก เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 251)

วันพุธ

พระคริสต์เท่านั้น...พระคุณเท่านั้น

Christ Alone...Grace Alone

อ่าน **เอเฟซัส 2:8, 9; โรม 3:23, 24; โรม 6:23, โรม 5:8-10**
ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้สอนเกี่ยวกับแผนการแห่งความรอดอย่างไร

ความรอดเป็นของประทานจากพระเจ้า พระวิญาณบริสุทธิ์ของพระองค์นำเราให้ยอมรับโดยความเชื่อในสิ่งที่พระคริสต์ประทานอย่างเสรีจากการสิ้นพระชนม์บนกางเขนที่กาลวาริ พระเยซูพระผู้ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าทรงสละชีวิตที่สมบูรณ์แบบของพระองค์เพื่อไถ่บาปของเรา

ความยุติธรรมจากพระเจ้าเรียกร้องให้เราเชื่อฟังพระองค์โดยสมบูรณ์ ชีวิตที่สมบูรณ์แบบของพระคริสต์เข้ามาแทนที่ชีวิตที่ไม่ดีพร้อมของเรา กฎของพระเจ้าที่เราฝ่าฝืนจะประณามเราไปสู่ความตายนิรันดร์ พระคัมภีร์นั้นชัดเจน เมื่อเราเลือกทำบาป เราจะ “เสื่อม” จาก

แบบอย่างของพระเจ้าในการดำรงชีวิต เราได้ทำบาปแล้ว ด้วยตัวของเราเอง เราไม่อาจบรรลุข้อกำหนดอันยุติธรรมและชอบธรรมของพระเจ้า ผู้บริสุทธิ์ได้ ด้วยเหตุนี้ เราจึงสมควรได้รับความตายนิรันดร์ แต่มีข่าวดี อัครสาวกเปาโลยืนยันกับเราว่า “เพราะว่าค่าจ้างของบาปคือความตาย แต่ของประทานจากพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (โรม 6:23) เป็นของประทานซึ่งเราไม่สมควรได้รับ หากของประทานนั้นเป็นบางสิ่งที่ได้มาโดยการประพฤติ เราก็คงต้องกระทำเพื่อให้ได้มา แต่ความจริงที่ส่องประกายจากข่าวประเสริฐกล่าวว่า เราไม่อาจได้รับความรอดจากการกระทำของเรา

มาร์ติน ลูเธอร์และนักปฏิรูปโปรเตสแตนต์ค้นพบว่า พระคริสต์เพียงผู้เดียวที่เป็นแหล่งของความรอด ตอนนั้นเองที่ลูเธอร์เริ่มเทศนาข่าวสารแห่งพระคุณการช่วยให้รอดของพระคริสต์ ผู้ชนหลังไหลกลับมาฟังข่าวสารของเขาที่จริงใจและเปลี่ยนแปลงชีวิต คำของเขาเป็นดั่งน้ำเย็นในทะเลทรายอันแห้งแล้งของชีวิต ผู้คนถูกพันธนาการโดยประเพณีของคริสตจักรในยุคกลาง และถูกผูกมัดด้วยพิธีกรรมเก่าแก่หลายศตวรรษที่ไม่อาจให้ชีวิตฝ่ายจิตวิญญูณาณได้ ข่าวสารในพระคัมภีร์ของลูเธอร์สัมผัสจิตใจและเปลี่ยนแปลงชีวิต

เมื่อครั้งที่ลูเธอร์อ่านพันธสัญญาใหม่ เขารู้สึกท่วมท้นด้วยความดีของพระเจ้า เขาประหลาดใจที่พระเจ้าทรงปรารถนาจะช่วยเหลือมนุษยชาติให้รอด แนวคิดที่นิยมสอนโดยผู้นำคริสตจักรในขณะนั้นคือ ความรอดซึ่งส่วนหนึ่งได้มาจากการกระทำของมนุษย์และอีกส่วนได้มาจากพระราชกิจของพระเจ้า ลูเธอร์ค้นพบว่า การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์บนไม้กางเขนนั้นเพียงพอแล้วสำหรับมนุษย์ทุกคน

“พระคริสต์ทรงได้รับการปฏิบัติแบบเดียวกับที่เราสมควรได้รับ เพื่อว่าเราจะได้รับการปฏิบัติตามที่พระองค์สมควรได้รับ พระองค์ทรงถูกประณามเพราะบาปของเรา แม้พระองค์จะไม่มีส่วนในนั้นเลยก็ตาม เพื่อเราจะได้ถูกชำระให้ชอบธรรมโดยความชอบธรรมของพระองค์ พระองค์ทรงทนทุกข์ต่อความตายซึ่งเป็นของเรา เพื่อเราจะได้รับชีวิต ซึ่งเป็นของพระองค์” (เอลเลน จี. ไวท์, ผู้ฟังปรารถนาของปวงชน, หน้า 25)

จากข่าวประเสริฐที่เขียนไว้อย่างน่าอัศจรรย์ใจที่ว่า เราจะถูกชำระให้ชอบธรรมโดยความชอบธรรม “ที่เราไม่มีส่วนในนั้น” ช่างเป็นพระสัญญาที่เสริมกำลังใจอะไรเช่นนี้

หากความรอดเป็นพระราชกิจของพระเจ้าโดยทางพระคริสต์ การกระทำดีของเราก็จะมีบทบาทอย่างไรในชีวิตคริสเตียน การทำดีนั้นเป็นเหมือนหลักฐานยืนยันความเชื่อของเรา เราจะทำอย่างไรเพื่อไม่ให้การกระทำกลายเป็นรากฐานในความหวังของเรา

วันพฤหัสบดี

การเชื่อฟัง: ผลของความเชื่อ

Obedience: The Fruit of Faith

อ่าน โรม 3:27-31; โรม 6:15-18; และโรม 8:1, 2 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้สอนเราอย่างไรถึงความเชื่อผ่านทางความชอบธรรมของพระคริสต์เพียงอย่างเดียว

ลมใหม่พัดผ่านคริสตจักรในสมัยของลูเธอร์ ผู้คนนับหมื่นคนได้รับการสอนให้หันออกจากการมองตนเองที่เต็มไปด้วยบาปและหัน

ไปฟังปาพระเยซู ไม่ต้องสงสัยเลยว่า คนเหล่านี้เมื่อมองดูตัวเองและก็เห็นแต่สิ่งที่ทำให้พวกเขาท้อแท้ ผู้เชื่อในปัจจุบันนี้ไม่ได้มีประสบการณ์แบบเดียวกันหรือ นั่นจึงเป็นเหตุผลที่เราต้องมองไปที่พระเยซูแทนที่มองดูตัวเอง

พระคุณของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงเรา วันหนึ่ง จอห์น เวสลีย์ เข้าร่วมการประชุมโมราเวียนในลอนดอน เวสลีย์นั่งฟังผู้หนึ่งอ่านบทนำของพระธรรมโรมของลูเธอร์ด้วยความประหลาดใจ เขาเริ่มเข้าใจข่าวประเสริฐเป็นครั้งแรกในชีวิต บางสิ่งบางอย่างภายในตัวเขาถูกปลุกขึ้นมา และเขาก็รู้สึกถูกดึงดูดเข้าหาพระคริสต์พระองค์นี้อย่างน่าประหลาดใจ พระองค์ผู้ทรงสละพระชนม์เพื่อเขา เขาร้องขึ้นว่า “ข้าพเจ้ารู้สึกว้าหว้างใจในพระคริสต์ พระคริสต์เท่านั้นที่เป็นหนทางสู่ความรอด และข้าพเจ้าได้รับคำยืนยันว่า พระองค์ทรงขจัดบาปของข้าพเจ้าออกไป แม้แต่บาปของข้าพเจ้า!! และทรงช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากกฎแห่งความบาปและความตาย” (John Whitehead, *The Life of the Rev. John Wesley, M.A.* (London: Stephen Couchman, 1793), p. 331)

อ่าน 1 เปโตร 2:2, 2 เปโตร 3:18; โคลโลสี 1:10; และเอเฟซัส 4:18-24 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เปิดเผยความจริงสำคัญที่เกี่ยวกับชีวิตคริสเตียนอย่างไร

นักปฏิรูปศึกษาพระวจนะอย่างเป็นระบบเพื่อค้นพบความจริงให้มากยิ่งขึ้น พวกเขา รู้สึกไม่เพียงพอกับสภาพที่เป็นอยู่หรือศาสนาที่เข้มงวดและช่วยให้พวกเขาเติบโตน้อยมากหรือไม่ช่วยเลย พวกเขา

ปรารถนาที่จะรู้จักพระคริสต์ให้ดียิ่งขึ้นอยู่เสมอ คริสเตียนที่เชื่อในพระคัมภีร์จำนวนมากในยุคกลางต้องผ่านช่วงเวลาที่เราเรียกว่าทรมานเพื่อความเชื่อของพวกเขา พวกเขาถูกทรมาน ถูกคุมขัง ถูกเนรเทศ และถูกประหารชีวิต ทรัพย์สินของพวกเขาถูกยึด บ้านถูกเผา ที่ดินถูกปล้น และครอบครัวถูกทารุณกรรม เมื่อพวกเขาถูกขับไล่ให้ออกจากบ้านของตน พวกเขามองหาหนทางที่ “ตั้งอยู่บนรากฐานซึ่งพระเจ้าทรงเป็นสถาปนิกและทรงเป็นผู้สร้าง” (ฮีบรู 11:10) เมื่อพวกเขาถูกทรมาน พวกเขาก็อวยพรผู้ที่ทำร้าย และเมื่อพวกเขาติดโรยในคุกใต้ดินอันมืดมิดและเปียกชื้น พวกเขาก็ยึดมั่นในพระสัญญาของพระเจ้าที่บอกเกี่ยวกับอนาคตที่ดีกว่า แม้ร่างกายของพวกเขาจะถูกคุมขัง แต่พวกเขาก็เป็นอิสระในพระคริสต์ อิสระในความจริงแห่งพระคำของพระองค์ อิสระในความหวังแห่งการเสด็จกลับมาของพระองค์ในไม่ช้า

เมื่อคุณหันมามองตัวคุณเอง ความหวังในความรอดของคุณมีอะไรบ้าง

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม

“ผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระเจ้าไม่ได้ทำงานอย่างโดดเดี่ยว ในขณะที่เทพผู้ครอง ศักดิ์เทพ และวิญญาณชั่วในสถานฟ้าอากาศรวมกันต่อต้านพวกเขา พระเจ้าไม่ทรงทอดทิ้งประชากรของพระองค์ หากตาของพวกเขาจะเปิดออก พวกเขาจะเห็นหลักฐานการทรงร่วมสถิตของพระเจ้าและการทรงช่วยอย่างเด่นชัดเช่นเดียวกับที่ประทานให้ผู้เผยพระวจนะในโบราณกาล เมื่อคนรับใช้ของเอลีชาซีให้เขาตักกองทัพบของศัตรูที่ล้อมพวกเขาและตัดโอกาสหนีทุกเส้นทาง ผู้เผย

พระวณะอริษฐานว่า ‘ข้าแต่พระยาร์เวห์ ขอทรงเปิดตาของเขาเพื่อเขา จะได้เห็น’ 2 พงศ์กษัตริย์ 6:17 และดูเถิด มีรถและม้าเพลิงอยู่เต็มทั่วภูเขา กองทัพของชาวสวรรค์ตั้งล้อมอยู่เพื่อปกป้องคนของพระเจ้า ในลักษณะเดียวกัน ทูตสวรรค์ยืนปกป้องล้อมรอบผู้รับใช้ทั้งหลายใน ขบวนการของการปฏิรูปศาสนา” (เอลเลน จี. วัตส์, *สงคราม ประวัติศาสตร์*, หน้า 208)

“เมื่อศัตรูทรงพลังทั้งหลายรวมตัวกันเพื่อล้มล้างความเชื่อของการปฏิรูปและดูประหนึ่งว่าดาบหลายพันเล่มกำลังจะชักออกจากฝักมา ห้ำหั่นกันนั้น ลูเชอร์เขียนไว้ว่า ‘ซาตานกำลังฟันความโกรธของมัน ออกมา พระสันตะปาปาผู้ไร้คุณธรรมทรงกำลังวางอุบายและพวกเรา กำลังถูกคุกคามด้วยสงคราม จงชักชวนประชาชนมาต่อสู้อย่างกล้าหาญอยู่เบื้องพระบัลลังก์ของพระเจ้าด้วยความเชื่อและคำอธิษฐาน เพื่อว่าพระวิญญูณของพระเจ้าจะทรงมีชัยต่อศัตรูของเราและทรงระงับพวกเขาด้วยวิธีสันติ สิ่งที่เราต้องการมากที่สุด งานที่เราต้องทำมากที่สุดคือการอธิษฐาน จงบอกกับประชาชนว่าบัดนี้พวกเขากำลังเป็นเป้าของคมดาบและความโกรธแค้นของซาตานและจงบอกให้พวกเขาอธิษฐาน’ D’Aubigné, London ed. เล่มที่ 10 บทที่ 14 อ้างอิงจากเอลเลน จี. วัตส์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 209

การชำระให้ชอบธรรมโดยความเชื่อ ความจริงอันยิ่งใหญ่ที่ลูเชอร์เพิ่งค้นพบ คือรากฐานของข่าวประเสริฐ ความหวังในความรอดของเราตั้งอยู่บนความจริงนั้น เพลงสรรเสริญของเขาที่ชื่อว่า “พระยะโฮวาเป็นป้อมปราการ” กล่าวถึงข่าวประเสริฐอย่างมีพลังว่า “ถ้าเราเชื่อมั่นในตัวเอง เราก็จะไม่ประสบความสำเร็จ แต่เรามีผู้ที่เหมาะสมอยู่เคียง

ข้างเรามีใช้หรือ เป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกเอง ผู้นั้นคือใคร พระองค์คือ พระเยซูคริสต์ พระนามของพระองค์เป็นเจ้าแห่งวันสะบาโต สืบต่อมา หลายยุคหลายสมัย และพระองค์จะทรงชนะการต่อสู้” เพลงสรรเสริญ เซเว่นธ์เดย์แอ็ดเวนตีส (Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing 18 Association, 1985), No. 506

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. เราจะอธิบายความสมดุลระหว่างพระคุณกับบทบัญญัติ ระหว่างความเชื่อและการทำได้อย่างไร
2. เหตุใดจึงเป็นเรื่องง่ายมากที่จะปล่อยให้จิตใจของเราเข้าสู่ กฎเกณฑ์ที่เคร่งครัด คุณจะนิยามการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่เคร่งครัดอย่างไร เหตุใดจึงเป็นอันตรายต่อความเชื่อคริสเตียนของเรา
3. หากไม่เข้าใจมุมมองเรื่อง “ความรอดโดยพระคุณ” อย่างถูกต้อง จะเป็นอันตรายหรือไม่ ความเข้าใจผิดนั้นจะนำไปสู่อะไร
4. “การด้อยค่าพระคุณ (cheap grace)” ตามที่บางคนกล่าวนั้น หมายความว่าอย่างไร

บทที่ 6

พยานทั้งสอง

The Two Witnesses

วันที่ 4 – 10 พฤษภาคม 2024

บายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้: วิวรณ 11:3-6; เศคาริยาห์ 4:14; วิวรณ 12:5, 6, 14, 15; ดาเนียล 7:25; อีสยาห์ 54:17; สดุดี 119:89; วิวรณ 11:15-18

ข้อควรจำ

“ต้นหญ้าก็เหี่ยวแห้ง และดอกไม้ก็ร่วงโรย แต่พระ
วจนะพระเจ้าของเราจะยั่งยืนเป็นนิตย์”
(อีสยาห์ 40:8)

ตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา ผู้คนได้วิเคราะห้ สงสัย และละทิ้งพระวจนะของพระเจ้า เขาเหล่านั้นกักขังพระวจนะไว้ในอาราม เผาในจัตุรัสสาธารณะ และฉีกขาดเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย ผู้เชื่อในพระวจนะถูกเยาะเย้ย ล้อเลียน คุมขัง และบางครั้งก็ถูกประหาร แต่พระวจนะของพระเจ้ายังคงมีชัยเหนือสิ่งเหล่านี้

คริสตจักรในยุคกลางกดขี่ข่มเหงคริสเตียนที่ซื่อสัตย์และเชื่อในพระคัมภีร์ แต่กระนั้น พระคำของพระเจ้ก็ส่องสว่างในความมืด การกดขี่และการข่มเหงไม่ได้หยุดการประกาศพระวจนะของพระเจ้า ขณะที่วิลเลียม ทินเดล ผู้แปลพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษถูกทดสอบความเชื่อ

มีคนถามเขาว่าใครช่วยเขาเผยแพร่พระคำของพระเจ้ามากที่สุด เขา ไตร่ตรองคำถามแล้วตอบว่า “บิชอปแห่งเดอรัม” ผู้พิพากษาต่างตกใจ ในคำตอบของเขา

ทินเดลอธิบายครั้งหนึ่งว่า บิชอปไปได้ซื้อพระคัมภีร์ฉบับแปลภาษาอังกฤษของเขาจำนวนหนึ่งและเผาทิ้งในที่สาธารณะ แต่สิ่งที่บิชอปไม่รู้ในขณะนั้นคือ เขากำลังช่วยเหลือการประกาศความจริงอย่างมาก เขาซื้อพระคัมภีร์ในราคาที่สูงกว่าปกติมาก ด้วยการซื้อจำนวนมากเช่นนั้น ทินเดลจึงสามารถพิมพ์พระคัมภีร์ได้มากกว่าที่ถูกเผาเสียอีก ความจริงที่ถูกบดขยี้ในฝุ่นผงกลับลุกขึ้นมาครั้งแล้วครั้งเล่าเพื่อส่องสว่างเจิดจ้ายิ่งกว่าเดิม

สัปดาห์นี้เราจะศึกษาการโจมตีพระคัมภีร์และความเชื่อคริสเตียนที่เลวร้ายที่สุดครั้งหนึ่งในช่วงการปฏิวัติฝรั่งเศส ถนนในฝรั่งเศสเต็มไปด้วยการนองเลือด ตะแลงแกงถูกจัดไว้ในจัตุรัสสาธารณะของกรุงปารีส และหลายพันคนถูกสังหาร ลัทธิที่ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้ากลายเป็นศาสนาประจำชาติ อย่างไรก็ตาม ก็ไม่อาจทำให้พยานแห่งพระวาทะของพระเจ้าเงียบลงได้

วันอาทิตย์

พยานทั้งสอง

Two Witnesses

อ่าน วิวรรณ์ 11:3-6 เขียนรายการลักษณะของพยานทั้งสองที่คุณพบได้ในพระคัมภีร์ข้อนี้

ผู้เผยพระวาทะเห็นต้นมะกอกสองต้นอยู่ทั้งสองด้านของเชิงตะเกียงทองคำในเศคาริยาห์ 4 ซึ่งเราจะพบภาพเดียวกันนี้ในวิวรรณ์ 11

เศคาริยาห์ได้บอกถึงความหมายของสิ่งนี้ว่า “ทั้งสองนี้คือผู้ที่ได้รับการเจิมเป็นผู้ยืนอยู่ข้างองค์เจ้านายของพิภพทั้งสิ้น” (เศคาริยาห์ 4:14) ต้นมะกอกป้อนน้ำมันเข้าไปในเชิงตะเกียงเพื่อให้มีแสงสว่างต่อไป ทำให้นึกถึงสิ่งที่ผู้ประพันธ์สดุดีเขียนไว้ว่า “พระวจนะของพระองค์เป็นตะเกียงแก่เท้าของข้าพระองค์ และเป็นความสว่างแก่ทางของข้าพระองค์” (สดุดี 119:105) น้ำมันหมายถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ (เศคาริยาห์ 4:2,6) นิमितของยอห์นในวิวรณ์ 11 บรรยายถึงพระวจนะของพระเจ้าที่ได้รับการประกาศออกไปโดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อส่องสว่างแก่แผ่นดินโลก

พยานทั้งสองนี้สามารถพยากรณ์และหยุดฝนไม่ให้ตกได้นานตราบเท่าที่พยากรณ์ไว้ พวกเขาสามารถเปลี่ยนน้ำให้เป็นเลือดและโจมตีโลกด้วยโรคระบาด เอลียาห์กล่าวด้วยพระคำของพระเจ้าว่า ฝนจะไม่ตกในอิสราเอล และคำอธิษฐานของเขาได้รับคำตอบ ฝนไม่ตกเป็นเวลาสามปีครึ่ง (ดูใน *ยากอบ 5:17*) จากนั้นเขาก็อธิษฐานต่อพระเจ้า และฝนก็กลับมาหลังจากที่ผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จของพระบาอัลล้มเหลวในการยุติความแห้งแล้ง (*1 พงศ์กษัตริย์ 17, 18*) ในทำนองเดียวกัน ด้วยพระคำของพระเจ้าโมเสสนำภัยพิบัติทุกชนิดมาสู่ชาวอียิปต์ รวมถึงการเปลี่ยนน้ำให้เป็นเลือด เพราะฟาโรห์ไม่ยอมปล่อยประชากรของพระเจ้าให้เป็นไท (*อพยพ 7*)

ผู้ที่พยายามทำลายพระคัมภีร์จะถูกไฟที่ออกมาจากปากของพวกเขาเผาผลาญเสีย พระเจ้าตรัสว่า “เพราะพวกเขากล่าวถ้อยคำเหล่านี้ นี่แน่ะ เราจะทำถ้อยคำของเราที่อยู่ในปากของเจ้าให้เป็นไฟ และประชาชนนี้เป็นฟืน และไฟนั้นจะเผาผลาญเขาเสีย” (*เยเรมีย์ 5:14*)

พระวจนะของพระเจ้าประกาศการพิพากษาแก่ทุกคนที่ปฏิเสธพระวจนะนั้น พระวจนะของพระองค์เป็นเหมือนไฟที่อยู่ในปาก

พระเยซูประกาศใน ยอห์น 5:39 ว่า พระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมเป็นพยานถึงพระองค์ พระองค์ยังตรัสอีกด้วยว่าชาวประเสริฐจะได้รับการประกาศให้เป็น “คำพยาน” แก่คนทั้งโลก (มัทธิว 24:14) พระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่และพันธสัญญาเดิมเป็นรากฐานของพยานนั้น คำว่า “พยาน” ที่มาจากรากศัพท์เดียวกัน (*martyrs*) ในสองข้อนี้ก็ปรากฏในวิวรณ์ 11:3

พยานทั้งสองนี้คือใคร เมื่อคำนึงถึงประเด็นในข้อพระคัมภีร์ทั้งสองนี้และลักษณะที่ให้ไว้ใน วิวรณ์ 11 เราอาจสรุปได้ว่า พยานทั้งสองนี้เป็นพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ซึ่งแบ่งปันแสงสว่างและความจริงของพระเจ้าสู่โลกนี้

คริสเตียนจำนวนมากในทุกวันนี้มักมองข้ามพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม โดยมองว่าไม่เกี่ยวข้องและไม่จำเป็นเพราะเรามีพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่แล้ว เหตุใดความเชื่อเช่นนี้จึงผิดมหันต์

วันจันทร์

ช่วงเวลาในคำพยากรณ์

Prophetic Time Periods

เปรียบเทียบ วิวรณ์ 11:3 และ วิวรณ์ 12:5, 6, 14, 15 กับดาเนียล 7:25 คุณจะเห็นความคล้ายคลึงอะไรบางอย่างเกี่ยวกับช่วงเวลาในคำพยานจากทั้งสองแหล่งนี้

พยานทั้งสอง “จะเผยพระวจนะตลอดหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน โดยแต่งตัวด้วยผ้ากระสอบ” (วิวรณ์ 11:3) นี่เป็นช่วงเวลาเดียวกับสี่สิบ

สองเดือนในช่วงที่ “คนต่างชาติ” (ผู้ที่ต่อต้านความจริงของพระเจ้า) จะเหยียบย่ำวิสุทธินคร (วิวรณ์ 11:2) ศัตรูของพระเจ้าจะเหยียบย่ำความจริงของพระเจ้าเป็นเวลา 1,260 วัน ($42 \times 30 = 1,260$ วัน ซึ่งหนึ่งวันแทนหนึ่งปีในเวลาแห่งคำพยากรณ์) พยานทั้งสองของพระเจ้าคือ พระคัมภีร์พันธสัญญาเก่าและใหม่ก็พยากรณ์ถึงศัตรูเหล่านั้นในช่วงเวลานี้

ตามที่เราได้เห็นแล้วว่า (ดูในบทที่สี่) ดาเนียล 7:25 กล่าวว่าอำนาจของเขาเล็กที่เกิเกิดขึ้นจากการล่มสลายของจักรวรรดิโรมันจะกดขี่ข่มเหงประชากรของพระเจ้า “ตลอดหนึ่งวาระ สองวาระ กับครึ่งวาระ” ซึ่ง “วาระ” ก็คือ ปี (360 วัน) ดังนั้นเราจะได้สามวาระครึ่ง ซึ่งเท่ากับ 1,260 วัน

วิวรณ์ 12:6, 13 พูดถึงการกดขี่ข่มเหงประชากรของพระเจ้าเป็นเวลา 1,260 วัน วิวรณ์ 12:14 กล่าวถึงหนึ่งวาระ สองวาระ และครึ่งวาระ วิวรณ์ 13:5 กล่าวเกี่ยวกับ 42 เดือน และเราจะพบว่า ทั้ง 42 เดือนและ 1,260 วัน ถูกกล่าวถึงในวิวรณ์ 11:2, 3 คำพยากรณ์ทั้งหมดนี้บรรยายถึงช่วงเวลาประวัติศาสตร์เดียวกันในมุมมองที่แตกต่างกัน

เมื่อผู้คนเพิกเฉยต่อความสำคัญของสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์สิทธิอำนาจอื่น ๆ (ของมนุษย์) ก็เข้ามาแทนที่ ซึ่งมักนำไปสู่การกดขี่ข่มเหงผู้ที่ยึดมั่นในพระวจนะของพระเจ้า เรื่องเหล่านี้เกิดขึ้นในช่วงเวลาแห่งการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาตั้งแต่ ค.ศ. 538 จนถึง ค.ศ. 1798 เป็นเวลาที่คริสตจักรยุคกลางก้าวลงไปสู่ความมืดมนฝ่ายจิต วิญญาณอย่างหนักหน่วง กฤษฎีกาของมนุษย์เข้ามาแทนที่พระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า ประเพณีของมนุษย์บดบังความเรียบง่ายของข่าว

ประเสริฐ คริสตจักรโรมร่วมมือกับอำนาจฝ่ายโลกเพื่อขยายอำนาจไปทั่วยุโรป

ในช่วงเวลา 1,260 ปีนี้ พระวาระของพระเจ้าซึ่งคือ พยานทั้งสองถูกผ้ากระสอบสวมทับไว้ กล่าวคือ ความจริงของพยานทั้งสองถูกซ่อนอยู่ภายใต้ประเพณีและพิธีกรรมมากมาย พยานทั้งสองนี้ยังคงอยู่ภายใต้คำพยากรณ์ กล่าวคือ พระคัมภีร์ยังคงไม่เปลี่ยนแปลง แม้จะอยู่ท่ามกลางความมืดมนฝ่ายจิตวิญญาณ แต่พระวาระของพระเจ้ายังคงได้รับการเก็บรักษาไว้ ยังมีคนที่รักและดำเนินชีวิตตามคำสั่งสอนของพระวาระนั้น แต่เป็นจำนวนน้อยนิดเมื่อเทียบกับมวลชนในยุโรป ชาววอลเดนส์, จอห์น ฮัสส์, เจอโรม, มาร์ติน ลูเธอร์, อุลริช ซวิงลี, จอห์น คาลวิน, จอห์นและชาร์ลส์ เวสลีย์ และกลุ่มนักปฏิรูปคนอื่น ๆ สัตย์ซื่อต่อพระวาระของพระเจ้าตามความเข้าใจของพวกเขา

หลักคำสอนอะไรบ้างในปัจจุบันที่คริสเตียนจำนวนมากยึดถือ ซึ่งอิงตามประเพณี มิใช่พระคำของพระเจ้า

วันอังคาร

พยานทั้งสองถูกสังหาร

The Two Witnesses are Killed

อ่าน **วิวรณ์ 11:7-9** ให้เราคำนึงว่าภาษาที่ใช้ในพระธรรมนี้เป็นสัญลักษณ์ ข้อพระคัมภีร์นี้พยากรณ์ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับพยานทั้งสองของพระเจ้าคือ พระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่

จักรวรรดิโรมันนอกรีตล่มสลายลงในปี ค.ศ 538 จักรพรรดิจัสติเนียนแห่งโรมันมอบอำนาจทางการเมือง พลเรือน และศาสนาแก่สมเด็จพระ

พระสันตะปาปาวิทิลลิส การครอบงำคริสตจักรในยุคกลางที่ยืดเยื้อยาวนานกินเวลาจนถึง ค.ศ. 1798 จึงเริ่มต้นขึ้น แต่แล้วเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 1798 นายพลแบร์ท็อลแห่งฝรั่งเศสได้รับคำสั่งจากนโปเลียน เดินทางเข้าไปในกรุงโรมได้อย่างง่ายดาย และจับสมเด็จพระสันตะปาปาปิอุสที่ 6 เป็นเชลยและนำตัวกลับไปยังฝรั่งเศสที่ซึ่งเขาเสียชีวิตในเวลาต่อมา วันที่เจาะจงนี้ถือเป็นการสิ้นสุดอำนาจทางโลกของคริสตจักรโรมตามที่ได้พยากรณ์ไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ 1,260 วันหรือปีดังที่ปรากฏในพระธรรมดาเนียลและวิวรณ์ (ดูการศึกษาเมื่อวานสำหรับรายละเอียดเพิ่มเติม)

ช่างเป็นการเปิดเผยความจริงแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ที่น่าทึ่งมาก งานเขียนของดาเนียลย้อนหลังกลับไปมากกว่า 500 ปีก่อนคริสตกาล แต่ก็พยากรณ์เหตุการณ์ต่าง ๆ ในอีก 2,300 ปีต่อมาได้อย่างแม่นยำ เราจึงสามารถเชื่อถือคำพยากรณ์ที่ให้ไว้ในพระคัมภีร์ได้อย่างแน่แท้

ตลอดช่วงเวลาทั้งหมดนี้ ความจริงแห่งข่าวประเสริฐก็ยังคงอยู่ โดยคำพยานของพระวจนะ อย่างไรก็ตาม ความท้าทายที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นคือความความจริงในพระคัมภีร์ สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากหลุมลึก (ซาตาน) ทำสงครามกับพระคัมภีร์ มันเริ่มโจมตีอำนาจของพระคัมภีร์ครั้งใหม่ผ่านการปฏิวัติฝรั่งเศสที่เริ่มขึ้นใน ค.ศ. 1789

ในระหว่างการปฏิวัติฝรั่งเศส รัฐบาลได้จัดตั้งลัทธิบูชาเหตุผลขึ้นอย่างเป็นทางการ ซึ่งเป็นระบบศาสนาที่ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้าและมีรัฐบาลให้การสนับสนุน โดยมีจุดประสงค์เพื่อแทนที่คริสต์ศาสนา เทศกาลบูชาเหตุผลจัดขึ้นทั่วประเทศเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 1793 โดยโบสถ์

ต่าง ๆ ทั่วฝรั่งเศสถูกเปลี่ยนเป็นวิหารบูชาเหตุผล และหญิงสาวที่ยังมีชีวิตอยู่ได้รับการเคารพให้เป็นเทพีแห่งเหตุผล ผู้คนเผาพระคัมภีร์หลายเล่มไปตามท้องถนน ประกาศว่าพระเจ้าไม่มีอยู่จริงและความตายเป็นการหลับใหลอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ชาตงานทำงานผ่านมนุษย์ที่ไม่นับถือพระเจ้า โดยมีเป้าหมายเพื่อทำลายพยานทั้งสอง ร่างไร้ชีวิตของพวกเขา “จะอยู่บนถนนในมหานครนั้น ที่เรียกตามภาษาอุปไมยว่า โสโดม และอียิปต์ซึ่งเป็นเมืองที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาถูกตรึงกางเขน” (วิวรณ์ 11:8)

อียิปต์มีวัฒนธรรมที่เชื่อในเทพเจ้าหลายองค์และปฏิเสธพระเจ้าเที่ยงแท้ (ดูในอพยพ 5:2) ในขณะเดียวกัน โสโดมเป็นสัญลักษณ์ของการผิดศีลธรรมอย่างร้ายแรง ในช่วงการปฏิวัติฝรั่งเศส พยานทั้งสองของพระเจ้าซึ่งคือพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ ถูกทำให้ไร้ชีวิตในเชิงเปรียบเทียบ เนื่องจากความต่ำช้าและการผิดศีลธรรมที่แพร่หลายไปทั่ว การควบคุมทางสังคมหย่อนยานลงท่ามกลางความสับสนวุ่นวายของการปฏิวัติและการนองเลือด

วิวรณ์ 11:9 กล่าวว่าร่างของพยานทั้งสองของพระเจ้าจะไม่ถูกฝังเป็นเวลา “ตลอดสามวันครึ่ง” กล่าวคือ “วัน” ในคำพยากรณ์หมายถึงปี ซึ่งก็คือสามปีครึ่งตามตัวอักษร ลัทธิไม่เชื่อว่ามีพระเจ้าอยู่ในจุดสูงสุดของการปฏิวัติฝรั่งเศสเป็นเวลาอย่างน้อยสามปีครึ่ง ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่วันที่ 26 พฤศจิกายน 1793 โดยมีพระราชกฤษฎีกาในกรุงปารีสให้ยกเลิกศาสนาไปจนถึงวันที่ 17 มิถุนายน 1797 เป็นเวลาที่รัฐบาลฝรั่งเศสยกเลิกกฎหมายศาสนาที่เข้มงวด

อ่าน วิวรณ 11:11 พระคัมภีร์ข้อนี้พยากรณ์ถึงพระวจนะของพระเจ้าอย่างไร

เมื่อการปฏิวัติฝรั่งเศสสิ้นสุดลง พระวจนะของพระเจ้ายกกลับมามีชีวิตอีกครั้งในเชิงเปรียบเทียบ ซึ่งบ่งบอกถึงการฟื้นฟูที่มีอำนาจ ความกล้าอย่างใหญ่หลวงตกอยู่บนผู้ที่เห็นพระวจนะของพระเจ้ากลายเป็นพลังแห่งชีวิตของพระเจ้าที่นำไปสู่ความรอด ในช่วงปลายศตวรรษที่ 18 พระเจ้าทรงปลุกชายหญิงของพระองค์ที่อุทิศตนในการนำข่าวประเสริฐไปยังสุดปลายแผ่นดินโลก ผู้คนต่างช่วยกันเผยแพร่ข่าวสารในพระคัมภีร์อย่างรวดเร็ว เช่นเดียวกับวิลเลียม แครีที่เดินทางไปที่อินเดียและแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาพื้นเมืองอินเดียอีกหลายสิบภาษา มิชชันนารีถูกส่งไปทั่วโลกด้วยพลังขับเคลื่อนของพระคัมภีร์

ไม่ใช่เรื่องบังเอิญที่พันธกิจทั่วโลกเหล่านี้เกิดขึ้นหลังการปฏิวัติฝรั่งเศส พระวจนะของพระเจ้าเป็นพระคำที่มีชีวิต แม้หลายคนจะมองเหมือนว่า “ตายแล้ว” แต่พระคำนั้นก็ยังคงอยู่ในใจของผู้เชื่อและจะฟื้นขึ้นมาอีกครั้งดังคำพยากรณ์ในวิวรณ “วอลแตร์ผู้ไม่เชื่อพระเจ้าเคยพูดอย่างโอ้อวดว่า ‘เราเบื่อก่อนที่จะฟังคนพูดแล้วพูดอีก ว่าชายสิบสองคนก่อตั้งศาสนาคริสต์ขึ้นมา เราจะพิสูจน์ให้เห็นว่าชายเพียงคนเดียวก็พอที่จะคว่ำมันทิ้งไป’ หลายยุคผ่านไปนับจากวันที่เขาตายจากไป คนนับล้านเข้าร่วมการต่อสู้กับพระคัมภีร์ แต่ก็ห่างไกลเหลือเกินจากการที่พระคัมภีร์ถูกทำลาย ในสมัยวอลแตร์มีหนึ่งร้อยเล่ม บัดนี้มีหนึ่งหมื่น

เล่ม ถูกแล้ว มีพระวจนะของพระเจ้าหนึ่งแสนเล่ม นักปฏิรูปศาสนายุคแรกคนหนึ่งพูดถึงเรื่องโบสถ์ของชาวคริสเตียนว่า ‘พระคัมภีร์เป็นทั้งที่ทำให้ค่อนข้างไปมากมายแล้ว’ ” (เอลเลน จี. วัตต์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 288)

อ่าน สดุดี 119:89 และสดุดี 111:7, 8 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกเราเกี่ยวกับพระคัมภีร์อย่างไร และเหตุใดเราจึงเชื่อและวางใจในพระคัมภีร์ได้

พระวจนะของพระเจ้าอาจถูกโจมตีและหยุดยั้ง แต่จะไม่มีวันถูกกำจัดไปให้สิ้นซาก แม้แต่ผู้ที่อ้างตนว่าเป็นคริสเตียนจำนวนมากก็ยังเป็นบ่อนทำลายอำนาจของพระคัมภีร์ด้วยวิธีต่าง ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นการสงสัยข้อความบางส่วน of พระคัมภีร์ หรือเน้นมุมมองของมนุษย์จนทำให้ต้องสูญเสียแก่นแท้อันศักดิ์สิทธิ์ และความจริงของพระเจ้าถูกบ่อนทำลายอย่างแนบเนียน

เราจะต้องไม่ยอมให้ตัวเองถูกล่อลวงโดยการโจมตีพระวจนะของพระเจ้าไม่ว่าในทางใดก็ตาม พระคัมภีร์ยังคงมีชีวิตอยู่ในทุกวันนี้ และพูดกับจิตใจของมนุษย์ เต็มชีวิตใหม่ให้แก่ผู้ที่เต็มใจฟังและปฏิบัติตามคำสอนในพระคำ

คำพยากรณ์ใดที่พูดกับคุณเป็นการส่วนตัวเป็นพิเศษ และเพราะเหตุใด

วันพฤหัสบดี	ความจริงมีชัย Truth Triumphant
--------------------	-----------------------------------

แม้จะถูกศัตรูโจมตี แต่พระราชกิจของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกก็มาถึงจุดสูงสุด ชาวประเสริฐจะถูกประกาศไปยัง “ทุกประชาชาติ ทุกเผ่า

ทุกภาษา และทุกชนชาติ” (วิวรณ์ 14:6) การขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ระหว่างพระคริสต์กับซาตานจะจบลงที่พระคริสต์ทรงเอาชนะอำนาจของนรกอย่างสิ้นเชิง อาณาจักรของพระเจ้าจะมีชัยเหนือความชั่วร้าย และบาปจะถูกกำจัดให้สิ้นไปจากจักรวาลเป็นนิത്യ วิวรณ์ 11 เริ่มต้นด้วยความพยายามของซาตานในการทำลายความเชื่อของคริสเตียนและกำจัดความเชื่อในพระเจ้าผ่านการปฏิวัติฝรั่งเศส แต่จบลงด้วยอาณาจักรของพระเจ้าได้รับชัยชนะเหนืออำนาจภูตที่ครอบครองและอำนาจของมารซึ่งเป็นการให้กำลังใจแก่ทุกคนที่ต้องเข้าสู่การทดลองอันรุนแรงเพื่อความเชื่อในพระคริสต์และความจริงของพระองค์

อ่าน วิวรณ์ 11:15-18 เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นเมื่อใกล้ถึงเวลาเป่าแตรคันที่เจ็ด

บรรดาอาณาจักรของโลกนี้ได้กลายเป็นอาณาจักรของพระเจ้าของเรา พระคริสต์ทรงมีชัยชนะ ความชั่วร้ายก็พ่ายแพ้ไป พระเยซูทรงชนะและซาตานพ่ายแพ้ ความชอบธรรมได้ชัยชนะ ความจริงครอบครอง เราควรปฏิบัติตามคำแนะนำต่อไปนี้ “สิ่งใดที่สร้างขึ้นตามอำนาจของมนุษย์จะถูกล้มล้างไป แต่ที่ก่อกำขึ้นบนศิลาแห่งพระวจนะของพระเจ้าจะอยู่ยั่งยืนนาน” (เอลเลน จี. วัตต์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 288)

อ่าน วิวรณ์ 11:19 ยอห์นเห็นอะไรเปิดอกบนสวรรค์ และเขาเห็นอะไรเมื่อมองขึ้นไปบนสวรรค์

พระวิหารของพระเจ้าบนสวรรค์เปิดอกให้ยอห์นได้เห็น ขณะที่เขาเพ่งดูห้องบริสุทธิ์ที่สุด เขาก็เห็นหีบพันธสัญญา สถานนมัสการใน

พันธสัญญาเดิมซึ่งเป็นแบบแผนตามต้นฉบับที่ยิ่งใหญ่บนสวรรค์ พระ
รัศมีแห่งการสถิตอยู่ของพระเจ้าเผยให้เห็นระหว่างทูตสวรรค์สององค์ที่
ปกคลุมอยู่เหนือหีบพันธสัญญา พระบัญญัติของพระเจ้าอยู่ภายในหีบ
พันธสัญญา แม้ว่าเราจะได้รับความรอดโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ
เท่านั้น แต่การเชื่อฟังกฎของพระเจาก็เป็นการเผยให้เห็นว่าความเชื่อ
ของเราทั้งแท้จริงหรือไม่ พระบัญญัติของพระเจ้าเป็นพื้นฐานหรือ
มาตรฐานของการพิพากษา (ยากอบ 2:12) ความจริงนี้เป็นเรื่องที่มีความ
สำคัญและเกี่ยวข้องอย่างยิ่งกับยุคสุดท้าย (ดูในวิวรณ์ 12:17;
วิวรณ์ 14:12)

ความแตกต่างที่ชัดเจนระหว่างความไร้พระเจ้าของการ
ปฏิวัติฝรั่งเศสกับจุดสูงสุดดังที่บรรยายใน วิวรณ์ 11 ให้บทเรียน
แก่เราในปัจจุบันได้อย่างไร

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม

“เมื่ออำนาจฝ่ายศาสนาและทางฝ่ายโลกสั่งห้ามพระ
คัมภีร์ เมื่อคำพยานของพระคัมภีร์ถูกทำให้คลาดเคลื่อนไปและมนุษย์
และมารพยายามทำทุกวิถีทางที่ประดิษฐ์ขึ้นได้เพื่อหันความคิดของ
พวกเขาให้ออกไปจากพระวจนะ เมื่อผู้ที่กล้าประกาศสัจธรรมอัน
ศักดิ์สิทธิ์ถูกตามล่า ทรมาน ชังอยู่ในคุกมืด สังเวชีพเพื่อความ
เชื่อหรือถูกบังคับให้หนีเข้าหาความมั่นคงปลอดภัยของภูเขาและไปยัง
โพรงหินและถ้ำของโลก พยานผู้ซื่อสัตย์เหล่านี้จึงเผยพระวจนะในชุด
ผ้ากระสอบ อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็คงยังคงเป็นพยานตลอดช่วงเวลา
1260 ปีนี้ ในเวลามืดที่สุด ยังมีผู้ซื่อสัตย์ที่รักพระวจนะของพระเจ้าและ

ยังหวงแหนเกียรติของพระองค์ ผู้รับใช้ที่ภักดีเหล่านี้รับสติปัญญา กำลัง และสิทธิอำนาจในการประกาศความจริงตลอดช่วงเวลาทั้งหมดนี้” (เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 267, 268)

“เมื่อประเทศฝรั่งเศสปฏิเสศพระเจ้าอย่างเปิดเผยและสลดพระคัมภีร์ทิ้งไป คนชั่วและวิญญาณแห่งความมิดยินดีปรีดาที่ไต่บรรลุเป้าหมายที่ปรารถนามาเนิ่นนานแล้ว นั่นคืออาณาจักรที่ปลอดจากการควบคุมของพระบัญญัติของพระเจ้า... พระเจ้าทรงถอนพระวิญญาณของพระองค์ที่คอยยับยั้งอำนาจโหดร้ายของซาตานออกไปมากแล้วและมารร้ายที่ความสุขใจเดียวของมันคือความหายนะของมนุษย์ก็ได้รับอนุญาตให้ทำตามความมุ่งหมายของมันอย่างเต็มที่ ผู้ที่เลือกรับใช้ฝ่ายกบฏจะถูกปล่อยให้เก็บเกี่ยวผลของมันจนกระทั่งทั่วแผ่นดินเต็มล้นด้วยอาชญากรรมที่น่าสะพรึงกลัวเกินกว่าจะบันทึกได้ เสียงร้องอันน่าสยดสยองดังจากมณฑลและเมืองต่างๆ ที่พังพินาศไป เป็นเสียงของความทุกข์ที่ขมขื่น ประเทศฝรั่งเศสถูกเขย่าวราวกับแผ่นดินไหว ศาสนากฎหมาย ความเป็นระเบียบของสังคม ครอบครัว บ้านเมืองและคริสตจักรต่างถูกฟาดฟันทำลายลงไปโดยมืออันไร้ศีลธรรมที่ชูขึ้นทำทนายพระบัญญัติของพระเจ้า” (เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 286)

“นี่คือผลที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนเมื่อละเลยที่จะซาบซึ้งในคุณค่าและพัฒนาแสงสว่างและโอกาสที่พระเจ้าประทานให้ ศาสนาจะถดถอยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จนเหลือแต่เพียงพิธีกรรมและวิญญาณของคุณความดีที่มีชีวิตจะสูญหายไป” (เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 316)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. การปฏิวัติฝรั่งเศสเปิดเผยหลักการของความขัดแย้งอันยิ่งใหญ่อย่างไร
2. นิमितที่ย่อหั่นเห็นเกี่ยวกับสถาบันบริสุทธิ์บนสวรรค์เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในยุคสุดท้ายอย่างไร

บทที่ 7

แรงดลใจจากความหวัง

Motivated by Hope

วันที่ 11 – 17 พฤษภาคม 2024

บายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้: 1 เศษโลนิกา 4:13-18; มัทธีว 24:27, 30, 31; 2 เปโตร 1:19-21; ดาเนียล 8:14; ดาเนียล 9:20-27; เอเสรา 7:7-13

ข้อควรจำ

“และในวันนั้น เขาจะกล่าวกันว่า ‘ดูสิ นี่คือพระเจ้าของเรา เรารอคอยพระองค์ เพื่อพระองค์จะทรงช่วยเราให้รอด นี่คือพระยาห์เวห์ เรารอคอยพระองค์ ให้เรายินดีและเปรมปรีดีในความรอดจากพระองค์’ ”
(อิสยาห์ 25:9)

การเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูเป็นหนึ่งในหัวข้อหลักของพระคัมภีร์ เป็นเหมือนด้ายสีทองที่สานแต่ละหน้ากระดาษอันศักดิ์สิทธิ์ของพระคัมภีร์เข้าด้วยกัน นักวิชาการคนหนึ่งประมาณว่า มีการอ้างอิงถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมถึง 1,845 ครั้ง และมีการกล่าวถึงการเสด็จกลับมาของพระคริสต์มากกว่า 300 ครั้งในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ที่มี 260 บท กล่าวได้ว่า หนึ่งใน

ทุก ๆ 25 ข้อกล่าวถึงเรื่องนี้ พระธรรม 23 เล่มจากทั้งหมด 27 เล่มในพันธสัญญาใหม่กล่าวถึงเหตุการณ์สำคัญนี้

หลังจากการปฏิวัติในยุโรป นิกายโปรเตสแตนต์เริ่มหยั่งรากลึกในโลกใหม่ ซึ่งรวมถึงอเมริกา ซึ่งหลายคนพยายามหยิบยกเสื้อคลุมแห่งความจริงมาสวมใส่ รวมถึงความจริงเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สอง ในจำนวนคนเหล่านี้มีชาวนาแบ็บติสต์ชื่อ วิลเลียม มิลเลอร์ จากการที่เขาศึกษาพระคัมภีร์ เขาเชื่อว่าพระเยซูจะเสด็จมาในเร็ว ๆ นี้ ในช่วงชีวิตของเขา และเขาจึงเริ่มเทศนาข่าวสารที่เขาได้รับ เริ่มต้นจากกลุ่มเล็ก ๆ แม้ว่าจะต้องเผชิญกับความผิดหวังครั้งยิ่งใหญ่ก็ตาม แต่การกระทำของเขาก็เปิดหนทางให้กับผู้คนจำนวนมากได้มารู้จักกับความจริงที่สำคัญในพระคัมภีร์มาจนถึงทุกวันนี้

เราจะศึกษาในบทเรียนสัปดาห์นี้ว่า เหตุใดการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์จึงทำให้จิตใจของผู้เชื่อเปี่ยมด้วยความชื่นชมยินดีตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา และเราจะเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับเหตุการณ์อันยิ่งใหญ่ นั่นได้อย่างไร

วันอาทิตย์

พระสัญญาของการเสด็จกลับมา

The Promise of His Return

นักปฏิรูปโปรเตสแตนต์และผู้แสวงหาความจริงที่เดินทางออกจากประเทศฮอลแลนด์ไปยังโลกใหม่ต่างปรารถนาการเสด็จมาของพระเยซู การเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์สำหรับพวกเขา นั้นเป็นเหตุการณ์ที่น่ายินดีที่พวกเขา รอคอยอย่างใจจดใจจ่อ จอห์น ไวกลิฟ ตั้งตารอการเสด็จมาของพระคริสต์ให้เป็นความหวังของคริสตจักร คาลวิน

เป็นตัวแทนของนักปฏิรูปทุกคนเมื่อเขาพูดถึงการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ด้วยสง่าราศีว่าเป็น “เหตุการณ์ที่ดีที่สุดที่เคยมีมา” การเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์สำหรับชายและหญิงที่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าเป็นบางสิ่งที่รอคอย ไม่ใช่สิ่งที่ต้องกลัว

อ่าน ยอห์น 14:1-3, 1 เรสะโลนิกา 4:13-18 และทิตัส 2:11-14 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ให้ความหวังแก่คริสเตียนตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมาอย่างไร

เป็นเรื่องง่ายที่จะเข้าใจว่า ทำไมความเชื่อเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์จึงนำมาซึ่งความหวังและความชื่นชมยินดีสู่คริสเตียนที่เชื่อในพระคัมภีร์ เพราะการเสด็จมานั้นจะนำโรคร้ายไข้เจ็บ ความทุกข์ทรมานและความตายไปสู่การสิ้นสุด เป็นการยุติความยากจน ความอยุติธรรม และการกดขี่ เป็นการรอคอยจุดจบของความขัดแย้ง การต่อสู้และสงคราม และยังพยากรณ์ให้เห็นโลกในอนาคตแห่งสันติภาพ ความสุข และการสามัคคีธรรมอย่างยั่งยืนกับพระคริสต์และผู้คนที่ได้รับการไถ่ตลอดทุกยุคทุกสมัยเป็นนิรันดร์

“การเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นความหวังของผู้ติดตามที่ซื่อสัตย์ของพระองค์ตลอดทุกยุคทุกสมัย พระสัญญาที่พระผู้ช่วยให้รอดกล่าวเป็นคำอำลาบนภูเขามะกอกเทศว่า พระองค์จะเสด็จกลับมาอีก ทำให้อนาคตของบรรดาสาวกเจิดจ้า ทำให้จิตใจของพวกเขาเปี่ยมยินดี และมีความหวังใจ ซึ่งความโศกเศร้าไม่อาจจะดับหรือความทุกข์ลำบาก ไม่อาจจะมาลบเลือน ท่ามกลางความทุกข์ยากและการกดขี่ข่มเหง การปรากฏอันทรงสง่าราศีของพระเจ้าใหญ่ยิ่ง และพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วย

ให้รอดของเรา' ทิตัส 2:13 เป็น 'ความหวังอันมีสุข' ในขณะที่คริสเตียนชาวเมืองเธสะโลนิกากำลังโศกเศร้าที่ต้องฝังร่างของคนที่เรารักผู้ซึ่งหวังว่าจะเป็นพยานเห็นถึงการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ เปาโลผู้เป็นอาจารย์ของพวกเขาชี้ให้พวกเขาออกไปยังการกลับเป็นขึ้นจากความตายที่จะมีขึ้นเมื่อพระผู้ช่วยให้รอดเสด็จกลับมา และแล้วคนที่ตายในพระคริสต์จะเป็นขึ้นจากความตายและถูกรับขึ้นไปพร้อมกับคนที่ยังมีชีวิตอยู่เพื่อพบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ เปาโลกล่าวว่า 'อย่างนั้นแหละเราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิรันดร์ เพราะฉะนั้น จงหนุนใจกันด้วยถ้อยคำเหล่านี้เถิด' 1 เธสะโลนิกา 4:16, 18" (เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 302)

เหตุใดการเสด็จมาครั้งที่สองจึงสำคัญต่อความเชื่อของเรา โดยเฉพาะเมื่อเรารู้ว่าคนตายนั้นกำลังนอนหลับอยู่ (ดูบทที่ 10) เหตุใดคำสอนนี้จึงมีความสำคัญอย่างมาก หากไม่มีการเสด็จมาครั้งที่สองแล้ว เราจะตกอยู่ในสถานการณ์ที่สิ้นหวังอย่างที่เปาโลได้กล่าวไว้ เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น (ดูใน 1 โครินธ์ 15:15-18)

วันจันทร์

รอคอยเวลานั้น

Anticipating the Time

แม้ว่านักปฏิรูปโปรเตสแตนต์จะเชื่อว่า การเสด็จกลับมาของพระคริสต์นั้นเป็นจริง มองเห็นได้ ได้ยิน และมาในสง่าราศี แต่ความเข้าใจความจริงในพระคัมภีร์ก็ค่อย ๆ เปลี่ยนไป นักเทศน์ที่มีชื่อเสียงในศตวรรษที่ 19 สอนว่า พระคริสต์จะเสด็จมาเพื่อสถาปนาอาณาจักรของพระองค์บนโลกนี้และเริ่มต้น 1,000 ปีแห่งสันติภาพ ความเชื่อนี้นำไปสู่

ความเกี่ยวจรร้านฝ่ายจิตวิญญาณและความเฉื่อยชาต่อการอุทิศตนต่อชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ

ในทำนองเดียวกัน สาวกของพระคริสต์เข้าใจลักษณะของการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ผิดไป พวกเขาคิดว่า พระองค์จะเสด็จมาอย่างแม่ทัพผู้พิชิตที่จะหักแอกพันธนาการของโรมัน ไม่ใช่ผู้ที่ช่วยพวกเขาให้พ้นจากการประณามและพันธนาการของความบาป ดังนั้น พวกเขาจึงไม่เข้าใจลักษณะการเสด็จมาของพระองค์

อ่าน กิจการ 1:9-11; วิวรณ์ 1:7; และมัทธิว 24:27, 30, 31
ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้สอนเราถึงลักษณะการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างไร

เมื่อพระคริสต์เสด็จมาในครั้งแรกเป็นทารกในรางหญ้าของเมืองเบธเลเฮม มีเพียงไม่กี่คนที่มองเห็นการเสด็จมาของพระองค์ แต่การเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์นั้น “นัยน์ตาทุกดวง” จะเห็นการมาของพระองค์ ทุกหูจะได้ยินเสียงแตรแห่งการเสด็จกลับมา มนุษย์ทุกคนบนโลกจะเห็นพระสิริของพระองค์ เราจะต้องไม่ถูกหลอก พระคัมภีร์ได้ชี้แจงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นเมื่อพระองค์เสด็จกลับมาไว้อย่างชัดเจน

“หนึ่งในบรรดาความจริงที่เคร่งขรึมที่สุดและกระนั้นยังประเสริฐที่สุดที่พระคัมภีร์เปิดเผยไว้คือการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์เพื่อปิดฉากพระราชกิจยิ่งใหญ่แห่งการไถ่ให้รอด สำหรับประชากรของพระเจ้าที่สัตย์จริงและพำนักอยู่ใน ‘แดนและเงาแห่งความตาย’ มาเนิ่นนานแล้วนั้น พระสัญญาแห่งการเสด็จมาของพระองค์ผู้ทรง ‘เป็นชีวิตและการเป็นขึ้นจากตาย’ ‘นำผู้ถูกเนรเทศกลับมา’ จึงเป็นความหวังอันล้ำ

คำที่บันดาลให้จิตใจปีติยินดี คำสอนเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของพระคัมภีร์ตักดิลิทธิ นับตั้งแต่วันที่มนุษย์คู่แรกย่างก้าวออกจากสวนเอเดนด้วยความโศกเศร้า บรรดาบุตรแห่งความเชื่อทั้งหลายต่างรอคอยการเสด็จมาของพระเจ้าทรงโปรดสัญญาไว้ เพื่อให้มาหักโค่นอำนาจของผู้ทำลายและนำพวกเขากลับไปยังสวรรค์ที่สูญเสียไป” (เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 299)

ลูเชอร์ วอร์เรน ผู้นำแอ็ดเวนตีสยุคแรกเคยบอกกับคนหนุ่มสาวว่า “วิธีเดียวที่จะพร้อมต่อการเสด็จมาของพระคริสต์คือการเตรียมตัวให้พร้อมและใช้ชีวิตให้พร้อม” ข่าวสารเรื่องการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ในเร็ววันเป็นการเรียกร้องอย่างเร่งด่วนให้เราแต่ละคนตรวจสอบจิตใจและประเมินชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของเรา เป็นการเรียกร้องให้ดำเนินชีวิตตามวิถีของพระเจ้า จะไม่มีความเชื่อที่ไม่ร้อนไม่เย็นภายใต้แสงสว่างอันเจิดจ้าแห่งพระสิริของการเสด็จกลับมาของพระคริสต์

อ่าน 1 เธสะโลนิกา 5:2-5; และฮีบรู 9:28 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ให้กำลังใจแก่เราเกี่ยวกับลักษณะของการเสด็จมาของพระคริสต์อย่างไร

วันอังคาร

วิลเลียม มิลเลอร์ และพระคัมภีร์

William Miller and the Bible

พระเจ้าทรงใช้นักปฏิรูปโปรเตสแตนต์ให้ค้นพบความจริงอีกครั้งเกี่ยวกับความชอบธรรมโดยความเชื่อผ่านทางพระคริสต์เท่านั้นฉันใดพระองค์ก็ทรงใช้วิลเลียม มิลเลอร์ให้ค้นพบความจริงเกี่ยวกับลักษณะการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์อีกครั้งฉันนั้น ขณะที่วิลเลียมศึกษา

พระคัมภีร์ เขาค้นพบพระคริสต์ผู้ทรงรักเขามากกว่าที่เขาจะจินตนาการได้ เขาหยิบพระคัมภีร์ ปากกา และสมุดจด แล้วเริ่มอ่านพระธรรมปฐมกาล เขาไม่ได้อ่านเร็วเกินกว่าที่จะเข้าใจข้อความที่อยู่ในมือ เขาเปรียบเทียบข้อพระคัมภีร์กับข้ออื่น ๆ ในพระคัมภีร์ เขาปล่อยให้พระคัมภีร์อธิบายตัวเอง

อ่าน อีสยาห์ 28:9, 10; สุภาษิต 8:8, 9; ยอห์น 16:13; และ 2 เปโตร 1:19-20 หลักการตีความพระคัมภีร์มีอะไรบ้าง

ขณะที่วิลเลียม มิลเลอร์เปรียบเทียบข้อพระคัมภีร์แต่ละข้อความลึกลับของพระคัมภีร์ก็เปิดเผยให้เขาได้เห็น เขาค้นหาราวกับว่ากำลังค้นหาสมบัติที่ซ่อนอยู่และจะได้รับรางวัลมากมาย พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปิดเผยให้เขาเข้าใจพระคำของพระเจ้า เขาศึกษาคำพยากรณ์ด้วยความขยันหมั่นเพียรเช่นเดียวกับที่เขาศึกษาข้อพระคัมภีร์อื่น ๆ

อ่าน ดาเนียล 1:17; ดาเนียล 2:45; 1 เปโตร 1:10, 11 และวิวรณ์ 1:1-3 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้สอนเราเกี่ยวกับการเข้าใจคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์อย่างไร

สัญลักษณ์ในหนังสือคำพยากรณ์ไม่ได้ถูกปิดไว้ให้อยู่ในความลึกลับ พระเจ้าแห่งความรักได้ประทานพระคำแห่งคำพยากรณ์แก่เราเพื่อเตรียมเราให้พร้อมสำหรับเหตุการณ์สำคัญที่จะเกิดขึ้นในโลกนี้ในไม่ช้า วิลเลียม มิลเลอร์เข้าใจอย่างชัดเจนว่า วิธีตีความคำพยากรณ์ที่ดีที่สุดคือการให้พระคัมภีร์อธิบายตัวเอง พระคัมภีร์เองอธิบายสัญลักษณ์ในคำพยากรณ์ได้อย่างชัดเจน สัตว์ร้ายหมายถึงกษัตริย์หรืออาณาจักร

(ดาเนียล 7:17, 23) ลมหมายถึงการทำลายล้าง (เยเรมีย์ 49:36) น้ำ หมายถึงผู้คนหรือบรรดาประชาชาติ (วิวรณ์ 17:15) ผู้หญิงหมายถึง คริสตจักร (เยเรมีย์ 6:2; เอเฟซัส 5:22-32) นอกจากนี้ คำพยากรณ์ในเรื่องเวลาในดาเนียลและวิวรณ์ก็ใช้ภาษาเชิงสัญลักษณ์ กล่าวคือ หนึ่งในวันในคำพยากรณ์เท่ากับหนึ่งปี (กัณฑ์ดารวิถึ 14:34; เอเสเคียล 4:6) เมื่อ วิลเลียม มิลเลอร์ใช้หลักการตีความพระคัมภีร์นี้ เขาก็ต้องประหลาดใจกับสิ่งที่ได้พบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงเวลาที่เขาเชื่อว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมา

เหตุใดการเข้าใจถึงสัญลักษณ์ในคำพยากรณ์อย่างถูกต้องจึงสำคัญต่อความเชื่อของเรา

วันพุธ

2,300 วันใน ดาเนียล 8:14

The 2,300 Days of Daniel 8:14

วิลเลียม มิลเลอร์ตั้งข้อสังเกตว่า เหตุการณ์ที่ผู้เผยพระวจนะพยากรณ์ไว้ นั้นสำเร็จอย่างแม่นยำ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของลูกหลานของอับราฮัมที่ต้องดำเนินชีวิตในต่างแดน 400 ปี, ชนชาติอิสราเอล พเนจรในถิ่นทุรกันดาร 40 ปี, ชนชาติอิสราเอลตกเป็นเชลย 70 ปี, และ 70 สัปดาห์ในดาเนียลที่จัดสรรไว้ให้กับอิสราเอล (ปฐมกาล 15:13; กัณฑ์ดารวิถึ 14:34; เยเรมีย์ 25:11; และดาเนียล 9:24)

อ่าน มาระโก 1:15; กาลาเทีย 4:4; และโรม 5:6 ข้อพระคัมภีร์บอกอะไรแก่เราเกี่ยวกับเวลาของการเสด็จมาครั้งแรกของพระเจ้า

ขณะที่มิลเลอร์ศึกษาคำพยากรณ์โดยเปรียบเทียบข้อพระคัมภีร์แต่ละข้อ เขาสรุปได้ว่า ถ้าพระเจ้าทรงมีตารางเวลาของพระองค์อยู่ทั่วพระคัมภีร์ พระเจ้าจะต้องมีตารางเวลาเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์

อ่าน ดาเนียล 8:14 เหตุการณ์อะไรจะเกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดระยะเวลา 2,300 วัน

วิลเลียม มิลเลอร์ ยอมรับแนวคิดที่เป็นที่นิยมว่า “สถานบริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระ” (KJV) หมายถึง การชำระล้างแผ่นดินโลกด้วยไฟ เขาศึกษาพระคัมภีร์อย่างขยันขันแข็งเพื่อทำความเข้าใจเหตุการณ์ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งเช่นนี้ เขาค้นพบความเชื่อมโยงระหว่าง ดาเนียล 8 และดาเนียล 9 ทูตสวรรค์ได้รับคำสั่งในดาเนียล 8 ให้ “ทำให้ชายคนนี้เข้าใจนิมิต” (ดาเนียล 8:16) ในช่วงท้ายของบท มีส่วนหนึ่งของนิมิตในดาเนียล 8 ที่ไม่ได้รับการอธิบาย (ดูใน ดาเนียล 8:27) ซึ่งเป็นส่วนที่เกี่ยวกับ 2,300 วัน ต่อมาทูตสวรรค์กลับมาหาดาเนียลอีกและบอกว่า “ข้าพเจ้าออกมา ณ บัดนี้ เพื่อจะให้ความกระจ่างและความเข้าใจแก่ท่าน” (ดาเนียล 9:22; ดูใน ดาเนียล 9:23, 25-27) การมาครั้งนี้เพื่อที่จะอธิบายให้เขาเข้าใจถึงเรื่องของ 2,300 วัน

เรารู้ว่าคำอธิบายเป็นอย่างนี้เพราะหลังจากที่ดาเนียลได้รับบัญชาให้ “พิจารณาคำตอบและเข้าใจนิมิตนั้น” (ดาเนียล 9:23) คำแรกของทูตสวรรค์ที่บอกกับดาเนียลคือ “มี 70 สัปดาห์แห่งปีกำหนดไว้สำหรับชนชาติของท่านและนครบริสุทธิ์ของท่าน” (ดาเนียล 9:24) คำว่า “กำหนดไว้” แปลตรงตัวว่า “ตัดออก” 70 สัปดาห์ คือ 490 ปี จะต้องถูกตัดออก แล้วจะตัดออกจากอะไร เห็นได้ชัดว่า นิมิตเรื่อง 2,300 วันเป็น

เพียงส่วนเดียวในดาเนียล 8 ที่ดาเนียลไม่เข้าใจ และบัดนี้ทูตสวรรค์ก็มาเพื่ออธิบายให้เข้าใจ

เนื่องจากจุดเริ่มต้นของ 70 สัปดาห์คือ “นับตั้งแต่การที่ถ้อยคำนั้นออกไป ให้สร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่” (ดาเนียล 9:25) มิลเลอร์รู้ว่า ถ้าเขาได้ช่วงเวลานั้น เขาก็จะรู้จุดเริ่มต้นของ 70 สัปดาห์ และ 2,300 วัน ในคำพยากรณ์

วันหยุดที่สเปเชียล

ช่วงเวลาในคำพยากรณ์ที่ยาวที่สุด

The Longest Prophetic Timeline

อ่าน เอสรา 7:7-13 พระราชกฤษฎีกาให้เชลยชาวอิสราเอลในเปอร์เซียกลับไปอย่างอิสระเพื่อสร้างพระวิหารใหม่เมื่อใด

อารทาเซอรัสกษัตริย์แห่งเปอร์เซียเป็นผู้ออกพระราชกฤษฎีกานี้ใน 457 ปีก่อนคริสตกาล พระราชกฤษฎีกานี้เป็นฉบับสุดท้ายในสามฉบับที่อนุญาตให้ชาวยิวกลับไปเพื่อสร้างกรุงเยรูซาเล็มใหม่ และฟื้นฟูพระวิหารเพื่อพิธีกรรมนมัสการ พระราชกฤษฎีกาฉบับที่สามนี้เป็นฉบับที่สมบูรณ์ที่สุด และเป็นจุดเริ่มต้นของคำพยากรณ์ 2,300 วัน/ปี

อ่าน ดาเนียล 9:25, 26 ช่วงเวลาตามคำพยากรณ์ทั้งหมดนี้เริ่มต้นขึ้นเมื่อใด เหตุการณ์สำคัญอะไรที่ข้อนี้กล่าวถึง

คำพยากรณ์อันน่าจดจำนี้ ดาเนียลเขียนไว้ว่า “นับตั้งแต่การที่ถ้อยคำนั้นออกไป ให้สร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่” ไปจนถึงพระเมสสิยาห์จะเป็นเวลา 69 สัปดาห์ตามคำพยากรณ์ หรือ 483 วันในคำพยากรณ์หรือปีตามจริง ตั้งแต่พระราชกฤษฎีกาประกาศออกมาในฤดู

ไบไบร์ว่ง ปี 457 ก่อนคริสตกาล จากนั้น 483 ปีต่อมาจะจบลงที่ ค.ศ. 27 ในฤดูไบไบร์ว่ง คำว่า “พระเมสสิยาห์” หมายถึง “ผู้ถูกเจิม” พระคริสต์ทรงรับบัพติศมาและได้รับการเจิมด้วยพระวิญญาณ (กิจการ 10:38) ในฤดูไบไบร์ว่งปี ค.ศ. 27 หลังจากที่พระองค์รับบัพติศมาแล้ว พระเยซูเสด็จเข้าไปในแคว้นกาลิลี “ทรงประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้า โดยตรัสว่า ‘เวลากำหนดมาถึงแล้ว’ ” (มาระโก 1:14, 15)

ฤดูไบไบร์ว่งของปี ค.ศ. 31 พระเยซูถูกตรึงที่กางเขน ซึ่งเป็นช่วงกลางสัปดาห์แห่งคำพยากรณ์นี้ กล่าวคือเป็นระยะเวลาสามปีครึ่ง หลังจากที่พระองค์รับบัพติศมา ระบบของการถวายบูชาที่ขึ้นไปยังพระเมฆไปดกของพระเจ้าสิ้นสุดลงด้วยการที่พระคริสต์สละพระชนม์บนเขาคาลวารี แบบที่แท้จริงมาแทนที่แบบจำลองแล้ว และในที่สุดการถวายบูชาในพิธีกรรมทั้งหมดก็ยุติลง

อ่าน ดาเนียล 9:27 เจ็ดสิบสัปดาห์ตามคำพยากรณ์สิ้นสุดลงอย่างไร

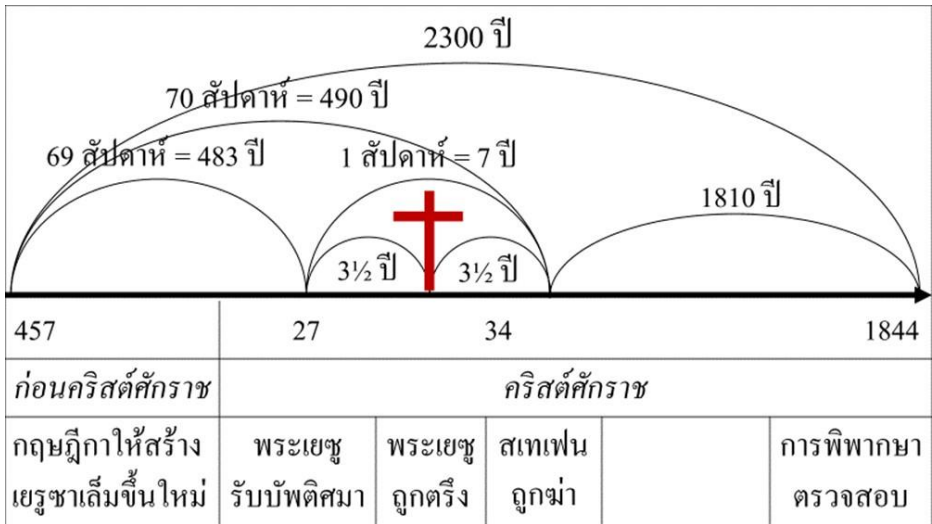
70 สัปดาห์ หรือ 490 ปี เป็นเวลาที่จัดสรรไว้สำหรับชาวยิวจบลงในปี ค.ศ. 34 ด้วยการที่สภาซันเฮดรินปฏิเสธข่าวประเสริฐ (กิจการ 6:8-7:60)

ถ้าหักลบ 490 ปีออกจาก 2,300 ปีตามคำพยากรณ์ ก็จะเหลือ 1,810 ปี คำพยากรณ์ก็จะครบสมบูรณ์ ซึ่งจะได้ ปี ค.ศ. 1844 วิลเลียม มิลเลอร์และชาวแอ็ดเวนตีสมยุคแรกเชื่อว่า สถานบริสุทธิ (KJV) ในดาเนียล 8:14 คือแผ่นดินโลก และพวกเขาสันนิษฐานว่า พระคริสต์จะเสด็จมาเพื่อชำระโลกให้บริสุทธิด้วยไฟในปี 1844 (ศึกษาดารางของวันศุกร์)

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม

ดูตารางคำพยากรณ์ของ 70 สัปดาห์และ 2,300 วันต่อไปนี้ คำพยากรณ์เริ่มใน 457 ปีก่อนคริสตกาล และพยากรณ์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาของ “ประมุขผู้ถูกเจิม” ซึ่งอยู่บนช่วงเวลาของคำพยากรณ์ 70 สัปดาห์ จึงทำให้คำพยากรณ์ 2,300 วันสิ้นสุดลงในปี 1844

“เหมือนเช่นสาวกรุ่นแรก วิลเลียม มิลเลอร์และเพื่อนเองไม่ได้เข้าใจอย่างเต็มที่ถึงความหมายของข่าวสารที่พวกเขาประกาศ ความผิดที่ก่อร่างมาเนิ่นนานในคริสตจักรได้ขัดขวางพวกเขาที่จะไปถึงถึงการแปลความหมายจุดสำคัญของคำพยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง ด้วยเหตุนี้ ถึงแม้พวกเขาจะประกาศข่าวสารที่พระเจ้าทรงบัญชาให้พวกเขา ประกาศแก่ชาวโลกก็ตามที แต่กระนั้นโดยความเข้าใจความหมายของ

มันผิดไป พวกเขาจึงตกลงสู่ความผิดหวัง” (เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 351, 352)

“ถึงกระนั้น พระเจ้าทรงกระทำการสำเร็จตามพระประสงค์แห่งพระเมตตาคุณของพระองค์เองในการทรงอนุญาตให้ข้าวจำเตือนเรื่องการพิพากษาถูกประกาศออกไปเช่นนั้น วันยิ่งใหญ่ที่กำลังจะมาถึงแล้ว และภายใต้การทรงนำของพระองค์ คนทั้งปวงตกสู่การทดสอบเรื่องของการกำหนดเวลาที่เฉพาะ เพื่อจะเปิดให้พวกเขาทั้งหลายมองเห็นว่ามีสิ่งใดอยู่ในหัวใจของพวกเขา ข้าวจำเตรียมไว้เพื่อทดสอบและชำระคริสตจักรให้บริสุทธิ์ เป็นการนำไปเพื่อให้เห็นว่าความรักของพวกเขา นั้นวางอยู่กับโลกนี้หรืออยู่กับพระคริสต์และสวรรค์ พวกเขาต่างอ้างว่ารักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด บัดนี้จะต้องพิสูจน์ความรักของพวกเขา พวกเขาพร้อมที่จะละทิ้งความหวังและความทะเยอทะยานฝ่ายโลกและต้อนรับด้วยความชื่นชมยินดีในการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาหรือไม่ ข้าวจำเตรียมไว้เพื่อให้พวกเขาได้เห็นสภาพที่แท้จริงของฝ่ายจิตวิญญาณ เป็นข้าวจำที่ทรงโปรดประทานให้ด้วยความเมตตาเพื่อปลุกพวกเขาให้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยการกลับใจและความถ่อมตน” (เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 353)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. เราได้รับบทเรียนอะไรจากประสบการณ์ของวิลเลียม มิลเลอร์ พระเจ้าจะทรงอภัยความเข้าใจผิดของเราหรือไม่
2. เหตุใดการเข้าใจ ดาเนียล 9:24-27 จึงสำคัญมากต่อการเชื่อสัตย์ต่อพระคัมภีร์และต่อพระคริสต์
3. การเข้าใจคำพยากรณ์มีบทบาทอย่างไรต่อแผนการแห่งความรอด เหตุใดคำพยากรณ์จึงสำคัญมากต่อแผนการของพระเจ้า

บทที่ 8

แสงสว่างจากสถานบริสุทธิ์

Light From the Sanctuary

วันที่ 18 – 24 พฤษภาคม 2024

บายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้: อพยพ 25:8, 9, 40; ฮีบรู 8:1-6; เลวีนิติ 16:21, 29-34; เลวีนิติ 23:26-32; ฮีบรู 9:23-28; ดาเนียล 7:9, 10; มัทธีว 25:1-13; วิวรรณ์ 11:19

ข้อควรจำ

“สรุปประเด็นสำคัญของเรื่องที่เราพูดอยู่นี้คือ เรามีมหาบุโรहितอย่างนี้ ผู้ประทับเบื้องขวาพระที่นั่งของพระเจ้าในสวรรค์ เป็นผู้ปฏิบัติกิจในสถานศักดิ์สิทธิ์ และในพลับพลาแท้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตั้งไว้ ไม่ใช่มนุษย์ตั้ง” (ฮีบรู 8:1, 2)

ไม่นานหลังจากความผิดหวังในวันที่ 22 ตุลาคม 1844 กลุ่มมิลเลอร์ไรต์บางคนรวมกันอธิษฐานและศึกษา ทำให้เข้าใจถึงข้อผิดพลาดของตน คำพยากรณ์ 2,300 วันไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูตามที่เข้าใจกันโดยทั่วไป แต่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติพระราชกิจของพระคริสต์ในสถานบริสุทธิ์แห่งสวรรค์ ซึ่งพระธรรมฮีบรูได้อธิบายไว้อย่างทรงพลัง

การชำระสถานบริสุทธิ์บนสวรรค์เป็นการสำเร็จขึ้นตามแบบอย่างของการชำระสถานนมัสการบนโลก ดังที่พระธรรมเลวีนิติสอนไว้ เพื่อเข้าใจความจริงที่สำคัญนี้ให้ดียิ่งขึ้น ให้เราเปรียบเทียบดาเนียล 7 และ ดาเนียล 8

ดาเนียล 7	ดาเนียล 8
บาบิโลน	-----
มีโดเปอร์เซีย	มีโดเปอร์เซีย
กรีก	กรีก
โรม	โรม
การพิพากษาในสวรรค์	การชำระพระวิหาร

การเปรียบเทียบนี้ช่วยแสดงให้เห็นลักษณะที่แท้จริงของการชำระพระวิหาร ซึ่งคือการพิพากษาใต้สวน และเป็นช่วงก่อนการเสด็จมา เราจะศึกษาความจริงในพระคัมภีร์ที่สำคัญเกี่ยวกับพระราชกิจของพระคริสต์ในสถานบริสุทธิ์บนสวรรค์ในบทเรียนสัปดาห์นี้

วันอาทิตย์

สถานบริสุทธิ์บนสวรรค์
The Heavenly Sanctuary

อ่าน อพยพ 25: 8, 9, 40 และฮีบรู 8: 1-6 ข้อพระคัมภีร์กล่าวถึงสถานบริสุทธิ์ (KJV) ทั้งสองแบบอย่างไร

หลายเดือนหลังจากปี 1844 ผู้เชื่อแอดเวนติสยุคแรกได้ศึกษาพระคัมภีร์อย่างลึกซึ้ง ทำให้พวกเขาเข้าใจว่า พระคัมภีร์ได้กล่าวถึงสถานบริสุทธิ์สองแบบ คือแบบที่โมเสสสร้างและอีกแบบคือแบบดั้งเดิมอันยิ่งใหญ่ในสวรรค์ คำว่า “สถานบริสุทธิ์” ที่ใช้ในพระคัมภีร์ (KJV)

ประการแรกหมายถึง พลับพลาที่สร้างโดยโมเสส ซึ่งเป็น “แบบจำลอง” ของสิ่งในสวรรค์ และประการที่สองหมายถึง “พลับพลาแท้” บนสวรรค์ ที่ซึ่งสถานบริสุทธิตั้งบนโลกเล็งถึง พิธีกรรมที่เป็นแบบจำลองหมด ความสำคัญไปเมื่อพระคริสต์สิ้นพระชนม์ “พลับพลาแท้” ในสวรรค์คือ สถานบริสุทธิตั้งพันธสัญญาใหม่ และเนื่องจากคำพยากรณ์ของ ดาเนียล 8:14 สำเร็จในยุคนี้ ดังนั้นแล้วสถานบริสุทธิตั้งที่ขื่อนี้กล่าวถึงจึง ต้องเป็นสถานบริสุทธิตั้งพันธสัญญาใหม่

“เมื่อครั้งที่ 2,300 วันสิ้นสุดลงในปี 1844 นั้น ไม่มีสถานบริสุทธิ บนโลกมานานหลายศตวรรษแล้ว ด้วยเหตุนี้ คำพยากรณ์ที่ว่า ‘อยู่นาน สองพันสามร้อยวัน แล้วสถานบริสุทธินั้นจะได้รับการชำระ’ จึงชี้ไปยัง สถานบริสุทธิในสวรรค์อย่างไม่ต้องสงสัย” (เอลเลน จี. ไวท์, *สงคราม ประวัติศาสตร์*, หน้า 417)

สถานบริสุทธิในถิ่นทุรกันดารเป็นแบบจำลองทั้งขนาดและ รูปแบบของสถานบริสุทธิบนสวรรค์ พิธีต่าง ๆ ในสถานบริสุทธิบนโลก เป็นเงาเล็งถึงแผนการแห่งความรอดของพระเจ้า การถวายบูชาทุก ๆ ครั้งแสดงถึงการสละพระชนม์ของพระเยซูบนไม้กางเขนแห่งกาลวาริ (ดูใน *ยอห์น 1:29*) เราพ้นจากการลงโทษของบาปผ่านทาง การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ เราได้รับการให้อภัย ความผิดของเราละลายหายไปเมื่อเราอมรับการสละพระชนม์ของพระเยซูแทนเราและเรา สารภาพบาปของเรา (1 *ยอห์น 1:9*) พระเยซูไม่เพียงแต่เป็นพระเมษโปดกที่สิ้นพระชนม์เพื่อเราเท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงเป็นบุตรโอรสที่ทรงพระชนม์อยู่เพื่อเราเช่นกัน

ฮีบรู 7:25 อธิบายว่า “เพราะเหตุนี้ พระองค์จึงทรงสามารถช่วยคนทั้งหลายที่เข้ามาใกล้พระเจ้าโดยทางพระองค์นั้นอย่างเต็มที่ เพราะว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ตลอดเวลา เพื่อทูลขอเผื่อคนเหล่านั้น” พระองค์ทรงขจัดความรู้สึกผิดในบาปและช่วยเราให้รอดพ้นจากอำนาจของบาป (โรม 8:1-4; 2 โครินธ์ 5:21) พระราชกิจของพระเยซูในสถานบริสุทธิ์บนสวรรค์มีไว้เพื่อเรา บาปที่ยืดเกาะชีวิตของเราจะถูกทำลายลง ซึ่งเป็นผลจากการทูลขอของพระองค์ เราไม่ตกเป็นทาสของธรรมชาติแห่งความบาปของเราอีกต่อไป เราเป็นอิสระได้ในพระคริสต์ เป็นอิสระจากการลงโทษของบาปและเป็นอิสระจากการควบคุมของบาป เมื่อเรายึดมั่นในพระคริสต์ด้วยความเชื่อ เราก็มั่นใจในความรอดได้

การที่คุณรู้ว่าพระเยซูทรงอยู่ในสวรรค์ปฏิบัติพระราชกิจเพื่อคุณ ซึ่งหมายถึงพระองค์กำลังทูลขอเพื่อคุณอยู่ มีความหมายสำหรับคุณอย่างไร ทำไมคุณจึงต้องการคนกลางในการทูลขอเพื่อคุณ เหตุใดความจริงในเรื่องนี้จึงถือว่าเป็นข่าวดี

วันจันทร์

อภิสุทธิสถาน

In the Holy of Holies

อ่าน เลวีนิติ 16:21, 29-34; เลวีนิติ 23:26-32; และฮีบรู 9:23-28 เหตุใดวันลบมลทินจึงสำคัญสำหรับชนชาติอิสราเอล

บุโรหิตปฏิบัติกิจทุกวันตลอดทั้งปี แต่ในวันลบมลทิน ซึ่งเรียกในภาษาฮีบรูว่า Yom Kippur นัยต์ตาทุกดวงของชาวอิสราเอลจะหันไปยังสถานบริสุทธิ์ เลวีนิติ 16 และ 23 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวันลบมลทินไว้อย่างชัดเจน กิจกรรมทุกอย่างที่ทำการเป็นประจำจะหยุดลง ทุกคนจะ

อดอาหาร ขณะที่มหาปุโรหิตเข้าเฝ้าพระพักตร์พระเจ้าเพื่อพวกเขาในห้องบริสุทธิ์ที่สุด ผู้คนจะต้องตรวจสอบจิตใจของตน จะต้องแสวงหาพระเจ้าในความถ่อมใจและสารภาพบาปอย่างจริงจัง

ผู้ใดก็ตามที่ไม่ “ปฏิเสธความปรารถนา” ของตนในวันลบมลทิน จะต้องถูก “ไล่” และจะไม่เป็นส่วนหนึ่งของผู้ที่ได้รับเลือกอีกต่อไป (เลวีนิติ 23:27, 29) ในวันลบมลทิน มหาปุโรหิตจะนำเลือดแพะขององค์พระผู้เป็นเจ้าเข้าไปยังสถานนมัสการ และหลังจากที่ประพรมบนพระที่นั่งกรุณาแล้ว จึงนำเลือดไปเจิมเชิงนอนของแท่นบูชาทองคำและแท่นบูชาทองสัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นการชำระล้างสถานนมัสการทั้งหมด เมื่อทำการลบมลทินเสร็จแล้ว มหาปุโรหิตจะวางมือลงบนแพะที่มีชีวิตอยู่และสารภาพบาปต่าง ๆ ของคนอิสราเอล แล้วพาแพะตัวนั้นเข้าไปยังถ้ำทูลกันดารเพื่อแยกออกจากค่ายตลอดไป (เลวีนิติ 16:20-22)

เลือดที่นำไปยังสถานนมัสการระหว่างพิธีประจำวัน แสดงให้เห็นถึงบาปที่ถูกบันทึกไว้ (เยเรมีย์ 17:1) และพระเจ้าจะทรงรับผิดชอบต่อการจัดการบาปเหล่านั้น ในวันพิเศษที่เรียกว่า วันลบมลทิน บาปจะถูกย้ายออกจากสถานนมัสการและวางไว้บนหัวของแพะรับบาปอาซาเซล ซึ่งเป็นตัวแทนของซาตาน แสดงให้เห็นว่าท้ายที่สุดซาตานจะต้องรับผิดชอบต่อปัญหาความบาป

แพะตัวนี้จะถูกพาเข้าไปยังถ้ำทูลกันดารเพื่อว่าเมื่อวันลบมลทินสิ้นสุดลงแล้ว พระเจ้าจะทรงมีสถานนมัสการที่สะอาดและผู้คนที่สะอาดในสถานบริสุทธิ์บนสวรรค์ ตอนแรกพระคริสต์ทรงปฏิบัติพระราชกิจเพื่อเราในห้องบริสุทธิ์ก่อน และตอนนี้พระองค์ทรงอยู่ในห้องบริสุทธิ์ที่สุดตั้งแต่ปี 1844 ซึ่งคือสิ้นสุดของ 2,300 วัน

เราจะผ่านพ้นการพิพากษาครั้งยิ่งใหญ่นี้ไปได้เพราะพระเยซู พระผู้ทรงเป็นผู้แทนที่เรา ดังที่นางเอลเลน จี. วัตส์. กล่าวว่า พวกเรา “ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยความชอบธรรมของพระองค์ ไม่ใช่การกระทำของเรา” ผู้ฟังปรารถนาของปวงชน, หน้า 25 ผลของความชอบธรรมนี้ ซึ่งถือว่าเป็นของเรา ทำให้เราปฏิเสธความปรารถนาในจิตใจนั้นเป็นการหันเหจากบาป ซึ่งไม่ได้หมายความว่า เราจะยอมรับความชั่วได้อย่างสบายใจ หรือหาข้อแก้ตัวให้กับบาป หรือยังคงยึดติดกับบาปได้ แต่เป็นการที่เราเติบโตในพระคุณและดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ วันละมิลินมีความสำคัญต่อชีวิตของเราในทุกวันนี้อย่างไร เหตุใดวันนั้นทำให้การดำเนินชีวิตของเราแตกต่างออกไป

วันอังคาร

การพิพากษามาถึงแล้ว

The Judgment Has Come

เปรียบเทียบ ดาเนียล 7:9, 10 กับวิวรณ์ 14:6, 7 มีความคล้ายคลึงกันอย่างไร

การพิพากษาเป็นหัวข้อที่สำคัญในพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่ม “เพราะว่าพระเจ้าจะทรงเอาการงานทุกอย่างเข้าสู่การพิพากษาพร้อมด้วยสิ่งเร้นลับทุกอย่าง ไม่ว่าดีหรือชั่ว” (ปัญญาจารย์ 12:14) พระเยซูทรงชี้ผู้ฟังให้เล็งเห็นช่วงเวลาแห่งการพิพากษาในอนาคต “คำที่ไม่เป็นสาระทุกคำซึ่งมนุษย์พูดนั้น มนุษย์จะต้องรับผิดชอบถ้อยคำเหล่านั้นในวันพิพากษา” (มัทธิว 12:36) อัครสาวกเปาโลยังกล่าวเสริมอีกด้วยว่าพระเจ้าจะทรง “เปิดเผยสิ่งที่ซ่อนอยู่ในความมืด และจะทรงเผยความ

มุ่งหมายของจิตใจทั้งหลาย” (1 โครินธ์ 4:5) ทูตสวรรค์ผู้ส่งสารกล่าวกับ ยอห์นว่า “ถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว” (วิวรณ์ 14:7)

อ่าน วิวรณ์ 22:10-12 เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา จุดจบของ มวลมนุษยชาติจะเป็นอย่างไร ชาวสารอะไรที่แจ้งไว้แก่ยอห์น อย่างชัดเจน

เนื่องจากพระคริสต์เสด็จมาเพื่อประทานรางวัลสุดท้าย ฉะนั้น จึงต้องมีการพิพากษาาก่อนหน้านั้น เพื่อแสดงให้เห็นว่าใครจะได้รับ รางวัลอะไรเมื่อพระองค์เสด็จมา เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา จะไม่มี โอกาสที่สองอีกต่อไป มนุษย์ทุกคนมีข้อมูลที่เพียงพอแล้วที่จะตัดสินใจว่าจะอยู่ข้างพระคริสต์หรือต่อต้านพระองค์ ซึ่งเป็นการตัดสินใจครั้ง สุดท้ายและไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้

อ่าน มัทธิว 25:1-13 เหตุใดพระเยซูทรงปฏิบัติต่อผู้เชื่อสอง กลุ่มที่แตกต่างกันด้วยวิธีที่ไม่เหมือนกัน

“เมื่อพระราชกิจแห่งการพิจารณาได้สวนสิ้นสุดลง เมื่อทุกคนใน ทุกยุคที่อ้างตนว่าเป็นผู้ติดตามพระคริสต์ผ่านการตรวจสอบและตัดสิน แล้ว และเมื่อถึงเวลานั้น เวลาแห่งพระกรุณาธิคุณจึงจะสิ้นสุดลง แล้ว ประตู่แห่งพระกรุณาภิจะปิดลง ดังนั้น ด้วยคำพูดสั้นๆ ที่ว่า ‘พวกที่ เตรียมพร้อมอยู่แล้วก็ไปกับท่านในงานสมรส แล้วประตูก็ปิด’ จึงเป็น การนำพวกเราไปยังการประกอบพิธีขึ้นสุดท้ายของพระผู้ช่วยให้รอด คือไปยังเวลาเมื่อพระราชกิจยิ่งใหญ่เพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดจะเสร็จ สมบูรณ์” (เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 428)

เราไม่จำเป็นต้องกลัวการพิพากษา โดยทางพระคริสต์ การอภัย
เป็นของเรา อิสรภาพจากความผิดเป็นของเรา อำนาจในการดำเนิน
ชีวิตตามพระเจ้าเป็นของเรา และชัยชนะครั้งสุดท้ายเป็นของเรา

วันพุธ

ข่าวประเสริฐในห้องบริสุทธิ์ที่สุด

The Good News of the Most Holy Place

อ่าน ฮีบรู 4:14-16; และฮีบรู 10:19-22 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้
ให้ความมั่นใจและเชื่อเชิญเราแต่ละคนอย่างไร

เปาโลชี้ให้เห็นในฮีบรูว่า ให้เรา “ยึดมั่น” “มีใจกล้า” “อย่ายอม
แพ้” มุ่งความเชื่อของเราไปที่พระเยซู พระผู้ทรงเป็นมหาปุโรหิตผู้
ยิ่งใหญ่ เราได้ทุกสิ่งที่เราต้องการในพระเยซู เราเข้าสู่สถานบริสุทธิ์บน
สวรรค์ได้โดยความเชื่อด้วยการผ่าน “ทางใหม่และเป็นทางที่มีชีวิต” ที่
พระเยซูทรงเปิดไว้ให้เรา

เมื่อเรามองไปรอบ ๆ ลานพลับพลา เราเห็นเลือดบนเชิงงอน
ของแท่นบูชาทองสัมฤทธิ์ เราเห็นเลือดบนเชิงงอนทองคำของแท่นบูชา
เผาเครื่องหอมในห้องบริสุทธิ์ เราเห็นการประพรมเลือดบนม่านหน้า
พระที่นั่งกรูณา

พระโลหิตของพระเยซูเตรียมทางไว้ให้เราในทุกย่างก้าว ทำให้
เรามีความหวัง เราจะกลับมาอยู่ร่วมกับพระเจ้าได้อีกครั้งก็ต่อเมื่อพระ
เยซูทรงอภัยโทษและลบล้างบาปของเราเท่านั้น พระเมตตาของพระเจ้า
ไม่มีที่สิ้นสุด และความยุติธรรมของพระองค์ก็เช่นกัน และความ
ยุติธรรมไม่อาจรับการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์เพื่อลบล้างการละเมิด

ของเราได้ หากพระเยซูมิได้ทรงรับประกันก่อนว่าจะอภัยบาปของเรา และจากนั้นลบล้างบาปเหล่านั้นออกไป

อ่าน วิวรณ 11:19 ในบริบทของความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ เหตุใดนิมิตจึงสำคัญ และแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่าง พระบัญญัติและข่าวประเสริฐอย่างไร

ในความสว่างแพรวพราวและพระสิริอันเจิดจ้า ณ ที่ประทับของ พระเจ้าในห้องบัลลังก์แห่งจักรวาล เราเห็นพระบัญญัติของพระเจ้าใน หีบพันธสัญญาที่ฐานบัลลังก์ของพระองค์ ความยุติธรรมและความ เมตตาของพระเจ้าได้รับการเผยให้เห็นในห้องบริสุทธิ์ที่สุด ไม่มีอำนาจ ทางโลกใดที่สามารถเปลี่ยนพระบัญญัติของพระเจ้าได้ เนื่องจากพระ บัญญัติตั้งอยู่ในหีบพันธสัญญาบนสวรรค์ และยังมีเหตุผลอื่น ๆ อีก ฮีบรู 8:10 กล่าวว่า “นี่คือพันธสัญญาที่เราจะทำกับชนชาติอิสราเอล ภายหลังจากสมัยนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส เราจะบรรจุนิยามบัญญัติ ของเราไว้ในจิตใจของพวกเขา และเราจะจารึกมันไว้ในดวงใจของพวกเขา และเราจะเป็นพระเจ้าของพวกเขา และพวกเขาจะเป็นประชากร ของเรา” เมื่อเราเข้าสู่สถานบริสุทธิ์บนสวรรค์ด้วยความเชื่อ เราจะได้รับ การอภัยโทษสำหรับบาปในอดีตของเราและได้รับอำนาจในการดำเนิน ชีวิตที่เชื่อฟังผ่านทางพระคริสต์ผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเราและผู้ทรง จารึกพระบัญญัติไว้ในใจของเรา พระเยซูทรงช่วยเราให้รอดได้ “อย่าง เต็มที่” (ฮีบรู 7:25) พระเยซูทรงช่วยเราให้รอดจากโทษของบาปและ จากอำนาจของมันอย่างสมบูรณ์และโดยสิ้นเชิง

เหตุใดการทูลขอของพระเยซูจึงเป็นข่าวดีอย่างไม่น่าเชื่อ ขณะที่เรายืนต่อหน้าพระบัญญัติซึ่งเป็นมาตรฐานแห่งความชอบธรรม เราจะมีความหวังอะไรหากไม่มีข่าวประเสริฐ

วันพฤหัสบดี

พระเยซู ผู้แทนของเราในการพิพากษา

Jesus, Our Advocate in the Judgment

อ่าน ฮีบรู 10:9-14 อะไรคือความแตกต่างระหว่างการปฏิบัติกิจของปุโรหิตในสถานนมัสการบนโลกและพระราชกิจของพระเยซูในสถานบริสุทธิ์บนสวรรค์

พระคริสต์สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนครั้งเดียวเป็นพอ เพื่อเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปที่สมบูรณ์แบบ การปฏิบัติพระราชกิจในฐานะปุโรหิตของพระองค์ในสถานบริสุทธิ์บนสวรรค์ชำระเราให้บริสุทธิ์ บัดนี้พระองค์เสด็จเข้าไปในห้องบริสุทธิ์ที่สุด ทรงเป็นผู้แทนของเราในการพิพากษา (ดูใน 1 ยอห์น 2:1) “พระคริสต์ก็ฉนั้นนั่น คือพระองค์ทรงถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาครั้งเดียวเป็นพอ เพื่อจะได้ทรงแบกบาปของคนจำนวนมากไว้ แล้วพระองค์จะทรงปรากฏเป็นครั้งที่สอง ไม่ใช่เพื่อกำจัดบาป แต่เพื่อนำความรอดมาให้บรรดาผู้ที่รอคอยพระองค์ด้วยใจจดจ่อ” (ฮีบรู 9:28) พระองค์ทรงจัดการกับบาปด้วยการสละพระชนม์ และทรงเป็นคนกลาง บัดนี้ พระองค์จะเสด็จมาอีกครั้งเพื่อผู้ที่ “รักการเสด็จมาของพระองค์” (2 ทิโมธี 4:8)

อ่าน ฮีบรู 6:19, 20 เหตุใดพระองค์จึงทรงเชื่อเชิญเราให้ติดตามพระองค์ และเราจะพบอะไรขณะที่เราติดตามพระองค์ไป

“การอุทธรณ์ของพระคริสต์เพื่อมนุษย์ในสถานนมัสการเบื้องบน เป็นสิ่งจำเป็นต่อแผนการแห่งความรอดเท่าเทียมกับการตายของพระองค์บนกางเขน โดยการตายของพระคริสต์ พระองค์ทรงเริ่มพระราชกิจนั้นซึ่งภายหลังจากการเป็นขึ้นจากความตายแล้วได้เสด็จขึ้นไป ทำต่อให้สำเร็จในสวรรค์ เราจะต้องเข้าไปภายใน幔ด้วยความเชื่อ ‘พระเยซูผู้ทรงนำหน้าเสด็จเข้าไปก่อนเพื่อเรา’ ฮีบรู 6:20 ณ ที่นั้น ความสว่างจากกางเขนแห่งกาลวาริถูกสะท้อนออกมา ณ ที่นั้นเราจะเข้าใจความลึกกลับของการไถ่ให้รอดได้ชัดเจนยิ่งขึ้น การช่วยมนุษย์ให้รอดบรรลุความสำเร็จได้ด้วยค่าใช้จ่ายที่ประเมินค่าไม่ได้ของสวรรค์ เครื่องบูชาที่ถวายมีค่าเทียบเท่ากับคำเรียกร้องที่เต็มขนาดของธรรมบัญญัติของพระเจ้าที่ถูกล่วงละเมิด พระเยซูทรงเปิดทางที่จะไปยัง บัลลังก์ของพระบิดา และโดยการทรงเป็นคนกลางของพระองค์ ทุกคนที่ต้องการอย่างจริงจังที่จะเข้ามาหาพระองค์ด้วยความเชื่ออาจจะเข้ามาถึงเบื้องพระพักตร์พระเจ้าได้” (เอลเลน จี. วัตส์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 489)

แผนการแห่งความรอดเป็นแผนการที่สมบูรณ์ต่อการแก้ไข ปัญหาความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่และช่วยโลกนี้ให้พ้นจากเงื้อมมือของ ซาตาน ชีวิตของพระเยซูเปิดเผยความรักของพระเจ้าแก่โลกที่ขัดสน และจักรวาลที่เฝ้าดูอยู่ การสิ้นพระชนม์ของพระองค์เผยให้เห็นบาปที่ชั่วร้ายและประทานความรอดแก่มวลมนุษย์ทั้งปวง การทูลขอของพระองค์ในสถานบริสุทธิ์บนสวรรค์ประทานการลบบาปแก่ทุกคนที่ยื่นมือออกไปรับด้วยความเชื่อ

การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์บนไม้กางเขนเกี่ยวข้องกับ การทูลขอของพระองค์ในสถานบริสุทธิ์บนสวรรค์อย่างไร และ เหตุใดการพิพากษาจึงจำเป็นมากต่อแผนการแห่งความรอด

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม

จงสังเกตคำอธิบายเรื่องพระเยซูทรงปฏิบัติพระราชกิจเพื่อเราในการพิพากษาและบทบาทของเรา “พระเยซูไม่ได้ทรงหาข้อแก้ตัวให้กับบาปทั้งหลายของพวกเขา แต่ทรงชี้ให้เห็นการสำนึกผิดและความเชื่อของพวกเขาและทรงอ้างสิทธิ์ที่พวกเขาจะได้รับการอภัยโทษ พระองค์ทรงชูพระหัตถ์ที่มีรอยแผลขึ้นต่อเบื้องพระพักตร์พระบิดาและทูลสวรรค์บริสุทธิ์ทั้งหลาย พระองค์ตรัสว่า เรารู้จักชื่อของพวกเขา เราได้สลักพวกเขาไว้บนฝ่ามือของเรา ‘เครื่องบูชาที่พระเจ้าทรงปรารถนา คือจิตใจที่แตกสลาย ใจที่แตกสลายและสำนึกผิดนั้น ข้าแต่พระเจ้า พระองค์จะไม่ทรงดูถูก’ สดุดี 51:17 และพระองค์ทรงประกาศต่อผู้ที่กล่าวโทษประชากรของพระองค์ว่า “โอ ซาตาน พระยาห์เวห์ทรงว่ากล่าวเจ้าเถอะ พระยาห์เวห์ผู้ทรงเลือกสรรกรุงเยรูซาเล็มทรงว่ากล่าวเจ้า” (เอลเลน จี. ไวก์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 484)

“ความจริงที่ว่าประชากรที่พระเจ้าทรงยอมรับนั้นยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าในชุดที่สกปรก ควรนำทุกคนที่อ้างตนว่าเป็นของพระองค์ ไปสู่ความอ่อนน้อมต่อมตนและค้นหาจิตใจอย่างลึกซึ้ง บรรดาผู้ที่ชำระจิตวิญญาณของตนให้บริสุทธิ์อย่างแท้จริงด้วยการเชื่อฟังความจริงยอมต่อมตนที่สุด ยิ่งพวกเขามองดูพระลักษณะอันไร้มลทินของพระคริสต์ ใกล้เคียงเท่าไร พวกเขา ก็ยิ่งปรารถนาที่จะปรับเปลี่ยนตามพระฉายา

ของพระองค์มากขึ้น และพวกเขาจะยิ่งเห็นความบริสุทธิ์หรือความศักดิ์สิทธิ์ในตัวเองน้อยลง ขณะที่เราควรตระหนักถึงสภาพบาปของเรา เราจะต้องพึ่งพาพระคริสต์ในฐานะความชอบธรรม การชำระให้บริสุทธิ์ และการไถ่บาปของเรา เราไม่อาจตอบข้อกล่าวหาของซาตานได้ พระคริสต์เพียงผู้เดียวที่สามารถวิงวอนแทนที่เราได้อย่างมีประสิทธิภาพ พระองค์ทรงสามารถปิดปากผู้กล่าวหาได้ด้วยการใช้ข้อโต้แย้งที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความดีของเรา แต่ด้วยความดีของพระองค์เอง” (เอเลน จี. ไวท์, คำพยานสำหรับคริสตจักร, เล่ม 5 หน้า, 471 - 472)

“เรากำลังมีชีวิตอยู่ในวันยิ่งใหญ่ของการลบมลทินบาป ในพิธีจำลองที่เป็นสัญลักษณ์นั้น เมื่อมหาปุโรหิตทูลขอการลบบาปให้ชนชาติอิสราเอล ทุกคนจะต้องบังคับใจตัวเองด้วยการสำนึกผิดจากบาปและถ่อมตนต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นพระเจ้า ไม่เช่นนั้นแล้ว พวกเขาอาจจะถูกไล่ออกจากท่ามกลางชนชาติอิสราเอล ในทำนองเดียวกัน ในช่วงที่เวลาแห่งพระกรุณาธิคุณของเขามีเหลือไม่มากนัก ทุกคนที่ต้องการมีชื่อคงอยู่ในหนังสือแห่งชีวิตจะต้องบังคับจิตใจของตนเองต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วยการเสียใจต่อบาปและการกลับใจอย่างแท้จริงนับตั้งแต่ตอนนั้น จำเป็นที่จะต้องมีการตรวจสอบจิตใจอย่างถี่ถ้วน และสัตย์ซื่อ” (เอเลน จี. ไวท์, สงครามประวัติศาสตร์, หน้า 489, 490)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. เมื่อเรานึกถึงการที่พระเยซูทรงยกพระหัตถ์ที่บาดเจ็บเพื่อเราต่อพระพักตร์พระบิดา เราารู้สึกอย่างไร เหตุใดนี่จึงเป็นความหวังเดียวในการพิพากษา
2. เรากำลังมีชีวิตอยู่ในช่วงวันลบมลทิน การไถ่บาปเป็นพระราชกิจของพระเจ้าในการช่วยคนบาปที่หลงหายให้รอด เหตุใดจึงถือว่าเป็นข่าวดี
3. สังกะตสิ่งทีนางเอลเลน จี. ไวท์. เขียนว่า “พระคริสต์เพียงผู้เดียวที่สามารถวิงวอนแทนที่เราได้อย่างมีประสิทธิภาพ พระองค์ทรงสามารถปิดปากผู้กล่าวหาได้ด้วยการใช้ข้อโต้แย้งที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความดีของเรา แต่ด้วยความดีของพระองค์เอง” *Advent Review and Sabbath Herald*, January 2, 1908 ข้อความนี้ให้ความหวังแก่คุณอย่างไร

บทที่ 9

รากฐานการปกครองของพระเจ้า

The Foundation of God's Government

วันที่ 25 – 31 พฤษภาคม 2024

บายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้: วิวรรณ์ 14:6-12; ปัญญาจารย์ 12:13, 14; สุภาษิต 28:9; ดาเนียล 7:25

ข้อควรจำ

“และพญานาคก็โกรธแค้นหญิงนั้น มันจึงออกไปทำสงครามกับพงศ์พันธุ์ที่เหลืออยู่ของนาง คือคนที่ทั้งหลายที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและยึดถือคำพยาานของพระเยซู” (วิวรรณ์ 12:17)

จากการที่ชาวแอ๊ดเวนตีสศึกษาพระคัมภีร์อย่างเข้มข้น พวกเขาได้เข้าใจความสำคัญของพระบัญญัติในห้องบริสุทธิ์ที่สุดที่อยู่ในสถานบริสุทธิ์บนสวรรค์ เมื่อพวกเขา มองเข้าไปในหัวใจของพระบัญญัติของพระเจ้า พวกเขา ก็ค้นพบความสำคัญของวันสะบาโตซึ่งเป็นพระบัญญัติข้อที่สี่ อันที่จริง พระบัญญัติข้อนี้ระบุอย่างชัดเจนถึงพระเจ้าในฐานะพระผู้สร้างของเราได้มากกว่าข้ออื่น ๆ ซึ่งเป็นรากฐานของการนมัสการที่แท้จริงทั้งหมด และเป็นหัวข้อที่มีความสำคัญพิเศษต่อยุคสุดท้ายของประวัติศาสตร์โลก (ดูในวิวรรณ์ 14:6-12)

ซาตานมีเป้าหมายตั้งแต่แรกเริ่มในการขัดขวางการนมัสการพระเจ้าโดยการเป็นบ่อนทำลายพระบัญญัติของพระเจ้า มันรู้ว่าการทำ “ผิดอยู่ข้อเดียว” หมายถึง การ “ทำผิดธรรมชาติทั้งหมด” (ยากอบ 2:10) ดังนั้น มันจึงพยายามสนับสนุนให้ผู้คนฝ่าฝืนพระบัญญัติของพระเจ้า ซาตานเกลียดวันสะบาโตเพราะวันสะบาโตเตือนให้ผู้คนระลึกถึงพระผู้สร้างและวิธีการนมัสการพระองค์ และวันสะบาโตยังประดิษฐานอยู่ในพระบัญญัติของพระเจ้าในห้องบริสุทธิ์ที่สุดของสถานบริสุทธิ์ เนื่องจากพระบัญญัติเป็นสิ่งที่กำหนดบาป トラบใดที่ผู้คนพยายามที่จะสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าแล้ว พระบัญญัติของพระองค์จะยังต้องมีผลบังคับใช้ต่อไป ซึ่งรวมถึงพระบัญญัติวันสะบาโตด้วย

จุดประสงค์ของบทเรียนสัปดาห์นี้ เพื่อแสดงความเชื่อมโยงระหว่างสถานบริสุทธิ์ พระบัญญัติของพระเจ้า วันสะบาโต และวิกฤตการณ์ของเครื่องหมายสัตว์ร้ายที่จะเกิดขึ้น นอกจากนี้ เราจะศึกษาความสำคัญของวันสะบาโตที่เกี่ยวข้องกับยุคสุดท้ายด้วย

วันอาทิตย์

สถานบริสุทธิ์และพระบัญญัติ

The Sanctuary and the Law

อ่าน **วิวรณ์ 11:19; อพยพ 25:16; อพยพ 31:18; และวิวรณ์ 12:17** อะไรอยู่ในหีบพันธสัญญาในห้องบริสุทธิ์ที่สุดที่อยู่ในสถานบริสุทธิ์

วันลบมลทินเป็นวันแห่งการพิพากษา อิสราเอลทุกคนได้รับบัญชาให้มีส่วนร่วมในพิธีนี้ด้วยการกลับใจ สำนวจิตวิญญาณ และละเว้นจากการทำงานทั้งหมด (ดูใน **เลวีนิติ 23:29-31**) มหาบุโรหิตจะเข้า

ไปยังห้องบริสุทธิ์ที่สุดเพื่อลบล้างบาปเพียงวันหนึ่งวันเดียว ณ ห้องชั้นในสุดของสถานบริสุทธิ์มีหีบพันธสัญญา ในหีบมีพระบัญญัติสิบประการของพระเจ้า ซึ่งเขียนไว้บนแผ่นศิลา ฝาครอบทองคำบนหีบนั้นเรียกว่าพระที่นั่งกรุณา ที่ซึ่งมีการประพรมเลือดเพื่อชำระสถานบริสุทธิ์จากบาป พระสิริแห่งเซคินาห์แสดงถึงการสถิตอยู่ของพระเจ้าเหนือพระที่นั่งกรุณา การถวายเป็นเครื่องบูชาทุกประเภทแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงมีพระเมตตาต่อมนุษย์ผู้ทำบาป แต่วันลบมลทินนั้นแสดงให้เห็นว่า บาปจะถูกจดจำจนถึงวันพิพากษา (ฮีบรู 10:3) และจะถูกขจัดออกได้โดยความเชื่อในพระโลหิตของพระคริสต์เพื่อชำระล้างจากบาป (1 เปโตร 1:18, 19) พระเมตตาและความยุติธรรมผสมผสานกันอย่างงดงามอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า

อัครสาวกยอห์นมองเข้าไปยังสถานบริสุทธิ์บนสวรรค์เห็น “พระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ก็เปิดออก” และปรากฏให้เห็น “หีบพันธสัญญาของพระองค์” (วิวรณ์ 11:19) หนังสือสงครามประวัติศาสตร์ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า “ภายในอภิสุทธิสถานของสถานบริสุทธิ์บนสวรรค์ พระบัญญัติของพระเจ้าได้รับการเชิดชูขึ้นไว้อย่างศักดิ์สิทธิ์ เป็นพระบัญญัติที่พระเจ้าตรัสไว้เองท่ามกลางเสียงฟ้าร้องที่ภูเขาซีนายและทรงจารึกไว้ลงบนแผ่นศิลาด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระองค์เอง พระบัญญัติของพระเจ้าภายในสถานบริสุทธิ์ในสวรรค์เป็นต้นฉบับที่ยิ่งใหญ่ซึ่งมีบัญญัติที่จารึกไว้บนแผ่นศิลาและที่โมเสสบันทึกไว้ในหนังสือพระคัมภีร์ 5 เล่มแรกเป็นสำเนาที่ไม่ผิดเพี้ยน ผู้ที่เข้าถึงสาระสำคัญนี้จึงจะมองเห็นลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์และเปลี่ยนแปลงไม่ได้ของธรรมเนียมบัญญัติของพระเจ้า” (เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 434)

ขณะที่ผู้เชื่อแอ๊ดเวนตีস্যุกแรกได้ศึกษาคำสอนเรื่องสถาน
บริสุทธิในพระคัมภีร์ พวกเขาตระหนักถึงความสำคัญของพระบัญญัติ
ของพระเจ้าและวันสะบาโตเป็นหัวใจของพระบัญญัติ พวกเขาให้เหตุผล
ว่า ถ้าพระบัญญัติของพระเจ้าอยู่ในหีบพันธสัญญาในสถานบริสุทธิบน
สวรรค์แล้ว แน่หนอนว่าพระบัญญัติจะต้องไม่ถูกลบล้างไปที่ทางเขน

ลองคำนึงถึงวันสะบาโตซึ่งมาถึงเราทุกสัปดาห์ด้วย
ความเร็วหนึ่งพันไมล์ต่อชั่วโมง ฉะนั้นแล้ว หลักคำสอนเรื่องการ
ทรงสร้างมีความสำคัญอย่างไร มีหลักคำสอนอะไรอีกบ้างที่ทรง
อิทธิพลและเตือนใจและเกิดขึ้นซ้ำ

วันจันทร์

พระบัญญัติของพระเจ้าไม่เปลี่ยนแปลง

The Immutability of God's Law

อ่านมัทธิว 5:17, 18; สดุดี 111:7, 8; ปัญญาจารย์ 12:13, 14;
1 ยอห์น 5:3; และสุภาพิต 28:9 ความสัมพันธ์ของคริสเตียนกับ
พระบัญญัติเป็นอย่างไร

ชาวเซเว่นธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสดำเนินรอยตามนักปฏิรูป
โปรเตสแตนต์ที่ยึดถือพระบัญญัติของพระเจ้าว่าศักดิ์สิทธิ์ จอห์น
เวสลีย์ ยืนยันอย่างทรงพลังว่า “กฎที่เป็นระเบียบแบบแผนหรือ
พิธีกรรมที่โมเสสส่งต่อให้กับลูกหลานอิสราเอล ประกอบด้วยคำสั่งสอน
และศาสนพิธีทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการถวายบูชาและพิธีในพระวิหาร
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเสด็จมาเพื่อทำลายให้หายไปและให้หมดสิ้น
ไปโดยสิ้นเชิงแล้ว... แต่กฎศีลธรรมที่มีอยู่ในพระบัญญัติสืบประการและ
บังคับใช้โดยผู้เผยพระวจนะ พระองค์ไม่ได้เอาออกไป การเสด็จมาของ

พระองค์ไม่ใช่เจตนาที่จะถอดถอนส่วนใดส่วนหนึ่งเสีย แต่นี้เป็นกฎที่จะไม่ถูกทำลาย และ ‘ยื่นหยัดเป็นสักขีพยานบนท้องฟ้า’... ทุกส่วนในกฎนี้จะต้องมีผลบังคับใช้กับมนุษย์ทุกคน ทุกยุคสมัย โดยไม่ขึ้นอยู่กับเวลาหรือสถานที่ หรือสถานการณ์อื่นใดที่อาจเปลี่ยนแปลงได้ แต่ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของพระเจ้าและของมนุษย์ และความสัมพันธ์ที่ไม่เปลี่ยนแปลงระหว่างกัน” (Upon Our Lord’s Sermon on the Mount, Discourse V, *John Wesley’s Sermons: An Anthology* (Nashville, TN: Abington Press, 1991), pp. 208, 209)

เปรียบเทียบ อพยพ 34:5-7 กับโรม 7:11, 12; สดุดี 19:7-11; สดุดี 89:14 และสดุดี 119:142, 172 ความสัมพันธ์ระหว่างพระบัญญัติของพระเจ้าและพระลักษณะของพระองค์เป็นอย่างไร

เนื่องจากพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นสำเนาพระลักษณะอุปนิสัยของพระองค์ ทั้งเป็นรากฐานแห่งบัลลังก์ของพระองค์และเป็นพื้นฐานทางศีลธรรมสำหรับมนุษย์ ชาตานจึงเกลียดพระบัญญัติ “ไม่มีใครจะมองไม่เห็นว่หากสถานนมัสการบนโลกนี้เป็นภาพเหมือนหรือสำเนาของสถานบริสุทธิ์บนสวรรค์ ธรรมบัญญัติที่อยู่ในหีบบนโลกก็เป็นสำเนาที่ถูกต้องแม่นยำของพระบัญญัติในหีบของสวรรค์ด้วย และการยอมรับความจริงเรื่องสถานบริสุทธิ์ในสวรรค์ก็มีความสัมพันธ์กับการยอมรับข้อกำหนดต่าง ๆ ในพระบัญญัติของพระเจ้ารวมถึงหน้าที่ที่เขามีต่อวันสะบาโตของพระบัญญัติข้อที่สี่ นี่คือการกลับของการต่อต้านอย่างขมขื่นและมุ่งมั่นที่มีต่อการอธิบายอย่างสอดคล้องกันของพระคัมภีร์ที่เผย

ถึงพระราชกิจของพระคริสต์ในสถานบริสุทธิ์บนสวรรค์” (เอลเลน จี. วัตส์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 435)

ผู้คนมักให้เหตุผลอะไรในการโต้แย้งว่า เราไม่จำเป็นต้องรักษาพระบัญญัติสิบประการอีกต่อไป คุณคิดว่ามีอะไรอยู่เบื้องหลังเรื่องนี้

วันอังคาร

วันสะบาโตและพระบัญญัติ

The Sabbath and the Law

อ่าน **วิวรณ์ 14:6, 7; วิวรณ์ 4:11; ปฐมกาล 2:1-3; และอพยพ 20:8-11** อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการทรงสร้าง วันสะบาโต และพระบัญญัติของพระเจ้า

การทรงสร้างเป็นการแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของเราในสายพระเนตรของพระเจ้า เราไม่ได้เกิดจากความผิดพลาดในจักรวาล หรือเป็นอนุภาคเล็ก ๆ ในอวกาศ และเราก็ไม่ได้เกิดขึ้นจากกลไกทางพันธุกรรมโดยบังเอิญ กล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า คำอธิบายทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับต้นกำเนิดของชีวิตเราโดยทั่วไป ที่สื่อข่าวและวัฒนธรรมสมัยนิยมหยิบยกขึ้นมา นั้น ไม่สอดคล้องกับเรื่องราวในพระคัมภีร์ทุกประการ

เราได้อยู่ที่นี่ได้เพราะพระเยซูทรงสร้างเรา และพระองค์ทรงคู่ควรต่อการนมัสการของเรา ไม่เพียงเพราะพระองค์ทรงสร้างเรา แต่เพราะพระองค์ทรงไถ่เราด้วย การทรงสร้างและการไถ่ให้รอดเป็นหัวใจของการนมัสการที่แท้จริงทั้งหมด ดังนั้น วันสะบาโตจึงกล่าวถึงความห่วงใยของพระผู้สร้างและความรักของพระผู้ไถ่

เมื่อสิ้นสุดสัปดาห์แห่งการทรงสร้าง พระเจ้าทรงพักผ่อนในโลกที่งดงามและยิ่งใหญ่ที่พระองค์ทรงสร้าง พระองค์ทรงหยุดพักเพื่อเป็นแบบอย่างแก่เราด้วย วันสะบาโตเป็นการหยุดพักประจำสัปดาห์เพื่อสรรเสริญพระเจ้าผู้ทรงสร้างเรา การที่เรานมัสการในวันสะบาโตเป็นการเปิดใจรับพรพิเศษที่พระองค์ทรงกำหนดให้ในวันนั้นและไม่ได้ให้ในวันอื่น

วันสะบาโตชี้ให้เราสังเกตเห็นพระเจ้าผู้สร้างที่ทรงรักมากมาเกินกว่าที่จะละทิ้งเรา แม้เมื่อเราเบี่ยงเบนออกจากพระประสงค์ที่พระองค์มีไว้ให้เราก็ตาม วันสะบาโตเป็นสัญลักษณ์นิรันดร์ของการหยุดพักในพระองค์ เป็นเครื่องหมายพิเศษของการจงรักภักดีต่อพระเจ้าผู้สร้าง (เอเสเคียล 20:12, 20) เป็นเครื่องหมายของการหยุดพักไม่ใช่ของการทำงาน ของพระคุณไม่ใช่ของการทำงานของตัวเอง ของความมั่นใจไม่ใช่ของประณาม ของการพึ่งพาพระเจ้าเพื่อรับเอาความรอดไม่ใช่ของการพึ่งพาตนเอง การหยุดพักในวันสะบาโตที่แท้จริงคือการพักผ่อนในพระคุณอยู่ในอ้อมแขนอันเปี่ยมด้วยความรักของพระเจ้าผู้ทรงสร้างเรา ผู้ทรงไถ่เรา และผู้ที่จะเสด็จมาอีกครั้งเพื่อเรา

ข่าวสารในวิวรณ์ 14 คือข่าวสารวาระสุดท้ายของพระเจ้าสำหรับโลกนี้ เรียกร้องให้ผู้คนหยุดพักในความรักและความหวังใจของพระองค์ ในแต่ละวันสะบาโต ข่าวสารเรียกร้องให้เราระลึกถึงพระเจ้าผู้ทรงสร้างเรา และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ การรักษาวินัยสะบาโตเป็นการเชื่อมโยงระหว่างสวนเอเดนที่สมบูรณ์แบบกับสวรรค์และโลกใหม่ที่จะมาถึงด้วยสง่าราศี ข่าวสารนี้เป็นเครื่องเตือนใจเราว่า วันหนึ่งสวนเอเดนที่วิเศษงดงามจะกลับคืนมา

ชาวเซเว่นธ์เดย์แอ็ดเวนติสส่วนใหญ่ต้องเผชิญกับข้อกล่าวหาว่าเป็นคนเคร่งศาสนา และคำกล่าวหาเหล่านั้นมักจะเกี่ยวข้องกับการที่เรารักษาวินัยสะบาโต เหตุใดวินัยสะบาโตจึงเป็นเครื่องหมายของการไถ่ให้รอดและความชอบธรรมโดยความเชื่อ เหตุใดการเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้าในเรื่องของการหยุดพักจึงทำให้ผู้คนคิดว่าเรากำลังพยายามไปสู่สวรรค์ด้วยการกระทำของเรา

วันพุธ

เครื่องหมายของสัตว์ร้าย

The Mark of the Beast

อ่าน **วิวรณ์ 12:12, 17; และวิวรณ์ 13:7** ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงความโกรธแค้นของซาตานอย่างไร เหตุใดมารจึงโกรธประชากรในยุคสุดท้ายของพระเจ้าเป็นอย่างมาก

วิวรณ์ 12 สรุปลความขัดแย้งในจักรวาลระหว่างพระคริสต์และซาตานตลอดทุกยุคทุกสมัย จุดสำคัญสูงสุดของเหตุการณ์คือ ซาตานโจมตีประชากรของพระเจ้าครั้งสุดท้าย วิวรณ์ 13 กล่าวถึงพันธมิตรทั้งสองของพญานาค คือสัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากทะเลและสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน อำนาจทั้งสองนี้เข้าร่วมกับซาตานในการทำสงครามกับประชากรของพระเจ้า

อ่าน **วิวรณ์ 13:4, 8, 12, 15 และวิวรณ์ 14:7, 9-11 (ดูในวิวรณ์ 15:4; วิวรณ์ 16:2; วิวรณ์ 19:20; วิวรณ์ 20:4; วิวรณ์ 22:9)** หัวข้อสำคัญอะไรที่ปรากฏในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้

สังเกตความแตกต่าง หากผู้คนไม่นมัสการพระเจ้าผู้สร้างก็จะนมัสการอย่างอื่น พระเจ้าผู้สร้างทรงสมควรแก่การนมัสการ (วิวรณ์ 5:9) ความขัดแย้งระหว่างพระคริสต์กับซาตานเริ่มต้นขึ้นในสวรรค์ ซึ่งเป็นการขัดแย้งในเรื่องของการนมัสการ “ข้าจะขึ้นไปเหนือความสูงของเมฆ ข้าจะทำให้ตัวของข้าเองเหมือนองค์ผู้สูงสุด” (อิสยาห์ 14:14) ซาตานต้องการการนมัสการที่เป็นของพระเจ้าผู้สร้างเพียงผู้เดียว ตามที่วิวรณ์ 13 กล่าวไว้ มันได้อยู่เหนือกิจการของสัตว์ร้ายที่มาจากทะเล (วิวรณ์ 13:4)

เมื่อเปรียบเทียบกับ ดาเนียล 7 จะเห็นว่า สัตว์ร้ายจากทะเลตัวนี้เป็นตัวเดียวกับเขาเล็กที่ “คิดเปลี่ยนแปลงวาระและธรรมเนียมปฏิบัติต่างๆ” และใช้สิทธิอำนาจเป็นเวลา 1,260 “วัน” ตามคำพยากรณ์ ซึ่งคือ 1,260 ปี (ดาเนียล 7:25; เปรียบเทียบกับ วิวรณ์ 13:5; ดูในบทที่ 6) ส่วนเดียวในพระบัญญัติสิบประการของพระเจ้าที่เกี่ยวข้องกับเวลาคือ พระบัญญัติข้อที่สี่ คริสตจักรนี้พยายามเปลี่ยนวันในการนมัสการจากวันเสาร์วันที่เจ็ดเป็นวันอาทิตย์ซึ่งเป็นวันแรกของสัปดาห์

การที่อำนาจฝ่ายโลกพยายามเปลี่ยนวันนมัสการคือ วันสะบาโตวันที่เจ็ด ซึ่งเป็นวันที่พระเจ้าประทานให้เป็นสัญลักษณ์แห่งสิทธิอำนาจของพระองค์ (อพยพ 31:13; เอเสเคียล 20:12, 20) ถือเป็นความพยายามที่จะแย่งชิงสิทธิอำนาจของพระเจ้าในระดับพื้นฐานที่สุดที่จะเป็นไปได้ ฉะนั้นแล้ว ประเด็นนี้จึงเป็นจุดสนใจของความขัดแย้งครั้งสุดท้ายระหว่างการนมัสการที่แท้จริงกับการนมัสการเทียมเท็จ

ด้วยเหตุนี้ พระธรรมวิวรณ์จึงให้ลักษณะของผู้ที่สัตย์ซื่อต่อพระเจ้าว่าเป็นผู้ที่ “รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า” (วิวรณ์ 12:17; วิวรณ์ 14:12) ซึ่งรวมถึงวันสะบาโตวันที่เจ็ดด้วย ไม่ใช่วันอาทิตย์ ผู้ที่ปฏิเสธ

การเรียกครั้งสุดท้ายของทูตสวรรค์สามองค์ให้นมัสการพระเจ้าในวัน
บริสุทธิของพระองค์ (อิสยาห์ 58:13) และหันไปนมัสการสัตว์ร้ายในวัน
สะบาโตเทียมเท็จของมันเป็นคือวันอาทิตย์ จะได้รับเครื่องหมายสัตว์ร้าย
(ดูในบทที่ 11)

วันพฤหัสบดี

ข่าวของทูตสวรรค์สามองค์

The Three Angel's Messages

ในวิวรณ์ 14:7 ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งประกาศด้วยเสียงอันดังว่า
“จงเกรงกลัวพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่
พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว จงนมัสการพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์
แผ่นดินโลก ทะเล และบ่อน้ำพุทั้งหลาย” คำร้องขอจากสวรรค์มาถึงเรา
ให้มอบความจงรักภักดีสูงสุดและการนมัสการจากใจจริงต่อพระเจ้าผู้สร้าง
โดยคำนึงถึงการพิพากษาที่ใกล้เข้ามา

ทูตสวรรค์องค์ที่สองประกาศว่า “บาบิโลนมหานครนั้นพังทลาย
แล้ว พังทลายแล้ว นครที่ให้ทุกประชาชาติดื่มเหล้าองุ่นแห่งราคะในการ
ล่วงประเวณีของนาง” บาบิโลนหมายถึงระบบศาสนาที่ละทิ้งความเชื่อ
ซึ่งได้บัญญัติไว้ในข้อแรกของทูตสวรรค์องค์แรกและสนับสนุนระบบการ
นมัสการเทียมเท็จ นั่นเป็นเหตุผลที่ วิวรณ์ 14:9-11 เตือนเรื่องการบูชา
“สัตว์ร้ายและรูปของมัน” ในที่นี้ มีทางเลือกสองทางที่ขัดแย้งกันให้
ตัดสินใจ คือนมัสการพระเจ้าผู้สร้างหรือบูชาสัตว์ร้าย ทุกคนบนโลกใบนี้
จะต้องตัดสินใจครั้งสุดท้ายและไม่อาจเปลี่ยนใจได้ว่าจะให้ความ
จงรักภักดีทั้งหมดต่อใคร พระเยซูหรือซาตาน

อ่าน วิวรรณ์ 14:12 ลักษณะสองประการของผู้ที่ปฏิเสธการ บูชาสัตว์ร้ายคืออะไร เหตุใดลักษณะทั้งสองนั้นจึงสำคัญมาก

พระเจ้าจะมีประชากรในยุคนสุดท้ายที่ภักดีต่อพระองค์ แม้เขาเหล่านั้นจะต้องเผชิญกับการต่อต้านที่ดุเดือดที่สุดและการกดขี่ข่มเหงที่รุนแรงที่สุดในประวัติศาสตร์โลก ของประธานแห่งความชอบธรรมของพระคริสต์จะทำให้พวกเขาดำเนินชีวิตที่เชื่อฟังและเปี่ยมด้วยพระคุณ การนมัสการพระเจ้าสร้างเป็นการแสดงออกถึงการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และถือเป็นการต่อต้านการบูชาสัตว์ร้ายโดยตรง ความขัดแย้งครั้งสุดท้ายในเรื่องของความจงรักภักดีต่อพระคริสต์หรือต่ออำนาจสัตว์ร้ายมีศูนย์กลางอยู่ที่การนมัสการ และใจกลางสำคัญของความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ระหว่างความดีและความชั่วคือ วันสะบาโต

ผู้ติดตามพระเจ้าช่วยให้รอดที่อุทิศตนเหล่านี้ไม่เพียงแต่มีความเชื่อ “ใน” พระเยซูเท่านั้น แต่จะมีความเชื่อ “ของ” พระเยซูด้วย ความเชื่อของพระเยซูคือความเชื่อที่ลึกซึ้ง ไร้วางใจ อุทิศตนอย่างมาก จนปีศาจทุกตัวในนรกและการทดลองทั้งสิ้นบนโลกไม่สามารถทำให้สั่นคลอนได้ เป็นความเชื่อที่วางใจแม้มองไม่เห็น เชื่อในสิ่งที่แม่หาเหตุผลมิได้ และมีความหวังแม้ไม่เข้าใจ “ความเชื่อของพระเยซู” นี้เป็นของประธานที่เราได้รับโดยความเชื่อ ซึ่งจะนำพาเราผ่านพ้นวิกฤติที่รอคอยอยู่ข้างหน้า เมื่อวิกฤติสุดท้ายประทุขึ้น และเราต้องเผชิญกับการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ การข่มเหง การคุมขัง และแม้แต่ความตาย ความเชื่อของพระเยซูจะนำพาเราผ่านพ้นช่วงเวลาสุดท้ายของโลก จนกว่าพระเยซูจะเสด็จมา

พระเจ้าทรงเตรียมความเชื่อของคุณในวันนี้ให้พร้อมรับกับ สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างไร

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม

“เมื่อไม่มีคำพยานของพระคัมภีร์สนับสนุนพวกเขาแล้ว คนมากมายที่ยังคงยืนกรานอย่างไม่ย่อท้อโดยลืมนึกไปว่าเหตุผลเดียวกันนี้เคยใช้โจมตีพระคริสต์และบรรดาอัครทูตของพระองค์มาแล้ว พวกเขาพูดว่า ‘ทำไมบุคคลสำคัญของเราจึงไม่เข้าใจปัญหาเรื่องวันสะบาโตนี้ แต่มีน้อยคนนักเชื่อเหมือนพวกท่าน มันเป็นไปได้ที่ท่านเป็นฝ่ายถูกและคนมีความรู้ทั้งหลายในโลกเป็นฝ่ายผิด’

“ในการตอบโต้คำถกเถียงเช่นนี้ จำเป็นต้องกล่าวอ้างคำสอนต่างๆ ในพระคัมภีร์และประวัติวิธีการที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปฏิบัติต่อประชากรของพระองค์มาตลอดทุกยุคทุกสมัยเท่านั้น

“แต่คริสเตียนในรุ่นก่อนๆ ก็รักษาวินัยโดยคิดว่าพวกเขากำลังถือรักษาวินัยของพระคัมภีร์ และในเวลานี้มีคริสเตียนซื่อสัตย์อยู่ในทุกคริสตจักรไม่เว้นแม้แต่ในชุมชนชาวคาทอลิกที่เชื่อด้วยความจริงใจว่าวันอาทิตย์เป็นวันสะบาโตที่พระเจ้าทรงแต่งตั้งไว้ พระเจ้าทรงยอมรับความตั้งใจและความซื่อสัตย์ที่จริงใจของพวกเขา แต่เมื่อกฎหมายจะถูกตราขึ้นเพื่อบังคับให้ถือรักษาวินัยและโลกจะได้รับความกระจ่างในเรื่องหน้าที่ที่พึงปฏิบัติต่อวันสะบาโตที่แท้จริงแล้ว เมื่อนั้นเองผู้ใดก็ตามที่ยังคงล่องละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายซึ่งไม่ได้มีอำนาจที่สูงไปกว่าของโรม โดยวิธีนั้นจะเป็นการถวายเป็นเกียรติแก่หลักคำสอนและพิธีกรรมของระบอบปาปาศีให้สูง

กว่าพระเจ้า เขากำลังเกิดเกียรติโรมและอำนาจที่ออกกฎบังคับซึ่งโรม
ได้สถาปนาขึ้น เขากำลังกราบบูชาสัตว์ร้ายและรูปจำลองของมัน
ในขณะที่มนุษย์ปฏิเสธข้อกำหนดที่พระเจ้าทรงประกาศว่าเป็น
สัญลักษณ์แทนอำนาจของพระองค์และให้เกียรติกับข้อกำหนดที่โรม
เลือกเป็นเครื่องหมายแทนอำนาจของเขานั้น พวกเขา ก็จะรับ
เครื่องหมายที่แสดงความภักดีต่อโรมซึ่งเป็น ‘เครื่องหมายของสัตว์ร้าย’
และตราบจนกระทั่งทุกคนเข้าใจประเด็นนี้อย่างชัดเจนและพวกเขา
จะต้องเลือกระหว่างพระบัญญัติของพระเจ้าและข้อกำหนดของมนุษย์
แล้ว ผู้ที่ยังคงเลือกที่จะล่วงละเมิดต่อไปจะรับ ‘เครื่องหมายของสัตว์
ร้าย’ ” (เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 455, 449)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. โลกกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เหตุใดเราจึงต้องระวังระไวอยู่
เสมอ เพื่อว่าเหตุการณ์ในยุคสุดท้ายจะไม่มาถึงเราอย่างไม่ทันตั้งตัว
2. ความเข้าใจในเรื่องของการพิพากษาและพระบัญญัติของพระเจ้ากับ
ความจริงที่ว่าเราได้รับความรอดโดยพระคุณเพียงอย่างเดียว
สอดคล้องกันอย่างไร
3. วิธีใดบ้างที่คุณจะเป็นพยานแก่ผู้ที่ไม่เข้าใจความสำคัญของวันสะบา
โตที่แท้จริงและรักษาวันอาทิตย์วันแรกของสัปดาห์ด้วยความจริงใจ
4. การรวมตัวของคริสตจักรกับอำนาจของรัฐมีอันตรายอย่างไรบ้าง เรา
ซึ่งเป็นคริสเตียนจะมีความสัมพันธ์กับรัฐอย่างไรได้บ้าง

บทที่ 10

ลัทธิวิญญาณนิยมถูกเปิดเผย

Spiritualism Exposed

วันที่ 1 – 7 มิถุนายน 2024

บายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้: มัทธีว 10:28; ปัญญาจารย์ 9:5; อีสยาห์ 8:19, 20; ยอห์น 11:11-14, 21-25; 1 โครินธ์ 4:16, 17; วิวรรณ์ 16:13, 14; มัทธีว 24:23-27; 2 โครินธ์ 2:9-12

ข้อควรจำ

“คือว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ด้วย พระดำรัสสั่ง ด้วยเสียงเรียกของหัวหน้าทูตสวรรค์ และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และทุกคนที่ตายแล้ว ในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมาก่อน หลังจากนั้นพระเจ้า จะทรงรับพวกเราซึ่งยังมีชีวิตอยู่ขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น และจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ อย่างนั้นแหละ เราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิตย์” (1 โครินธ์ 4:16, 17)

หลายศตวรรษที่ผ่านมา มีการกล่าวขานถึงเรื่องราวมากมายของ ประสบการณ์ใกล้ตาย (NDEs) คือการที่ผู้คนเสียชีวิตไปแล้ว แต่ฟื้นคืนชีพกลับมาพร้อมกับเล่าเรื่องราวอย่างน่าเหลือเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาได้เห็นและได้ยินขณะที่ “ตาย” อยู่ หลายพันเรื่องราวได้รับการบันทึกไว้

และศึกษา หลายล้านคนทั่วโลก รวมทั้งในโลกริสเตียน เชื่อว่าเรื่องราวเหล่านี้เป็นข้อพิสูจน์ว่า คนตายไม่ได้ตายจริง ๆ ความเชื่อพื้นฐานของลัทธิทรงวิญญาณนี้เป็นการหลอกลวงที่แพร่หลายและมีประสิทธิภาพที่สุดประการหนึ่งของชาตान

ในความเป็นจริง ลัทธิทรงวิญญาณมีจุดเริ่มต้นในสวนเอเดนจากการที่งูโกหกอาดัมและเอวา “พวกเจ้าจะไม่ตายแน่” (ปฐมกาล 3:4) ลัทธินี้มีรูปแบบต่าง ๆ มากมายตลอดประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา ต่างตั้งอยู่บนรากฐานที่ว่า ชีวิตยังคงดำเนินต่อไปหลังความตาย แนวคิดนี้ยังคงเป็นรากฐานของขบวนการทางศาสนาจอมปลอมที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของศตวรรษที่ 19 โดยมีพี่น้องสาวครอบครัวฟ็อกซ์อ้างว่า พวกเขาสามารถถามดวงวิญญาณของคนตายและได้รับคำตอบ ซึ่งต่อมาพวกเขายอมรับว่าเป็นเรื่องหลอกลวง

ในความขัดแย้งครั้งสุดท้ายของโลก ชาตानจะหลอกลวงผู้คนนับล้านผ่านปรากฏการณ์เกี่ยวกับวิญญาณ พระธรรมวิวรณ์ระบุว่านี่เป็นวิธีหนึ่งที่ชาตानพยายามควบคุมโลกให้อยู่ภายใต้มัน จุดมุ่งหมายของบทเรียนนี้ก็เพื่อแสดงให้เห็นว่า สิ่งเดียวที่จะปกป้องเราจากการหลอกลวงของชาตานในยุคสุดท้ายได้คือความสัมพันธ์ส่วนตัวของเรากับพระคริสต์และมีรากฐานอันมั่นคงในหลักคำสอนของพระคัมภีร์ หลักคำสอนเหล่านี้รวมถึงเรื่องของความตาย เราต้องมั่นคงในคำสอนไม่ว่าตาหรือหูหรือใจของเราพยายามบอกอะไรแก่เราก็ตาม

ตำนานที่เล่าว่าความตายเป็นเพียงการเข้าสู่ระยะใหม่ของชีวิตนั้นมีพื้นฐานมาจากแนวคิดเรื่องความเป็นอมตะของวิญญาณ แนวคิดของคนนอกรีตนี้แทรกซึมเข้าสู่คริสตจักรตั้งแต่ต้น และทำให้คริสตจักรหันเหออกจากรากฐานในพระคัมภีร์ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพื่อให้ความเชื่อของคริสตจักรเป็นที่เข้าใจได้อย่างกว้างขวางในโลกของชาวโรมัน “ทฤษฎีเรื่องวิญญาณอมตะเป็นหลักคำสอนเทียมเท็จหนึ่งของโรมที่หยิบยืมมาจากลัทธินอกศาสนา และผสมผสานเข้าไปในศาสนาของชาวคริสเตียน” (เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 549)

“อย่างกลัวผู้ที่ฆ่าได้แต่กาย แต่ไม่สามารถฆ่าจิตวิญญาณ แต่จงกลัวพระองค์ผู้ทรงสามารถทำลายทั้งจิตวิญญาณและกายในนรกได้” (มัทธิว 10:28) พระคัมภีร์นี้เพียงข้อเดียวบอกเราถึงความเป็นอมตะของจิตวิญญาณอย่างไร

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงห้ามประชากรของพระองค์ไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับไสยศาสตร์ทุกรูปแบบ พวกเขาจะต้องไม่ “เป็นหมอผี เป็นคนทรง เป็นพ่อมด แม่มด หรือเป็นหมอพราย” (*เฉลยธรรมบัญญัติ 18:11*) บุคคลเช่นนี้จะต้องถูกขวางด้วยหินจนตาย (*เลวีนิติ 24:27*) การลงโทษดูเหมือนจะรุนแรงอย่างไม่น่าเชื่อ แต่กำหนดไว้เพื่อปกป้องชาวอิสราเอลจากการบูชาเทพเจ้าเทียมเท็จ

ไสยศาสตร์นั้นเป็นปีศาจ มันล่อลวงผู้คนให้บูชาสิ่งเทียมเท็จและเสแสร้งความสัมพันธ์ที่แท้จริงกับพระเจ้า แต่มันไม่สามารถสนองความต้องการที่ลึกภายในจิตใจได้ ลัทธิทรงวิญญาณเป็นหัวใจหลักของ

แผนการของซาตานที่จะยึดครองโลก แต่ด้วยพระคุณและฤทธิ์อำนาจของพระเยซู พระองค์ทรงปล่อยเชลยให้เป็นอิสระจากโซ่ตรวนแห่งความชั่วร้ายที่พันธนาการพวกเขาไว้

อ่าน ปัญญาจารย์ 9:5; โยบ 7:7-9; และอิสยาห์ 8:19, 20 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้สอนเราเกี่ยวกับความตายและการติดต่อสื่อสารกับคนตายอย่างไร

ความเชื่อที่กล่าวว่าคนตายไปสวรรค์ทันทีเมื่อตายแล้ว แม้จะไม่ตรงตามหลักพระคัมภีร์ แต่ความเชื่อนี้ก็มีมายาวนานและเหนียวแน่นมากจนยากที่จะปล่อยไป เช่น ความเชื่อของผู้ที่รักษาวันอาทิตย์ ผู้คนใช้ข้อพระคัมภีร์สองสามข้อโดยตีความนอกบริบทเพื่อพยายามพิสูจน์ความเชื่อของตน แต่คำสอนเทียมเท็จนี้ทำให้พวกเขาไม่มีสิ่งป้องกันการหลอกลวงที่ซาตานใช้โจมตีพวกเขา โดยเฉพาะในช่วงวิกฤติของยุคสุดท้าย

คุณเคยมีประสบการณ์ในการอธิบายสภาพของความตายให้กับเพื่อนคริสเตียนคนละอื่นฟังหรือไม่ อย่างไร อธิบายวิธีที่คุณใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วันจันทร์

ความตายในพันธสัญญาเดิม

Death in the Old Testament

อ่าน สดุดี 6:5; สดุดี 115:17, 1 พงศ์กษัตริย์ 2:10, 1 พงศ์กษัตริย์ 11:43; และ 1 พงศ์กษัตริย์ 14:20 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้สอนเรื่องสภาพของความตายอย่างไร

พระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมไม่ได้สอนเรื่องการผิดศีลธรรมของจิตวิญญาณ ทั้งไม่ได้สอนว่า ผู้ที่ชื้อสัตย์เมื่อตายแล้ว จะทะยานไปสู่สวรรค์ อันแสนสุขชั่ววันรันดร์ หรือผู้ไม่สัตย์ชื้อหลังความตายจะตกลงสู่นรกที่ซึ่งพวกเขาจะมอดไหม้ชั่ววันรันดร์ แต่พระคัมภีร์สอนว่าความตายเป็นการนอนหลับ พระธรรมพงศกษัตริย์ใช้สำนวนที่ว่า “ล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษ” เพื่อบรรยายถึงการตายของบรรพชน พระธรรมสดุดีเรียกความตายว่า “หลับอยู่ในความตาย” (สดุดี 13:3 เทียบกับ สดุดี 90:5) โยบพูดถึงความตายว่าเป็นการไม่ตื่นจากการนอนหลับ (โยบ 14:12) ผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวเสริมอีกว่า “ส่วนข้าพระองค์นั้น จะเฝ้าดูพระพักตร์ของพระองค์ในความชอบธรรม เมื่อข้าพระองค์ตื่นขึ้น ข้าพระองค์จะอิมเอมใจด้วยพระลักษณะของพระองค์” (สดุดี 17:15)

เมื่อกองทัพอัสซีเรียพ่ายแพ้และถูกทำลาย นายทหารที่ตายไปถูกเรียกว่า “ล่องลับไป” (สดุดี 76:6) แนวคิดเรื่องคนตายที่วิญญาณออกจากร่างกายลอยวนเวียนไปมาเพื่อสื่อสารกับคนที่ยังมีชีวิตอยู่ไม่ใช่แนวคิดตามหลักพระคัมภีร์ แต่เป็นตามหลักของลัทธินอกรีตอย่างแท้จริง

การไม่เข้าใจความจริงในเรื่องของความตายทำให้เราถูกซาตานหลอกลวง “คนมากมายจะต้องเผชิญหน้ากับวิญญาณของปีศาจที่มาในร่างของญาติหรือมิตรสหายที่เขารักและประกาศคำสอนเทียมเท็จที่อันตรายที่สุด ผู้มาเยือนเหล่านี้จะดึงดูดความเห็นอกเห็นใจที่อ่อนไหวที่สุดของเราและจะทำการอัครจรรย์เพื่อยืนยันคำอวดอ้างของมัน เราจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อต่อต้านสิ่งเหล่านี้ด้วยความจริงในพระ

คัมภีร์ที่ว่า คนตายไม่รู้อะไรเลยและผู้ที่มาปรากฏเช่นนั้นเป็นวิญญาณของมาร” (เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 560)

**อ่าน ดาเนียล 12:2 และโยบ 19:25, 26 สภาพของความตาย
มีองค์ประกอบอะไรบ้าง**

ความตายคือการนอนหลับไปจนถึงการฟื้นคืนชีพ ไม่มีวิญญาณที่ออกจากร่างกายวนเวียนไปมาเพื่อสื่อสารกับคนที่เสียชีวิต แม้ว่าลัทธิ นอกรีตจะเชื่อในโลกของวิญญาณ แต่ชาวอิสราเอลก็เข้าใจว่าความตายคือการนอนหลับจนถึงวันแห่งการฟื้นคืนชีพ

แม้ว่าเราจะอาลัยผู้ที่ตายไปแล้ว ให้เราคิดแบบนี้กับผู้ที่ตายในพระคริสต์ กล่าวคือ พวกเขาหลับตาลงในความตาย ไม่ว่าจะต้องรอนานแค่ไหนจนกว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมา แต่สิ่งถัดไปที่พวกเขาารู้คือการเสด็จมาครั้งที่สอง ความคิดแรกที่พวกเขาอาจจะมีเมื่อฟื้นขึ้นมาคือ **ว้าว! จริง ๆ แล้วพระเยซูก็เสด็จกลับมาอย่างรวดเร็วอยู่นะ**

วันอังคาร

ความตายในพันธสัญญาใหม่

Death in the New Testament

อ่าน ยอห์น 11:11-14, 21-25; 2 ทิโมธี 1:10 1 โครินธ์ 15:51-54; และ 1 เธสะโลนิกา 4:15-17 เปรียบเทียบเรื่องความตายของผู้เขียนพันธสัญญาใหม่กับของพันธสัญญาเดิม

ทั้งพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่และพันธสัญญาเดิมใช้สัญลักษณ์แทนความตายว่าการนอนหลับ คำว่า “หลับ” ใช้สำหรับความตายอย่างน้อย 53 ครั้งในพระคัมภีร์ ผู้เขียนเห็นพ้องกันว่า ไม่มีจิตวิญญาณที่ออกจากร่างกายหลังความตายทันทีและยังดำรงอยู่อย่างมีสติ

สิ่งที่พระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่เพิ่มมิติให้กว้างขึ้นดังที่พันธสัญญาเดิมได้บอกเป็นนัยไว้ก่อนแล้วคือ การฟื้นคืนจากความตายด้วยสง่าราศีเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา

ข่าวประเสริฐเห็นว่า ชีวิตนิรันดร์มีอยู่ในพระคริสต์เท่านั้น ปีศาจทุกตัวในนรกไม่อาจปล้นเอาความเชื่อมั่นในชีวิตนิรันดร์ของผู้เชื่อได้ พระคริสต์ทรงพิชิตความตายบนไม้กางเขน หลุมศพไม่อาจยึดเหยื่อไว้ได้อีกต่อไป การฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์เป็นการรับประกันว่า วันหนึ่งเมื่อพระองค์เสด็จกลับมาผู้เชื่อทุกคนจะฟื้นคืนจากความตาย

พิจารณาข้อความของเปาโล “เพราะว่าถ้าคนตายไม่ถูกทำให้เป็นขึ้นมา พระคริสต์ก็ไม่ได้ทรงถูกทำให้เป็นขึ้นมา และถ้าพระคริสต์ไม่ได้ทรงถูกทำให้เป็นขึ้นมา ความเชื่อของพวกท่านก็ไร้ประโยชน์ ท่านก็ยังคงอยู่ในบาปของตน และถ้าอย่างนั้นคนทั้งหลายที่ล่วงลับในพระคริสต์ก็พินาศไปด้วย” (1 โครินธ์ 15:16-18) พระคัมภีร์ข้อนี้จะให้ความกระจ่างได้อย่างไร หากเราเชื่อว่าคนที่ตายแล้วจะขึ้นไปอยู่บนสวรรค์อันผาสุก เปาโลหมายความว่าอย่างไรเมื่อเขียนว่า พวกเขา “พินาศ” ถ้าหากว่าคนเหล่านั้นอยู่บนสวรรค์แล้ว

ในทางกลับกัน ประเด็นทั้งหมดของเปาโลคือ การฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์เป็นรากฐานของการฟื้นคืนจากความตายของเรา และหากปราศจากการฟื้นคืนพระชนม์แล้ว “ความเชื่อของพวกท่านก็ไร้ประโยชน์ ท่านก็ยังคงอยู่ในบาปของตน” และคนตายก็จะยังคงพินาศอยู่ในดิน

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เข้ากันได้ดีกับข้อพระคัมภีร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวกับความหวังที่เรามีในการฟื้นคืนจากความตายเมื่อพระเยซูเสด็จ

กลับมา เมื่อเราจะได้รับ “เข้าไปมรดก ซึ่งไม่เสื่อมสลายและไร้มลทิน และไม่ร่วงโรย ซึ่งได้เก็บรักษาไว้ในสวรรค์แล้วเพื่อพวกท่าน” (1 เปโตร 1:4) อย่างไรก็ตาม หากคนตายอยู่บนสวรรค์แล้ว ทำไมเปโตรถึงพูดว่ามรดก “ได้เก็บรักษาไว้ในสวรรค์” เพื่อเรา เป็นที่แน่ชัดว่า ผู้เชื่อในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ต่างตั้งตาคอยการเสด็จมาของพระคริสต์และการฟื้นคืนชีพของผู้ที่ตายแล้ว และความหวังนี้ปลอบใจพวกเขาให้สัจย์ซื่อต่อปัญหาการทดลองของชีวิต

เหตุใดการฟื้นขึ้นจากความตายจึงเป็นความหวังสำหรับความเชื่อของคริสเตียน หากเรามีกางเขนแต่ไม่มีการฟื้นคืนชีพจะเป็นอย่างไร เราจะมีหวังอะไร ดังนั้นแล้ว เหตุใดการฟื้นขึ้นจากความตายจึงเป็นส่วนสำคัญในความเชื่อของเรา

วันพุธ

ลัทธิวิญญาณนิยมในยุคสุดท้าย ตอน 1

Spiritualism in the Last Days: Part 1

อ่าน **มัทธิว 24:5, 11, 24; 2 เธสะโลนิกา 2:7-9; วิวรรณ์ 13:13, 14; และวิวรรณ์ 16:13, 14** ผู้คนจะเผชิญกับการหลอกลวงในยุคสุดท้ายอย่างไร

มารจะใช้ “หมายสำคัญและการอัศจรรย์” อย่างน่าทึ่งเพื่อหลอกลวงฝูงชนก่อนการเสด็จมาของพระเยซู แองเจโล โรดริเกซให้ความเห็นเกี่ยวกับอำนาจแห่งการหลอกลวงของวิญญาณปีศาจว่า “พลังแห่งการโน้มน้าวใจของมันไม่เพียงแต่พบได้จากเนื้อหาในข่าวสารของมันเท่านั้น แต่ในอำนาจของการกระทำสิ่งเหนือธรรมชาติที่เรียกว่า ‘หมายสำคัญ’ หรือ ‘การอัศจรรย์’ อีกด้วย วิญญาณชั่วจะแสดง/กระทำ

(poieō) หมายถึง ซึ่งจะดึงดูดมนุษย์ในด้านของอารมณ์มากกว่าความคิดแยกแยะและการมีเหตุผล ความจริงที่ว่าปีศาจเหล่านี้กระทำหมายสำคัญต่าง ๆ แสดงให้เห็นถึงพลังเบื้องหลังที่รวมเป็นหนึ่งเดียวของข่าวสารของปีศาจทั้งสามนี้ [พญานาค สัตว์ร้าย และผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จ] นี่คือนิยามของลัทธิวิญญาณนิยม พระเจ้ามิใช่แหล่งกำเนิดหรือต้นกำเนิดของพวกมัน ขณะที่ความขัดแย้งระดับจักรวาลกำลังปิดตัวลง อำนาจชั่วร้ายจะเข้าสู่เวทีในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ในลักษณะที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ลัทธิวิญญาณนิยมที่เชื่อในความเป็นอมตะของวิญญาณที่ไม่ได้มีรากฐานจากพระคัมภีร์จะจับกุมโลกให้ตกเป็นเชลย” (The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels’ Messages, *unpublished manuscript*, p. 6)

เหตุใดการที่เรายึดถือในอารมณ์ความรู้สึกจึงอันตราย อารมณ์ของเรามีบทบาทอะไรในประสบการณ์ความเชื่อของเรา ทั้งดีและร้าย ซาตานอาจเล็งกระบวนการความคิดของเราแต่กลับดึงดูดความรู้สึกของเราแทนอย่างไร

“ซาตานเตรียมการมาเนิ่นนานแล้วเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับความพยายามครั้งสุดท้ายของมันในการหลอกลวงโลก... มันเตรียมทางที่ละเอียดที่ละน้อยสำหรับผลงานชิ้นเอกของการหลอกลวงด้วยการพัฒนาลัทธิทรวิญาณ แผนงานของมันยังไม่เสร็จสมบูรณ์ตามที่มันวางแผนไว้ แต่จะทำให้สำเร็จได้ในช่วงสุดท้ายของเวลาที่เหลือ... คนทั้งโลกจะถูกกวาดให้เข้าร่วมขบวนการหลอกลวงนี้ ยกเว้นผู้ที่อยู่ภายใต้อำนาจการปกป้องของพระเจ้าด้วยการเชื่อในพระคำของพระองค์ คน

ทั้งหลายจะถูกกล่อมให้กลับไปอย่างรวดเร็วกับความเชื่อมั่นที่อันตราย และตื่นขึ้นมาพบกับพระพิโรธของพระเจ้าที่เทลงมา” (เอลเลน จี. วัตส์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 561, 562) ความปลอดภัยเพียงอย่างเดียวของเราอยู่ในพระเยซูและพระคำของพระองค์

ไม่น่าแปลกใจที่จะเห็นคนนับล้านหรือหลายพันล้านคนที่ไม่เข้าใจเรื่องสภาพของความตาย คนเหล่านั้นจะถูกพัดพาไปกับการหลอกลวงที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดที่ว่าคนตายจะยังมีชีวิตหลังความตาย แม้กระทั่งตอนนี้ มีเรื่องหลอกลวงอะไรบ้างที่พบได้ทั่วไป แต่ผู้ที่เข้าใจว่าคนตายกำลังนอนหลับอยู่จะไม่ถูกหลอกลวง

วันพฤหัสบดี

ลัทธิวิญญาณนิยมในยุคสุดท้าย ตอน 2

Spiritualism in the Last Days: Part 2

พระคริสต์ทรงเป็นรากฐานแห่งความหวังในความรอดของเรา พระหัตถ์ที่เป็นพระโลหิตของพระองค์ก็วัฏเวียนมาให้รับการสละพระชนม์ของพระองค์ที่ประทานแก่เราอย่างเสรีด้วยราคาที่น่าไม่ได้ อีกไม่นานพระคริสต์จะเสด็จกลับมาเพื่ออ้างสิทธิของพระองค์ ทิตัส 2:13 เรียกการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ว่า “ความหวังอันน่ายินดี”

เป้าหมายของซาตานคือการทำลายความหวังนี้ มันจะทำปาฏิหาริย์ หมายสำคัญและการอัศจรรย์ ทุกสิ่งที่สามารถนำผู้คนให้ห่างไกลจากความจริงในพระคัมภีร์และความรอดในพระคริสต์

“นี่แหละคือความทรหดอดทนที่พวกธรรมิกชนจะต้องมี คือพวกที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และจงรักภักดีต่อพระเยซู” (วิวรณ์ 14:12) ในการต่อสู้ครั้งสุดท้าย ซาตานจะทำทุกวิถีทางเท่าที่จะทำได้

เพื่อกันไม่ให้ผู้คนรักษา “พระบัญญัติของพระเจ้า” หรือ “จงรักภักดีต่อพระเยซู” หรือทั้งสองอย่าง ดังนั้น เราจำเป็นต้องระวังคำสอนใด ๆ ก็ตามที่มาพร้อมกับหมายสำคัญ การอัศจรรย์ และปาฏิหาริย์ ที่จะทำให้เราหันเหออกจากลักษณะของกลุ่มคนที่หลงเหลืออยู่สองประการนี้

อ่าน มัทธิว 24:23-27; 2 โครินธ์ 11:13, 14; และ 2 เธสะโลนิกา 2:9-12 **อำนาจการหลอกลวงและลักษณะการทำงานของซาตานเป็นอย่างไร**

ในช่วงเวลาสุดท้าย ซาตานทำการหลอกลวงครั้งสุดท้ายของมัน “ในเวลาอีกไม่นาน ภาพเหตุการณ์ที่มีลักษณะเหนือธรรมชาติจะปรากฏขึ้นบนท้องฟ้าเพื่อเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงอำนาจของผีมารที่ทำการอัศจรรย์ วิญญาณของมารร้ายจะออกไปยังกษัตริย์ต่าง ๆ ของโลกนี้ และไปยังทั่วทั้งโลกเพื่อผูกมัดพวกเขาไว้ในการหลอกลวงและเร่งเร้าให้เข้าร่วมกับซาตานในการต่อสู้ครั้งสุดท้ายเพื่อต่อต้านรัฐบาลของสวรรค์ ผู้ปกครองและพลเมืองทั้งหลายจะถูกหลอกโดยตัวแทนเหล่านี้ด้วยเช่นกัน หลายคนจะลุกขึ้นแสวงหาตัวเองว่าตนเป็นพระคริสต์ และอ้างชื่อและเรียกร้องให้ถวายการนมัสการซึ่งเป็นของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลก พวกเขาจะกระทำการอัศจรรย์ด้วยการรักษาคนป่วยและอ้างว่ามีเรื่องจากสวรรค์ที่จะเปิดเผย แต่เป็นเรื่องราวที่ขัดแย้งกับคำพยานในพระคัมภีร์

“เพื่อเป็นฉากสุดท้ายในละครอันยิ่งใหญ่ของการหลอกลวง ซาตานเองจะปลอมตัวเป็นพระคริสต์ คริสตจักรได้แสดงตนมานับนานแล้วว่าเฝ้ารอคอยการเสด็จกลับมาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในฐานะที่เป็น

ความหวังอันบริสุทธิ์ของพวกเขา บัดนี้จำวจอมหลอกหลวงผู้ยิ่งใหญ่จะทำตัวให้ดูประหนึ่งว่าพระคริสต์เสด็จมาแล้ว ในสถานที่ต่าง ๆ บนโลก ชาติานจะปรากฏตัวท่ามกลางมนุษย์อย่างยิ่งใหญ่ในลักษณะที่เต็มไปด้วยแสงเจิดจ้าซึ่งคล้ายคลึงกับคำบรรยายของพระบุตรของพระเจ้าที่ยอห์นเปิดเผยไว้ในพระธรรมวิวรณ์ วิวรณ์ 1:13-15” (เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 624)

เหตุใดการเข้าใจความจริงว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมาอย่างไร รวมถึงสภาพของความตาย จึงสำคัญมากต่อการป้องกันการถูกหลอกหลวง

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม

หนังสือตีพิมพ์ล่าสุดของ ลี สโตรเบล ชื่อ *The Case for Heaven* มีพื้นฐานของแนวคิดที่ว่า เมื่อตายแล้ว คนตายยังคงมีชีวิตอยู่ในสภาพของการดำรงอยู่อย่างมีสติ โดยมี “ประสบการณ์ใกล้ตาย” (NDEs) เป็นส่วนหนึ่งของการ “พิสูจน” ตัวอย่างประการหนึ่งคือ “เด็กหญิงคนหนึ่งมีประสบการณ์ใกล้ตายในช่วงที่เข้ารับการผ่าตัดหัวใจ เธอบอกว่าได้พบกับพี่ชายของเธอในชีวิตหลังความตาย ซึ่งทำให้เธอประหลาดใจ เพราะเธอไม่มีพี่ชาย ต่อมาเมื่อเธอหายดีและบอกเรื่องนี้แก่พ่อของเธอ พ่อได้เปิดเผยกับเธอเป็นครั้งแรกว่า จริง ๆ แล้ว เธอมีพี่ชายคนหนึ่ง แต่เขาเสียชีวิตไปก่อนที่เธอจะเกิดแล้ว” (Lee Strobel, *The Case for Heaven* [Grand Rapids, MI: Zondervan Books, 2021], p. 69) อย่างไรก็ตาม สโตรเบลพบว่าเป็นเรื่องท้าทายที่จะผสมแนวคิด

เรื่องชีวิตหลังความตายกับคำสอนที่ชัดเจนของพระคัมภีร์ที่ว่า คริสเตียนจะได้รับรางวัลสุดท้ายเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาเท่านั้น

เราได้รับการเตือนว่า “คนมากมายจะต้องเผชิญหน้ากับวิญญาณของปีศาจที่มาในร่างของญาติหรือมิตรสหายที่เขารักและประกาศคำสอนเทียมเท็จที่อันตรายที่สุด ผู้มาเยือนเหล่านี้จะดึงดูดความเห็นอกเห็นใจที่อ่อนไหวที่สุดของเราและจะทำการอัครจรรย์เพื่อยืนยันคำอวดอ้างของมัน เราจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อต่อต้านสิ่งเหล่านี้ด้วยความจริงในพระคัมภีร์ที่ว่า คนตายไม่รู้อะไรเลยและผู้ที่มาปรากฏ เช่นนั้นเป็นวิญญาณของมาร

“สิ่งที่อยู่ตรงหน้าเราคือ ‘ช่วงเวลาแห่งการทดลอง ซึ่งจะมาถึงคนทั่วทั้งโลกเพื่อจะทดลองคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก’ วิวรรณ์ 3:10 ทุกคนที่ไม่ได้วางความเชื่อของเขอย่างมั่นคงในพระคำของพระเจ้าจะถูกหลอกและพ่ายแพ้ ซาตานทำงานด้วย ‘อุบายชั่วทุกอย่าง’ เพื่อควบคุมบุตรทั้งหลายของมนุษย์ และการหลอกลวงของมันจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่มันจะบรรลุปเป้าหมายของมันได้ก็ต่อเมื่อมนุษย์ยอมจำนนต่อการทดลองของมันด้วยความสมัครใจเท่านั้น บรรดาผู้ที่แสวงหาความจริงด้วยความจริงใจและบากบั่นที่จะชำระจิตวิญญาณของพวกเขาด้วยการเชื่อฟัง ลงมือทำสิ่งที่พวกเขาสามารถทำได้เพื่อเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับความขัดแย้งเช่นนี้แล้ว พวกเขาจะพบแนวป้องกันที่มั่นคงในพระเจ้าแห่งความจริง พระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาว่า ‘เพราะว่าเจ้าถือรักษาคำของเราคือมีความทรหดอดทน เราจะเฝ้ารักษาเจ้า’ พระองค์จะทรงส่งทูตสวรรค์ทุกองค์ออกจากสวรรค์ในไม่ช้าเพื่อไปปกป้องประชากรของพระองค์มากกว่าที่จะทรงปล่อยจิตวิญญาณเพียงดวง

เดี่ยวที่วางใจในพระองค์ต้องพ่ายแพ้แก่ซาตาน” (เอลเลน จี. วัตส์,
สงครามประวัติศาสตร์, หน้า 560)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. ซาตานใช้อะไรบ้างเพื่อโน้มน้าวจิตใจให้เราเชื่อในเรื่องของ
วิญญาณ สื่อต่าง ๆ มีบทบาทอย่างไร
2. คุณจะแบ่งปันความเชื่อของคุณกับเพื่อนที่เพิ่งสูญเสียคนรัก
ไปและเชื่อว่าเขาอยู่บนสวรรค์อย่างไร อะไรที่ควรพูด และ
อะไรที่ไม่ควรพูด

บทที่ 11

ความขัดแย้งที่กำลังจะเกิดขึ้น

The Impending Conflict

วันที่ 8 – 14 มิถุนายน 2024

บายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้: วิวรรณ์ 14:7, 9, 12; วิวรรณ์ 4:11; วิวรรณ์ 13:1, 2; วิวรรณ์ 12:3-5, 17; วิวรรณ์ 13:11-18

ข้อควรจำ

“ขอทรงแยกพวกเขาให้บริสุทธิ์ด้วยความจริง
พระวามะของพระองค์เป็นความจริง”
(ยอห์น 17:17)

อุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ค่อนข้างทันสมัยเรียกว่า ไบโอชิป หรือ Veri chip ซึ่งมีขนาดประมาณเท่ากับเมล็ดข้าวสารที่สามารถฝังลงในผู้ป่วยได้ ในไบโอชิปจะมีข้อมูลประวัติทางการแพทย์ของผู้ป่วย ซึ่งสามารถอ่านได้โดยการใช้เครื่องสแกนภายนอกส่งไปยังบริเวณที่มีการใส่ไบโอชิปหรือ Veri chip คริสเตียนบางคนมองว่าเป็นส่วนหนึ่งของทฤษฎีสมคบคิดเพื่อบังคับใช้เครื่องหมายสัตว์ร้าย สำหรับคนอื่น ๆ เครื่องหมายสัตว์ร้ายนั้นเกี่ยวข้องกับบาร์โค้ดบนกระป๋องอาหาร หรือเป็นตัวเลขลึกลับบนธนบัตรดอลลาร์ที่รวมกันได้ 666 บ้างก็คิดว่าเกี่ยวข้องกับ ทฤษฎีฟรีเมสัน อิลลูมินาติ เฮลิคอปเตอร์สีดำของ UN และสหประชาชาติ

เป้าหมายของบทเรียนสัปดาห์นี้เพื่อเปิดเผยถึงความขัดแย้งเรื่องกรรมศาสตร์ที่จะเกิดขึ้น ซาตานจะทำลายสิทธิอำนาจของพระเจ้าโดยพยายามเป็นปอนทำลายพระบัญญัติของพระเจ้า โดยเฉพาะเรื่องกรรมศาสตร์ในวันสะบาโตจนกลายเป็นศูนย์กลางของความขัดแย้งระดับโลก ซาตานเกลียดวันสะบาโตเพราะมันเกลียดพระผู้สร้าง มันจะใช้การบีบบังคับ การกดขี่ และกำลังเพื่อทำลายการอุทิศตนของเราที่มีต่อพระคริสต์ จะเกิดการปะทะกันในเรื่องของความเชื่อเหนือวันแห่งกรรมศาสตร์ที่แท้จริงและเทียมเท็จ คำร้องขอครั้งสุดท้ายของพระเจ้าเป็นการร้องเรียกให้เราสัตย์ซื่อต่อพระคริสต์แม้จะต้องตกอยู่ในการกดขี่ข่มเหง คำว่าบาตรทางเศรษฐกิจ ถูกคุมขัง และแม้แต่คำสั่งประหารชีวิต การศึกษาในสัปดาห์นี้จะเน้นถึงพลังกำลังของพระเยซูที่จะนำพาเราให้ผ่านพ้นความขัดแย้งครั้งสุดท้ายของโลก

วันอาทิตย์

ความขัดแย้งครั้งสุดท้ายในพระธรรมวิวรณ์

Revelation's Final Conflict

ข่าวสารในพระธรรมวิวรณ์เป็นมากกว่าสัญลักษณ์ที่คลุมเครือหรือสัตว์ร้ายที่ประหลาด และรูปลักษณะแปลก ๆ แต่เป็นข่าวสารที่พูดถึงความจริงนิรันดร์ที่พระเจ้าแห่งความรักประทานแก่ผู้คนในยุคสุดท้าย ความขัดแย้งระหว่างพระคริสต์และซาตานเริ่มต้นขึ้นบนสวรรค์ในเรื่องของการนมัสการ ซึ่งจุดสุดท้ายของการขัดแย้งนี้ก็จะเป็นเรื่องของการนมัสการเช่นกัน

เปรียบเทียบ วิวรรณ์ 14:7, 9 กับวิวรรณ์ 4:11 สารสำคัญของ วิวรรณ์เกี่ยวกับความขัดแย้งระดับจักรวาลระหว่างความดีและความชั่วคืออะไร

การนมัสการและการทรงสร้างในพระธรรมวิวรรณ์ตลอดทั้งเล่ม นั้นเชื่อมโยงกันอย่างไม่มีความสลาย วิวรรณ์ 14:7 เรียกร้องให้เรานมัสการ องค์พระผู้เป็นเจ้าของแห่งสรรพสิ่งทรงสร้าง วันสะบาโตเป็นเครื่องเตือนใจ ชั่วนิรันดร์ถึงอัตลักษณ์ของเรา แม้จะถูกวิวัฒนาการพัดกระหน่ำเข้ามา ครอบงำโลกตลอดช่วงสองศตวรรษที่ผ่านมา วันสะบาโตยังคงเน้นย้ำ เราว่า เราเป็นสิ่งทรงสร้างที่มีชีวิตและพระผู้สร้างของเราควรค่าแก่ ความภักดีและการนมัสการของเรา นี่คือเหตุผลหนึ่งที่มาเรเกลียดวันสะบาโตเป็นอย่างมาก

อ่าน วิวรรณ์ 12:17 และวิวรรณ์ 14:12 ผู้คนแสดงความเคารพ สูงสุดต่อพระผู้สร้างผ่านการนมัสการอย่างไร

การนมัสการพระผู้สร้างด้วยการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า ถือเป็นการต่อต้านการบูชาสัตว์ร้ายโดยตรง พระเจ้าจะมีประชากรในยุคสุดท้ายของพระองค์ที่จงรักภักดีต่อพระองค์แม้จะต้องถูกต่อต้าน อย่างรุนแรงและถูกกดขี่ข่มเหงอย่างดุเดือดที่สุดในประวัติศาสตร์ก็ตาม

“ในขณะที่การถือรักษาวันสะบาโตเทียมเท็จตามกฎหมายของรัฐ ซึ่งขัดแย้งกับพระบัญญัติข้อที่สี่จะเป็นการปฏิบัติญาณแสดงถึงความจงรักภักดีต่ออำนาจที่ต่อต้านพระเจ้านั้น การถือรักษาวันสะบาโตที่แท้จริงซึ่งเป็นการเชื่อฟังตามพระบัญญัติของพระเจ้านั้นก็จะเป็น

หลักฐานที่แสดงถึงความภักดีที่มีต่อพระเจ้าผู้สร้าง” (เอลเลน จี. วัตต์, สงครามประวัติศาสตร์, หน้า 605)

วิวรณ์ 14:12 กล่าวว่าผู้ติดตามพระเจ้าช่วยให้รอดที่อุทิศตน เหล่านี้จะรักษา “ความเชื่อของพระเยซู” (KJV) ความเชื่อของพระเยซู เป็นความเชื่อที่ลึกซึ้งมากจนเราวางใจแม้มองไม่เห็น เราอดทนอดกลั้น แม้ไม่เข้าใจ เป็นของประทานจากพระเยซูที่เราได้รับโดยความเชื่อและ จะนำพาเราผ่านพ้นความขัดแย้งที่กำลังจะเกิดขึ้น

วันสะบาโตวันที่เจ็ดเป็นสัญลักษณ์พื้นฐานของพระเจ้าในฐานะ พระผู้สร้างที่ชี้กลับไปยังสวนเอเดน ดังนั้น การพยายามแย้งซึ่ง อำนาจนี้ ดังที่โรมันเคยทำ (ดูใน ดาเนียล 7:25) คือการพยายาม แย่งชิงสิทธิอำนาจของพระเจ้าในระดับพื้นฐานที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความจริงนี้ช่วยเราให้เห็นได้อย่างไรว่า เหตุใดวันสะบาโตจึง กลายเป็นประเด็นขัดแย้งในยุคนสุดท้าย

วันจันทร์

วิกฤตที่กำลังจะเกิดขึ้น

The coming Crisis

เครื่องหมายของสัตว์ร้ายในคำพยากรณ์ในวิวรณ์ 13 บอกเราถึง การต่อสู้ของซาตานกับพระเจ้าในระดับที่ดุเดือดและเลวร้ายที่สุด นับตั้งแต่วันที่พระเยซูสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน ศัตรูรู้ว่ามันพ่ายแพ้แล้ว แต่มันตั้งใจที่จะพาผู้คนให้พ่ายแพ้ไปกับมันให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ กลยุทธ์แรกของมันคือแผนการหลอกลวง เมื่อการหลอกลวงใช้ไม่ได้ผล มันจึงใช้กำลังบังคับ มันอยู่เบื้องหลังกฤษฎีกาที่ว่าใครก็ตามที่ปฏิเสธที่จะบูชาสัตว์ร้ายหรือรับเครื่องหมายของมันจะถูกประหารชีวิต

แน่นอนว่าการกดขี่ข่มเหงทางศาสนาไม่ใช่เรื่องใหม่ นับตั้งแต่ครั้งที่คาอินฆ่าอาเบลเพราะเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า แม้แต่พระเยซูก็ตรัสว่าเรื่องเช่นนี้จะเกิดขึ้นในหมู่ผู้เชื่อ

อ่าน ยอห์น 16:2; มัทธิว 10:22; 2 ทิโมธี 3:12; และ 1 เปโตร 4:12 คริสตจักรในพันธสัญญาใหม่เผชิญกับอะไรบ้าง และประสบการณ์ดังกล่าวนำไปใช้กับคริสตจักรยุคสุดท้ายของพระคริสต์ได้อย่างไร

การกดขี่ข่มเหงเป็นเรื่องปกติตลอดประวัติศาสตร์คริสเตียน ซึ่งเกิดขึ้นตั้งแต่ในสมัยโรมันที่ผู้ไม่เชื่อในศาสนาต่อต้านคริสเตียน โดยเฉพาะที่เห็นได้ชัดคือในสมัยคริสตจักรยุคกลางที่มีการข่มเหงอย่างโหดร้าย เครื่องหมายของสัตว์ร้ายเป็นห่วงสุดท้ายในโซ่อันชั่วร้ายนี้ ถูกออกแบบมาเช่นเดียวกับการกดขี่ข่มเหงในอดีต เพื่อบังคับให้ทุกคนปฏิบัติตามความเชื่อบางประการและอนุรักษนิยมระบบการนมัสการ

คำพยากรณ์ระบุว่า การกดขี่ข่มเหงจะเริ่มต้นด้วยการอนุวัติทางเศรษฐกิจ กล่าวคือ ไม่มีการซื้อหรือขายหากไม่มีเครื่องหมายนั้น ทำยที่สุดใครก็ตามที่ปฏิเสธที่จะรับเครื่องหมายจะถูกตัดสินประหารชีวิต (วิวรณ์ 13:15, 17)

มารกำลังเตรียมผู้ที่อ้างตนว่าเป็นคริสเตียนให้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย เมื่อการทดสอบครั้งสุดท้ายมาถึง ด้วยการยุยงให้พวกเขาประนีประนอมการดำเนินชีวิต เมื่อดูเหมือนว่าคนทั้งโลกกำลังติดตามสัตว์ร้ายด้วยความชื่นชมอย่างน่าอัศจรรย์ใจ (วิวรณ์ 13:3) ทันใดนั้นภาพที่แสดงอยู่ก็เปลี่ยนไป และมุ่งความสนใจไปที่ประชากรของ

พระเจ้า วิวรณ์ 14:12 แสดงภาพนี้ให้เราเห็น “คือพวกที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และจงรักภักดีต่อพระเยซู” ประชากรของพระเจ้าดำเนินชีวิตด้วยการเชื่อฟังพระเจ้า พวกเขาเป็นหยัดขันธ์ที่ทุกสิ่งรอบตัวกำลังสิ้นสะเทือน พวกเขามั่นคงได้ด้วยพระคุณของพระองค์ ขณะที่ทั่วทั้งโลกกำลังติดตามสัตว์ร้ายนั้นไป พวกเขา “ติดตามพระเมษโปดกไม่ว่าพระองค์จะเสด็จไปที่ไหน” (วิวรณ์ 14:4) พวกเขาได้รับชัยชนะด้วยอำนาจของพระคริสต์เหนืออำนาจแห่งนรกที่คอยขัดขวางพวกเขา

ดังที่เราเห็นในบทที่ 8 แล้วว่าศูนย์กลางความขัดแย้งระหว่างความดีและความชั่วอยู่เหนือการนมัสการ สัตว์ร้ายใช้การหลอกลวง แต่เมื่อไม่ได้ผล มันจึงใช้กำลังและการบังคับ

คุณจะประนีประนอมการรักษาวันสะบาโตเพื่อการซื้อขายหรือไม่ อย่างไร

วันอังคาร

ลักษณะของสัตว์ร้าย ตอน 1

Identifying the Beast: Part 1

วิวรณ์ 13:1, 2 สัตว์ร้ายตัวนี้ขึ้นมาจากที่ไหน และใครเป็นผู้ให้อำนาจแก่มัน

พระธรรมวิวรณ์ระบุว่าโดยหลักแล้วพญานาคคือซาตาน วิวรณ์ 12:3-5 กล่าวว่า พญานาคพยายามทำลาย “บุตรของนางทันทีที่บุตรนั้นคลอดออกมา” ซึ่งต่อมา “ถูกนำตัวไปเฝ้าพระเจ้ายังพระที่นั่งของพระองค์” มารทำงานผ่านอาณาจักรโรมันที่พยายามทำลายพระคริสต์ (ดูใน *มัทธิว 2:16-18*) ศัตรูตัวฉกาจของพระเจ้าและมนุษย์ใช้การเมืองและสถาบันศาสนาเพื่อทำให้จุดประสงค์ของมันสำเร็จ

เราได้รับการบอกเล่าเกี่ยวกับอำนาจของสัตว์ร้ายนี้ว่า “พญานาคให้ฤทธิ์เดช บัลลังก์ และสิทธิอำนาจยิ่งใหญ่ของมันแก่สัตว์ร้ายนั้น” (วิวรณ์ 13:2) คำพยากรณ์นี้สำเร็จเป็นจริงในหลายร้อยปีต่อมา เมื่อจักรพรรดิคอนสแตนตินแห่งโรมย้ายเมืองหลวงจากกรุงโรมไปยังที่ซึ่งต่อมาเรียกว่า คอนสแตนติโนเปิล ซึ่งคือตุรกีในปัจจุบัน จึงทำให้อำนาจแห่งบัลลังก์เก้าอี้หรือที่นั่งของซีซาร์ซึ่งคือเมืองหลวงของกรุงโรมว่างอยู่ ดังนั้น อาณาจักรโรมันจึงยกที่นั่งหรือเมืองหลวงนี้ให้แก่สัตว์ร้าย

ไอแซค แบคคัส กล่าวว่า “โดยการย้ายที่นั่งของจักรวรรดิไปยังกรุงคอนสแตนติโนเปิล... คอนสแตนตินเปิดทางให้ปิศาจแห่งโรมยกย่องตนเองขึ้นเหนือมนุษย์ทั้งปวงบนโลก และเหนือพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์” (*The Infinite Importance of the Obedience of Faith, and of Separation from the World*, p. 16) ตามคำกล่าวของโทมัส ฮอบส์ “พระสันตะปาปาไม่ใช่ใครอื่นนอกจากผีของอาณาจักรโรมที่สิ้นแล้ว ซึ่งพระองค์สวมมงกุฎประทับอยู่บนหลุมศพของตน” (*Leviathan* [New York: Oxford University Press, 1996], p. 386) จากการวิเคราะห์อย่างรอบคอบเผยให้เห็นว่า สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากทะเลใน วิวรณ์ 13 คืออำนาจทางศาสนาที่ละทิ้งความเชื่อเกิดขึ้นจากกรุงโรม และกลายเป็นระบบการนมัสการทั่วโลก (วิวรณ์ 13:3, 4) สัตว์ร้ายตัวนี้ไม่ใช่เป็นบุคคล แต่เป็นองค์กรทางศาสนาที่แทนที่ความจริงแห่งพระคำของพระเจ้าด้วยกฎของมนุษย์

อ่าน วิวรณ์ 13:1, 6 คำสำคัญอะไรที่ใช้ในการระบุอำนาจของสัตว์ร้าย

พระคัมภีร์ให้คำจำกัดความคำว่า หมิ่นประมาทพระเจ้า ใน ยอห์น 10:33 และ ลูกา 5:21 ด้วยสองตัวอย่าง คือ (1) มนุษย์ที่ตั้งตัวหรืออ้างว่าเป็นพระเจ้า และ (2) มนุษย์ที่อ้างว่ามีอำนาจในการอภัยบาป ข้อกล่าวหาไม่ยุติธรรมสำหรับพระเยซู เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าอย่างแท้จริง ดังนั้น พระองค์จึงมีสิทธิที่จะอภัยบาป พระสันตะปาปาแห่งโรมมีหลักคำสอนที่โดดเด่นสองประการที่พระคัมภีร์เรียกว่าเป็นการหมิ่นประมาทพระเจ้า คือ การอ้างว่าบาทหลวงมีอำนาจในการอภัยบาปและพระสันตะปาปามีสิทธิอำนาจของพระเจ้าบนโลกนี้

วันพุธ

ลักษณะของสัตว์ร้าย ตอน 2

Identifying the Beast: Part 2

แทนที่จะบูชาสัตว์ร้าย ประชากรของพระเจ้ากลับพบความชื่นชมยินดีสูงสุดจากการนมัสการพระองค์ ความเชื่อฟังของพวกเขาพุ่งขึ้นจากหัวใจแห่งรัก พวกเขาอุทิศตนต่อพระองค์เพราะพวกเขารู้ว่าพระองค์ทรงมุ่งมั่นเพื่อพวกเขาเพียงใด

อ่าน วิวรณ์ 13:5 เขียนลักษณะที่ระบุไว้ในข้อนี้

ทบทวนจากบทที่ 4 ที่ว่าพระเจ้าประทานกุญแจแก่เราในการทำความเข้าใจคำพยากรณ์ในเรื่องของเวลา กล่าวคือ หนึ่งในคำพยากรณ์เท่ากับหนึ่งปีตามจริง (กัณฑ์ดารวิถึ 14:34; เอเสเคียล 4:6) เมื่อเราคำนวณเวลา 42 เดือนที่กล่าวใน วิวรณ์ 13:5 โดยใช้เดือนของฮีบรูที่มี 30 วัน เราก็จะได้ 1,260 วันในคำพยากรณ์หรือ 1,260 ปีตามจริง

พระสันตะปาปาใช้อำนาจอิทธิพลอย่างยิ่งใหญ่ตั้งแต่ ค.ศ. 538 จนถึง ค.ศ. 1798 แต่เมื่อแม่ทัพ เบอร์เซียร์ นายพลของนโปเลียนจับ

พระสันตะปาปาไปเป็นเชลยใน ค.ศ. 1798 ช่วงเวลาตามคำพยากรณ์
ของอำนาจสูงสุดของพระสันตะปาปาจึงสิ้นสุดลง และคำพยากรณ์ใน
วิวรณ์ก็สำเร็จ “คนใดที่กำหนดไว้ให้เป็นเชลย คนนั้นก็จะไปเป็นเชลย”
(วิวรณ์ 13:10) การทำร้ายพระสันตะปาปานั้นร้ายแรงมากแต่ก็ไม่ถึงแก่
ความตาย ตามที่วิวรณ์ 13:12 กล่าวว่า บาดแผลฉกรรจ์จะได้รับการ
รักษา อิทธิพลของพระสันตะปาปาจะกลับมาแพร่หลายไปทั่วโลกอีก
ครั้ง

ผู้นำโลกปัจจุบันให้การต้อนรับพระสันตะปาปาในฐานะทูตของ
คริสตจักรแห่งโรมและเยี่ยมเยียนพระองค์เป็นประจำที่นครวาติกัน ใน
โลกแห่งความวุ่นวายอย่างไม่เคยมีมาก่อน จึงทำให้พระสันตะปาปา
แห่งโรมกลายเป็นผู้นำทางศีลธรรมที่น่ายกย่องของโลก ผู้ที่สามารถนำ
ผู้คนมารวมกันได้ ในระหว่างการปราศรัยเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2012
สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16 ได้กล่าวต่อหน้าผู้คนกว่าหมื่นห้า
พันคนที่จัตุรัสเซนต์ปีเตอร์ในกรุงโรมว่า “วันอาทิตย์เป็นวันขององค์พระ
ผู้เป็นเจ้าและของมนุษย์ชายและหญิง เป็นวันที่ทุกคนจะต้อง
ได้รับอิสรภาพ เสรีภาพเพื่อครอบครัวและเสรีภาพเพื่อพระเจ้า
การปกป้องวันอาทิตย์หมายถึงการปกป้องเสรีภาพของมนุษย์”

หนังสือสงครามประวัติศาสตร์เผยให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ในที่สุด
วันหนึ่งขบวนการนี้จะทำให้ “ผู้ที่ถวายเกียรติวันสะบาโตของพระคัมภีร์
จะถูกปรักปรำว่าเป็นศัตรูของกฎและระเบียบ เป็นผู้ทำลายกรอบ
ศีลธรรมของสังคม ทำให้เกิดความวุ่นวายและความเสื่อมทราม และนำ
การพิพากษาของพระเจ้าลงมาสู่โลกนี้... พวกเขาจะถูกกล่าวหาว่าไม่
ภักดีต่อรัฐบาล อาจารย์ทั้งหลายที่ปฏิเสธข้อกำหนดในธรรมนูญยุติของ

พระเจ้าจะเทศนาจากธรรมาส์ถึงหน้าที่ที่จะต้องเชื่อฟังอำนาจรัฐว่าเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงเจิมไว้ ส่วนในสภาพนิติบัญญัติและในศาลยุติธรรม ผู้ที่ถือรักษาพระบัญญัติจะถูกกล่าวหาอย่างไม่เป็นธรรมและถูกลงโทษ คำพูดของพวกเขาจะถูกป้ายสีอย่างผิดๆ ความตั้งใจของพวกเขาจะถูกกล่าวหาอย่างเลวร้ายที่สุด” (เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 592)

อย่างไรก็ตาม อาจจะเป็นเรื่องยากที่เหตุการณ์เหล่านี้จะเกิดขึ้น แต่จงดูว่าโลกของเราเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วเพียงใด การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้บอกกับเราอย่างไรว่าเหตุการณ์ยุคสุดท้ายจะเกิดขึ้นกับเราอย่างรวดเร็วเพียงใด

วันพฤหัสบดี

สัตว์ร้ายจากแผ่นดินโลก

The Beast From the Earth

อ่าน **วิวรณ์ 13:11-18** สัตว์ร้ายตัวที่สองนี้แตกต่างจากสัตว์ร้ายตัวแรกในวิวรณ์ 13 อย่างไร

สัตว์ร้ายตัวแรกขึ้นมาจากทะเล สัตว์ร้ายตัวที่สอง “ขึ้นมาจากแผ่นดิน” (วิวรณ์ 13:11) ทะเลหมายถึง “ชนชาติต่าง ๆ ผุ่ชนต่าง ๆ ประชาชาติต่าง ๆ และภาษาต่าง ๆ” (วิวรณ์ 17:15) แผ่นดินโลกจึงหมายถึง พื้นที่ที่มีประชากรเบาบางของโลก สัตว์ร้ายตัวที่สองนี้เกิดขึ้นในช่วงที่ใกล้จะสิ้นสุดเวลาแห่งคำพยากรณ์ ซึ่งเป็นช่วงที่สัตว์ร้ายตัวแรกยังคงใช้สิทธิอำนาจของมัน (วิวรณ์ 13:5) กล่าวคือ มันขึ้นมามีอำนาจโดดเด่นในช่วงประมาณ ค.ศ. 1798

สหรัฐอเมริกาเหมาะสมกับคำบรรยายนี้อย่างยิ่ง อเมริกาประกาศเอกราชใน ค.ศ. 1776 ประกาศใช้รัฐธรรมนูญใน ค.ศ. 1789 และได้รับการยอมรับว่าเป็นมหาอำนาจของโลกในช่วงปลายศตวรรษที่ 19

ยอห์นกล่าวต่อว่า “มันมีสองเขาเหมือนลูกแกะ และพุดเหมือนอย่างพญานาค” วิวรรณ์ 13:11 เขาในคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เป็นสัญลักษณ์ของอำนาจ สัตว์ร้ายตัวนี้ไม่มีมงกุฎบนเขาของมัน ต่างจากสัตว์ร้ายตัวแรก ซึ่งบ่งบอกว่ามันไม่ใช่มาจากสถาบันกษัตริย์ เขาสองเขาหมายถึง หลักการปกครองสำคัญสองประการซึ่งเป็นที่มาของอำนาจและความสำเร็จของสหรัฐอเมริกา นั่นคือ เสรีภาพทางการเมืองและศาสนา

อ่าน วิวรรณ์ 13:11, 12 สัตว์ร้ายตัวนี้มีอะไรเปลี่ยนแปลงและมันพุดอย่างไร

ชาติที่อ่อนโยนเหมือนลูกแกะนี้ทำยที่สุดแล้วจะพุดจาเหมือนอย่างพญานาค มันจะใช้ “สิทธิอำนาจทั้งหมดของสัตว์ร้ายตัวแรก” (วิวรรณ์ 13:12) และจะละทิ้งหลักการเสรีภาพในการนับถือศาสนาของมัน ทำให้ “โลกและคนที่อยู่ในโลกบูชาสัตว์ร้ายตัวที่มีบาดแผลฉกรรจ์ ซึ่งได้รับการรักษาแล้ว” (วิวรรณ์ 13:12) สหรัฐอเมริกาจะเป็นผู้นำในการกำหนดให้ทุกคนบนโลกบูชาสัตว์ร้ายตัวแรก โดยยอมรับสิทธิอำนาจฝ่ายจิตวิญญาณและฝ่ายโลกของสันตะปาปา ตามคำพยากรณ์นี้ สหรัฐอเมริกาจะสร้างรูปจำลองของสัตว์ร้าย ซึ่งคือการรวมตัวของคริสตจักรและรัฐ และจะกำหนดให้ทุกคนบูชารูปเคารพนั้น

สิ่งที่น่าสนใจก็คือ ในช่วงครั้งแรกที่มีการวิเคราะห์อำนาจของ สัตว์ร้ายตัวนี้ สหรัฐอเมริกายังไม่ได้เป็นยักษ์ใหญ่ทางการทหารและทาง เศรษฐกิจอย่างที่เป็นอย่างอยู่ในปัจจุบันนี้เลย

ลองคำนึงถึงความไม่มั่นคงทางการเมืองของอเมริกาในทุกวันนี้ สักวันหนึ่งคำพยากรณ์เรื่องนี้จะสำเร็จผลอย่างไร

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม

การบูชาสัตว์ร้ายและรูปของมันพาดพิงถึงเหตุการณ์ ใน ดาเนียล 3 ที่ซัดรัก เมซาค และอาเบดเนโก ได้รับบัญชาจากกษัตริย์ แห่งบาบิโลนให้ก้มกราบปฏิมากรทองคำ มิฉะนั้นจะถูกโยนลงในเตาไฟ ที่ลุกโชนอยู่ ปัญหาในบาบิโลนในอดีต ปัญหาในบาบิโลนในปัจจุบัน ก็คือการนมัสการ การนมัสการที่แท้จริงเกิดขึ้นจากจิตใจที่ได้รับการสอน โดยพระวาทะของพระเจ้า จิตวิญญาณที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงโดย ความรักของพระองค์ และหัวใจที่เต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เรา จะไม่ “ลอกเลียนแบบอย่างคนในยุคนี้” แต่จะดำเนินชีวิตตามพระ ประสงค์ของพระเจ้าที่พบได้ในคำของพระองค์ ซึ่งคือโล่ป้องกันเพียง อย่างเดียวของเรา

“พระเจ้าทรงไม่เคยบังคับจิตใจหรือมโนธรรม แต่ซาตาน พยายามบังคับโดยใช้ความโหดเหี้ยมเพื่อควบคุมคนทั้งหลายที่มันไม่ อาจปล่อยให้ทำผิดด้วยวิธีการอื่น มันจะใช้ความกลัวหรือการบังคับ เพื่อควบคุมจิตใจสำนึกและสร้างความจงรักภักดีให้กับตัวของมันเอง เพื่อกระทำการเรื่องนี้ให้สำเร็จ มันทำงานผ่านผู้มีอำนาจทั้งทางฝ่าย ศาสนาและทางฝ่ายโลกโดยเร่งเร้าพวกเขาให้ตรากฎหมายของมนุษย์

มาบังคับทำทนายธรรมบัญญัติของพระเจ้า” (เอลเลน จี. วัตส์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 591)

“เพื่อที่จะทนต่อการทดลองที่อยู่เบื้องหน้าได้นั้น พวกเขาจะต้องเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าที่เปิดเผยไว้ในพระวจนะของพระองค์ พวกเขาจะถวายเป็นเกียรติพระองค์ได้ก็ต่อเมื่อมีความเข้าใจอย่างถูกต้องถึงพระลักษณะ การปกครองและพระประสงค์ของพระองค์และยอมปฏิบัติตาม ไม่มีผู้ใดจะยืนหยัดจนผ่านพ้นความขัดแย้งสุดท้ายที่ยิ่งใหญ่ไปได้ นอกจากผู้ที่เสริมสมองของตนเองด้วยสัจธรรมต่าง ๆ ในพระคัมภีร์เท่านั้น” (เอลเลน จี. วัตส์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 593)

“แต่พระเจ้าจะทรงมีประชากรของพระองค์ในโลกที่คอยคำจูนรักษาพระคัมภีร์ไว้ และใช้แต่เพียงพระคัมภีร์เท่านั้นเป็นมาตรฐานของหลักคำสอนและเป็นพื้นฐานของการปฏิรูปทั้งปวง ความคิดเห็นต่าง ๆ ของผู้คนแก่เรียน ข้อสรุปทางวิทยาศาสตร์ คำสอนทางศาสนาหรือคำตัดสินของสภาฝ่ายศาสนาซึ่งมีอยู่มากมายและขัดแย้งกันเช่นเดียวกับบรรดาคริสตจักรซึ่งพวกเขาเป็นตัวแทนอยู่ในสภา และเสียงข้างมาก สิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือทั้งหมดของสิ่งเหล่านี้ไม่ควรถูกนำมาใช้เป็นหลักฐานเพื่อสนับสนุนหรือคัดค้านจุดใดจุดหนึ่งในความเชื่อทางศาสนา ก่อนที่เราจะยอมรับหลักคำสอนหรือความเห็นใด ๆ นั้น เราจะต้องได้รับการสนับสนุนด้วยคำพูดที่ว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้ดังนั้น’ ” (เอลเลน จี. วัตส์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 595)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. เราจะดำเนินชีวิตด้วยความหวังในการเสด็จมาของพระคริสต์และแบ่งปันความหวังนั้นโดยไม่กลายเป็นคนตื่นตระหนกได้อย่างไร
2. คำนี้ถึงคำถามเรื่องการนมัสการ การใช้ชีวิตประจำวันของเรา กิจวัตรประจำวันของเรา สิ่งเหล่านี้บอกเราว่าเรากำลังนมัสการใครหรืออะไร
3. เราจะช่วยตนเองและผู้อื่นให้เผชิญกับอนาคตด้วยความมั่นใจ มีใช้ด้วยความกลัวได้อย่างไร
4. การเข้าใจเหตุการณ์ในยุคสุดท้ายทำให้ชีวิตของเราในปัจจุบันมีความแตกต่างในทางปฏิบัติอย่างไรบ้าง

บทที่ 12

เหตุการณ์สุดท้ายของโลก

Earth's Closing Events

วันที่ 15 – 21 มิถุนายน 2024

บายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้: ยอห์น 8:32; เอเสเคียล 20:12, 20; วิวรณ์ 7:1, 2; วิวรณ์ 14:1; โยเอล 2:21-24; โฮเซยา 6:3; ยากอบ 5:7, 8; วิวรณ์ 18:1-4

ข้อควรจำ

“จงซื้อความจริงและอย่าขายไปเสีย จงซื้อปัญญา คำสั่งสอน และความรอบรู้”

(สุภาพิต 23:23)

สมมติว่าคุณมีลูกสาววัยรุ่นคนหนึ่งกำลังขับรถกลับบ้านจากวิทยาลัยในช่วงปิดเทอมฤดูร้อน ขณะที่คุณกำลังรอเธอมาถึง คุณก็คอยติดตามรายงานสภาพอากาศอย่างใจจดใจจ่อ คุณเริ่มกังวลเมื่อสภาพอากาศเลวร้ายลงอย่างรวดเร็ว เมฆฝนแบบพายุปรากฏขึ้นที่ขอบฟ้า ลมพัดอย่างแรง ท้องฟ้าเปิดออกและฝนก็กระหน่ำลงมา ต้นไม้ถูกลมพัดหักล้มลงมา ไม่นานถนนสายหลักที่เป็นทางกลับบ้านก็ผ่านไม่ได้ จากนั้นคุณก็ได้ยินเพื่อนบ้านคนหนึ่งพูดว่า มีถนนสายที่สองที่สามารถผ่านได้ รถยนต์สามารถขับหลบกิ่งก้านของต้นไม้ที่ร่วงหล่นลงมาได้ แม้ว่าการสื่อสารจะเป็นเรื่องยาก แต่คุณก็สามารถส่งข้อความไปถึงลูก

สาวของคุณได้ โดยคุณให้รายละเอียดถึงวิธีที่เธอจะกลับมาถึงบ้านได้อย่างปลอดภัย

เหนือสิ่งอื่นใด พระเยซูทรงต้องการพาเรากลับบ้านแม้จะต้องฝ่าฟันพายุแห่งชีวิตที่โหมกระหน่ำลงมา นางเอลเลน จี. ไวท์. เขียนว่า “พายุกำลังมาด้วยความเดือดดาลอย่างไม่หยุดยั้ง เราพร้อมที่จะเผชิญแล้วหรือยัง” (คำพยานสำหรับคริสตจักร, บทที่ 8, หน้า 315) พระประสงค์ในชีวิตของพระคริสต์ การสิ้นพระชนม์ การฟื้นคืนพระชนม์ และพระราชกิจในสถานบริสุทธิ์บนสวรรค์ให้ความมั่นใจแก่เราว่าจะกลับบ้านได้ ข่าวสารในคำพยากรณ์ของดาเนียลและวิวรณ์เป็นคำแนะนำจากสวรรค์มีไว้โดยเฉพาะสำหรับคนในยุคสุดท้าย เพื่อช่วยเราให้ผ่านพายุแห่งชีวิต เพื่อว่าวันหนึ่งเราจะได้รับรู้ถึงอ้อมกอดอันอบอุ่นของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้เปี่ยมด้วยความรัก

จุดประสงค์ของบทเรียนในสัปดาห์นี้คือ การเปิดเผยถึงสิ่งที่คำพยากรณ์กล่าวไว้เกี่ยวกับเหตุการณ์สุดท้าย และค้นพบผลกำลังของพระคริสต์ที่จะช่วยนำพาเราให้ผ่านพ้นความขัดแย้งครั้งสุดท้ายและพาเรากลับบ้าน

วันอาทิตย์

ภักดีต่อพระเจ้าและพระคำของพระองค์

Loyalty to God and His Word

อ่าน สุภาพิต 23:23; ยอห์น 8:32; และยอห์น 17:17 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้กล่าวถึงอะไรที่เหมือนกัน

ความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่เป็นการต่อสู้ระหว่างความดีและความชั่วตลอดทุกยุคทุกสมัย ซาตานเป็นผู้โกหกและเป็นพ่อของการมูสา

(ยอห์น 8:44) พระเยซูทรงเป็นผู้ประพันธ์ความจริงทั้งมวล พระองค์ตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต” (ยอห์น 14:6) ความจริงที่พบในพระคำของพระเจ้าทำให้เราเป็นอิสระจากการหลอกลวงของซาตาน พระคัมภีร์เปิดโปงกลยุทธ์ของซาตานและเปิดเผยแผนการของพระเจ้า พระคัมภีร์เป็นตะเกียงแก่เท้าของเรา (สดุดี 119:105) ผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวว่า “การอธิบายพระวาทะของพระองค์ให้ความสว่าง ทั้งให้ความเข้าใจแก่คนรู้น้อย” (สดุดี 119:130) จากนั้นเขากล่าวต่อไปว่า “สาระสำคัญแห่งพระวาทะของพระองค์ คือความจริง” (สดุดี 119:160)

อ่าน 2 เปโตร 1:16-21 อัครสาวกให้คำรับรองอะไรกับเราเกี่ยวกับคำพยากรณ์ เขาใช้ตัวอย่างอะไรเพื่อแสดงถึงความสำคัญของพระคำแห่งคำพยากรณ์ของพระเจ้า

เราไม่ได้ติดตาม “นิทานที่แต่งขึ้นอย่างชาญฉลาด” คำพยากรณ์ในพระคำของพระเจ้าส่องสว่างสู่หนทางข้างหน้า ช่วยให้เราแยกแยะความจริงจากข้อผิดพลาด หากเราไม่มีพระคัมภีร์ เราคงตกอยู่ภายใต้ความคิดเห็นของมนุษย์และถูกหลอกได้ง่าย “ประชากรของพระเจ้าได้รับการชี้แนะให้ไปใช้พระคัมภีร์เป็นเครื่องป้องกันตนเองจากอิทธิพลของครูสอนเทียมเท็จและอำนาจหลอกลวงของวิญญาณแห่งความมืดซาตานใช้กลยุทธ์ทุกรูปแบบขัดขวางมนุษย์เพื่อไม่ให้รับความรู้ของพระคัมภีร์ เพราะเรื่องราวเรียบงายในพระคัมภีร์นั้นกล่าวเปิดโปงกลลวงของมัน... การหลอกลวงยิ่งใหญ่ครั้งสุดท้ายกำลังจะเปิดฉากขึ้น พระคริสต์เทียมเท็จจะทำการอัศจรรย์ต่อหน้าต่อตาของพวกเขา การ

ปลอมแปลงจะคล้ายคลึงกับของจริงจนไม่มีทางแยกแยะออกได้ นอกจากจะใช้พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์... ไม่มีผู้ใดจะยื่นหยัดจนผ่านพ้นความขัดแย้งสุดท้ายที่ยิ่งใหญ่ไปได้ นอกจากผู้ที่เสริมสมองของตนเองด้วยสัญธรรมต่าง ๆ ในพระคัมภีร์เท่านั้น การทดสอบอย่างละเอียดจะมาถึงจิตวิญญาณทุกคนดูว่าข้าพเจ้าจะเชื่อฟังพระเจ้ามากกว่าเชื่อฟังมนุษย์หรือไม่ บัดนี้เป็นเวลาแห่งการตัดสินใจแล้ว ทำของเราวางอยู่บนศิลาแห่งพระวจนะของพระเจ้าที่ไม่เปลี่ยนแปลงแล้วหรือยัง เราพร้อมที่จะยืนขึ้นเพื่อปกป้องพระบัญญัติของพระเจ้าและความเชื่อของพระเยซูหรือไม่” (เอลเลน จี. วัตส์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 593, 594)

พิจารณาคำถามในข้อความอ้างอิงข้างต้น อะไรจะช่วยให้เรายืนหยัดในวิกฤติสุดท้ายได้ อะไรบกรวนเราจากการศึกษาพระคำของพระเจ้า การประนีประนอมความจริงเพื่อความสนุกสนานส่วนตัวมีอะไรบ้าง

วันจันทร์

ตราประทับจากสวรรค์

Sealed for Heaven

วิกฤติเรื่องการนมัสการที่กำลังจะเกิดขึ้น คนที่สัตย์ซื่อของพระเจ้าจะไม่ยอมจำนนต่อแรงกดดันฝ่ายโลก (*วิวรณ์ 14:12*) พวกเขาจะได้รับตราประทับโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (*เอเฟซัส 4:30*) และจะไม่หวั่นไหว ตราประทับในสมัยโบราณมีไว้เพื่อรับรองความถูกต้องของเอกสารราชการ เป็นเครื่องหมายที่มีเอกลักษณ์และเป็นของส่วนตัว เนื่องจากความขัดแย้งครั้งสุดท้ายมีศูนย์กลางอยู่ที่การนมัสการและสิทธิ

อำนาจของพระเจ้าที่ปรากฏในพระบัญญัติของพระองค์ จึงเป็นไปได้ว่าเราจะเห็นตราประทับของพระเจ้าอยู่ในพระบัญญัติของพระองค์ (เปรียบเทียบ อีสยาห์ 8:16)

อ่าน อพยพ 20:8-11 ตราประทับที่อยู่ในพระบัญญัติเรื่องวันสะบาโตมีองค์ประกอบอะไรบ้าง

ตราประทับที่แท้จริงจะมีองค์ประกอบสามประการ คือ (1) ชื่อของเจ้าของตราประทับนั้น “พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า” (2) ตำแหน่งคือพระผู้ทรง “สร้าง” (3) อาณาเขต “ฟ้าและแผ่นดิน ทะเล และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในที่เหล่านั้น” ตราประทับบางครั้งก็เรียกว่า สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายสำคัญในพระคัมภีร์ (โรม 4:11) ทั้งสองคำนี้ใช้แทนกันได้ เครื่องหมายหรือตราประทับของพระเจ้าอยู่ในใจกลางของพระบัญญัติของพระเจ้า วันสะบาโตเป็นศูนย์กลางของความขัดแย้งครั้งสุดท้ายในเรื่องของการนมัสการ (เอเสเคียล 20:12, 20; วิวรรณ์ 12:17)

เปรียบเทียบ วิวรรณ์ 7:1, 2 และวิวรรณ์ 14:1 กับวิวรรณ์ 13:16, 17 เราจะรับตราประทับของพระเจ้าหรือเครื่องหมายของสัตว์ร้ายไว้ที่ไหน ทั้งสองแตกต่างกันอย่างไร

พระเจ้าประทับตราของพระองค์ไว้บนหน้าผาก หน้าผากเป็นสัญลักษณ์ของความคิดและหมายถึงการตัดสินใจอย่างมีสติ

เครื่องหมายสัตว์ร้ายรับไว้ที่หน้าผากหรือที่มือขวา ซึ่งบ่งบอกว่าผู้คนเชื่อมั่นในสติปัญญาของตนและยอมรับคำโกหกของซาตานด้วยการเลือกของตน หรืออีกทางหนึ่งกล่าวได้ว่า พวกเขาปฏิบัติตามการนมัสการเทียมเท็จเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกฆ่า

มารเกลียดผู้ที่เชื่อฟังพระเจ้า ความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่มาถึงจุดสำคัญที่สุดเมื่อ พญานาค (ซาตาน) ทำสงครามกับผู้เชื่อที่เหลืออยู่ ที่ “ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และจงรักภักดีต่อพระเยซู” (วิวรณ์ 14:12) พวกเขาตั้งมั่นอยู่ในความภักดีต่อพระคริสต์ เหตุใดความสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าในแต่ละวันจึงเป็นกุญแจสำคัญต่อการเตรียมพร้อมเมื่อวิกฤติครั้งที่สุดท้ายมาถึง

วันอังคาร

เรานมัสการผู้ใด

Whom Do We Worship?

ความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่เหนือการนมัสการในยุคสุดท้ายจะแสดงออกให้เห็นอย่างน่าทึ่ง เราจะนมัสการพระเจ้าผู้สร้าง หรือเราจะบูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน ไม่มีทางสายกลาง ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งในวิวรณ์ 14 ร้องขอให้ชายและหญิง “นมัสการพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และบ่อน้ำพุทั้งหลาย” (วิวรณ์ 14:7) เพื่อสนับสนุนคำวิงวอนของสวรรค์ ทูตสวรรค์องค์ที่สามเผยให้เห็นผลอันเลวร้ายของการบูชาสัตว์ร้าย “คนนั้นจะต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งความกริ้วของพระเจ้าที่เทลงในถ้วยแห่งพระพิโรธของพระองค์โดยไม่เจือปนสิ่งใด” (วิวรณ์ 14:10) ในทางตรงกันข้าม บรรดาผู้ที่นมัสการพระเจ้าผู้สร้างถูกบรรยายว่าเป็นผู้ที่รักษา “พระบัญญัติของพระเจ้า และจงรักภักดีต่อพระเยซู” (วิวรณ์ 14:12)

การทรงสร้างเป็นพื้นฐานของการนมัสการที่แท้จริง (วิวรณ์ 4:11) เนื่องจากพระเจ้าเป็น “ผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง” (เอเฟซัส 3:9) ซาตานเกลียดพระเจ้าผู้สร้างและได้พยายามเปลี่ยนวันสะบาโตซึ่งเป็นอนุสรณ์แห่ง

การทรงสร้าง โดยกระทำผ่านทางอำนาจฝ่ายโลก (ดาเนียล 7:25) ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเหนือพระบัญญัติของพระเจ้ามุ่งไปที่สิทธิอำนาจ หากซาตานสามารถกำจัดการนมัสการในวันสะบาโตได้ มันจะประกาศว่าสิทธิอำนาจของมันยิ่งใหญ่กว่าสิทธิอำนาจของพระเจ้า เพื่อให้มันบรรลุเป้าหมายนี้ ซาตานจะพยายามโน้มน้าวหรือบังคับคนทั้งโลกให้ยอมรับวันสะบาโตเทียมเท็จ

แม้ในขณะนี้จะดูว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องยากที่จะเกิดขึ้นได้ แต่ดังที่เราได้เห็นแล้วว่า โลกนี้กำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว วิกฤตการณ์โควิด-19 แสดงให้เราเห็นชัดในชั่วข้ามคืนว่า โลกของเราสามารถเปลี่ยนไปได้อย่างมาก แม้เราจะไม่แน่ใจถึงเหตุการณ์ที่แน่นอนที่จะนำไปสู่เครื่องหมายของสัตว์ร้าย แต่ก็ไม่ยากเกินไปที่จะจินตนาการได้ โลกนี้ไม่มั่นคงอย่างมาก และด้วยเทคโนโลยีอันน่าทึ่งที่มีอยู่ในปัจจุบัน สิ่งที่พระคัมภีร์เตือนจะเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วกว่าที่เราจะจินตนาการได้

อ่าน วิวรณ์ 13:13-17 ผู้ที่ไม่รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย จะต้องเผชิญกับบทลงโทษอะไรบ้าง

บรรดาผู้ที่สัตย์ซื่อต่อพระคริสต์ คือผู้ต่อต้านการติดตามสัตว์ร้าย และรูปของมัน จะต้องเผชิญกับบทลงโทษทางเศรษฐกิจและโทษถึงตาย มนุษยชาติยังคงเหมือนเดิมตามที่เคยเป็นมา กล่าวคือ มีการคอร์รัปชัน หิวโหยอำนาจ และความรุนแรง แม้เราจะยังไม่รู้แน่ชัดว่าเหตุการณ์สุดท้ายจะคลี่คลายอย่างไร แต่ภาพของการกดขี่ข่มเหงในวาระสุดท้ายก็ไม่ยากเกินจินตนาการ พระธรรมยอห์นกล่าวถึงเรื่องนี้ได้อย่างครบถ้วน แม้จะอยู่ในบริบทอื่น ยอห์นเขียนถึงพระเยซูว่า พระองค์ “ไม่จำเป็นที่

จะต้องมีใครมาเป็นพยานเรื่องมนุษย์ เพราะพระองค์เองทรงทราบว่าอะไรอยู่ในตัวมนุษย์” (ยอห์น 2:25)

ลองไตร่ตรองถึงการคอร์รัปชันในโลกมนุษย์และความชั่วร้ายที่มนุษย์จะทำได้ แสดงให้เห็นว่าเหตุการณ์วาระสุดท้ายจะเกิดขึ้นได้อย่างง่ายดายเพียงใด เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือ ความจริงอันน่าเศร้านี้สอนเราว่า เราควรปกป้องจิตใจของเราเองอย่างไร

วันพุธ

ฝนต้นฤดูและปลายฤดู

The Early and Latter Rain

อ่าน โยเอล 2:21-24 และกิจการ 2:1-4, 41-47 คำพยากรณ์อะไรเกิดขึ้นจริงในศตวรรษแรก และส่งผลอย่างไรบ้าง

การหลั่งลงมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันเพ็นเทคอสต์ถือเป็นการเริ่มต้นคริสตจักรของคริสเตียนอย่างทรงพลัง มีคนกลับใจใหม่สามพันคนภายในหนึ่งวัน พระธรรมกิจการบันทึกการอัศจรรย์เกี่ยวกับพระคุณแห่งการเปลี่ยนแปลงของพระเจ้าครั้งแล้วครั้งเล่า “แต่คนจำนวนมากที่ฟังคำสอนนั้นก็เชื่อ จำนวนผู้ชายจึงเพิ่มขึ้นจนนับได้ประมาณห้าพันคน” (กิจการ 4:4) มีผู้เชื่อเพียง 120 คนมารวมตัวกันเพื่ออธิษฐาน แต่การอธิษฐานนั้นก่อให้เกิดความแตกต่างอย่างมากมาย จำนวนผู้เชื่อเพิ่มขึ้นหลายพันคนอย่างรวดเร็วในคริสตจักร แม้แต่ “พวกบุโรฮิตจำนวนมากก็มาเชื่อถือ” (กิจการ 6:7) เมื่อเหล่าสาวกถูกกดขี่ข่มเหงอย่างรุนแรงในกรุงเยรูซาเล็ม พวกเขา “ที่กระจัดกระจายไปก็เที่ยวประกาศพระวจนะนั้น” (กิจการ 8:4) ได้มีการสร้างคริสตจักรขึ้นทั่ว

แคว้นยูเดีย สะมาเรีย และกาลิลี (ดูใน กิจการ 9:31) หลังจากที่อัครสาวกเปาโลกลับใจใหม่ เขาได้ออกไปประกาศพระคริสต์ทั่วแถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ชาวยิวบางคนในเฮสเปโลนิกาที่ต่อต้านชาวประเสริฐกล่าวอย่างน่าอัศจรรย์ใจว่า “พวกที่ก่อความวุ่นวายทั่วโลกก็มาที่นี่ด้วย” (กิจการ 17:6) ด้วยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เหล่าสาวกจึงเข้าถึงโลกที่รู้จักในสมัยนั้นได้ค่อนข้างรวดเร็ว คำพยากรณ์ของโยเอลเรื่องฝนต้นฤดูสำเร็จในวันเพ็นเทคอสต์ แต่ฝนปลายฤดูจะตกลงมาด้วยพลังที่มากกว่าเพื่อเตรียมตัวแก่การเก็บเกี่ยวครั้งสุดท้ายของโลก

อ่าน เศคาริยาห์ 4:6; เศคาริยาห์ 10:1; โฮเซยา 6:3; และยากอบ 5:7, 8 งานของพระเจ้าบนโลกนี้จะสำเร็จอย่างไร

คำว่าฝน “ต้นฤดู” และ “ปลายฤดู” นำมาจากวงจรการเก็บเกี่ยวของชาวอิสราเอล ฝนต้นฤดูตกในฤดูใบไม้ร่วงของปีเพื่อให้เมล็ดที่ไถ้งอกงาม ฝนปลายฤดูตกในฤดูใบไม้ผลิของปีเพื่อให้ผลสุกพร้อมต่อการเก็บเกี่ยว... สิ่งนี้เป็นการบรรยายถึงการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการประกาศข่าวประเสริฐ “ผลที่จะเกิดขึ้นมีลักษณะคล้ายคลึงกับสิ่งที่เคยเกิดขึ้นในวันเพ็นเทคอสต์ ดัง ‘ฝนต้นฤดู’ ที่หลังพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อเริ่มต้นการประกาศข่าวประเสริฐเพื่อทำให้เมล็ดที่มีค่านั้นงอกออกมาฉันใด ‘ฝนชุกปลายฤดู’ จะทรงโปรดประทานให้ในช่วงท้ายเพื่อเก็บเกี่ยวผลที่กำลังสุกฉันนั้น พระราชกิจยิ่งใหญ่ของการประกาศข่าวประเสริฐจะไม่ปิดฉากลงด้วยการสำแดงอำนาจของพระเจ้าที่น้อยไปกว่าในสมัยของการเริ่มต้นพระราชกิจการประกาศ คำพยากรณ์เรื่องการหลังของฝนต้นฤดูได้สำเร็จลงเมื่อเริ่มประกาศข่าวประเสริฐฉันใดความสำเร็จนี้ก็จะเป็นจริงอีกครั้งเมื่อฝนชุกปลายฤดูหลังลงมาในช่วง

สุดท้ายของงานการประกาศฉันนั้น” (เอลเลน จี. ไวท์, สงคราม
ประวัติศาสตร์, หน้า 611, 612)

วันพฤหัสบดี

เสียงร้องอันดัง

The Loud Cry

อ่าน **วิวรณ์ 18:1-4; ฮาบากุก 2:14; และมัทธิว 24:14** พระ
ราชกิจของพระเจ้าบนโลกนี้จะสำเร็จอย่างไร

ทูตสวรรค์องค์ที่ประกาศการล่มสลายของบาบิโลนมี “สิทธิอำนาจยิ่งใหญ่” เช่นเดียวกับทูตสวรรค์ทั้งสามในวิวรณ์ 14 ทูตสวรรค์องค์นี้หมายถึงผู้ประกาศข่าวสารที่เป็นมนุษย์ ทูตสวรรค์องค์นี้เผยพระสิริของพระเจ้าให้เห็นอย่างเต็มเปี่ยมจนส่องสว่างไปทั่วโลก คำภาษากรีกที่หมายถึงสิทธิอำนาจหรืออำนาจในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่คือ *exousia* ซึ่งมักหมายถึงชัยชนะของพระคริสต์เหนือพวกภูตผีที่ครอบครองและอำนาจแห่งนรก พระเยซูทรงใช้คำนี้ในพระกิตติคุณมัทธิว ในขณะที่ทรงส่งสาวกของพระองค์ออกไป มัทธิว 10:1 พระเยซูประทานสิทธิอำนาจแก่เหล่าสาวกเหนือพวกภูตผีที่ครอบครองและอำนาจแห่งนรก พระองค์ทรงส่งพวกเขาออกไปพร้อมกับฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเพื่อให้ได้ชัยชนะในการต่อสู้ระหว่างความดีและความชั่ว มัทธิว 28 พระองค์ทรงส่งพวกเขาออกไปอีกครั้งพร้อมกับ “สิทธิอำนาจทั้งหมดในสวรรค์... ในแผ่นดินโลก” เพื่อ “นำชนทุกชาติมาเป็นสาวกของเรา” (มัทธิว 28:18, 19)

คริสตจักรในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่เปี่ยมด้วยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ออกไปด้วยสิทธิอำนาจของพระคริสต์ผู้ทรงพระ

ชนม์ ผู้ทรงมีชัยชนะเหนือพวกภูตผีที่ครอบครองและอำนาจแห่งนรก ด้วยชีวิตและการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ คริสตจักรเหล่านั้นทำให้โลกสว่างไสวด้วยพระสิริของพระเจ้า ภายในไม่กี่ปี เหล่าสาวกได้ประกาศข่าวประเสริฐไปทั่วโลกที่รู้จักกันในขณะนั้น (โคโลสี 1:23)

ในวาระสุดท้าย พระวิญญาณบริสุทธิ์จะหลั่งลงมาด้วยฤทธิ์อำนาจที่ไม่เคยมีมาก่อน และข่าวประเสริฐจะประกาศออกไปอย่างรวดเร็วจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก หลายพันคนจะกลับใจใหม่ภายในหนึ่งวัน พระคุณของพระเจ้าและความจริงจะส่งผลไปทั่วโลก ด้วยวิธีนี้โลกก็จะได้รับการเตือน ข่าวประเสริฐและความหวังจะถูกเผยแพร่ออกไปทั่วโลก

“พระราชกิจยิ่งใหญ่ของการประกาศข่าวประเสริฐจะไม่ปิดฉากลงด้วยการสำแดงอำนาจของพระเจ้าที่น้อยไปกว่าในสมัยของการเริ่มต้นพระราชกิจการประกาศ คำพยากรณ์เรื่องการหลังของฝนต้นฤดูได้สำเร็จลงเมื่อเริ่มประกาศข่าวประเสริฐฉันใด ความสำเร็จนี้ก็จะเป็จริงอีกครั้งเมื่อฝนชุกปลายฤดูหลั่งลงมาในช่วงสุดท้ายของงานการประกาศฉันนั้น...

“บรรดาผู้รับใช้ของพระเจ้าที่มีใบหน้าอึมเิบด้วยรัศมีและเจิดจ้าด้วยการมอบถวายตัวอันศักดิ์สิทธิ์จะเร่งรีบจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเพื่อประกาศข่าวสารจากสวรรค์ ข่าวคำเตือนนี้จะถูกประกาศออกไปทั่วโลกด้วยเสียงของคนจำนวนหลายพัน การอัศจรรย์จะเกิดขึ้น ผู้ป่วยจะหายโรคและหมายสำคัญและการอัศจรรย์จะติดตามผู้เชื่อทั้งหลาย” (เอลเลน จี. วัต์, *สงครามประวัติศาสตร์*, 611, 612)

อะไรที่ขัดขวางการหลั่งลงมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ฝน
ปลายฤดู และเสียงร้องอันดัง ไม่ว่าจะบอบช้ำส่วนตัวของเราจะ
เล็กน้อยเพียงใด เราจะมีบทบาทใดได้บ้างในการเปิดรับการหลั่ง
ลงมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม

ในช่วงต้นปี ค.ศ. 1851 ผู้บุกเบิกแอ็ดเวนตีส์ได้ระบุ
สัตว์ร้ายตัวที่สองในวิวรณ์ 13:11-17 ว่าเป็นสหรัฐอเมริกา แต่ ณ เวลา
นั้นคงเป็นเรื่องยากที่จะเห็นว่าสหรัฐอเมริกาจะทำให้คนทั้งโลกบูชาสัตว์
ร้ายตัวแรกได้อย่างไร (วิวรณ์ 13:12) แม้กระทั่งในช่วงทศวรรษที่ 1880
กองทัพเรือสหรัฐฯ ทั้งหมดยังมีเรือที่มีอายุเก่าแก่เพียงแค่ 48 ลำ

อย่างไรก็ตาม นับตั้งแต่สิ้นสุดสงครามเย็น ไม่มีอำนาจใดเทียบ
ได้กับการทหารของสหรัฐอเมริกา แม้ว่าชาวอเมริกันจะผลิตเพลลิ่งกับ
เสรีภาพอันสุดแสนวิเศษ แต่เมื่อเวลาผ่านไปและเหตุการณ์ลำบากขึ้น
จึงไม่ใช่เรื่องยากที่จะเห็นเสรีภาพเหล่านั้นถูกเหยียบย่ำ หรือแม้กระทั่ง
ถูกบ่อนทำลายโดยสิ้นเชิง หลายคนเชื่อว่าแม้แต่ตอนนี้เราได้เห็นสิ่ง
เหล่านี้กำลังเกิดขึ้นแล้ว

“ทุกคนที่ไม่ยอมทำตามจะถูกกฎหมายของบ้านเมืองลงโทษ
และในที่สุด จะถูกประกาศว่า เป็นผู้ที่สมควรตาย ในอีกแง่มุมหนึ่งคือ
ธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าที่กำหนดวันพักผ่อนของพระผู้สร้างเรียกร้อง
ให้เราเชื่อฟังและดักเตือนถึงพระพิโรธที่จะเกิดแก่ทุกคนที่ล่วงละเมิด
ข้อบังคับต่าง ๆ ของมัน” (เอลเลน จี. วัตส์, *สงครามประวัติศาสตร์*,
หน้า 604)

“ขณะที่พายุกำลังเคลื่อนใกล้เข้ามา มีคนกลุ่มใหญ่ที่เชื่อในข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามแต่ยังไม่ได้ชำระตัวให้บริสุทธิ์โดยการเชื่อฟังสังฆกรรมนั้นจะละทิ้งจุดยืนของตนและเข้าร่วมกับฝ่ายต่อต้าน จากการเข้าร่วมกับโลกและรับวิญญานของโลก พวกเขาจึงมองดูเรื่องราวต่างๆ ด้วยแสงสว่างที่เกือบจะเหมือนกันกับโลก และเมื่อการทดสอบมาถึงพวกเขาถูกเตรียมพร้อมที่จะเลือกทางที่ง่ายและเป็นที่ยอมรับ คนที่มีความสามารถสูงและพูดจาไพเราะซึ่งครั้งหนึ่งเคยปฏิบัติยินดีอย่างมีความสุขกับสังฆกรรมจะใช้อำนาจมาหลอกลวงและนำจิตวิญญานให้หลงไปในทางที่ผิด พวกเขากลายเป็นศัตรูที่ขมขื่นที่สุดของพี่น้องที่นับถือกันในอดีต เมื่อบรรดาผู้ที่ถือรักษาวันสะบาโตถูกนำเข้าสู่การพิพากษา เพื่อให้การเรื่องความเชื่อนั้น ผู้ที่ละทิ้งความเชื่อเหล่านี้จะเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพที่สุดของซาตานด้วยการเป็นพยานเท็จและกล่าวหาพวกเขา และด้วยการใช้รายงานเท็จและการพูดประจบประแจงเพื่อปลุกปั่นผู้มีอำนาจให้ต่อต้านพวกเขา” (เอลเลน จี. วัตส์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 608)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. เหตุใดการเข้าใจเหตุการณ์วาระสุดท้ายจึงสำคัญมากต่อวิถีชีวิตที่กำลังจะเกิดขึ้น พระคัมภีร์เป็นโล่ป้องกันเราจากการหลอกลวงอย่างไร
2. สังคมประชาธิปไตยทั่วโลกเป็นป้อมปราการให้กับเสรีภาพทางศาสนามานานหลายศตวรรษ แต่สิ่งนี้จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วได้อย่างไร
3. อ่านข้อความของนางเอลเลน จี. ไวท์. ด้านบน การตัดสินใจที่คุณเลือกในวันนี้จะส่งผลต่อคุณผู้ที่อ้างตัวว่าเป็นแอดเวนตีสในวันข้างหน้าอย่างไร
4. ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สองจะเปลี่ยนไปอย่างไรเมื่อเสียงร้องอันดังเกิดขึ้น และเราจะเตรียมการอย่างไรให้พร้อมรับฝนปลายฤดูเพื่อให้พระราชกิจของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกสำเร็จ

บทที่ 13

ชัยชนะแห่งความรักของพระเจ้า

The Triumph of God's Love

วันที่ 22 – 28 มิถุนายน 2024

บ่ายวันสะบาโต

อ่านข้อพระคัมภีร์สำหรับบทเรียนสัปดาห์นี้: วิวรรณ์ 22:11, 12; เยเรมีย์ 30:5-7; สดุดี 91:1-11; เยเรมีย์ 25:33; วิวรรณ์ 21:2; วิวรรณ์ 20:11-15

ข้อควรจำ

“ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังจากพระที่หนึ่งว่า ‘นี่แน่ะ ที่ประทับของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว และพระองค์จะประทับกับเขาทั้งหลาย พวกเขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ พระเจ้าเองจะสถิตกับเขา [และจะทรงเป็นพระเจ้าของเขา] พระเจ้าจะทรงเซ็ดหน้าตาทุก ๆ หยด จากตาของเขาทั้งหลาย และความตายจะไม่มีอีกต่อไป ความโศกเศร้า การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นผ่านไปแล้ว”

(วิวรรณ์ 21:3, 4)

เราสามารถเผชิญกับอนาคตได้ด้วยหัวใจที่เปี่ยมล้นไปด้วยความหวัง แม้จะมีช่วงเวลาที่ทำทลาย แม้จะต้องผ่านความทุกข์ยากอันใด แม้จะต้องอดทนกับความยากลำบาก แม้จะต้องประสบกับความเศร้าหมอง ถ้าเรามีความหวังว่า วันที่ดีกว่ากำลังใกล้เข้ามาแล้ว เราก็จะ

สามารถดำเนินชีวิตในวันนี้ได้อย่างมีความหมาย มีเป้าหมายและมีความสุข แฟรงคลิน ดี รูสเวลท์ เคยเป็นประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาในช่วงปี ค.ศ. 1933-1945 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ยากลำบากที่สุดช่วงหนึ่งในประวัติศาสตร์ของสหรัฐอเมริกา เขาเป็นอัมพาตด้วยโรคโปลิโอและไม่สามารถเดินโดยลำพังได้ ครั้งหนึ่งเขาเขียนว่า “เราต่างยึดมั่นในความหวัง ความเชื่อ ความมั่นใจอยู่เสมอว่ามีชีวิตที่ดีกว่า โลกที่ดีกว่าเหนือขอบฟ้านั้น” อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ชายที่ฉลาดที่สุดในโลกคนหนึ่งเขียนว่า “เรียนรู้อากเมื่อวาน ใช้ชีวิตเพื่อวันนี้ และมีความหวังสำหรับวันพรุ่งนี้” อัลเฟรด ลอร์ด เทนนิสัน กวีชาวอังกฤษผู้โด่งดังในรัชสมัยพระราชินีวิกตอเรีย เคยเขียนไว้ว่า “ความหวังยั้มให้ตั้งแต่เริ่มต้นปีใหม่ และกระซิบข้างหูว่า ‘ความสุขจะมีมากขึ้น’ ”

บทเรียนสุดท้ายของไตรมาสนี้ เราจะเห็นความรักอันมั่นคงของพระคริสต์ในช่วงเวลาที่น่าตื่นตะลึงที่สุดในประวัติศาสตร์ของจักรวาลและชัยชนะที่สมบูรณ์แบบและครบถ้วนในความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ระหว่างความดีและความชั่ว วิวรรณ พระธรรมเล่มสุดท้ายในพระคัมภีร์ทำให้เรามีความหวังสำหรับวันนี้ พรุ่งนี้ และตลอดไป

วันอาทิตย์

ความหวังในเวลาทุกข์ยาก

Hope in the Time of Trouble

อ่าน **วิวรณ์ 22:11, 12; ดาเนียล 12:1, 2; และเยเรมีย์ 30:5-7**
เหตุการณ์อะไรจะเกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาครั้งที่สอง

เมื่อพระกรุณาของมนุษย์ปิดลง และตามมาด้วยช่วงเวลาแห่งความยากลำบาก “อย่างไม่เคยมีมาตั้งแต่ครั้งมีประชาชาติจนถึงสมัย

นั้น” วิวรรณ์ 16 บรรยายถึงภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้ายที่จะเทลงมาเหนือโลกที่ชั่วร้าย แต่เช่นเดียวกับภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในอียิปต์ ประชากรของพระเจ้าจะได้รับการคุ้มครอง สังเกตคำสัญญาในดาเนียล “แต่ในครั้งนั้นชนชาติของท่านจะได้รับการช่วยกู้ คือทุกคนที่มีชื่อบันทึกไว้ในหนังสือ” (ดาเนียล 12:1) หนังสือนี้น่าจะหมายถึง “หนังสือแห่งชีวิต” (ดูใน *ฟีลิปปี 4:3; วิวรรณ์ 13:8; วิวรรณ์ 20:12, 15; วิวรรณ์ 22:19*) หากเราสัตย์ซื่อต่อพระเยซู ชื่อของเราจะไม่ถูกลบออกจากหนังสือแห่งชีวิต (*วิวรรณ์ 3:5*)

อ่าน 1 ยอห์น 3:1-3; ยอห์น 8:29; และยอห์น 14:30 เราจะเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับความทุกข์ยากที่จะมาถึงได้อย่างไร

ในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยาก ประชากรของพระเจ้าจะมีความสัมพันธ์กับพระเยซูอย่างลึกซึ้งจนไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงได้ ความปรารถนาสูงสุดของพวกเขาคือ การทำทุกสิ่งให้พระองค์พอพระทัย เพื่อว่าพวกเขาจะบริสุทธิ์ดังที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์ เป็นเช่นนี้ได้ด้วยการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่มีสิ่งใดในจิตใจของพระคริสต์ที่ตอบสนองต่อการหลอกลวงของซาตาน เราจึงต้องสะท้อนพระลักษณะนิสัยของพระองค์ในเรื่องนี้เช่นกัน

อ่าน สดุดี 27:5; สดุดี 91:1-11; และวิวรรณ์ 3:10-12 พระเจ้าทรงให้คำมั่นสัญญาอะไรแก่เราสำหรับช่วงของเวลาแห่งความทุกข์ยาก

บางคนเข้าใจผิดเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องการมีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากโดยไม่มีคนกลาง เมื่อทุกคนได้ทำการตัดสินใจครั้ง

สุดท้ายว่าจะอยู่ฝ่ายพระองค์หรือต่อต้านพระองค์ พระเจ้าจะทรงหยุดการทำหน้าที่เป็นคนกลางในสถานบริสุทธิ์บนสวรรค์ แต่ไม่ได้หมายความว่าเราจะอยู่คนเดียวในช่วงเวลานี้โดยวางใจในพลังกำลังของตน พระเยซูทรงรับรองกับเราว่า พระองค์จะอยู่กับเราเสมอไป (มัทธิว 28:20) ความเชื่อคือความหวังใจในสิ่งที่เรามองไม่เห็นและเชื่อฟังแม้โลกรอบตัวเรากำลังแตกสลาย ในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยาก ความเชื่อของเราจะเข้มแข็งขึ้นและความปรารถนาในอาณาจักรนิรันดร์ของเราจะเพิ่มมากขึ้น เพื่อว่าความปรารถนาเดียวของเราคือการได้อยู่กับพระเยซูตลอดไป

วันจันทร์

ความหวังในการเสด็จกลับมาของพระเยซูในไม่ช้านี้

Hope in Jesus' Soon Return

อ่าน ยอห์น 14:1-3 และ ทิตัส 2:11-14 เมื่อคำนึงถึงความท้าทายในอนาคตและช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากที่กำลังจะเกิดขึ้น เหตุใดข้อพระคัมภีร์เหล่านี้จึงให้กำลังใจเราอย่างมาก

พระวณะของพระเยซูตรัสว่า “อย่าให้ใจของพวกท่านเป็นทุกข์เลย” เป็นสิ่งยืนยันจากพระองค์ว่า พระองค์จะไม่ทรงละทิ้งเราและจะทรงเสด็จมาอีกเพื่อรับเรากลับบ้าน โลกนี้ไม่ใช่บ้านของเรา วันที่ดีกว่ารอเราอยู่ พระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่กล่าวถึงการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราหนึ่งครั้งในทุก ๆ 25 ชั่วโมง เมื่อเวลาที่มีดมนและมีการประกาศใช้กฎหมายของอำนาจรัฐกับคริสตจักรข่มขู่ชีวิตของเรา พระสัญญาเรื่องการเสด็จมาของพระคริสต์จะเติมเต็มจิตใจของเราด้วย

ความหวัง นี้คือ “ความหวังอันน่ายินดี” ที่ دلใจผู้คนที่ซื่อสัตย์ของพระเจ้าในทุกยุคทุกสมัย

อ่าน วิวรณ์ 6:15-17 และอิสยาห์ 25:8, 9 เปรียบเทียบทัศนคติของผู้ได้รับความรอดและผู้ทีหลงหาย อธิบายความแตกต่างระหว่างกรอบความคิดทั้งสองนี้

คนชั่วตระหนักถึงผลอันน่าสยดสยองของบาป ขณะที่คนชอบธรรมรับของประทานอันน่าอัศจรรย์แห่งพระคุณ การกบฏต่อพระเจ้า นำมาซึ่งความกลัว ความรู้สึกผิด การกล่าวโทษ และการสูญเสียชีวิตนิรันดร์ในที่สุด การทีเราตอบสนองต่อพระคุณแห่งความรอดของพระองค์จะนำเราไปสู่การให้อภัย สันติสุข และความชื่นชมยินดีนิรันดร์เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาด้วยสง่าราศี

อ่าน วิวรณ์ 15:3, 4 และวิวรณ์ 19:7 ผู้ทีได้รับการไถ่จะตอบสนองต่อความรอดทีพระคริสต์ประทานให้โดยไม่คิดค่าตอบแทนอย่างไร

“กางเขนของพระคริสต์จะเป็นศาสตร์และบทเพลงของผู้ทีได้รับการไถ่จากบาปไปตลอดชั่วนิรันดร์ เมื่อพวกเขาเฝ้าดูพระคริสต์ขณะที่ทรงรับเกียรติยศ พวกเขาทีจะแลเห็นพระคริสต์ขณะที่ทรงถูกตรึงบนกางเขน... เรื่องราวของพระเจ้าพระผู้สร้างโลก พระเจ้าผู้ทรงตัดสินชะตากรรมทั้งปวง พระผู้ทรงรักมนุษย์ในโลกนี้มากจนได้ละสง่าราศีของพระองค์และลดเกียรติถ่อมพระองค์เองลงมา เรื่องราวเหล่านี้จะทำให้ทั่วทั้งจักรวาลระลึกถึงด้วยความอัศจรรย์ใจและเคารพบูชาไปจนตลอดกาล” (เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 651)

อ่าน วิวรณ์ 12:17; วิวรณ์ 17:13, 14; และวิวรณ์ 19:11-16
สังเกตการพัฒนาของข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ การพัฒนาที่บอกเรา
ถึงสงครามครั้งสุดท้ายของโลกและชัยชนะสูงสุดของพระคริสต์
อย่างไร

วันอังคาร

หนึ่งพันปีบนโลก

The Millennium on Earth

วิวรณ์ 19 จบลงด้วยฉากแห่งการเสด็จกลับมาของพระเยซูและ
การทำลายคนชั่วอย่างน่าทึ่ง แต่เรื่องราวยังไม่จบอยู่เพียงเท่านั้น วิวรณ์
20 นำเราไปสู่ช่วงเวลายาวนานถึง 1,000 ปี ที่เรียกว่า “สหัสวรรษ”

อ่าน วิวรณ์ 20:1-3 จะเกิดอะไรขึ้นกับซาตานเมื่อพระคริสต์
เสด็จกลับมา

ภาพในวิวรณ์ 20:1-3 เป็นสัญลักษณ์ ซาตานไม่ได้ถูกมัดด้วยโซ่
และจองจำไว้ในบาดาลลึกจริง ๆ มันถูกกักขังอยู่ในโลกที่รกร้างและไร้
ผู้คนเป็นเวลาหนึ่งพันปี มันถูกมัดด้วยสถานการณ์ที่มันสร้างขึ้นเอง เรา
อ่านใน 2 เปโตร 2:4 ได้ว่า ซาตานและทูตของมันถูกจองจำด้วย “โซ่
แห่งความมืดมิด” เพื่อรับการลงโทษ ซาตานจะถูกกักขังในโลกด้วยโซ่
แห่งสถานการณ์ที่ไม่มีผู้ใดให้มันหลอกลวง มันจะเห็นความhayนะ การ
ทำลายล้าง และภัยพิบัติที่เกิดขึ้นจากการกบฏของมันเป็นเวลา 1000 ปี

คำภาษากรีกที่แปลว่า “บาดาลลึก” นั้นเป็นคำเดียวกับรากศัพท์
ภาษาอังกฤษของคำว่า เหว นอกจากนี้ยังเป็นคำเดียวกับที่ใช้ในพระ
คัมภีร์ฉบับเซปตัวจินต์ (*Septuagint*) ซึ่งคือพระคัมภีร์เก่าที่แปลเป็น
ภาษากรีก เพื่อบรรยายถึงแผ่นดินโลกในสมัยการทรงสร้าง “แผ่นดินก็

ร้างและว่างเปล่า ความมืดอยู่เหนือน้ำ” (ปฐมกาล 1:2) คำว่า “ลึก” ในพระคัมภีร์ฉบับเซปตัวจินต์ข้อนี้ใช้คำว่า “เหว” ในภาษากรีก ซึ่งบรรยายถึงแผ่นดินที่รกร้าง คำว่า “บาดาลลึก” ไม่ใช่ถ้าใต้ดินหรือช่องว่างในจักรวาล งานของซาตานในการก่อให้เกิดบาปและการทำลาย ควบคู่ไปกับความโกลาหลอันยิ่งใหญ่ก่อนการเสด็จมาครั้งที่สอง ทำให้แผ่นดินโลกกลับสู่ความมืดมดคล้ายกับสภาพก่อนการทรงสร้าง

อ่าน เยเรมีย์ 4:23-26; เยเรมีย์ 25:33 และอิสยาห์ 24:1, 3, 5
ผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เหล่านี้บรรยายถึงเหตุการณ์นั้นว่าอย่างไร

ผู้เผยพระวจนะเหล่านี้เน้นให้เห็นถึงความพินาศและหายนะ ผนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ และไม่มีผู้ใดมีชีวิตเหลืออยู่บนแผ่นดินโลกในช่วงพันปี ซาตานและทูตชั่วของมันถูกปล่อยทิ้งให้ใคร่ครวญถึงความหายนะที่เกิดจากการกบฏของมัน ทั้งจักรวาลตระหนักอีกครั้งว่า ค่าจ้างของความบาปคือความตาย พระเจ้าทรงจัดการปัญหาบาปเพื่อที่จะได้ไม่เกิดขึ้นอีก (นาฮูม 1:9) พระเจ้าทรงกระทำด้วย 3 วิธีสำคัญ คือ ประการแรก พระองค์ทรงเผยให้เห็นถึงความรักอันไร้ขอบเขต ความปรารถนาอันแรงกล้า และความพยายามอย่างไม่หยุดยั้งเพื่อช่วยมวลมนุษยชาติทั้งปวง ประการที่สอง พระองค์ทรงแสดงให้เห็นถึงความยุติธรรม ความไม่ลำเอียง และความชอบธรรมของพระองค์ ประการที่สาม พระองค์ทรงยอมให้จักรวาลเห็นผลลัพธ์สุดท้ายของบาปและการกบฏ

อ่าน วิวรณ์ 20:4-6 ในช่วงเวลา 1,000 ปีคนชอบธรรมจะทำอะไร และเหตุใดจึงสำคัญ

ในช่วงหนึ่งพันปีผู้ชอบธรรมจะมีโอกาสเฝ้าดูความยุติธรรมและความรักของพระเจ้าโดยตรงผ่านทางวิธีที่พระองค์ทรงจัดการกับปัญหาของบาป มีใครบ้างที่ไม่มีคำถามที่อยากจะถามพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ มากมาย บัดนี้ ในช่วงหนึ่งพันปีบนสวรรค์ ผู้ได้รับการไถ่จะได้ถามคำถามเหล่านั้น หากบุคคลอื่นเป็นที่รักหรือเพื่อนสนิทของพวกเขาไม่ได้อยู่บนสวรรค์ ผู้ที่ได้รับความรอดจะได้มีโอกาสเข้าใจการตัดสินพระทัยของพระเจ้าได้อย่างถ่องแท้มากขึ้น ผู้ได้รับการไถ่จะมองเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และจะเข้าใจถึงความพยายามของพระเจ้าในการช่วยทุกคนที่เคยมีชีวิตอยู่ให้รอด พวกเขาจะตระหนักอีกครั้งว่า ทุกคนที่หลงหายได้พลาดสวรรค์ เพราะพวกเขาปฏิเสธพระคริสต์เป็นการส่วนตัว เมื่อนั้นพระเจ้าจะทรงทำการพิพากษาครั้งสุดท้าย คือ การตายครั้งที่สอง ซึ่งเป็นการทำลายล้างผู้ที่หลงหายชั่วนิรันดร์

อ่าน วิวรณ์ 20:7-9 หนึ่งพันปีจบลงอย่างไร ชะตากรรมของซาตานและผู้ติดตามของมันเป็นอย่างไร

ไม่มีใครให้ซาตานล่องลอยหรือหลอกลวงเป็นเวลา 1,000 ปี มันและทูตของมันอยู่กันตามลำพังเพื่อไต่รตรองถึงผลอันเลวร้ายของบาปเมื่อสิ้นสุดหนึ่งพันปี คนชั่วที่ตายแล้วจะฟื้นขึ้นอีกครั้งและต้องเผชิญกับการพิพากษาและรับเอาผลสุดท้ายของพวกเขา (วิวรณ์ 20:5)

บัดนี้ซาตานมีกองทัพผู้ติดตามมากมาย แม้ว่าซาตานจะประสบกับความพ่ายแพ้ในความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ครั้งแล้วครั้งเล่า แต่มันก็มีกำลังใจเมื่อเห็นผู้ลงโทษจำนวนมหาศาล มันยังไม่พร้อมที่จะยุติการกบฏของมัน มันจึงออกไปเพื่อหลอกลวง “ประชาชาติ” ซาตานปลุกใจพวกเขาให้ลุกขึ้นมาและพยายามอย่างสุดกำลังเป็นครั้งสุดท้ายที่จะโค่นล้มพระเจ้าและสถาปนาอาณาจักรของตน คำว่า “โกกและมาโกก” ใช้เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของซาตานและผู้ที่ไม่ได้รับความรอดจากทุกยุคทุกสมัย ซาตานและผู้ติดตามของมันล้อมรอบ “กองทัพของพวกธรรมิกชนและนครอันเป็นที่รักนั้นไว้” (วิวรณ์ 20:9)

เมื่อใกล้สิ้นสุดช่วงเวลาหนึ่งพันปี ไม่เพียงแต่คนชั่วทั้งหมดจะฟื้นคืนชีพเท่านั้น แต่กรุงเยรูซาเล็มใหม่ คือเมืองศักดิ์สิทธิ์จะลอยลงมาจากสวรรค์สู่แผ่นดินโลก (วิวรณ์ 21:2) วิสุทธิชนที่ดำเนินชีวิตและปกครองร่วมกับพระคริสต์ในกรุงเยรูซาเล็มใหม่เป็นเวลาหนึ่งพันปี บัดนี้ เมื่อสิ้นสุด 1,000 ปี เมืองนั้นก็ลอยลงมายังแผ่นดินโลกพร้อมกับพระเจ้า พระเยซู บรรดาทูตสวรรค์ และผู้ได้รับการไถ่ทุกคน ทุกคนจะเข้าร่วมการต่อสู้ครั้งสุดท้ายของความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ ความบาปกำลังจะถูกขจัดให้หมดไปในครั้งนี้ครั้งเดียวและตลอดไป

ช่วงเวลาแห่งการพิพากษาครั้งสุดท้ายบอกอะไรเราถึงพระลักษณะของพระเจ้า

อ่าน 2 โครินธ์ 5:10; โรม 14:10, 11 และวิวรณ์ 20:11-15 เหตุใดคนชั่วจึงกลับมีชีวิตขึ้นมาอีกครั้ง

การแก้ปัญหบาปเพื่อไม่ให้ความชั่วร้ายเกิดขึ้นอีก ทุกคนต้องแน่ใจว่าพระเจ้าทรงยุติธรรมและไม่ลำเอียงในทุกวิถีทางของพระองค์ ทำยที่สุด เขาทุกเขาจะก้มลงและยอมรับความยุติธรรมของพระเจ้าในความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ แม้แต่ซาตานและทูตสวรรค์ชั่วของมัน และไม่มีเหตุผลอื่นใดที่ดีพอที่จะต่อต้านพระองค์ สังเกตแนวคิดนี้จากนางเอลเลน จี. ไวท์. “ในทันทีที่หนังสือบันทึกต่าง ๆ ถูกเปิดออก และขณะที่พระเนตรของพระเยซูพุ่งดูบรรดาคนชั่ว พวกเขาต่างรู้สึกสำนึกถึงบาปทั้งหมดที่ได้ทำลงไป พวกเขามองเห็นแล้วว่า ณ จุดใดที่เท้าของพวกเขาก้าวออกไปจากทางบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ และมองเห็นด้วยว่าความเย่อหยิ่งและการกบฏของพวกเขา นำพวกเขาให้ล่วงละเมิดธรรมบัญญัติของพระเจ้ามากมายเพียงไร พวกเขาสนับสนุนการยั่วยุของการทดลองด้วยการปล่อยตัวให้กับบาป การใช้พระพรไปในทางที่ผิด การดูหมิ่นเหยียดหยามผู้สื่อข่าวของพระเจ้า การปฏิเสธคำเตือน และการผลักไสคลื่นแห่งความปรานีออกไปด้วยจิตใจที่ดื้อแพ่งไม่สำนึกผิด สิ่งทั้งหมดนี้ปรากฏให้เห็นประหนึ่งเป็นตัวหนังสือที่เขียนด้วยไฟ...

“คนชั่วทั้งโลกยืนอยู่เบื้องหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระเจ้าด้วยข้อหาการกบฏต่อการปกครองของสวรรค์ ไม่มีผู้ใดแก้คดีแทนพวกเขา พวกเขาไม่มีข้อแก้ตัว และคำตัดสินถูกประกาศออกมาว่า ให้พวกเขารับโทษตายตลอดชั่วนิรันดร์” (สงครามประวัติศาสตร์, หน้า 666, 668)

อ่าน วิวรณ์ 20:9; สดุดี 37:20; และมาลาคี 4:1, 2 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ให้ข้อคิดอะไรแก่เราเกี่ยวกับการทำลายบาปและคนบาปขั้นสุดท้าย และประทานครางวัลแก่คนชอบธรรม

ข่าวดีก็คือว่า ซาตานและทูตสวรรค์ชั่วของมันจะถูกทำลายในบึงไฟ บาปและคนบาปจะถูกเผาผลาญ ดังที่วิวรณ์ 20:9 เขียนไว้ว่า พวกเขาจะถูกกลืนกิน ถูกทำลาย แต่ไม่ใช่ถูกรรรมานชั่วนิรันดร์ ข้อถัดไปเป็นการใช้สำนวนว่า “ตลอดไปเป็นนิตย์” ขึ้นอยู่กับบริบท ซึ่งคำว่า “ตลอดไป” หมายถึง “ไม่มีที่สิ้นสุด” แต่จนกว่าบางสิ่งจะสำเร็จลุล่วงไปอย่างสมบูรณ์ (ดูใน อพยพ 21:6; 1 ซามูเอล 1:22, 28; ยูดา 7; และ 2 เปโตร 2:4-6) สำหรับผู้ที่หลงหายจะถูกทำลายเป็นนิตย์ แต่ไม่ใช่การรรมานเป็นนิตย์ พระเจ้ามิใช่เป็นผู้รรมานชั่วนิรันดร์

ในที่สุดแล้ว เรากำลังรอดคอยความเป็นนิรันดร์อยู่ 2 แบบ น่าเสียดายที่ผู้หลงหายจะได้รับ “ค่าจ้าง” ที่พวกเขาทำ นั่นคือความตายนิรันดร์ ความหวังเดียวของเราคือ การที่จะไม่ได้รับสิ่งที่เราสมควรได้รับ นั่นก็คือความตาย เราพบความหวังนั้นได้ด้วยการวางใจในความชอบธรรมของพระเยซู

วันศุกร์

ศึกษาเพิ่มเติม

“ที่นั่นมีพื้นราบอันกว้างใหญ่ที่โค้งขึ้นไปเป็นเนินเขาอันงดงามและภูเขาของพระเจ้ายืนตระหง่านอยู่ด้านหลัง บนพื้นราบอันสงบข้างธารน้ำที่มีชีวิตเหล่านั้น ประชากรของพระเจ้าซึ่งแสวงหาและเดินทางมาเนิ่นนานจะได้พบบ้านพักอาศัยที่นั่น...

“ณ ที่แห่งนั้น สมองอันเป็นอมตะจะใคร่ครวญด้วยความสุขใจ
อย่างไม่มีวันจางหายถึงความมหัศจรรย์ของอำนาจแห่งการทรงสร้าง
และความลึกลับของความรักแห่งการไถ่ให้พ้นจากบาป จะไม่มีศัตรูผู้
โหดเหี้ยมและการหลอกลวงเพื่อล่อลวงให้ลืมนพระเจ้า อวัยวะทุกส่วน
ของร่างกายจะพัฒนาขึ้นมาและความสามารถก็เพิ่มขึ้น การแสวงหา
ความรู้จะไม่ทำให้สมองอ่อนเปลี้ยหรือใช้พลังงานไปจนหมดสิ้น ณ ที่
นั้น กิจการงานยิ่งใหญ่ที่สุดจะดำเนินต่อไป ความปรารถนาอันสูงส่ง
ที่สุดจะก้าวไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ ความมุ่งหวังที่สูงที่สุดจะสำเร็จ และ
ก็ยังมีความสูงส่งใหม่ๆ ที่จะให้พิชิต มีความมหัศจรรย์ใหม่ๆ ที่จะให้
ชื่นชม มีความจริงใหม่ๆ ที่จะให้ทำความเข้าใจ มีสิ่งใหม่ๆ ที่จะ
ก่อให้เกิดพลังอำนาจของจิตใจ จิตวิญญาณและร่างกาย” (เอลเลน จี.
ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 675, 677)

“บุตรทั้งหลายของโลกก้าวเข้าสู่ความสุขและสติปัญญาของผู้ที่
ไม่เคยล้มลงในบาป พวกเขาแบ่งปันทรัพย์สมบัติแห่งปัญญาและความ
เข้าใจที่ได้รับเพิ่มมาตลอดทุกยุคจากการไต่รตรองถึงพระหัตถกิจของ
พระเจ้า พวกเขา มองด้วยสายตาที่ไม่พรั่มัวและเห็นรัศมีภาพของสิ่งที่
ถูกสร้างขึ้นมา คือดวงอาทิตย์และดวงดาวและระบบทั้งปวง ทุกอย่างอยู่
ในลำดับที่ถูกกำหนดไว้โคจรเป็นวงกลมรอบพระบัลลังก์ของพระเจ้า
พระนามของพระเจ้าจารึกอยู่ในทุกสิ่งนับตั้งแต่สิ่งที่เล็กที่สุดจนถึงสิ่ง
ยิ่งใหญ่ที่สุด และในทั้งหมดนั้นอำนาจของพระองค์จะปรากฏให้เห็น
อย่างบริบูรณ์” (เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 677, 678)

“ความขัดแย้งยิ่งใหญ่สิ้นสุดลงแล้ว บาปและคนบาปไม่มีอีก
ต่อไป จักรวาลทั้งหมดสะอาดบริสุทธิ์ ซีพจรหนึ่งเดียวแห่งความ

ปรองดองและความชื่นชมยินดีที่ผ่านสรรพสิ่งทั้งปวงที่ได้ทรงสร้างชีวิตและความสว่างและความชื่นบานหลังไหลมาจากพระองค์ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั่วทั้งห้วงอวกาศอันไร้ขอบเขต จากอะตอมที่เล็กที่สุดไปจนถึงโลกที่ใหญ่ที่สุดนั้น ทุกสิ่งทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ในความงามที่ไม่ถูกเงามืดบดบังและความยินดีอันสมบูรณ์ของพวกเขา ต่างร่วมกันประกาศว่า พระเจ้าทรงเป็นความรัก” (เอลเลน จี. ไวท์, *สงครามประวัติศาสตร์*, หน้า 677, 678)

คำถามเพื่อการอภิปราย:

1. คุณคิดว่าเหตุใดพระเจ้าทรงปล่อยให้บาปดำเนินต่อไปเป็นเวลานาน ขณะเดียวกัน ไม่มีมนุษย์คนใดในโลกนี้ต้องทนทุกข์นานกว่าการดำรงอยู่ของตน อายุขัยของมนุษย์นั้นสั้นเพียงใดเมื่อเทียบกับความบาปนับพัน ๆ ปี มุมมองนี้ช่วยในการจัดการกับคำถามยาก ๆ เกี่ยวกับความชั่วอย่างไร
2. หนึ่งในพันธปีสอดคล้องกับแผนการแห่งความรอดอย่างไร คำนี้ถึงพระลักษณะของพระเจ้า ที่ว่าการพิพากษาครั้งสุดท้าย การลงโทษครั้งสุดท้าย จะไม่เกิดขึ้นจนกว่าผู้ได้รับการไถ่จะมีโอกาสเห็นความยุติธรรม ความไม่ลำเอียง และความรักของพระเจ้า เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น

รู้หรือยัง??

คุณสามารถ Download Sabbath School Lessons ผ่าน Mobile App ได้แล้ววันนี้

ระบบ IOS

ระบบ Android

เปลี่ยนจากการอ่านบทเรียนแบบเดิมๆ เป็น E-book ที่พกพาได้ อีกทั้ง
ยังช่วยลดปัญหาขยะ และช่วยรักษาทรัพยากรได้ ขอพระเจ้าทรง
อำนวยการพระพรทุกท่าน

Change from reading traditional lessons to E-books that are
portable and also help reduce waste problems. And help
conserve resources May God bless you all.

